

2819
ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΓΕΡΑΡΗ Δ.Δ.

ΠΡΩΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Εγκριθεῖσαι ἐπὶ πενταετίαν (1905—1910)

κατὰ τὸν ΒΤΓ νόμον

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς β' καὶ γ' τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περιέχον 112 ἀσκήσεις καὶ τὴν ἐν τῇ β' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν
Σχολείων διδασκτέαν ἐκ τῆς Γραμματικῆς ὕλην μετὰ
συντόμου ὑποδειγματικῆς διδασκαλίας.

«Αἱ ἀσκήσεις αὗται εἶναι ὄντως συντεταγμέναι κατὰ τὸ
ἐν ἰσχύι πρόγραμμα καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Σ. Υπουργείου τῆς
Παιδείας ἐκδοθείσας ὁδηγίας. Περιλαμβάνουσι δὲ ἐκ τῆς
ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὰνάπαλιν παρα-
δείγματα λίαν κατάλληλα καὶ χρήσιμα πρὸς σαφεστέραν κατα-
νόησιν καὶ πρὸς ἐντελεστέραν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς.
(Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν κριτῶν)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ "ΝΟΜΙΚΗΣ", Α. Χ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ

Ὁδὸς Ὁφθαλματρῶν 5.

1905

2819

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΓΕΡΑΡΗ Δ. Φ.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Ἐγκριθεῖσαι ἐπὶ πενταετίαν (1905—1910)

κατὰ τὸν ΒΤΓ' νόμον

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς 6' καὶ γ' τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περιέχον 112 ἀσκήσεις καὶ τὴν ἐν τῇ 6' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν
Σχολείων διδασκτέαν ἐκ τῆς Γραμματικῆς ὕλην μετὰ
δυντόμου ὑποδειγματικῆς διδασκαλίας

«Αἱ ἀσκήσεις αὗται εἶναι ὄντως συντεταγμέναι κατὰ τὸ
ἐν ἰσχύι πρόγραμμα καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Σ. Ὑπουργείου τῆς
Παιδείας ἐκδοθείσας ὁδηγίας. Περιλαμβάνουσι δὲ ἐκ τῆς
ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὰνάπαλιν παρα-
δείγματα λίαν κατάλληλα καὶ χρῆσιμα πρὸς σαφεστέραν κατα-
νόησιν καὶ πρακτικωτέραν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς.
(Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν κριτῶν)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ "ΝΟΜΙΚΗΣ", Α. Χ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ

Ὅδος Ὁφθαλματρῆων 5.

1905

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγ-
γραφέως.

Μεταξυδ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Καὶ τὸ δεύτερον μέρος τῶν γραμματικῶν ἡμῶν ἀσκήσεων συνετάξαμεν ἀκριβῶς κατὰ τὸ λοχῶον πρόγραμμα τῶν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις διδασκτικῶν μαθημάτων τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1897 καὶ κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκδοθείσας τῷ σχολικῷ ἔτει 1897—1898 πρὸς σκοπιμωτέραν διδασκαλίαν τῶν ἑλληνικῶν ἐν τε τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ τοῖς γυμνασίοις (σελ. 27—31).

Καὶ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῶν ἀσκήσεων ἡμῶν ἐκρίναμεν σκόπιμον, δι' οὗς λόγους εἵπομεν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ πρώτου μέρους, νὰ περιλάβωμεν τὴν ἐκ τῆς γραμματικῆς διδασκτικῆς καὶ ἀπομνημονευτέαν ὕλην (εἰς 48 μαθήματα διηρημένην) καθ' ἣν ἀκριβῶς τάξιν ὁρίζουσιν αἱ μνημονευθεῖσαι ὁδηγαί καὶ πολλαχοῦ τὸν τρόπον τῆς γραμματικῆς διδασκαλίας νὰ ὑποδείξωμεν.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ τῶν μαθημάτων τούτων γίνεται ἡ προσήκουσα παραπομπή εἰς τοὺς σχετικοὺς κανόνας τῆς ἡμετέρας γραμματικῆς (ἐκδ. δ'), ἵνα ταχέως καὶ εὐχερῶς ἀνευρίσκωσιν οἱ διδασκόμενοι τὴν ἐκάστοτε ἀπομνημονευτέαν ἐκ τῆς γραμματικῆς ὕλην, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ὁδηγίας ἀνάγκη νὰ περιορίζηται αὕτη εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ νὰ μὴ διδάσκηται πᾶσα ἡ ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν γραμματικαῖς περιεχομένη μηδὲ καθ' ἣν τάξιν εἶναι ἐν αὐταῖς ἀναγεγραμμένη.

Ἐκάστῳ δὲ μαθήματι ἡ μέρει τούτου, ἂν εἶναι ἐκτεταμένον, ἀκολουθεῖ ἡ προσήκουσα πρὸς ἐμπέδωσιν τούτου ἡσκήσις, περιλαμβανούσα προτάσεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς μετάφρασιν ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν νέαν καὶ τὰν ἀπάλιν, προτάσεις τῆς νέας πρὸς μετάφρασιν εἰς τὴν ἀρχαίαν τῇ ἐπικουρίᾳ τοῦ διδάσκοντος. Ἐκάστη δὲ τῶν ἀσκήσεων τούτων (γραπτὴ ἢ προφορικὴ) πρέπει νὰ γίνηται μετὰ τὴν τελείαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐκμάθησιν τοῦ ἐκάστοτε διδασκομένου

μέρους τῆς γραμματικῆς, μετὰ τὴν ἀπομνημόνευσιν τῆς σημασίας τῶν ἐν αὐτῇ ἀπαντωσῶν καὶ τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ ἰδιαζουσῶν λέξεων καὶ καθόλου μετὰ τὴν ἄρσιν πάσης ἐν αὐτῇ δυσχερείας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσετέθησαν ἐν τέλει τοῦ βιβλίου 1) σημειώσεις εἰς ἐκάστην ἄσκησιν, 2) δύο λεξιλόγια, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὰνάπαλιν, καὶ 3) συντακτικοὶ τινες κανόνες, εἰς οὓς γίνεται ἡ προσήκουσα παραπομπή.

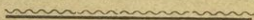
Ἐν τῇ συντάξει τῶν ἀσκήσεων τούτων εἶχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς γραμματικὰς ἀσκήσεις τῶν ἀλλοδαπῶν Adolf Kaegi, Otto Kohl, Karl Schenkl, W. Hensell, W. Bauer, G. Dziales, J. Lattmann καὶ Müller καὶ Ernst Koch.

Ἡ δὲ περὶ τούτων κρίσις τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας τῶν κριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἔχει ὧδε·

«Αἱ γραμματικαὶ αὗται ἀσκήσεις εἶναι ὄντως συντεταγμέναι κατὰ τὸ ἐν ἰσχύι πρόγραμμα καὶ κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ Σ. Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκδοθείσας ὁδηγίας. Περιλαμβάνουσι δὲ ἕκ τε τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὰνάπαλιν παραδείγματα λίαν κατὰλληλα καὶ χρήσιμα πρὸς σαφεστέραν κατανόησιν καὶ πρακτικώτεραν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1905

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΓΕΡΑΡΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ
ΤΥΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΛΕΚΤΟΥ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Μ Α Θ Η Μ Α 1.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συνηρημένα οὐσιαστικά τῆς Α' κλίσεως. Κανόνες τῆς συναιρέσεως τῶν συμπιπτόντων φωνηέντων. Τοπισμὸς τῶν ἐκ συναιρέσεως φωνηέντων».

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α

ἡ μνάα-μνᾶ, ἡ δυκέα-δυκῆ, ὁ Ἑρμέας-Ἑρμῆς.
τὰς δυκέας-δυκᾶς, τοὺς Ἑρμέας-Ἑρμᾶς, αἱ δυκαί-δυκαῖ.

Τίνα οὐσιαστικά τῆς Α' κλίσεως συναιροῦνται; Γρ. § 40, 1. Πῶς συναιρεῖται τὸ αα; Γρ. § 19, 1, γ'. Πῶς συναιρεῖται τὸ εα; Γρ. § 19, 1, δ'. Διὰ τί τὸ εα τοῦ πληθυντικοῦ συναιρεῖται εἰς ᾶ καὶ οὐχὶ εἰς ἡ ὥς ἐν τῷ ἐνικῷ; Γρ. § 40, 1, Σημ. Διὰ τί τὸ εαι συναιρεῖται εἰς αἱ καὶ οὐχὶ εἰς ἡ (ὥς ἐν τῷ λύσαι-λύῃ); Γρ. § 40, 1, Σημ. Τίνα τόνον δέχεται ἡ συνηρημένη λήγουσα τούτων; Γρ. § 19, 3.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 1.

Συνηρημένα οὐσιαστικά τῆς Α' κλίσεως

Α'. 1. Ἀθηνᾶ ἡ θεὰ ἀδελφὴν Ἑρμοῦ ἦν. 2. Ἑρμῆς ἐμπορίας προστάτης ἦν. 3. Ἐν τῇ Ἀθηνῶν ἀγορᾷ Ἑρμαῖ ἦσαν. 4. Τὸ τάλαντον δύναται μνᾶς ἐξήκοντα, ἡ δὲ μνᾶ δραχμὰς ἑκατόν. 5. Ἐν τῷ κήπῳ ἀμυγδαλαῖ καὶ συκαῖ εἰσιν. 6. Ἡρακλῆς λεοντῆν περιεβάλλετο. 7. Ὁ βορρᾶς ἀνεμός ἐστιν. 8. Αἱ πνοαὶ τοῦ βορροῦ ψυχραὶ εἰσι. 9. Τῷ βορρᾷ ἐναντίος ἐστὶν ὁ νότος. 10. Φεύγετε, ᾧ ναῦται τὸν βορρᾶν.

11. Ἡ γῆ σφαῖρά ἐστι. 12. Πᾶς ὁ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος (ἐστίν).

Β'. 1. Ἡ ἐλαία δωρεὰ (τῆς)* Ἀθηνᾶς ἦτο¹. 2. Εἰς τὴν Ἀθη-
κᾶν² παντὸς εἶδους τέχνας³ ἀποδίδουσιν⁴. 3. Ἐν Ἀθήναις πρὸ πάντων⁵
τὴν Ἀθηναίων ἐτίμων⁶. 4. Ἡ λύρα δωρεὰ (τοῦ) Ἑρμοῦ ἦτο¹. 5.
Οἱ ἔμποροι εἰς τὸν Ἑρμῆν² ἐθυσίαζον⁷. 6. Δύο τάλαντα Ἰσοδυνα-
μοῦσι (πρὸς) ἑκατὸν εἴκοσι⁸ μνᾶς. 7. Ἐν τῷ κήπῳ ὑπάρχει⁹ ἀμν-
γδαλῇ. 8. Τὰ σῦκα εἶναι⁹ καρπὸς τῆς συκῆς. 9. Αἱ γάτιται¹⁰ εἶναι¹¹
χρήσιμα ζῷα. 10. Τὸ δέρμα¹² τῆς ἀλώπεκος λέγεται ἀλωπεκῇ. 11.
Τὸν βορρῶν (ἀπο)φεύγουσιν οἱ ναῦται. 12. Οἱ Πέροαι εἰς τὴν γῆν²
καὶ εἰς τὴν σελήνην² ἐθυσίαζον.⁷

Μ Α Θ Η Μ Α 2.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συνηρημένα οὐσιαστικὰ τῆς Β' κλίσεως.
Κανόνες τῆς συναϊρέσεως τῶν συμπιπτόντων φωνηέντων. Τονισμὸς
συνηρημένων οὐσιαστικῶν τῆς Β' κλίσεως παρὰ τὸν κανόνα».

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

νόος-νοῦς, ὀστέον-ὀστούϊν, κάνεον-κανοῦϊν (οὐχὶ κάνουν)
κανέου-κανοῦ, ὀστέα-ὀστέᾱ, κάνεα-κανᾶ (οὐχὶ κάνα).

Τίνα δευτερόκλιτα οὐσιαστικὰ συναϊροῦνται; Γρ. § 42, 1. Πῶς συναϊ-
ρεῖται τὸ οο; Γρ. § 19, 1, 6'. Πῶς συναϊρεῖται τὸ εο; Γρ. § 42, 1, ε'.
Διὰ τί τὸ καοῦν περισπᾶται ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι μετὰ τὴν συναϊρεσιν;
Γρ. § 42, 3, 6' Σημ. Διὰ τί τὸ εα τοῦ πληθυντικοῦ συναϊρεῖται εἰς ᾱ καὶ
οὐχὶ εἰς η (ὡς ἐν τῷ τείχεα-τείχη); Γρ. § 42, 1, Σημ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 2.

Συνηρημένα οὐσιαστικὰ τῆς Β' κλίσεως

Α'. 1. Τὸ μὲν ἱμάτιον κόσμος ἐστὶ τοῦ σώματος, ὁ δὲ
νοῦς τῆς ψυχῆς (κόσμος ἐστὶ). 2. Πλοῦτος ἄνευ νοῦ ὁμοίως
ἄχρηστός ἐστιν, ὥσπερ ἵππος ἄνευ χαλινου. 3. Ὁ ἄνθρω-
πος τῷ νῷ¹ τῶν ἄλλων ζώων ὑπερέχει. 4. Πολλάκις ἀν-

* Ἡ παρὲνθεσις ἐν τῷ Β' μέρει τῶν ἀσκήσεων δηλοῖ ὅτι ἡ ἐν αὐτῇ λέξις
δὲν θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν.

θρώπων νοῦν ὀργὴν ἐκκαλύπτει. 5. Οἱ ῥοῖ τῆς θαλάσσης φέρουσι τῷ πλῶ οὐκ ὀλίγους κινδύνους. 6. Ἡ θάλασσα δεινῶν ῥῶν μεστή ἐστίν. 7. Οἱ κυβερνῆται γιγνώσκουσι τοὺς ῥοῦς τῶν ποταμῶν καὶ τοὺς κινδύνους τῶν πλῶν. 8. Τὰ ὀστᾶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ταύρων ἰσχυρά ἐστίν². 9. Ἡ παρθένος κανοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει. 10. Τί ἔχεις ἐν τῷ κανῶ, ὦ παρθένε ;

Β'. 1. Ὁ νοῦς εἶναι¹ θαυμάσιον δῶρον τοῦ Θεοῦ. 2. Ὁ πλοῦτος ἄνευ νοῦ δὲν² φέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους³ εὐτυχίαν. 3. Οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν νοῦν³ εἶναι⁴ ὅμοιοι (πρὸς) τὸν Θεόν.³ 4. Ὁ οἶνος φανερώνει πολλάκις τὴν γνώμην τῶν ἀνθρώπων. 5. Τὸ ῥεύμα τῆς θαλάσσης φέρει εἰς τὸ ταξειδίον³ πολλοὺς κινδύνους. 6. Ἡ ζωὴ⁵ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι¹ ὁμοία (πρὸς) ταξειδίον³. 7. Ὁ περιπλους τῆς νήσου Σικελίας εἶναι¹ ὁκτὼ ἡμερῶν. 8. Τὰ (τοῦ) Λαονίδου ὀστᾶ ἐν Θερμοπόλει ἦσαν⁶. 9. Αἱ παρθένοι κἀνίστρα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρουσι. 10. Τί ἔχετε ἐντὸς⁷ τῶν κανίστρων⁷, ὦ παρθένοι ;

Μ Α Θ Η Μ Α 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συστηματικὴ ἐξέτασις τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων». Γρ. § 35, 4, 6. α'. § 36, 2, β'.

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

Τὼ μαθητὰ γράφετον=οἱ δύο μαθηταὶ γράφουσι.

Τὼ μαθητὰ ἐπαινῶ=τοὺς δύο μαθητὰς ἐπαινῶ

Τοῖν μαθηταῖν τὰ βιβλία εὔρον=τῶν δύο μαθητῶν τὰ βιβλία εὔρον.

Τοῖν μαθηταῖν εἶπον τοῦτο=εἰς τοὺς δύο μαθητὰς εἶπον τοῦτο.

Τὼ ἀνθρώπῳ ἤδετον=οἱ δύο ἄνθρωποι ἤδουσι.

Τὼ ἀνθρώπῳ φιλῶ=τοὺς δύο ἀνθρώπους ἀγαπῶ.

Τοῖν ἀνθρώποιν ἡ φωνὴ ἡδεῖα ἐστὶ=τῶν δύο ἀνθρώπων ἡ φωνὴ εἶναι γλυκεῖα.

Τοῖν ἀνθρώποιν ἔδωκά τι=εἰς τοὺς δύο ἀνθρώπους ἔδωκά τι.

Τὼ φύλακε τρέχετον=οἱ δύο φύλακες τρέχουσι.

Τὼ φύλακε διώκεις=τοὺς δύο φύλακας διώκεις.

Τοῖν φυλάκοιν τὰ ὄπλα ἔλαβες=τῶν δύο φυλάκων τὰ ὄπλα ἔλαβες.

Τοῖν φυλάκοιν τὰ ὄπλα ἀπέδωκας=εἰς τοὺς δύο φύλακας τὰ ὄπλα ἔδωκας ὀπίσω.

Πόσα σημαίνει ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς ; Γρ. § 35, 4. Τίνες πτώσεις τοῦ δυϊκοῦ ἔχουσι τὸν αὐτὸν τύπον ; Γρ. § 35, 6. Εἰς τί λήγει ἡ ὀνομ. καὶ αἰτιατ. καὶ εἰς τί ἡ γεν. καὶ δοτ. τῶν πρωτοκλίτων ; Γρ. § 37, 3. Εἰς τί τῶν δευτεροκλίτων ; Γρ. § 41, 3. Εἰς τί τῶν τριτοκλίτων ; Γρ. § 44, 2.

ΑΣΚΗΣΙΣ 3.

Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν ὀνομάτων

Α'. 1. Ἀρετὴ καὶ ὑγίεια μεγίστω ἀγαθῷ τοῦ βίου ἐστὼν. 2. Ὅργη καὶ ἀσυνεσία μεγίστω κακῷ τοῦ βίου ἐστὼν. 3. Ἀπέχου, ὦ παῖ, τοῦτοιν τοῖν πονηροῖν ἀνθρώποιν. 4. Τῷ χρηστῷ καὶ ἐπιμελεῖ μαθητὰ τιμῶμεν. 5. Τοῖν κακοῖν καὶ ἀμελοῖν μαθηταῖν ὁ διδάσκαλος συμβουλεύει. 6. Οἱ δικασταὶ δικαίως τῷ ἀνδρὶ ἐθανάτωσαν. 7. Ὁ θάνατός ἐστι δυοῖν πραγμάτων διάλυσις, σώματος καὶ ψυχῆς. 8. Ὡς περ τὰ πλοῖα ὑπὸ δυοῖν κυβερνῆταιν, οὕτω καὶ αἱ πόλεις ὑπὸ δυοῖν βασιλέοιν χαλεπώτερον κυβερνῶνται ἢ ὑφ' ἑνός. 9. Ἀδύνατόν ἐστι δυοῖν δεσπότην δουλεύειν¹. 10. Φίλιππος γενόμενος κριτὴς δυοῖν πονηροῖν ἀνθρώποιν ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἔτερον διώκειν.

Β'. 1. Ἡ ὑγεία καὶ ὁ πλοῦτος εἶναι¹ (δύο) ἀγαθὰ². 2. Ἡ νόσος καὶ ἡ πτωχεία³ εἶναι¹ (δύο) κακά². 3. Ἀπέχετε⁴, ὦ παῖδες, (ἀπὸ) τούτων² τῶν (δύο) κακῶν² ἀνθρώπων². 4. Τιμᾶτε τοὺς (δύο) καλοὺς⁵ ἀνδρας². Συμβούλευε, ὦ διδάσκαλε, τοὺς (δύο) ἀμελεῖς μαθητὰς². 6. Ὁ διδάσκαλος δικαίως ἐτιμώρησε⁶ τοὺς (δύο) ἀμελεῖς παῖδας². 7. Οἱ (δύο) μάρτυρες² λέγουσι⁷ τὴν ἀλήθειαν. 8. Οἱ (δύο) ἀδελφοὶ² εἶναι¹ φρόνιμοι². 9. Διὰ τῶν (δύο) ὀφθαλμῶν⁸ βλέπομεν⁹. 10. Διὰ τῶν (δύο) ὠτῶν⁸ ἀκούομεν.

ΜΑΘΗΜΑ 4.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἀττική Β' κλίσις ».

Παράδειγμα τὰ

Ὁ νεῶς, τοῦ νεῶ, τῷ νεῶ, τὸν νεῶν κλπ.

Ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεω κλπ.

Τὸ ἀνώγειον, τοῦ ἀνώγειω, τὰ ἀνώγειω κλπ.

Ἡ Κῶς, τῆς Κῶ, τὴν Κῶν κλπ. Ἡ Κέως, τῆς Κέω, τὴν Κέω κλπ.

Τίνα οὐσιαστικά κλίνονται κατὰ τὴν 6' ἀττικήν κλίσιν ; Γρ. § 43, 1.

Τίνα τόνον δέχονται τὰ ἐπὶ τῆς ληγούτης τονιζόμενα : Γρ. § 43, 3, α'. Ποῦ τονίζονται τὰ πολυσύλλαβα ; Γρ. 43, 3, δ'. Πῶς σχηματίζεται ἡ ἐνική αἰτιατική ἐνίων τούτων : Γρ. § 43, 3, ε'.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 4.

Οὐσιαστικά τῆς Β' ἄττικῆς κλίσεως

Α'. 1. Ὁ λεὼς τοῖς θεοῖς πολλὰ δῶρα εἰς τοὺς νεῶς ἔφερεν. 2. Οἱ νεῶ οἰκίαι τῶν θεῶν εἰσιν. 3. Ἐν τοῖς νεῶς καὶ πρὸ τῶν νεῶν βωμοὶ ἦσαν. 4. Τοῦ λεῶ τῶν Ἀθηναίων ἡ ἀνδρεία θαυμαστὴ ἦν. 5. Ἡ ἀλήθεια πολλάκις οὐκ ἀρέσκει τῷ λεῷ. 6. Ἄμα τῇ ἔφ τὰ ἄστρα φεύγει¹. 7. Παρ' Ἀθηναίοις οἱ τάφοι πρὸς ἔω ἔβλεπον. 8. Οἱ Σάμιοι τῇ Ἡρα² ταῶς ἔτρεφον. 9. Οἱ λαγὼ τῆς νυκτὸς³ νέμονται. 10. Ὁ ὀρθῶς τῶν μειζόνων⁴ ἰχθύων ἐστίν. 11. Ἀνδρόγεως Μίνω υἱὸς ἦν. 12. Μίνως βασιλεὺς ἦν τῆς Κρήτης καὶ σοφὸς νομοθέτης.

Β'. 1. Ὁ λαὸς εἶναι¹ εὐμετάβολος. 2. Ἐν Ἀθήναις ὠραιὶ² ναοὶ ἦσαν καὶ ἐν τοῖς ναοῖς βωμοί. 3. Ἡ τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ πολυτέλεια ἦτο³ μεγίστη. 4. Πολλοὶ λαοὶ ἀνδρεῖοι καὶ πολεμικοὶ εἶναι⁴. 5. Ἐν τῷ ἐν Ἀργεὶ ναῷ τῆς Ἡρας ὑπῆρχεν⁵ ὠραιότατον⁵ ἄγαλμα. 6. Ἡ αὐγὴ εἶναι¹ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας. 7. Με⁷ τὰ ἐξημερώματα⁷ οἱ γεωργοὶ τρέπονται εἰς τὰ ἔργα (των). 8. Τὸ παγώνιον ἦτο³ ἱερὸν τῆς Ἡρας. 9. Ὁ λαγὸς εἶναι¹ δειλὸν ζῷον. 10. Οἱ δειλοὶ εἶναι⁴ ὅμοιοι (πρὸς) λαγούς⁷. 11. Οἱ ὄοφοι εἶναι⁴ (ἐκ) τῶν μεγαλυτέρων ἰχθύων. 12. (Ὁ) Μενέλαος ἦτο³ ἀδελφὸς (τοῦ) Ἀγαμέμνονος.

Μ Α Θ Η Μ Α 5

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἐπίθετα συννηρημένα τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως. Συνναίσεις τοῦ εα τῶν θηλυκῶν εἰς ἃ καὶ η. Τονισμὸς τῶν συννηρημένων τῆς α' κλίσεως ἐπιθέτων ».

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

ἡ χροῦσέα-χροῦσῃ, ἡ ἀργυρέα-ἀργυρῃ.
τῷ χροῦσέα-χροῦσά, τῷ χροῦσέα-χροῦσά, τὰς χροῦσέας-χροῦσᾶς.
αἱ χροῦσέαι-χροῦσαῖ, αἱ ἀργυρέαι-ἀργυραῖ.

ἡ ἀπλόη-ἀπλῆ, τῷ ἀπλόα-ἀπλᾶ, τὰ ἀπλόα-ἀπλᾶ.
 εὔνοος-εὔνοος, εὔνόου-εὔνου (οὐχὶ εὔνου).
 χρύδεος-χρυδέως (οὐχὶ χρύδεος), χρυδέου-χρυδέου.
 εὔνοοι-εὔνοι, τὰ εὔνοα, τὰ εὔπλοα κλπ.

Πότε τὸ εα τοῦ θηλυκοῦ συναιρεῖται εἰς ἡ καὶ πότε εἰς ᾱ; Γρ. § 19, δ' καὶ σημ. Διὰ τί τὸ εα τοῦ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ συναιρεῖται εἰς ᾱ καὶ οὐχὶ εἰς ἡ (ὥς ἐν τῷ τείχεα-τείχη); Διὰ τί τὸ εαι συναιρεῖται εἰς αι καὶ οὐχὶ εἰς ἡ (ὥς ἐν τῷ λύεαι-λύη); Διὰ τί τὸ οη συναιρεῖται εἰς ἡ καὶ οὐχὶ εἰς ω (ὥς ἐν τῷ δηλόητε-δηλώτε); Διὰ τί τὸ οα συναιρεῖται εἰς ᾱ καὶ οὐχὶ εἰς ω (ὥς ἐν τῷ αἰδῶ-αἰδῶ); Γρ. § 40, 1. Σημ. Πῶς συναιρεῖται τὸ εο; Γρ. § 19, 1, ε'. Πῶς συναιρεῖται τὸ οο; Γρ. § 19, 1, ε'. Διὰ τί τὰ εἰς -εος συναιρούμενα περισπῶνται πανταχοῦ; Γρ. § 42, 3, ε' καὶ Σημ. Διὰ τί τὰ σύνθετα εἰς -οος συναιρούμενα παροξύνονται πανταχοῦ; Γρ. § 42, 3, γ' καὶ Σημ. Πῶς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν τονισμὸν ἡ ἐκ συναιρέσεως προερχομένη τελικὴ δίφθογγος οἱ τῶν συνθέτων; Γρ. § 42, 3, ε'. Τίνων συνθέτων τὸ οα τοῦ οὐδετέρου δὲν συναιρεῖται; Γρ. § 42, 3, ε'.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 5.

Ἐπίθετα σνηρημένα τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως

Α'. 1. Οὐ χρυσαῖ κλῖναι ἕπνον παρέχουσιν, ἀλλ' ἔργα καὶ πόνοι. 2. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν ἢ ξύλιναι ἢ χαλκαὶ ἢ σιδηραὶ εἰσι. 3. Τὰ ὅπλα τῶν στρατιωτῶν ἦν¹ σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ, ὀλίγα δὲ ἀργυρᾶ. 4. Οὐ λόγοις², ἀλλὰ βλάβαις² παιδεύονται οἱ ἄνθρωποι. 5. Ἄνοια πολλάκις αἰτία διπλῆς καὶ τριπλῆς ἀτυχίας ἐστίν. 6. Οἱ ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὔνοοι εἰσι. 7. Τοὺς εὔνοους καὶ πιστοὺς τῶν φίλων³ οὐκ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων γινώσκουμεν. 8. Χαρίλαος ἦν ἀδελφιδουὶς Λυκούργου, τοῦ Λακεδαιμονίων νομοθέτου. 9. Πολλὰ θηρία τοῖς μὲν εὐεργέταις ἐστίν¹ εὔνοα, τοῖς δὲ πολεμίοις κακόννοα. 10. Ἡ τῆς ψυχῆς λύπη τοῖς εὔνοις² τῶν φίλων λόγοις² θεραπεύεται. 11. Ἀπλοῦς ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐστίν.

Β'. 1. Δὲν¹ σώζονται² τοὺς στρατιώτας τὰ χρυσαῖ ἢ ἀργυρᾶ ὅπλα, ἀλλ' ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σωφροσύνη. 2. Ἐν Ἀθήναις χρυσαῖ καὶ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα ἐκόπτοντο³. 3. Νὰ μὴ φιλονικῆς⁴ μετ' ἀνόητον⁵. 4. Ὁ ἀνόητος δὲν¹ βλέπει μόνον (τὸν) ἑαυτὸν (τον), ἀλλὰ καὶ ἄλ-

λους. 5. Ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν πλουσίων διπλαῖ θύραι εἶναι⁶. Ὁ ἀγα-
θὸς εἶναι⁷ εὐνοϊκὸς (πρὸς) τὸν ἀγαθόν⁵. 7. Οἱ εὐνοϊκοὶ καὶ πιστοὶ⁸
(ἐκ) τῶν φίλων οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων γνωρίζονται⁸.
8. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι⁷ ἐπιμελής. 9. Οἱ εὐνοϊκοὶ τῶν
φίλων λόγοι θεραπεύουσι τὰς λύπας. 10. Ὁ δίκαιος δικαστὴς καὶ ὁ
ἀνδρεῖος στρατιώτης εἶναι⁶ ἄξιοι χρυσοῦ στεφάνου. 11. Πιστεὺς εἰς
τὸν ἀπλοῦν λόγον⁵ τῆς ἀληθείας.

Μ Α Θ Η Μ Α 6.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ἐπίθετα εἰς ὧς (ἄττικὴ κλίσις)».

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

ὁ ἴλεως, ἡ ἴλεως, τὸ ἴλεων.

ὁ πλέως, ἡ πλέα, τὸ πλέων.

τὸ πλέων, πληθ. τὰ πλέα.

τὸ ἔκπλεων, πληθ. τὰ ἔκπλεω καὶ ἔκπλεα.

τὸ ἴλεων, πληθ. τὰ ἴλεω καὶ ἴλεα.

Πόσους τύπους ἔχουσι τὰ ἐπίθετα τῆς β' ἄττικῆς κλίσεως πρὸς δήλωσιν
τῶν τριῶν γενῶν; Γρ. § 62, 1, γ'. Πῶς σχηματίζονται ἡ πληθυντ. ὄνομ.,
αἰτιατ. καὶ κλητ. τοῦ οὐδετέρου πλέων; Πῶς ἡ τοῦ ἴλεων καὶ τῶν συνθέ-
των τοῦ πλέων; Γρ. § 42, 3, γ'.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 6.

Ἐπίθετα τῆς Β' ἄττικῆς κλίσεως

Α'. 1. Ὁ Θεὸς ἀγήρως ἐστὶ καὶ ἀθάνατος. 2. Ὁ τῶν
ἀνθρώπων βίος πλέως πόνων ἐστί. 3. Τοῖς ἀγαθοῖς καὶ
δικαίοις ἀνθρώποις ὁ Θεὸς ἐστὶν ἴλεως. 4. Εὐχου, ὦ ἀν-
θρῳπε, τῷ ἴλεω Θεῷ. 5. Ἀγήρων δόξαν ἡ ἀνδρεία τοῖς
στρατιώταις φέρει. 6. Τὸ πεδίον ἐστὶ παντοδαπῶν δένδρων
σύμπλεων. 7. Ἡ Ἀττικὴ εὐγεως μὲν οὐκ ἦν, εὐάνδρος δέ.
8. Τὰ ἀγγεῖα πλέα ἐλαίου ἐστίν. 9. Οἱ οἰκέται κομίζουσιν
ἀγγεῖα οἴνου ἐκπλεω (ἢ ἐκπλεα). 10. Εἰ θέλεις τὸν Θεὸν
ἴλεων σοὶ εἶναι, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ἵσθι.

Β'. 1. Ἡ δόξα τῶν ἀνδρείων στρατιωτῶν εἶναι¹ ἀγήραστος
(=δὲν γηράσκει). 2. Οἱ δειλοὶ εἶναι² πλήρεις φόβου. 3. Εἰς τὸν κα-

κὸν³ καὶ ἄδικον ἄνθρωπον³ δὲν⁴ εἶναι¹ εὐμενῆς ὁ Θεός. 4. (Προσ)-
εὔχεσθε, ὦ ἄνθρωποι, εἰς τὸν εὐμενῆ³ Θεόν¹. 5. Οἱ ἄνδρες οἱ στρα-
τιῶται εἶναι² ἄξιοι ἐπαίνου ἀγερᾶστον (μὴ γηράσκοντος). 6. Οἱ κῆ-
ποι εἶναι² πλήρεις ὠραίων⁵ δένδρων. 7. Τινὲς μὲν χῶραι ἔχουσι λε-
πτὴν⁶ γῆν⁶, τινὲς δὲ ἔχουσι καλήν (γῆν)⁷. 8. Τὸ ἀγγεῖον εἶναι¹ πλη-
ρες οἶνον. 9. Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα ἦσαν⁸ (ἐντελῶς) πλήρη ὕδατος. 10.
Ὁ Θεὸς θὰ εἶναι⁹ εἰς ἡμᾶς³ εὐμενῆς, ἐὰν εἴμεθα¹⁰ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι.

Μ Α Θ Η Μ Α 7.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἀνώμαλα οὐσιαστικά τῆς Γ' κλίσεως ».

ἀμνός, ἄρνης, γόνυ, γυνή, δόρυ, Ζεύς, κύων, μάρτυς,
ὄνειρος, οὗς, Πνύξ, πῦρ, ταῶς, ὕδωρ, υἱός, χρώς. Γρ. § 57.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 7.

Ἀνώμαλα οὐσιαστικά τῆς Γ' κλίσεως

Α'. 1. Αἱ οἷες παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις ἔρια καὶ ἄρ-
νας καὶ τυρόν. 2. Δεῖμος καὶ φόβος υἱεῖς Ἄρεως ἦσαν. 3.
Ἐν Διὶ γόνασι τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἔστι. 4. Γύ-
ναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. 5. Τὰ τῶν Ἑλλήνων δό-
ρατα μακρὰ ἦν. 6. Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς Διὶ ἔθυσον.
7. Κερβέρῳ τῷ κυνί, τῷ Ἄιδου φύλακι, τρεῖς ἦσαν κεφα-
λαί. 8. Οἱ δικασταὶ τοῖς τῶν μαρτύρων λόγοις πολλάκις οὐ
πιστεύουσι. 9. Τὰ ὄνειρα ἐκ Διὸς ἔστιν. 10. Ὡτων ὀφθαλ-
μοὶ πιστότεροι (εἰσί). 11. Ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἐν τῇ Πυ-
κνὴ ἐδουλεύετο. 12. Οἱ Πέρσαι ἔθυσον τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι.
13. Ποικίλα τοῖς ταῶσι πτερά ἔστιν. 14. Οἱ πατέρες εἰρ-
γοῦσι τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων. 15. Οἱ πα-
λαιοὶ πενθοῦντες ἐν χρῶ ἐκείροντο.

Β'. 1. Τὰ ἀρνία εἶναι¹ ὠραῖα¹. 2. (Ὁ) Ἄρνης ἦτο³ υἱὸς (τοῦ)
Διὸς καὶ (τῆς) Πραξ. 3. Εἰς τὴν γυναικα⁴ τιμὴν φέρει ἡ χρηστότης⁵
τῶν ἡθῶν⁵. 4. Τὸ δόρυ τοῦ στρατιώτου εἶναι⁶ μακρόν. 5. Ὁ Ζεὺς
ἦτο³ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν. 6. Οἱ λύκοι εἶναι⁴ ὅμοιοι
(πρὸς) κύνας⁴. 7. Εἰς τὸν μάρτυρα⁴ ἀρμόζει⁷ νὰ λέγῃ⁸ τὴν ἀλή-

θειαν. 8. Μὴ πίστενε εἰς τὰ ὀνειράτα ⁴. 9. Διὰ τῶν ὧτων ⁴ ἀκούομεν. 10. (Ὁ) Δημοσθένης ἐν τῇ Πηνελί ὦμ λει ⁹. 11. Οἱ στρατιῶται καθ' ὁδὸν συνήντων ¹¹ πυρά ⁴. 12. Τὰ πτερά τῶν παγωνίων εἶναι ⁶ ὄρατα ². 13. Οἱ πατέρες προτρέπονσι ¹¹ τοὺς υἱοὺς ⁴ (τὰ) εἶναι εὐσεβεῖς ¹² καὶ δίκαιοι ¹². 14. Κουρεύομαι μέχρι τοῦ δέρματος (σύρριζα).

Μ Α Θ Η Μ Α 8

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἐπανάληψις τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἰδία τῶν μὴ κοινῶν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ νέᾳ. — Συσχετικά ἀντωνυμίαι. — Συσχετικά ἐπιρρήματα ».

Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἰδὲ Μέρους Α' ἄσκησιν	56
Περὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν » » » »	58
Περὶ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν (οὗτος, ἐκεῖνος, ὅδε) »	84
Περὶ τῶν αὐτοπαθῶν ἀντωνυμιῶν ἰδὲ Μέρους Α' ἄσκησιν	85
Περὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντωνυμίας » » »	86
Περὶ τῆς ἑρωτημ. τίς καὶ τῆς ἀπορ. τίς ἰδ. » » »	87
Περὶ τῆς ἀναφορικῆς ὅς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς συνθέτων »	88
Περὶ τῆς ὀριστικῆς ἢ ἐπαναληπτικῆς αὐτῶς »	89

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 8.

α' Συσχετικά ἀντωνυμίαι. Διασάφησις
τῆς σημασίας αὐτῶν

Ἑρωτηματικά

Ἀόριστοι

τίς ; = ποῖος ;

ποῖος ; = ποίας λογῆς ; τίνας εἶδους ;
πόσος ;

πότερος ; = ποῖος ἐκ τῶν δύο ;

πηλίκος ; = πόσης ἡλικίας ἢ πόσον
μέγας ;

ποδαπὸς ; = ἐκ τίνας τόπου ;

τίς = κάποιος
οὐδεὶς = κανεὶς δὲν . . .
ἐνιοί = μερικοὶ
ἐκάστος = καθεὶς

ποῖος = κάποιος λογῆς
ποσὸς = κάμποσος

πότερος = κάποιος ἐκ τῶν δύο
ἐκάτερος = καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος
οὐδέτερος = οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος
ἀμφοτέροι (ἄμφω) = καὶ οἱ δύο

ἀλλοδαπὸς = ἐξ ἄλλου τόπου.

Δεικτικαί

Ἀναφορικαί

ὅδε=αὐτός ἐδῶ	ὅς=ὁ ὁποῖος
ὁ ἕτερος=ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο	ὅστις=ὅποιος
τοιόσδε } =τέτοιος	ὁπότερος=ὅποιος ἐκ τῶν δύο
τοιούτος }	οἷος=ὁποῖος
τοσόσδε } =τόσον πολὺς ἢ	ὅσος=ὁπόσος
τοσοῦτος }	
τηλικόσδε } =τόσης ἡλικίας ἢ	ἡλικός = ὅσης ἡλικίας ἢ ὅσον
τηλικοῦτος }	μέγας
ἡμεδαπός=ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μας	ὁπηλίκος=ὁπόσης ἡλικίας ἢ ὁ-
τόπου	πόσον μέγας
	ὁποδαπός=ὁ ἐξ ὁποίου τόπου

τις τῶν μαθητῶν ἐφώνησε ;	ἐφώνησέ τις οὐδεὶς ἐφώνησεν ὁ δεῖνα ἐφώνησεν ἕκαστος ἐφώνησεν ὅδε ἐφώνησεν, οὐ ἤκουσας ὅστις ἐβούλετο ἐφώνησεν
πότερος τῶν μαθητῶν ψιθυρί- ζει, ὁ Πέτρος ἢ ὁ Παῦλος ;	πότερος (κάποιος ἐκ τῶν δύο) ψιθυ- ρίζει, ὁ Πέτρος ἢ ὁ Παῦλος ; [ρίζει οὐδέτερος ψιθυρίζει ἀμφότεροι (ἢ ἄμφω) ψιθυρίζουσιν
ποιός ἐστιν ὁδε ὁ μαθητής ;	{ ἐστὶ ποιός ἐστὶ τοιούτος, οἷον αἰσθάνη (ἀντι- λαμβάνεται)
πόσον ἄρτον ἔφαγεν ὁ παῖς ;	{ ἔφαγε ποσόν τι ἔφαγε τοσοῦτον, ὅσον ἐβούλετο
πηλίκος ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ;	ἐστὶ τηλικοῦτος, ἡλικὸν ὁρᾷς
πηλίκον ἐστὶ τὸ χωρίον ;	ἐστὶ τηλικοῦτον, ἡλικὸν ὁρᾷς
ποδαπός εἰ, ὦ ξέने ;	ἀλλοδαπός εἰμι· ἡμιδαπός εἰμι. ἀλλὰ τί ἐρωτᾷς ὁποδαπός εἰμι ;

Α'. 1. Πότερος τῶν ἀνδρῶν ἐστὶ νεώτερός σου ; Ἀμφό-
τεροι (ἢ ἄμφω) νεώτεροί εἰσιν ἐμοῦ. 2. Πότερος τῶν παί-
δων τούτων ψεύδεται ; Οὐδέτερος (ψεύδεται). 3. Ποδαπός
εἶ, ὦ ξέने ; Ἀθηναῖος (εἰμί). Ἀλλοδαπός (εἰμι). 4. Πηλί-
κος ἦσθα, ὦ παῖ, ὅτε ὁ πατήρ ἀπέθανε ; Δώδεκα ἐτῶν (ἦν).
5. Σωκράτης εἰώθει λέγειν¹. οἷος ὁ βίος (ἐστί), τοιούτος ὁ

λόγος (ἐστὶ) καὶ οἶος ὁ λόγος (ἐστί), τοιαῦται αἱ πράξεις (εἰσί). 6. Οὐστινας ἂν ἔπαινος μὴ προτρέπη εἰς ἀρετὴν, τούτους οὐδὲ φόβος ἀποτρέψει τῶν αἰσχίστων ἔργων. 7. Τοὺς παῖδας οἱ γονεῖς ἐποίησαν τοσαῦτα καλὰ ὁρᾶν¹ καὶ τοσοῦτων ἀγαθῶν μετέχειν¹, ὅσα ὁ Θεὸς παρέχει τοῖς ἀνθρώποις. 8. Οἷα ἂν ἀγαθὰ τοὺς γονεάς πράξης, τοιαῦτα παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. 9. Οὐ λογίζεσθε τίνων καὶ οἷων καὶ ὅσων εὐεργεσιῶν ὁ Θεὸς ἡμῖν αἰτιὸς ἐστί. 10. Τοσοῦτον ἢ σοφία τῶν ἄλλων πραγμάτων διαφέρει, ὅσον ὁ ἥλιος τῶν ἄλλων ἄστρων.

B'. 1. Ποῖος ἐκ τῶν δύο φέρει βιβλίον; Καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος. 2. Ποῖα ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν σου εἶναι¹ ἐπιμελεστέρα; Καὶ αἱ δύο εἶναι² ὡσαύτως ἐπιμελεῖς. 3. Ἐκ τίνος τόπου εἶναι¹ ὁ φίλος σου; (Ὁ φίλος μου εἶναι¹) Κορίνθιος. 4. Ποῦ εἰλικρινῶς εἶναι¹ ὁ πατήρ σου; (ὁ πατήρ μου εἶναι¹) τεσσαράκοντα ἔτων. 5. (Ὁ)ποῖος εἶναι¹ ὁ κύριος³, τοιοῦτος (τέτοιος) εἶναι¹ καὶ ὁ δοῦλος⁴. 6. Τὰς τῶν θεῶν τύχας ὅστις φέρει ἄριστα, οὗτος εἶναι¹ σοφὸς ἀνὴρ. 7. Οὗτος εἶναι¹ ἄριστος οἶκος, ἐν τῷ ὁποίῳ⁵ τοιοῦτος εἶναι¹ ὁ κύριος³ (διὰ (τὸν) ἑαυτὸν (του), (ὁ)ποῖος εἶναι¹ ἔξω διὰ τὸν νόμον. 8. Ἡ εὐσέβεια τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἀρετῶν ὑπερέχει⁶, ὅσον καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἀνθρώπων ἐν πᾶσι πρωτεύει. 9. Τὸ θεῖον τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον εἶναι¹, ὥστε συγχρόνως⁷ πάντα νὰ βλέπῃ⁸ καὶ πάντα νὰ ἀκούῃ⁹ καὶ πανταχοῦ νὰ εἶναι¹⁰ παρόν¹⁰. 10. (Ὁ) Φίλιππος ἦτο¹¹ τόσον μέγας βασιλεὺς, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας εἶχε γίνεαι¹².

6' Συσχετικά ἐπιρρήματα. Διασάφησις τῆς δημασίας αὐτῶν

Ἑρωτηματικά

Τοπικά	{	ποῦ; ἐν τίνι τόπῳ; εἰς ποῖον μέρος; ποῦ; (ἐπὶ στάσεως).
	{	ποῖ; εἰς τίνα τόπον; εἰς ποῖον μέρος; ποῦ; (ἐπὶ κινήσεως).
	{	πόθεν; ἐκ τίνος τόπου; ἀπὸ ποῖον μέρος; πόθεν; ἀπὸ ποῦ;
Χρόν.	{	πότε; κατὰ ποῖον χρόνον;
	{	πνίκα; κατὰ ποίαν ὥραν (τῆς ἡμέρας);
Ἰσοπ.	{	πῶς; πῆ; τίνι τρόπῳ; πῶς;

Ποστ. } ποδάκις ; πόδας φοράς ;
 ποδαχῇ ; κατὰ πόδους τρόπους ;

Ἀόριστα

Τοπικ. } ποι=ἐν τινι τόπῳ, εἰς κάποιον μέρος, κάπου (ἐπὶ στάσεως).
 ποι=εἰς τινὰ τόπον, εἰς κάποιον μέρος, κάπου (ἐπὶ κινήσεως).
 ποθὲν=ἐκ τινος τόπου, ἀπὸ κάποιου μέρος, ἀπὸ κάπου.

Χρον. } ποτε=μίαν φοράν.

Τροπ. } πώς, πῇ=κατὰ τινὰ τρόπον, κάπως.

Δεικτικά

Τοπικ. } ἐνθάδε } ἐν τούτῳ ἐδῶ τῷ τόπῳ, ἐδῶ (ἐπὶ στάσεως).
 } εἰς τοῦτον ἐδῶ τὸν τόπον, ἐδῶ (ἐπὶ κινήσεως).
 ἐνταῦθα } ἐν τούτῳ (τῷ προρρηθέντι) τόπῳ, ἐδῶ (ἐπὶ στάσεως),
 } εἰς τοῦτον (τὸν προρρηθέντα) τόπον, ἐδῶ (ἐπὶ κινήσεως).
 αὐτόθι, αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, αὐτοῦ (ἐπὶ στάσεως).
 αὐτόσε, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (ἐπὶ κινήσεως).
 ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος (ἐπὶ κινήσεως).
 δεῦρο (εἰς τὰ) ἐδῶ, (ἐνθα εὐρίσκεται ὁ λέγων ἐπὶ κινήσεως).
 ἐνθένθε, ἐκ τούτου ἐδῶ τοῦ τόπου (ἢ μέρους).
 ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου τοῦ (προρρηθέντος) τόπου (ἢ μέρους).
 αὐτόθεν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου (ἢ μέρους).
 ἐκείθεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου (ἢ μέρους).

Χρον. } τῆνικάδε, κατὰ ταύτην τὴν ὥραν.
 } τῆνικαῦτα, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, τότε.

Τροπ. } οὕτως, ταύτη, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τοιοῦτοτρόπως.
 } ὥδε, τῇδε, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ἀναφορικά

Ὅριστικά

οὔ, ἐνθα=ἐν τῷ ὁποίῳ μέρει, ὅπου
 οἷ, ἐνθα=εἰς τὸ ὅποιον μέρος, ὅπου
 ὅθεν, ἐνθεν=ἐκ τοῦ ὁποίου μέρους, ὁπότε
 ἡνίκα=κατὰ τὴν ὁποίαν ὥραν, ὅτε
 ὡς, ὥπερ, ἧ=κατὰ τὸν ὁποῖον τρόπον, καθὼς
 ὁδάκις=ῥας φοράς
 ὁδαχῇ=καθ' ὅδους τρόπους.

Ἀόριστα

ὅπου=εἰς ὅποιον μέρος, ὅπουδῆποτε
 ὅποι=εἰς ὅποιον μέρος, ὅπουδῆποτε
 ὁπόθεν=ἐξ ὁποιοῦδῆποτε μέρους, ὁπόθεν
 ὁπνίκα=καθ' ὅποιον χρόνον, ὁπότε
 ὅπως, ὅπῃ=καθ' ὅποιον τρόπον, ὅπως
 ὁποδάκις=ὁπόδας φοράς
 ὁποδαχῇ=καθ' ὁπόδους τρόπους.

Α'. 1. Ποῦ εἶ, ὦ παῖ ; Εἰμί που. (Εἰμί) αὐτόθι. (Εἰμί) ἐνθάδε. (Εἰμί) ἐνταῦθα. (Εἰμί) ἐκεῖ, ἐνθα κατέλιπές με. 2. Ποῖ πορεύῃ, ὦ παῖ ; Πορεύομαί ποι. (Πορεύομαι) ἐκεῖσε. (Πορεύομαι) αὐτόσε. (Πορεύομαι) ἐνθάδε. (Πορεύομαι) ἐνταῦθα. (Πορεύομαι) ὅποι ἂν βούλωμαι. Δεῦρο ἐλθέ, ὦ παῖ. 3. Πόθεν ἔρχῃ, ὦ παῖ ; Ἔρχομαί ποθεν. (Ἔρχομαι) ἐνθένδε. (Ἔρχομαι) ἐντεῦθεν. (Ἔρχομαι) αὐτόθεν, ὅθεν καὶ σὺ ἦλθες. 4. Πότε ἔγραψας, ὦ παῖ, τὴν ἐπιστολήν ; Ἐγραψά ποτε αὐτήν. 5. Πότε ἥσθιες, ὦ παῖ ; (Ἡσθιον τότε), ὅτε σὺ ἐπαίζεις. 6. Πηνίκα ἐσθίεις ; (Ἐσθίω τηνικάδε), ἥνικ' ἂν πεινήσω. 7. Πῶς ποιήσω τοῦτο, ὦ πάτερ ; Ποίησον ὧδε. (Ποίησον) οὕτως, ὥσπερ καὶ ἐγὼ ἐποίησα. 8. Ποσάκις ἐμελέτησας τὸ μάθημα, ὦ παῖ ; Ἐμελέτησα τοσάκις, ὁσάκις καὶ σύ. 9. Ὅπου ἂν τις ταχθῇ, ἐνταῦθα δεῖ κινδυνεύειν¹ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. 10. Ὡσπερ γινώσκει τις, οὕτω δεῖ αὐτὸν λέγειν.¹

Β'. 1. Ποῦ εἶναι¹ ὁ παῖς ; (Ὁ παῖς εἶναι¹) ἐν τῷ σχολείῳ², ἐνθα ἔχει μεταβῆ³. Εἰς ποῖον μέρος (ἢ ποῦ) πορεύεσθε, ὦ παῖδες ; (Πορευόμεθα) εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον (ἢ ὅπου) εἶναι⁴ αἱ ἀδελφαί (μας). 3. Ἀπὸ ποῖον μέρος (ἢ ἀπὸ ποῦ) ἔρχεσθε, ὦ παρθένοι ; (Ἐρχόμεθα) ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ οἱ παῖδες ἦλθον. 4. Πότε ἐμελετᾶτε, ὦ παῖδες ; (Ἐμελετῶμεν τότε,) ὅτε σεῖς⁵ ἐπαίζετε. 5. Κατὰ ποῖαν ὥραν τρώγετε ; (Τρώγομεν,) ὅταν πεινώμεν. 6. Πῶς (γὰρ) πράττουμεν ταῦτα ; (Πράττετε ταῦτα) οὕτως, ὅπως ἔχομεν εἶπει⁶. 7. Πόσας φορὰς εἶδες τὸν θεῖον ; (Εἶδον τόσας φορὰς,) ὅσας φορὰς (εἶδες) καὶ σύ. 8. Πολλοὶ λέγουσιν⁷ ὅπου τις εὐτυχεῖ, ἐκεῖ εἶναι¹ πατρίς. 9. Ὅπως σὺ πρὸς⁷ τοὺς ἄλλους εἶσαι⁸, τοιοῦτοτρόπως εἶναι⁹ καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς⁷ σέ. 10. Ὅπως ὁ Σωκράτης ἐφρόνει¹⁰, τοιοῦτοτρόπως ἔλεγεν.

Μ Α Θ Η Μ Α 9.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συνστηματικὴ ἐξέτασις τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ τῶν ῥημάτων». Γρ. § 88, 7. § 96, 3. § 99.

Παράδειγματα

δφῶ τρέχeton=ὑμεῖς οἱ δύο τρέχετε.
 τῶ ἄνδρε τρέχeton=οἱ δύο ἄνδρες τρέχουσιν.
 ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ τρέχeton=ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ τρέχουσι.
 δφῶ ἐτρέχeton=ὑμεῖς οἱ δύο ἐτρέχετε.
 τῶ ἄνδρε ἐτρέχeton=οἱ δύο ἄνδρες ἐτρέχον.
 ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐτρέχeton=ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐτρέχον.

δφῶ παιδεύεθον=ὑμεῖς οἱ δύο παιδεύεσθε.
 τῶ ἄνδρε παιδεύεθον=οἱ δύο ἄνδρες παιδεύονται.
 ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ παιδεύεθον=ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ παιδεύονται.
 δφῶ ἐπαιδεύεθον=ὑμεῖς οἱ δύο ἐπαιδεύεσθε.
 τῶ ἄνδρε ἐπαιδεύεθον=οἱ δύο ἄνδρες ἐπαιδεύοντο.
 ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐπαιδεύεθον=ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐπαιδεύοντο.
 τῶ ἄνδρε ἐπαιδευθήτην=οἱ δύο ἄνδρες ἐπαιδεύθησαν κλπ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 10.

Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν ῥημάτων

Α'. 1. Ἐν τοῖς μυθικοῖς Λεωνίδας καὶ Θεμιστοκλῆς μάλι-
 στα ἐθαυμασθήτην καὶ ἐπληνεθήτην. 2. Τῷ Ξενοφῶντος παῖ-
 δε, Γρυῖλος (Γρύλλος) καὶ Διόδωρος ἐν Σπάρτῃ ἐπαιδεύ-
 σθην. 3. Καμβύσης καὶ Ξέρξης, τῶ τῶν Περσῶν τυράννω,
 πολλὰ σφαλέντε ἀπεθανέτην. 4. Τῷ πρεσβυτάτῳ στρατηγῷ
 τῶν κεράτων ἐπεμελείσθην, τῷ δὲ νεωτάτῳ ὠπισθοφυλα-
 κείτην. 5. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἀλλήλοιν ἐπολεμεί-
 την. 6. Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν
 ἐποίησάντην. 7. Ἐγενέσθην τῷ ἄνδρῳ φιλοτιμοτάτῳ. 8. Ἰλιὺς
 καὶ Ὀδύσεια ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ πεποιήσθον. 9. Δύο
 ὁδῶ πρὸς τὴν πόλιν ἄγετον. 10. Τῷ παιδὲ μοι ἔπεσθον.

Β'. 1. (Ὁ) Ἀχιλλεύς καὶ (ὁ) Πάτροκλος ἐν τῇ οἰκίᾳ (τοῦ) Πη-
 λέως εἶχον (ἐκ)παιδευθῆ¹. 2. Ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρὸ πάντων² (ἡ)
 Ἀθηναῖα καὶ (ὁ) Ποσειδῶν ἐτιμῶντο¹. 3. (Ὁ) Καμβύσης καὶ (ὁ) Ξέρ-
 ξης ἐπεθύμησαν¹ δόξαν³ καὶ τιμὴν³, ἀδόξως δὲ ἀπέθανον¹. 4. Οἱ
 (δύο) οὗτοι¹ παῖδες¹ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου (ἐκ)παιδεύονται¹.
 5. Ἐν τῷ ἐλληνικῷ στρατῷ πρὸ πάντων² οἱ δύο ἀδελφοὶ¹ Ἀγαμέ-
 μνων καὶ Μενέλαος ἐτιμῶντο¹. 6. (Ὁ) Θεμιστοκλῆς καὶ (ὁ) Ἀρι-
 στείδης ἐστασίαζον¹. 7. Οἱ (δύο) οὗτοι¹ μαθηταὶ¹ ἄς ἔχωσιν (ἐκ)-

παιδευθῇ¹ ἄριστα. 8. (Ὁ) Μίνως καὶ (ὁ) Δικουόργος νόμους ἔθεσαν⁴. 9. Ὑμεῖς⁵ οἱ δύο⁵ εἶθε νὰ ἔχητε⁶ πιστοὺς φίλους. 10. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ φιλοσοφία ἀξίαι⁷ λόγον εἶναι⁸

ΜΑΘΗΜΑ 10

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ρήματα ὑγρόληκτα. α') Σχηματισμὸς τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος. Κλίσις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ παρατατικοῦ διὰ παραβολῆς καὶ ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν χρόνων τῶν ἄλλων βαρυτόνων ῥημάτων. β') Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου μέλλοντος διὰ παραβολῆς πρὸς τὸν ἐνεστώτα τῶν εἰς -εω συνηρημένων ῥημάτων. γ') Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητ. καὶ μέσου ἄορ. α' μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων περὶ τὴν τροπὴν⁽¹⁾ τοῦ γωνήεντος τῆς ῥίζης. δ') Σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων. Πάθη τῶν ὑγρῶν πρὸ ἐπομένων συμφώνων. Τροπὴ τοῦ ε τῶν μονοσυλλάβων θεμάτων εἰς α ἐν τῷ ἐνεργητ. καὶ παθητ. παρακειμένῳ καὶ ἐν τῷ παθητικῷ ἁορίστῳ. ε') Ἀποβολὴ τοῦ θεματικοῦ χαρακτιῆρος ν ἐν τοῖς ῥήμασι κ λ ἰ ν ω, κ ρ ἰ ν ω, π λ ὕ ν ω, κ τ ε ἰ ν ω καὶ τ ε ἰ ν ω⁽²⁾. ζ') Σχηματισμὸς τῶν χρόνων τοῦ β ἄ λ λ ω διὰ μεταθέσεως».

ΡΗΜΑΤΑ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΛΗΚΤΑ

ΑΣΚΗΣΙΣ 11.

α') Ἐνεστώτῳ καὶ παρατατικῷ τῆς ἐνεργητικῆς καὶ μέσης φωνῆς τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων

Παράδειγματα

(ὄτελ-ρω) ὀτέλλω, (ἐ-ὄτελ-ρον) ἐὄτελλον.
(φαίν-ρω) φαίνω, (ἐ-φαν-ρον) ἔφαινον.
(καθαίρ-ρω) καθαίρω, (ἐ-καθαίρ-ρον) ἐκάθαιρον.
(ὄπερ-ρω, ὄπερρω) ὀπείρω, (ἐὄπερ-ρον, ἔσπερρον) ἔσπειρον.
(κρίν-ρω, κρίννω) κρίνω, (ἐ-κρίν-ρον, ἔκρίννον) ἔκρινον.
(πλύν-ρω, πλύννω) πλύνω, (ἐ-πλύν-ρον, ἔπλύννον) ἔπλυνον.

(1) Δέγε ἔκτασιν. (2) Ταῦτα δὲν ἀποβάλλουσι τὸ ν, ἀλλ' ἔχουσι καὶ φωνηεντόληκτον θέμα. Τὰ δὲ δύο τελευτοῖα δὲν ἔχουσιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῶν πλείστων ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων ; Γρ. § 103, 1.

Α'. 1. Οὐδεὶς ἄμεινον τοῦ σοφοῦ τὰ δίκαια κρίνει. 2. Ἀφρόνων¹ ἐστὶ τὸ κρίνειν κακῶς τὰ πράγματα. 3. Εὐφραίνει σε ὁ πλοῦτος πολλοὺς εὐεργετοῦντα². 4. Ὑβρις πολλάκις σφάλλει τοὺς εὐτυχοῦντας³. 5. Οὐκ αἰσχύνεται ὁ σώφρων ἀγαθόν τι παρ' ἄλλων μανθάνειν⁴. 6. Οἱ στρατιῶται ἀνδρείως ἀμύνονται τοὺς πολεμίους. 7. Οἱ πολέμιοι τὰ δένδρα τῆς χώρας (ἡμῶν) ἔτεμνον. 8. Ἀμύνετε, ὦ πολῖται, τῇ πατρίδι κινδυνεύουσα⁵. 9. Τὸν κινδυνεύοντα³ πολλοὶ μὲν οἰκτίρουσιν, ὀλίγοι δὲ ἀμύνειν⁴ αὐτῷ τολμῶσι. 10. Σωκράτει ὁ Θεὸς ἔφαιεν ὅ,τι δέοι (=τί ἔδει) ποιεῖν⁴.

Β'. 1. Οἱ σοφοὶ καλύτερον κρίνουσι τῶν ἀμαθῶν. 2. Οἱ ἀνόητοι δὲν¹ δύνανται νὰ κρίνωσιν² ὁρθῶς. 3. Εὐχαριστεῖ ἡμᾶς ἡ δικαιοσύνη. 4. Ἡ ὑπερηφανία βλάπτει τοὺς ἀνθρώπους. 5. Οἱ καλοὶ³ ἀνθρώποι δὲν¹ ἐντρέπονται νὰ λέγωσι² πάντοτε⁴ τὴν ἀλήθειαν. 6. Μὲ τὴν βοήθειαν⁵ τοῦ Θεοῦ⁵ θὰ ἀποκρούσωμεν τοὺς πολεμίους. 7. Αἱ κακαὶ συναναστροφαι⁶ καταστρέφουσι⁷ χρηστὰ ἦθη. 8. Βοήθει τὸν φίλον⁸ σου δυστυχοῦντα⁸. 9. Ἐλυπούμην τοὺς κινδυνεύοντας, ἀλλὰ δὲν¹ ἐτόλμων νὰ βοηθῶ² αὐτούς⁸. 10. Ὁ διδάσκαλος ἐφάνερονεν^(εἰς) τοὺς μαθητὰς⁸ τί ἔπρεπε⁹ νὰ πράττωσιν.²

ΑΣΚΗΣΙΣ 12.

6') Ἑνεργητικὸς καὶ μέσος μέλλων τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων

Παράδειγματα

(νεμ-ε-δω, νεμεω) νεμῶ
(νεμ-ε-δομαι, νεμεομαι) νεμοῦμαι.
(φαν-ε-δω, φανεω) φανῶ
(φαν-ε-δομαι, φανομαι) φανοῦμαι.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητικὸς καὶ μέσος μέλλων τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων ; Γρ. § 103, 2.

Α'. 1. Ὁργῆς μὲν ἀπεχόμενος¹ κερδανεῖς, μὴ ἀπεχόμενος¹ δὲ μωρανεῖς. 2. Ὁμονοοῦντες¹ ἰσχυροὶ μενοῦμεν. 3. Τὸν σοφὸν οἱ πονηροὶ οὐ σφαλοῦσιν οὔτε ἀπειλοῦντες².

οὔτε κολακεύοντες². 4. Ἀεὶ λέγων¹ τὸ ἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε. 5. Τίς αἰσχυνεῖται παρ' ἄλλων μανθάνειν³ τὰ σοφά; 6. Εἰ μὴ φυλάξεις τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μέζω (ἢ μέζονα). 7. Κινδυνευούσης⁴ τῆς πατρίδος, ἀμυνοῦμεν αὐτῇ. 8. Οἱ στρατιῶται ἔλεγον ὅτι σὺν Θεῷ ἀμυνοῖντο (=ἀμυνοῦνται) τοὺς πολεμίους. 9. Ἐθαύμαζον οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοί, ὅτι⁵ Κύρος οὔτε ἄλλον πέμποι (=ἐπεμπε) σηματοῦντα⁶ ὅ,τι χρὴ ποιεῖν⁷ οὔτε αὐτὸς φαίνοιτο (=ἐφαίνετο). 10. Ἐλπίζω τοὺς ἀκούσαντας ἄριστα κρινεῖν⁸ τὰ πράγματα. 11. Μὴ καμῶν¹ οὐ περανεῖς⁵ τὸ ἔργον.

Β'. 1. Ἐὰν ἐργαζώμεθα, θὰ κερδίζωμεν. 2. Πόσον χρόνον θὰ μείνης ἐν τῇ πόλει; 3. Ἐάν με ἐρωτήσης¹ τίνα ἀγαθὰ εἶναι² ἀσφαλῇ, θὰ σοι ἀποκριθῶ «ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐσέβεια». 4. Τὸν σοφὸν ἄνδρα δὲν³ θὰ βλάβῃ ὁ πονηρός. 5. Δὲν³ θὰ ἐντραπῶμεν νὰ μανθάνωμεν⁴ παρ' ἄλλων τὰ ὠφέλιμα. 6. Ἐὰν δὲν⁵ πεῖθησθε εἰς τοὺς νόμους⁶, θὰ χάσητε τὴν ἐλευθερίαν (σας). 7. Θὰ βοηθήσωμεν⁷ τοὺς φίλους⁶. 8. Οἱ ἄνδρεῖοι στρατιῶται θὰ ἀποκρούσωσι τοὺς πολεμίους. 9. Ἐπεμψα ἑκείνον⁸, ὁ ὁποῖος⁸ θὰ ἀναγγεῖλῃ⁸ τὴν νίκην. 10. Ἐλπίζω ὅτι⁹ θὰ κρίνης⁹ καλύτερον¹⁰ τῶν ἄλλων. 11. Οἱ ἄνδρεῖοι θὰ ἀποθάνωσι προθύμως χάριν¹¹ τῆς πατρίδος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 13.

γ') Ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἀόριστος α' τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑπορλήκτων ῥημάτων

Παράδειγματα

(ἐ-φαν-σα, ἐφάννα) ἐφῆνα
(ἐ-φαν-δάμην, ἐφαννάμην) ἐφηνάμην.
(ἐ-μίαν-σα, ἐμίαννα) ἐμίαννα.
(ἐ-δυσχέραν-σα, ἐδυσχέραννα) ἐδυσχέρανα.
(ἐ-νεμ-σα, ἐνεμψα) ἐνειψα
(ἐ-νεμ-δάμην, ἐνεμμάμην) ἐνειμάμην.
(ἤγελ-σα, ἤγελλα) ἤγγειλα
(ἤγελ-δάμην, ἤγελλάμην) ἤγγειλάμην.
(ἐ-κριν-σα, ἐκρίνα) ἐκρίνα
(ἐ-κριν-δάμην, ἐκρινάμην) ἐκρινάμην.
(ἐ-πλυν-σα, ἐπλυννα) ἐπλυνα.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἄοριστος α' τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων; Γρ. § 103, 3, 4.

Α'. 1. Ἡ τύχη πολλάκις τοὺς μέγα φρονοῦντας ἐσφηνάλεν. 2. Ὅργῃς χάριν τὰ κρυπτά μὴ ἐκφάνης φίλου. 3. Τὸ Ἀπόλλωνος ἱερὸν οἱ Ἀθηναῖοι οἶνω¹ ῥάναντες² ἐκάθηνραν. 4. Πυθαγόρας ἀπεφάνητο τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀθάνατον εἶναι³. 5. Ὁ στρατηγὸς ἐνετείλατο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τοὺς πολεμίους ὀρμῆσαι⁴. 6. Ἀποκτείνας⁵ ἐχθρὸν τὴν χεῖρα ἐμίανας. 7. Κρεῖττον ἐστὶ μικρὰ εὖ ἢ μεγάλη κακῶς περᾶναι⁴. 8. Καλὸν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πεπᾶναι⁴. 9. Πανσάμενος⁵ τῆς ὀργῆς πολλὰ ἐκέρδανας. 10. Ἰνὼ μανεῖσα⁵ ὑπὸ τῆς Ἥρας τὸν ἑαυτῆς παῖδα ἀπέκτεινε· ἀποκτείνασα⁶ δὲ ἤλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν. 11. Μίλων ὁ ἀθλητὴς ταῦρον ἀράμενος⁶ ἐξέφερε διὰ μέσου τοῦ σταδίου. 12. Σταγόνες ὕδατος πέτρας ἐκοίλαναν. 13. Ζεὺς καὶ Δίκη τοὺς κακοὺς κακῶς φθεύριαν.

Β'. 1. Πολλάκις μικροὶ λόγοι ἔβλαψαν τοὺς ἀνθρώπους. 2. Φανερώσατε τὰ κακὰ ἔργα τοῦ φίλου (σας). 3. Ὁ Θησεὺς ἐκαθάρισεν (ἀπὸ) τοὺς κακούργους¹ τὴν ὁδόν, ἧς² ἔφερεν² ἐκ Τροϊζήνος εἰς Ἀθήνας. 4. Σὺ πρῶτος, ὦ πάτερ, εἶπε³ γνώμην. 5. Πρᾶξον⁴, ὦ παῖ, καθὼς⁵ ἐγὼ διέταξα⁶. 6. Ὁ Θεὸς ἄς κρῖνῃ περὶ ἐμοῦ. 7. Ὁ Οἰδίπους ἐν ἀγνοίᾳ ἐμόλυνε τὰς χεῖρας μὲ τὸ αἷμα⁷ τοῦ πατρός (του). 8. Δύσκολον⁸ εἶναι⁹ νὰ διακρίνῃ¹⁰ (τις) τὸν κόλακα (ἀπὸ) τὸν φίλον¹. 9. Πολλάκις ἀπεκρούσαμεν τοὺς πολεμίους. 10. Τοὺς φίλους⁷ δὲν¹¹ ἐβοηθήσατε. 11. Οὐδείς (ἐκ) τῶν ἀγαθῶν θέλει νὰ κατασχύνῃ¹⁰ τὴν δόξαν (του) ζῶν κακῶς. 12. Εἴθε ὁ Θεὸς κακῶς νὰ καταστρέφῃ¹² τοὺς κακοὺς. 13. Κοσμίως ἀπεκρίθης¹³, ὦ παῖ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 14.

δ') Οἱ λοιποὶ χρόνοι τῶν ὑγρολήκτων καὶ ἐνρινολήκτων ῥημάτων

(1. Παρακείμενος καὶ ὑπερουντέλικος τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς)

Παράδειγμα

ἀγγέλλω, θέμ. ἀγγελ-, ἡγγελ-κα, ἡγγελ-μαι
 στέλλω, θέμ. στελ-, σταλ-, ἔσταλ-κ-α, ἔσταλ-μαι
 φθεῖρω, θέμ. φθερ-, φθαρ-, ἔφθαρ-κ-α, ἔφθαρ-μαι
 φαίνω, θ. φαν-, (πε-φαν-κ-α), πέφαγκα, (πε-φαν-μαι) πέφασμαι.

Παρακ. 6' πέ-φην-α

δξύνω, θεμ. δξυν-, — (ῶξυν-μαι) ῶξυμαι.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητικὸς καὶ μέσος παρακείμενος τῶν ἐνρινολήκτων καὶ ὑγρολήκτων ῥημάτων; Γρ. § 103, 5—10.

Α'. 1. Ἐσπαρκα μὲν τὸν ἀγρόν, νῦν δὲ πολυκαρπίαν τῷ Θεῷ εὐξομαι. 2. Εἶκε, ὦ λῶστε, τοῖς λόγοις· ἀποπέφαγκα γὰρ ὅτι οὐκ ὀρθῶς ταῦτα λέγεις. 3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι δεσπόται τῶν συμμάχων πεφύνασιν, ἐλευθέρων πρότερον γενομένων¹. 4. Ὁ τὴν ψυχὴν κεκαθαρμένος² μᾶλλον ἐστὶ κεκοσμημένος ἢ ὁ τὰς καλλίστας ἐσθῆτας περὶ τὸ σῶμα ἔχων³. 5. Πολλάκις τῇ τύχῃ⁴ ἐσφάλαμεθα. 6. Αἱ σποράδες νῆσοι ἐκ τοῦ διεσπάρθαι⁵ ἐν τῷ Αἰγαίῳ ὠνομασμέναι εἰσίν. 7. Ὁρέστης μεμιασμένος⁶ τῷ τῆς μητρὸς αἵματι ἐν Δελφοῖς ἐκαθάρθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. 8. Ἐξ αἰσχυρῶν κερδῶν τοὺς πλείονας ἰδοὺς ἂν⁷ διεφθαρμένους⁸ ἢ σεφισμένους⁹. 9. Τῇ Νέρωνος κακίᾳ¹⁰ ὁ δῆμος οὕτω παρῶντο, ὥστε τὰς εἰκόνας αὐτοῦ ἀνέτρεψε. 10. Πηνελόπη τρία ἔτη ἐντάφιον ὑφαίνουσα¹¹ Λαέρτη¹² οὐκ ἐπέρανε τὸ ἔργον· νυκτὸς¹³ γὰρ ἔλυνε τὰ ἡμέρας¹⁴ ὑφασμένα.

Β'. 1. Οἱ γεωργοὶ ἔχουσι σπείρει τοὺς ἀγρούς. 2. Ὁ ῥήτωρ εἰχεν ἀποδείξει¹ ὅτι πολλοὶ ἠδίκουν τὸν λαόν. 3. Ἐχεις τρελλαθῇ², ὦ ἀθλία, καὶ γελᾷς διὰ τὰ ἰδικά σου³ καὶ ἰδικά μου⁴ κακὰ⁵. 4. Ἡ ψυχὴ ἃς ἔχη καθαρισθῇ (ἀπὸ) ἐπιθυμίας⁶ καὶ ἃς ἔχη στολισθῇ με ἀρετάς⁷. 5. Πολλοὶ ἔχουσιν ἀπαιτηθῇ⁸ ὑπὸ τῶν κολάκων⁹. 6. Θανμαστὰ ἔργα οὐ μόνον ἔχουσιν ἐπινοηθῇ¹⁰, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι περατωθῇ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων¹¹. 7. Πολλὰ νῆσοι εἶναι¹² διεσπαρμέναι ἐν τῇ θαλάσῃ. 8. Εἰς τὴν πόλιν εἶχε διασπαρῇ λόγος ὅτι οἱ πολέμοι ἐνίκηθησαν¹³. 9. Ὁ φθόνος καὶ ἡ πλεονεξία ἔχουσι διαφθείρει πολλῶν ἀνθρώπων τὸν νοῦν. 10. Οἱ τάπητες ἄριστα ἔχουσιν ἐφανθῇ¹⁴. 11. Οἱ στρατιῶται εἶχον παροξυνθῇ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ¹⁵ εἰς μάχην.

ΑΣΚΗΣΙΣ 15.

(2. Παθητικὸς μέλλων καὶ ἄοριστος α' καὶ β')

Πα ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

ἀγγέλλω, θέμ. ἀγγελ-, ἀγγελ-θήσομαι, ἠγγέλ-θην.
φθεῖρω, θέμ. φθερ-, φθαρ-, φθαρ-ήσομαι, ἐφθάρ-ην.

Πῶς σχηματίζεται ὁ παθητικὸς α' καὶ ὁ μέλλων καὶ ἄριστος τῶν γρολῆτων ῥημάτων ; Γρ. § 103, 7—9.

Α'. 1. Σοφίας ὁ καρπὸς οὔποτε φθαρήσεται. 2. Βουλεύουν πρὸ τοῦ ἔργου, ἵνα μὴ φανῆς μωρός. 3. Τὸ ἔργον ταχέως περανθήσεται. 4. Προθυμίας οὔσης¹ καὶ τὰ χαλεπώτατα περανθεῖν ἂν. 5. Τὰ παιδία τούτοις τοῖς δώροις² μάλα εὐφρανθήσεται³. 6. Ἀγαθοῖς ἀνθρώποις ὁμιλῶν¹ μάλιστα² ἂν εὐφρανθεῖς. 7. Μὴ πεισθέντων ὑμῶν¹, σφαλυσόμεθα. 8. Οἱ τῇ τύχῃ καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἄγαν πεπιστευκότες⁴ ταχέως ἂν σφαλεῖν. 9. Εὐμένους ἀποθνήσκων⁵ ἔλεγεν οὐ σφαλῆναι⁶ πολεμίων ἀρετῇ², ἀλλὰ φίλων ἀπιστίᾳ². 10. Αἰσχυνθεῖν ἂν, εἰ φανείν μᾶλλον φροντίζων⁷ τῆς ἐμαυτοῦ δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. 11. Μὴ ἐπαρθῇς τῇ εὐτυχίᾳ.²

Β'. 1. Ἡ ψυχὴ ἀποχωρισθεῖσα¹ τοῦ σώματος δὲν² θά καταστραφῇ. 2. Ὁ Ἀλέξανδρος, ἂν φανῇ ἄριστος στρατηγός, δὲν² θά φανῇ ἄριστος ἄνθρωπος. 3. Ἄν ἀσχολῇσθε⁴ μετὰ ζήλου⁴, πάντα ταχέως θά περαιωθῶσι. 4. Μετὰ τῶν καλῶν ἀνθρώπων⁵ συναναστρεφόμενος⁶ πολὺν⁷ θά εὐφρανθῇς. 5. Οἱ Πλαταιεῖς ἐσηκώθησαν⁸ ἐκ τοῦ πρώτου ὕπνου, διότι ἐφώναζόν⁹ τινες ὅτι οἱ Θηβαῖοι εἶναι¹⁰ ἐν τῇ πόλει (των). 6. Διὰ τὴν νίκην¹¹ τῶν στρατιωτῶν (μας) πάντες οἱ πολῖται ἐχάρησαν. 7. Νὰ φανῇτε, ὦ νέοι, ἄξιοι τῶν προγόνων (σας)· προτιμότερον¹² εἶναι¹³ νὰ ἀποθάνητε¹⁴ παρὰ¹⁵ νὰ ὑποταχθῇτε¹⁶ εἰς τοὺς βαρβάρους¹⁶. 8. Ὑπὸ τούτων των κακῶν ἀνθρώπων θά καταστραφῇ ἡ φήμῃ τῶν προγόνων. 9. Ὁ καλὸς¹⁷ οὐδέποτε θά φανῇ ὅτι φροντίζει¹⁸ περισσότερον¹⁹ (περὶ) τῆς δόξης του ἢ (περὶ) τῆς κοινῆς σωτηρίας. 10. Νὰ μὴ ὑπερηφανευθῇτε διὰ τὸν πλοῦτον¹¹.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 16.

ε') Τὰ ῥήματα κρίνω, κλίνω, πλύνω, κτείνω⁽¹⁾
καὶ τείνω

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

θ. κρίν-, κρι-, κέ-κρι-κα, κέ-κρι-μαι, κρι-θήσομαι, ἐ-κρί-θην.
θ. κλιν-, κλι-, κέ-κλι-κα, κέ-κλι-μαι, (κλι-θήσομαι) (ἐ-κλί-θην).
κλιν-ήσομαι, ἐ-κλίν-ην.

(1) Τὸ κτείνω, ἔχον παραχείμενον ἕκτορα, δὲν ἔχει ὁμοίως τῷ τείνω.

*θ. *τεν-, τα-, τέ-τα-κα, τέ-τα-μαι, τα-θήσομαι, ἐ-τά-θην.*

*θ. *πλυν-πλυ-, — πέ-πλυ-μαι, (πλυ-θήσομαι) (ἐ-πλύ-θην).*

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητ. καὶ παθητ. παρακείμενος καὶ ὁ παθητ. μέλλων καὶ ἄριστος τῶν ῥημάτων τούτων ; Γρ. § 103, 9.

Α'. 1. 'Αεὶ ἡ σοφία ἄριστον κτῆμα κέκριται καὶ κριθήσεται ὑπὸ τῶν σωφρόνων. 2. Τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἂν οἱ πολῖται τοῖς νόμοις μὴ πειθῶνται, ἀθλιωτάτην κεκρίκαμεν. 3. Πρῶτος μὲν τῶν στρατηγῶν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, δεύτερος δὲ Σκιπίων ὁ Ἀννίβαν νενικηκώς¹, τρίτος δὲ Ἀννίβας. 4. Φυγαδεύετε ἐκ τῶν ψυχῶν τὰς πρὸς τὰ κακὰ κεκλιμένους¹ ἐπιθυμίας. 5. Βούλει, ὦ παῖ, κατακλιῖναι² ; ἡ εὐνὴ ἔστρωται. 6. Καὶ ἦν κακῶς λέγῃς με, ἐγὼ οὔτε σὲ οὔτε τοὺς σοὺς πλυνῶ. 7. Καλῶς πέπλυνται τὰ ἱμάτια ὑπὸ τῆς θεραπαίνης. 8. Ὁρέστις τὴν μητέρα ἀπεκτονῶς³ ὑπὸ τῶν ἐξ Ἀρείου Πάγου ἐκρίθη. 9. Ὁ στρατηγὸς γνῶμην ἀποφηνάμενος⁴ ἔλεξεν· ὅτω δοκεῖ ταῦτά, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. 10. Τὸν λόγον, ὦ βέλτιστε, μακρὸν ἀποτέτακας⁵. 11. Τὸ τόξον, ὃ οἱ μνηστῆρες τεῖναι² οὐχ οἰοί τ' ἦσαν, ὑπ' Ὀδυσσεὺς ῥαδίως ἐτάθη. 12. Τέταται ἤδη τὰ ἱστία· ταχέως ὁ πλοῦς περανθήσεται.

Β'. 1. (Ἐξ) ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Ἀθηναῖοι ἄριστοι ἔχουσι κριθῇ. 2. Δύναται γὰρ κριθῇ¹ ὁ Ἀλέξανδρος μέγιστος στρατηγός, μέγιστος δὲ ἀνὴρ δὲν² θὰ κριθῇ. 3. Τῆς Σικελίας τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὰς³ κεκλιμένα (μέρη) (κατ)ώκουν οἱ Σικελοὶ, τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς⁴ οἱ Σικανοί. 4. Πότε θὰ κατακλιθῇς (πλαγιάσῃς), ὦ παῖ ; 5. Οἱ ἀδελφοί σου ἔχουσι κατακλιθῇ (πλαγιάσει) ἤδη. 6. Ἢ ἐπηρέτρια θὰ πλύνῃ καλῶς τὰ φορέματά (μας). 7. Τὸν προδότην τῆς πατρίδος δικαίως ἐφόνευσαν. 8. Αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα λέγεται ὅτι (ὁ) Πάρις ἔχει φρονεῦσαι⁵. 9. Δὲν² ἀρέσκει εἰς πάντας⁶ ὁ πολὺς⁷ ἐκτεταμένος λόγος σου. 10. Εὐκόλως ὁ Ὀδυσσεὺς εἶχε τείνει (τεντώσει) τὸ τόξον, τὸ ὅποιον⁸ μάλιστα οἱ μνηστῆρες προσεπάθουν⁹ γὰρ τείνωσιν¹. 11. Ἡ σημαία¹⁰ τοῦ Κύρου ἦτο¹¹ χρυσοῦς αἰτὸς ἐπὶ ὑψηλοῦ δόρατος ὑψωμένος¹².

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 17.

ς') Σχηματισμός τῶν χρόνων τοῦ βάλλω διὰ μεταθέσεως (1)

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α

(θ. βαλ-, βλη-) βέ-βλη-κα, βέ-βλη-μαι, βλη-θήσομαι, ἐ-βλή-θην
(θ. καλ-, κλη-) κέ-κλη-κα, κέ-κλη-μαι, κλη-θήσομαι, ἐ-κλή-θην
(θ. τεμ-, τυη-) τέ-τυη-κα, τέ-τυη-μαι, τυη-θήσομαι, ἐ-τυή-θην
(θ. θαν-, θνη-) τέ-θνη-κα, (θέμ. καμ-κμη-) κέ-κμη-κα.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητικὸς καὶ μέσος παρακείμενος καὶ ὁ παθητικὸς μέλλων καὶ ἄοριστος τοῦ βάλλω, καλῶ, τέμνω καὶ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος τοῦ -θνήσκω καὶ κάμνω ; Γρ. § 103, 8.

Α'. 1. Δένδρον μὴ φέρον¹ καρπὸν κοπήσεται καὶ εἰς πῦρ βληθήσεται. 2. Πύρρος ὁ βασιλεὺς τὸν βίον ἐτελεύτησεν ἐν Ἀργεῖ ὑπὸ γυναικὸς βληθεὶς² μεγάλῳ λίθῳ³. 3. Ὅς ἂν ἱεροσυλῶν⁴ ληφθῇ μαστιγωθείς⁵ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας γυμνὸς ἐκβληθήτω. 4. Οἱ μάλιστα τιμώμενοι⁶ ὑπὸ τῶν πονηρῶν διαβέβληνται. 5. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος εἶπεν ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξει, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτομένη οἰχήσεται⁷ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. 6. Ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο οἱ ὑπὲρ πατρίδος τεθνηκότες⁸. 7. Τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων αἰρετώτερόν ἐστι καλῶς τεθνηκέναι⁹ ἢ ζῆν¹⁰ αἰσχροῦς. 8. Οἱ Λήδας παῖδες, Καστωρ καὶ Πολυδεύκης, διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν Διόσκοροι. 9. Τί ποιῶν¹¹ καλὸς κἀγαθὸς κέκλησαι ; 10. Τέτυνται μὲν ἡ χώρα, πεπόρθηνται δ' αἱ πόλεις.

Β'. 1. Τοὺς μὲν ἄλλους πολλάκις ἔχειε σώσει, τὰ δὲ ἰδικά σας¹ ἄφ' οὗ ἔχετε ἀποβάλει², ἡσυχάζετε. 2. Ὁ στρατιώτης κυνηθεὶς δι' ἀκοντίου³ ἀπέθανεν. 3. Ἔχομεν διαβληθῇ ὑπὸ τούτου τοῦ πονηροῦ ἀνθρώπου. 4. Ἐκεῖνος⁴, ὅστις⁵ ἔχει σώσει⁶ τὴν πατρίδα ἐκ μεγάλων κινδύνων, σωτὴρ τῆς πατρίδος ἔχει ὀνομασθῇ. 5. Ὅστις⁷ τοὺς πολίτας καλυτέρους⁸ καταστροφή μέγιστος τῆς πόλεως εὐεργέτης

(1) Ὅμοιως τῷ βάλλω ἔχουσι καὶ τὸ καλῶ (θέμ. καλ-) καὶ τέμνω (θέμ. τεμ-). Τὸ δὲ -θνήσκω (θ. θαν-) καὶ κάμνω (θ. καμ-) ἔχουσι ὁμοίως τῷ βάλλω μόνον κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον.

θά ὀνομασθῇ. 6. Οἱ κουρασμένοι⁷ στρατιῶται ἀνεπαύοντο. 7. Ὁ Σωκράτης ἔχει ἀποθάνει πιδὼν τὸ κώνειον ἐν τῇ φυλακῇ⁸. 8. Ἡ ἀρετὴ, καὶ ἂν τις ἔχῃ ἀποθάνει, δὲν⁹ καταστρέφεται¹⁰. 9. Πολλὰ δένδρα τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἔχουσι κοπῇ. 10. Ὁ Κλέαρχος ἀπέθανεν, ἀφ' οὗ ἀπεκόπη¹¹ ἡ κεφαλὴ (του).

Μ Α Θ Η Μ Α 11.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ἐπανάληψις τῶν ἐν τῇ Α' τάξει διδαχθέντων περὶ αὐξήσεως. Συμπλήρωσις τούτων διὰ τῶν σπουδαιότερων ἀνωμαλιῶν, ἥτοι α') αὔξεσις **ει** ἀντὶ **η**, β') συλλαβικὴ αὔξεσις τοῦ ὦ θ ἔ ω, ὦ ν ἔ ο μ α ι, γ') συλλαβικὴ ἅμα καὶ χρονικὴ αὔξεσις τοῦ ἀ ν ο ῖ γ ω, δ ρ ᾶ ω καὶ ἔ ο ι κ α, δ') ἔκτασις τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως **ε** εἰς **η**».

Περὶ ὁμαλῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως ἰδὲ Α' Μέρ. μάθ. 6 καὶ ἄσκ. 12.

Περὶ ὁμαλῆς χρονικῆς αὐξήσεως ἰδὲ Α' Μέρ. μάθ. 12 καὶ ἄσκ. 19.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 18.

Ἀνώμαλος αὔξεισις

Παραδείγματα

ἔλκω, θέμ. **Feλκ-**, (ε-**Feλκ-ον**, ε-**ελκον**) εἴλκον.

ἔχω, θέμ. **δεχ-**, (ε-**δεχ-ον**, ε-**εχον**) εἶχον.

ῥέω, θέμ. **Fωθε-**, (ε-**Fωθε-ον**, ε-**ωθεον**) ῥέθουν.

ῥορτάζω, ἥορταζον—ῥώρταζον (Γρ. § 90, 7).

ῥόω, θέμ. **Fora-**, (ἡ-**Fora-ον**, ἡ-**οραον**) ῥώρων (Γρ. § 90, δ, γ').

βούλομαι, ἡ-βουλόμεν καὶ ἡ-βουλόμεν.

Πόθεν προέρχονται αἱ ἐν τῇ αὔξεισι φαινόμεναι ἀνωμαλίαι; Γρ. § 90, 6—8. Τίνα ῥήματα λαμβάνουσι συλλαβικὴν αὔξεισιν **ε** ἢ **η**; Γρ. 90, 4.

Α. 1. Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσας¹ εἶχε στρατιὰν πλήθει² φοβερωτάτην. Εἶποντο δ' αὐτῷ πολλαὶ τρίγρεις. 2. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰσιπύοντο πάντες ἐν κοινῷ. 3. Οἱ Εἰλωτες τοῖς Λακεδαιμονίοις³ τὴν γῆν εἰργάζοντο. 4. Κόνων νικήσας⁴ τοὺς Λακεδαιμονίους πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰστίασε. 5. Θεμιστοκλέα τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον οὐκ εἶα καθεύδειν⁵. 6. Οἱ στρατιῶται ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐωνοῦντο τὰ ἐπιτήδεια. 7. Πάντες θαυμάζοντες⁶ ἑωρῶμεν τὰ γιγνόμενα. 8. Ἐξεπλάγημεν ἰδόντες⁴ τὸν νοσοῦντα⁷ ἑώκει γὰρ

ἀποθνήσκοντι⁸. 9. Τί οὐκ ἀνέωξας τὴν θύραν ; πολὺν ἥδην χρόνον κόπτουσιν. 10. Οἱ μαχόμενοι συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἔωθουν, ἔωθοῦντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. 11. Ἐκείνην τὴν πόλιν ὁ στρατηγὸς οὐκ ἐδύνατο (ἠδύνατο) ἐλεῖν⁵. 12. Οἱ πολέμιοι ἐβούλοντο (ἠβούλοντο) ἀποκτεῖναι⁵ τοὺς αἰχμαλώτους. 13. Χθὲς ἐμέλλομεν (ἠμέλλομεν) ἀπιέναι⁵, ἀλλ' ὁ χειμὼν ἐκώλυσεν ἡμᾶς.

Β'. 1. Τὸ στράτευμα¹ ἠκολούθουν πολλοὶ ἄμαξαι πλήρεις ἀλεύρων καὶ οἶνου. 2. Οἱ πλούσιοι Ἀθηναῖοι εἶχον πολλοὺς δούλους, οἱ ὁποῖοι² εἰργάζοντο τὴν γῆν. 3. Ἐν ταῖς μεγάλας ἐορταῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐγευματίζον ἐστεφανωμένοι μὲ ἴα¹. 4. Ὁ βασιλεὺς προσέφερε γεῦμα εἰς τοὺς νικήσαντας στρατηγούς. 5. Ὁ πατὴρ δὲν³ ἄφηνε τὸν υἱὸν νὰ συναναστρέφηται⁴ μὲ κακοὺς¹ ἀνθρώπους¹. 6. Οἱ Λακεδαιμόνιοι συνήθιζον⁵ τὰ τέκνα των νὰ πείθονται⁶ εἰς τοὺς νόμους¹ καὶ νὰ σέβωνται⁷ τοὺς πρεσβυτέρους. 7. Ἄρτον καὶ κρέας ἠγόραζον ἐν τῇ ἀγορᾷ. 8. Ὑμεῖς ἐβλέπετε ὅτι πολλοὶ ἐμάχοντο⁸ ἀνδρείως. 9. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας μου ἠνοιχθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου. 10. Μαχόμενοι ἀπεκρούομεν καὶ ἀπεκρουόμεθα. 11. Πολὺν χρόνον ἐζήτουν τὸν παῖδα, ἀλλὰ δὲν ἤδυνάμην νὰ εὔρω⁶ αὐτόν. 12. Διὰ τί δὲν ἤθελες νὰ λάβῃς⁶ τὰ ὄπλα σου ; 13. Ἐσκόπευον νὰ ἀναχωρήσω⁹.

Μ Α Θ Η Μ Α 12.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἐπανάληψις τῶν περὶ ἀναδιπλασιασμοῦ λεχθέντων ἐν τῇ Α' τάξει καὶ συμπλήρωσις τούτων διὰ τῶν ἀνωμαλιῶν, ἧτοι α') ἀναδιπλασιασμός τοῦ κ τ ἰ ὁ μ α ι, π ῖ π τ ω καὶ μ ι μ ν ἡ σ κ ο μ α ι, β') ἀναδιπλασιασμός δι' εἰ τῶν ῥημάτων λ α μ β ἄ ν ω, σ υ λ λ ἔ γ ω, δ ι α λ ἔ γ ο μ α ι, ε ἵ μ α ρ τ α ι, ε ἴ ω θ α, γ') ἀτυκὸς ἀναδιπλασιασμός ».

Περὶ τοῦ ὁμαλοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ ἰδὲ Α' Μέρους μαθήματα 22, 3 καὶ 28, 3 καὶ ἀσκήσεις 32 καὶ 41.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 19.

α') Ἀνώμαλος ἀναδιπλασιασμός

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

κτῶμαι (θέμ. κτα-), κέ-κτη-μαι.

πίπτω (θέμ. πτη-), πέ-πτω-κα.

μυνηόκομαι (θέμ. μνη-), μὲ-μνη-μαι.

ῶνοῦμαι (θέμ. ῶνε-), (Fe-ῶνε-μαι), ἑῶνημαι.

ἐργάζομαι (θ. Feργαδ-), (Fe-Feργαδ-μαι, ἐεργαδ-μαι), εἰεργαδ-μαι.

ὄρω (θ. Forα-), (Fe-Forα-κα), ἐόρακα καὶ ἑώρακα.

θ. ὄμαρ- (δε-ὄμαρ-μαι, ξε-ὄμαρ-μαι, ξεμαρ-μαι), εἴμαρμαι.

Τίνος εἶδους ἀναδιπλασιασμὸν λαμβάνουσι τὸ κτώμαι, πίπτω καὶ μιμήσκομαι ; Γρ. § 92, 3, γ'. Πόθεν προέρχονται αἱ ἐν τῷ ἀναδιπλασιασμῷ φαινόμεναί ὀνωμαλταί ; Γρ. § 92, 3, δ', ε', 5, 6.

Α'. 1. Πλουτῶν¹ μέμνησο τοὺς πένητας ὠφελεῖν². 2. Ἐπαμεινώνδας χρήματα μὲν οὐκ ἐκέκτητο, σωφροσύνη³ δὲ καὶ ἀνδρεία³ οὐδενὸς ἥττων ἦν τῶν πολιτῶν⁴. 3. Πελοπίδας, εἰπόντος τινὸς¹ «ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολεμίους», «μᾶλλον, ἔφη, οἶμαι, εἰς ἡμᾶς ἐκείνους» (ἐμπεπτώκασι). 4. Διειλέγεμθα τοῖς φίλοις, ὥσπερ εἰώθειμεν καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. 5. Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οἷους οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν εἰπεῖν² τολμήσειε. 6. Τὴν εἰμαρμένην οὐδεὶς ἂν φύγοι. 7. Δεῖξόν μοι, ὦ παῖ, ὃ εἴληφας παρὰ τῆς μητρὸς δῶρον. 8. Συνειλόχαμεν ἥδη τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων. 9. Εἴωθα λέγειν² ἀεὶ τὰ ἀληθῆ. 10. Ὁ μὴ πεπλευκῶς⁵ οὐδὲν ἑώρακε (ἐόρακε) κακόν. 11. Κύρος ἥλγησεν, ὥς⁶ εἶδε τοὺς Πέρσας ἑωσμένους⁷ ἐκ τῆς χώρας. 12. Φιλοσόφῳ ἔοικας, ὦ νεανίσκε, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάριστα. 13. Ἀθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου ἐαλώκασιν. 14. Ἡ μήτηρ ἄπια ἐώνηται. 15. Γελοῖον ἂν εἴη τῆς μὲν οἰκίας καθιστάναι² θυρωροὺς, τὰ δὲ ὧτα εἶναι² ἀνεφγμένα τοῖς διαβάλλουσιν.

Β'. 1. Ἐνθυμοῦμαι¹ πάντοτε² τοὺς εὐεργέτας μου³. 2. Ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τὴν ἀνδρείαν (του) ἔχει ἀποκτήσει μεγάλην δόξαν. 3. Πολλοὶ οἰκία ἔχουσι πέσει, διότι ἔγινε⁴ σεισμός. 4. Περὶ τίνος ἔχετε διαλεχθῆ ; 5. Πολλὰ ἔχουμεν εἶπει περὶ τοῦ φίλου ἡμῶν. 6. Ζήνων ὁ φιλόσοφος ἔδεξε(ν)ε δοῦλον διὰ κλοπὴν· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνος εἶπε «μοὶ ἦτο πεπρωμένον νὰ κλέψω⁵» «καὶ νὰ δαρῆς⁵ (σοὶ ἦτο πεπρωμένον)», εἶπεν ὁ Ζήνων. 7. Πολλὰ δῶρα ἔχουσι λάβει οἱ παῖδες παρὰ τῶν γονέων (των). 8. Τίς ἔχει συλλέξει τοὺς καρποὺς τοῦ δένδρου μου ; 9. Συναθίζομεν νὰ σηκωνώμεθα⁶ πρῶτ⁷. 10. Ὁ παῖς ὁμοιάζει πολὺ⁸

(πρὸς) τὸν πατέρα⁹ (του). 11. Πολλὰ πόλεις ἔχουσι κυριευθῆ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας. 12. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας μου ἔχει ἀνοιχθῆ. 13. Οἱ ἐχθροὶ ἔχουσιν ἀποκρουσθῆ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας. 14. Ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου ἔχει ἀγορασθῆ ὁ κῆπος. 15. Ἐκεῖνος¹⁹, ὁ ὁποῖος¹⁰ ἔχει ἴδει¹⁰, ἔχει μαρτυρήσει.

ΑΣΚΗΣΙΣ 20.

6') Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός

Παραδείγματα

ἐλαύνω, θέμ. ἐλαν-, ἐλα-, ἐλ-ήλα-κα, ἐλ-ήλα-μαι.

Τί λέγεται ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός; Τίνα ῥήματα λαμβάνουσι τοῦτον; Γρ. § 93, 1, 2.

Α'. 1. Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης, ἄμεινον περὶ τῶν μελλόντων βουλευσίη. 2. Ἡ μὲν εὐταξία σφρίζει¹ δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκε. 3. Σόλωνός ἐστιν ὃδε ὁ νόμος· ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς² ἄτιμος ἔστω. 4. Μέμνησθε τοῦ ὄρκου, οὗ (=ὄν) ὁμωμόκατε. 5. Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γυμνὸς ἀληλιμμένος³ ὤρχησατο. 6. Ἐπεὶ ὁμωμόκεσαν αἱ πόλεις ἐμμενεῖν⁴ τῇ εἰρήνῃ, τὰ στρατεύματα διελύθη⁵. 7. Ἐν τῇ κώμῃ πολλὰ τῶν ἐπιτηδείων ἦν, συνεννεγεμένα² τῷ ἄρχοντι⁶ τῆς κώμης. 8. Ἐγρήγορας, ὦ παῖ, ἦ καθεύδεις; Ἐγρήγορα. 9. Χαλεπῶς ἐνήνοχα τὸν τῆς μητρὸς θάνατον. 10. Ἐξελέλεγξαι οὐδὲν ἀλθὲς λέγων⁷. 11. Ὁ σίτος ἀλύεται. 12. Ὁ τοῖχος διωρῶρυκτο.

Β'. 1. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἴχετε ἔλθει¹ εἰς μέγαν κίνδυνον. 2. Ἡ περηφανία² πολλοὺς ἔχει καταστρέψει³. 3. Πολλοὶ ἔχουσι καταστραφῆ⁴ δι' ἀνοσίαν⁵. 4. Τὰ πτώματα⁶ πολλῶν, ἐν πολέμῳ φονευθέντων⁷, ὑπὸ κυνῶν καὶ ὀρνέων ἔχουσι καταφαγῶθι⁸. 5. Οἱ δικασταὶ ἔχουσιν ὀρκισθῆ νὰ ἀποφασίσωσι⁹ συμφώνως¹⁰ πρὸς¹⁰ τὸν νόμον. 6. Οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τὰ σώματα¹¹ ἀλειμμένα¹¹ (δι' ἐλαίου) ἠγωνίζοντο. 7. Πολλοὶ εἶχον ἐκδιωχθῆ¹² ἐκ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν τριάκοντα (τυράνων). 8. Ὁ ποιμὴν ἀπέθανε, διότι εἶχε φάγει¹³ μύκτης (μανιτάρια) πλήρεις δηλητηρίου. 9. Ἐχομεν ἀκούσει ὅτι

Ἄθως ἔχει διορυχθῆ (διατρυνθηθῆ) ὑπὸ τοῦ Ξέρξου. 10. Οἱ στρατιῶται ὄλην τὴν νύκτα ἦσαν ἔξυπνοι. 11. Ἔχετε ἐξελεγχθῆ ὅτι ¹⁴ ἡπατήσατε ¹⁴ ἡμᾶς. 12. Ἔχω εἶπει, ἔχετε ἀκούσει, κρῖνατε.

Μ Α Θ Η Μ Α 13

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἐπανάληψις τῶν ἐν τῇ Α' τάξει διδαχθέντων περὶ αὐξήσεως καὶ ἀναδιπλασιασμοῦ τῶν συνθέτων ῥημάτων· συμπλήρωσις τούτων διὰ τῶν ἀνωμαλιῶν. Τονισμὸς τῶν συνθέτων ῥημάτων ἐν τοῖς αὐξανομένοις τύποις ».

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων ἰδὲ Α' Μέρους μᾶθημα 19, 3 καὶ ἄσκησιν 28.

Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τῶν συνθέτων ῥημάτων ἰδὲ Α' Μέρους μᾶθημα 29, 3 καὶ ἄσκησιν 42.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 21.

Ἄνωμαλῖαι ἐν τῇ αὐξήσει καὶ τῷ ἀναδιπλασιασμῷ τῶν συνθέτων ῥημάτων

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

- { εἰδ-πλέω, εἰδ-έπλεον, εἰδ-πέπλευκα.
- { ἐγκωμιάζω (ἐγ-κώμιον), ἐν-εκωμιάζον, ἐγ-κεκωμιάκα κλπ.
- { καθέζομαι (κατὰ-ἐζομαι), ἐ-καθεζόμεν.
- { ἔμπεδῶ (ἐκ τοῦ ἔμ-πεδος), ἡμ-πέδωσα κλπ.
- { καθεύδω (κατὰ-εὐδω), ἐ-κάθευδον καὶ καθ-ηῦδον κλπ.
- { ἐκκλησιάζω (ἐκκλησία), ἡκ-κλησιάζον καὶ ἐξ-εκκλησιάζον.
- { ἀνέχομαι (ἀνα-έχουμαι), ἡν-ειχόμεν.
- { ἀντιδικῶ (ἀντί-δικος), ἡντ-εδίκουν κλπ.
- { ἄγε, ἄπ-αγε, ἀλλὰ ἦγον, ἄπ-ἦγον (οὐχὶ ἄπν-γον)
- { ἔχε, κάτε-χε, ἀλλὰ ἔδχον, κατ-έδχον (οὐχὶ κάτ-εδχον).

Πῶς αὐξάνονται τὰ μετὰ προθέσεων σύνθετα ῥήματα καὶ τὰ γεγνημένα ἐξ ὀνομάτων συνθέτων μετὰ προθέσεων (δηλ. τὰ λεγόμενα παρασύνθετα) ; Γρ. § 91, 1. Τίνα μετὰ προθέσεων σύνθετα καὶ τίνα παρασύνθετα ῥήματα αὐξάνονται ἐν ἀρχῇ τῆς προθέσεως ; Γρ. § 91, 2. Τίνα τούτων αὐξάνονται ἐν ἀρχῇ τῆς προθέσεως ἢ μετὰ τὴν πρόθεσιν ; Γρ. § 91, 3. Τίνα τούτων αὐξάνονται καὶ ἐν τῇ ὀρχῇ τῆς προθέσεως καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν ; Γρ. § 91, 4. Ποῦ τοινίζονται τὰ σύνθετα ῥήματα ἐν τοῖς αὐξανομένοις τύποις ; Γρ. § 91, 1, Σημ. 6'.

Α'. 1. Ἡ μήτηρ καλὴν ἐσθῆτα τὸν παῖδα ἡμφίεσεν. 2. Οἱ μικροὶ παῖδες οὐπω ἠπίσταντο γράφειν ¹. 3. Οἱ ξένοι εἰς

τὸν νεῶν ἐλθόντες² ἰκέται ἐκαθέζοντο (ἢ ἐκάθιζον). 4. Προθύμως ὁ δοῦλος ἐδιακόνει τῷ δεσπότῃ. 5. Ὁ στρατηγὸς ἡμπέδωσε τὸν ὄρκον, ὃν ὤμοσεν. 6. Ὁ παῖς μέχρι τοῦ ἀρίστου ἐκάθειπεν (ἢ καθηῦδεν). 7. Κλεισθένους τὴν θυγατέρα Μεγακλείῃ ἡγγύησεν (ἢ ἐνεγύησεν). 8. Ὁ ἀνὴρ ὅδε, καίπερ ξένος ὢν³, ἡκκλησιάζεν (ἢ ἐξεκκλησιάζεν). 9. Οἱ στρατιῶται ἠναντιοῦντο (ἢ ἐννηντιοῦντο) τῷ στρατηγῷ. 10. Οὐκ ἠνείχου τοὺς λόγους τῶν ἄλλων. 11. Ὁ ἄνθρωπος ὅδε ἠνώχλει ἡμῖν ὕβρεσιν⁴. 12. Ἡ τύχη τὰ πράγματα ἐπινώρθωσε. 13. Πολὺν χρόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δεδιήτημαι. 14. Χθές ἡμφεσβήτεες καὶ οὐ συνεφώνεις μοι. 15. Οἱ Ἕλληνες ἡμφεγνόουν ὅ,τι ἐποιοῦν. 16. Οἱ στρατιῶται ἠθύμουν, ὅτι ἠπόρουν τῶν ἐπιτηδείων.

Β'. 1. Ὁ παῖς ἔχει ἐνδυνῆ¹ ὥραϊαν² στολήν. 2. Ὁ ἀδελφός μου δὲν³ ἤξευρεν ἀκομῆ³ νὰ ἀναγνώσκη⁴. 3. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐτοποθέτησαν τὸν στρατὸν ἐν καταλλήλῳ⁵ τόπῳ. 4. Προθύμως, ὡς δοῦλε⁶, ὑπηρέτεις τὸν κύριόν σου⁷. 5. Οἱ παῖδες ἐκοιμῶντο ὅλην τὴν νύκτα. 6. Οἱ γονεῖς μου ἡρραβώνισαν τὴν ἀδελφήν μου μὲ φρόνιμον⁸ καὶ πλούσιον⁸ ἄνδρα⁸. 7. Ὁ πατήρ σου δὲν ἐφύλαξε τὸν ὄρκον καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ συμφωνίας⁹ (του). 8. Οὐδέποτε ὁ καλὸς¹⁰ παῖς ἔχει ἐναντιωθῆ εἰς τὸν πατέρα⁸ (του). 9. Οἱ ἄνδρες οὗτοι, ἂν καὶ¹¹ ἦσαν ξένοι, μετέσχον τῆς ἐκκλησίας (συνελεύσεως τοῦ λαοῦ). 10. Ὁ ἀνδρεῖος ἐκείνος ἀνὴρ δὲν¹² ὑπέμεινε νὰ ὑβρίζηται¹³. 11. Πέρουσιν ἔξω ἐν τῇ ἐξοχῇ¹⁴. 12. Οὐδέποτε ἠνώχλησε τὴν μητέρα (του) ὁ παῖς. 13. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἀντίδικος¹⁵ τοῦ πατρὸς μου. 14. Σὲ παρακάλουν¹⁶ νὰ μοι δώσης¹⁷ τὸ βιβλίον σου. 15. Πάντοτε¹⁸ ἦσο εὐσεβὴς¹⁹ καὶ εἶχες²⁰ καλὴν²⁰ ὑπόληψιν²⁰.

Μ Α Θ Η Μ Α 14.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ρήματα εἰς -μι. Α') τ ῖ θ η μ ι. α') Κλίσις τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. Θέμα τοῦ ῥήματος. Σχηματισμὸς τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος. Ἐκτασις τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. Ἐλλειψις συνδετικοῦ (1) φωνήεντος. Καταλήξεις ἀμφοτέρων τῶν χρόνων ἐν τῇ

(1) Λέγε θεματικοῦ.

δριστικῇ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. β') Σχηματισμός καὶ κλίσις τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ἐνεστώτος διὰ παραβολῆς πρὸς τὴν τῶν εἰς -εω ῥημάτων. γ') Σχηματισμός τῆς εὐκτικῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος καὶ κλίσις αὐτῆς διὰ παραβολῆς κατὰ τὰς καταλήξεις πρὸς τὰς αἰτιακὰς καταλήξεις τῆς εὐκτικῆς τῶν εἰς -εω ῥημάτων καὶ τὰς τῆς εὐκτικῆς τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου. δ') Σχηματισμός καὶ κλίσις προστακτικῆς. ε') Ἀπαρέμφατον καὶ μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος.

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΜΙ

τίθνημι — ἵνημι

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 22.

Ἑνεργητικὸς ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τοῦ τίθνημι

Παράδειγματα

θέμ. θη-, θε-

Ὅρ. ἐν. (θη-θη-μι) τίθνημι, (τί-θη-ς) τιθεῖς¹, (τί-θη-σι) τιθεῖ¹,
τί-θε-μεν κλπ.

Πρτ. (έ-θη-θη-ν) ἐτίθνην, ἐτίθεις¹, ἐτίθει¹, ἐτί-θε-μεν κλπ.

Ὑποτ. (τι-θη-ω, τι-θε-ω) τιθῶ, (τι-θη-ης) τιθῆς, (τι-θη-η) τιθῇ κλπ.

Εὐκτ. τι-θεί-ν-ν κλπ. Προστ. τίθει¹, τι-θέ-τω κλπ.

Ἀπαρ. τι-θέ-ναι. Μετ. (τι-θε-ντ-ς) τιθεῖς.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τοῦ τίθνημι ἐν τῇ ὀριστικῇ; § 105, 3, α'. Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς τούτου ἐν τῇ ὑποτακτικῇ; § 105, 5. Πῶς ἐν τῇ εὐκτικῇ; § 95, 8. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; § 106, 3. Πῶς ἐν τῷ ἀπαρέμφατῳ; § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; § 105, 8.

Α'. 1. Τῷ Θεῷ τίθει πάντα. 2. Οὐχ ὁ πλοῦτος, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ μόνη τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας τίθησιν (ἢ τιθεῖ). 3. Ὡ παῖ, μηδέποτε τὸν πλοῦτον τῆς ἀρετῆς ὑπερτιθείης. 4. Καλὰ παραδείγματα προτίθεμεν τοῖς νέοις, ἵνα φιλοτιμίαν ἐντιθῶμεν αὐτοῖς καὶ ἀρετήν. 5. Ὅς ἂν τὸ ἴδιον κέρδος τῆς κοινῆς σωτηρίας προτιθῇ, δικαίως ὑπὸ πάντων μισθθήσεται. 6. Κάτων πρὸς γέροντα πονηρὸν ἔλεγε· τί, ὦ

(1) Οἱ τύποι τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς τιθεῖς, τιθεῖ, τοῦ παρατ. ἐτίθεις, ἐτίθει καὶ τοῦ ἐνεστ. τῆς προστακτικῆς τίθει σχηματίζονται κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς -εω συνηρημένων (π. χ. κατὰ τὰ ποιεῖς, ποιεῖ, ἀπολεῖς, ἀπολεῖ, πολεῖ).

ἄνθρωπε, τῷ γήρα, πολλὰ κακὰ ἔχοντι¹, τὴν ἐκ τῆς πονηρίας αἰσχύνην προστιθεῖς (ἢ προστίθης); 7. Οἱ δικασταὶ ἑκάστῳ ἐπιτιθέασι τὴν δίκην κατ' ἀξίαν. 8. Μηδέποτε τὴν ἰσχὺν τοῦ δικαίου προτίθετε. 9. Πρῶτον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον ἂν τιθεῖμεν (ἢ τιθεῖμεν). 10. Ἐντιθῶμεν τοῖς νέοις τῆς σοφίας ἔρωτα. 11. Οὐ ῥάδιον (ἐστὶ) νόμους τιθέναι. 12. Μὴ πιστεύε τῷ καλοῦς λόγους συντιθέντι¹, ἀλλὰ τῷ ἀπλῶς τὰ ἀληθῆ λέγοντι¹. 13. Ἦβη θεοῖς τὸ νέκταρ παρετίθει.

B'. 1. (Ἐκ) τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον τελευταῖον¹ νὰ θέτῃς. 2. Ἄν² ᾗσθε σόφρονες², δὲν³ θὰ προειμᾶτε³ τὸν πλοῦτον τῆς ἀρετῆς. 3. Τὸ γῆρας προσθέτει εἰς τὸν ἄνθρωπον⁴ ὥραϊον⁵ στολισμόν⁶, τὴν ἐμπειρίαν. 4. Εἴθε νὰ ἐπιθέτῃ (ἐπιβάλλῃ) ὁ θεὸς τιμωρίαν εἰς πάντα ἀσεβῆ⁴. 5. Οἱ προτιμῶντες τὸ ἰδιαίτερον κέρδος τῆς κοινῆς σωτηρίας ὑπὸ πάντων μισοῦνται. 6. Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ ἰδιαίτερά⁴ (των) κακὰ⁴ προσθέτουσι καὶ ξένα⁷. 7. Ὁ δικαστὴς ἐπέθετεν (ἐπέβαλλεν) εἰς ἕκαστον⁴ τὴν ἀξίαν τιμωρίαν. 8. Ὁ ἄρχων ἅς μὴ προτιμᾷ τὴν ἰσχὺν (ἀπὸ) τὸ δίκαιον⁸. 9. Ὁ παῖς τιμῶν τὸν πατέρα του δύναται⁹ νὰ κάμνῃ⁹ αὐτὸν εὐτυχῆ. 10. Δὲν¹⁰ εἶναι¹¹ εὐκολόν¹² νὰ μεταβάλλῃ (τις)¹³ τὴν φύσιν. 11. Οἱ ἰατροὶ θεραπεύουσι¹⁴ τὰ τραύματα φάρμακα ἐπιθέτοντες.

Μ Α Θ Η Μ Α 15.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ρήματα εἰς -**μι**. *B'*) Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ **ἴνμι** ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσει τοῦ ἐνεργ. ἐνεστώτος (τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τῇ μετοχῇ) καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ διὰ παραβολῆς πρὸς τὰς αὐτὰς τοῦ **τίθνμι**».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 23.

Ἐνεργητικὸς ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τοῦ **ἴνμι**

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

Θέμ. (ὄν-, ὄε-) ἦ-, ἐ-

Ὅρ. ἐν. (οἰ-ὄν-**μι**) **ἴ-ν-μι**, (οἰ-ὄν-ς, **ἴ-ν-ς**) **ἴ-εῖς**, (οἰ-ὄν-οἰ, **ἴ-ν-οἰ**) **ἴει** κλπ. Ὅρ. παρατ. **ἴ-ν-ν, ἴεις**, **ἴει** κλπ. Ὑποτ. (οἰ-ὄν-ω,

δι-δε-ω, ιδέω) ιδώ κλπ. Εύκ. (δι-δε-ιν-ν, ι-ε-ιν-ν) ιδείν κλπ. Πρ. *ιδει*, (δι-δε-τω) ι-ε-τω κλπ. 'Απαρφ. (δι-δε-ναι) ι-ε-ναι. Μετοχ. (δι-δε-ντ-ς) ιδείς. Γρ. § 27, 1, 2.

Πώς σχηματίζεται ὁ ἑνεργ. ἑνεστῶς καὶ παρατατικὸς ἐν τῇ ὀριστικῇ ; Γρ. § 105, 3, α'. Πώς σχηματίζεται ὁ ἑνεστῶς τούτου ἐν τῇ ὑποτακτικῇ ; Γρ. § 105, 5. Πώς ἐν τῇ εὐκτικῇ ; Γρ. § 95, 8. Πώς ἐν τῇ προστακτικῇ ; Γρ. § 106, 3. Πώς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ; Γρ. § 105, 7. Πώς ἐν τῇ μετοχῇ ; Γρ. § 105, 8.

Α'. 1. Μήτ' αὐτὸς ἀδίκει μήτ' ἄλλω ἐφίει ἀδικεῖν¹. 2. Οἱ μὲν ἀπαίδευτοὶ παῖδες τὰ γράμματα, οἱ δὲ ἀπαίδευτοὶ ἄνδρες τὰ πράγματα οὐ συνιᾷσιν. 3. Ὁ Νεῖλος ποταμὸς ἐπτὰ στομίους² εἰς τὴν θάλασσαν ἐξίσι. 4. Τειρεσίας ὁ μάντις πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν συνίει. 5. 'Ακούετε, ὦ παῖδες, καὶ συνίετε τὰ λεγόμενα. 6. Οἱ μὴ προσέχοντες οὐκ ἂν συνιῇεν³ (συνιήνσαν) τοὺς λόγους. 7. 'Εάν τις ἄκων ἁμαρτάνῃ, ἀφίῳμεν τοῦτον. 8. Μὴδέποτε ἀφιεῖν λόγον ἀσεβῇ. 9. Ὡσπερ τὰ τόξα, οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς τοτὲ μὲν τείνειν⁴, τοτὲ δὲ ἀνιέναι⁴ δεῖ. 10. Οἱ τοὺς ἀδελφούς παριέντες⁴ καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες⁴ παραπλήσιοι εἰσι τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἑώσι⁴, τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν⁴.

Β'. 1. Οἱ ἄρχοντες ἅς μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους⁴ νὰ ἀδικῶσι². 2. Σὺ μὲν καλῶς ἐννοεῖς τοὺς λόγους, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν³ ἐννοοῦσι. 3. Πολλοὶ ποταμοὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. 4. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐνόουν τὴν γλῶσσαν τῶν βαρβάρων. 5. Ἄς ἀκούωσι καὶ ἅς ἐννοῶσιν οἱ παῖδες τοὺς λόγους ἡμῶν. 6. Πολλάκις δὲν³ δύραται τις νὰ ἐννοῇ² τὰ λεγόμενα. 7. Εἴθε νὰ μὴ λέγωμεν⁴ λόγους ἀσεβεῖς. 8. Ἄς ἀφῆνωμεν (συγχωρῶμεν) ἐκείνους⁵, οἵτινες⁵ ἀκουσίως⁶ πράττουσιν⁵ ἄδικα⁵. 9. Δὲν³ πρέπει⁷ νὰ παραμελῇ⁸ (τις) τὰ πράγματά (του)⁹. 10. Ἄριστος κριτὴς ἅς νομίζει⁷ ὁ ταχέως μὲν ἐννοῶν, βραδέως δὲ κρίνων.

(1) Οἱ τύποι τοῦ ἑνεστ. τῆς ὀριστικῆς *ιδείς*, *ιδεῖ*, τοῦ παρατ. *ιδεις*, *ιδει* καὶ τοῦ ἑνεστ. τῆς προστακτικῆς *ιδει* σχηματίζονται κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς *-ω* συνηρημένων (π. χ. κατὰ τὸ ποιεῖς, ποιεῖ, ἐπολεῖς, ἐπολεῖ, πολεῖ).

ΜΑΘΗΜΑ 16.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Γ') Σχηματισμός καὶ κλίσεις τοῦ ἐνεργητ. ἀορίστου τῶν ῥημάτων τ ῑ θ η μι καὶ ῑ η μι διὰ συγκρίσεως πρὸς τὴν ὀριστικὴν τοῦ παρατατικοῦ, ἔνθα αὕτη δυνατὴ, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις τοῦ ἐνεσιῶτος».

ΑΣΚΗΣΙΣ 24.

Ἐνεργητικὸς ἀόριστος τοῦ τίθηναι καὶ ἵναι

Παραδείγματα

Ὅρ. ἔ-θη-κ-α, ἔ-θη-κ-ας κλπ. ἔ-θε-μεν, ἔ-θε-τε κλπ.
 Ὑπ. (θη-ω, θε-ω) θῶ, (θη-ης) θῆς κλπ. Εὐκτ. θε-ῖν-ν κλπ. Προστ. θέ-ς, θέ-τω κλπ. Ἀπρ. (θε εἶναι) θεῖναι. Μετοχ. (θε-ντ-ς) θεῖς.
 Ὅρ. (ε-θῆ-κα), ε-π-κα ἦκα κλπ., (ε-σε-μεν, ε-ε-μεν) εἵμεν κλπ.
 Ὑπ. (σῆ-ω, σε-ω, ἔ-ω) ῶ, (σῆ-ης, ἥ-ης) ῆς. Εὐκτ. (σε-ῖν-ν, ἐ-ῖν-ν) εἵν. Προστ. (σε-ς) ἔ-ς, (σε-τω) ἔ-τω. Ἀορ. (σε-εἶναι, ἐ-εἶναι) εἵναι. Μετοχ. (σε-ντ-ς, ἐ-ντ-ς) εἶς. Γρ. § 27, 1.

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητ. ἀόριστος τῶν ῥημάτων τούτων ἐν τῇ ὀριστικῇ ; Γρ. § 106, 4. Πῶς ἐν τῇ ὑποτακτικῇ ; Γρ. § 105, 5. Πῶς ἐν τῇ εὐκτικῇ ; Γρ. § 95, 8. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ ; Γρ. § 105, 6. Πῶς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ; Γρ. § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ ; Γρ. § 105, 8

Α. 1. Ὁ πλοῦτος πολλάκις μετέθηκε τοὺς τῶν ἀνθρώπων τρόπους. 2. Οἱ θεοὶ πρὸ τῆς ἀρετῆς πολὺν ἰδρῶτα ἔθεσαν. 3. Λάκαινα πρὸς τὸν παῖδα λέγοντα¹ ὅτι βραχὺ ἔχει ξίφος ἔλεγε· πρόσθετος βῆμα. 4. Ὁ εὖ διαθείς¹ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματ' ἂν εὖ διαθεῖν². 5. Μὴ μεταθῶμεν ἀφρόνως ἃ οἱ πατέρες ἐπιμελῶς κατεσκευάκασιν. 6. Πεισίστρατος καὶ Ἰππίας φόρους μὲν ἐπιθεῖναι³ τοῖς Ἀθηναίοις λέγονται, τοὺς δὲ νόμους, οὓς ἔθηκε Σόλων, οὐ μεταθεῖναι³. 7. Πιττακὸς ἀδικηθεῖς⁴ ὑπὸ τινος καὶ δύνανμιν ἔχων⁴ κολάσαι⁵ αὐτὸν ἀφῆκεν εἰπών· Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων (ἐστίν). 8. Ἀφῶμεν, ὦ στρατιῶται, τοὺς αἰχμαλώτους. 9. Μεθεῖμεν (μεθείημεν) τὰς διαφοράς. 10. Ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας μεθεῖναι τὸν αἰχμάλωτον. 11. Ἀφεῖς⁶ τὰ φανερά μὴ δίδωκε τὰ ἀφανῆ.

Β'. 1. Εἶθε (νὰ) μὴ μεταβάλῃ τὸν χαρακτῆρά σου¹ ὁ πλοῦτος.
2. Ὁ Σόλων νόμους ἔθεσεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους². 3. Μετάβαλε τὰ
μὴ καλῶς ἔχοντα. 4. Ἐάν τὰ ἰδικά σου³ (ὑποθέσεις σου) καλῶς δια-
θέσης, τότε προσπάθει⁴ νὰ συμβουλευῇς⁵ ἄλλους². 5. Εἰς τὰ ἰδικά
μας² κακὰ² (ἄς) μὴ προσθέσωμεν ξένα⁶. 6. Οἱ θέσαντες καλοὺς⁷ νό-
μους εἶναι⁸ εὐεργέται τῶν πόλεων. 7. Ὁ κύριος⁹ συνεχώρησε τὸν
πταίσαντα δοῦλόν¹⁰ (του)· διότι¹¹ ἡ συγχώρησις¹² εἶναι¹³ πολὺν προτι-
μοτέρα¹⁴ τῆς τιμωρίας. 8. Ἀφησόν με, ὦ πάτερ, νὰ ἐξέλθω⁵ εἰς τὸ
κυνήγιον¹⁵. 9. (Ἄς) ἐμβάλωμεν εἰς τοὺς νέους² ἀγάπην πρὸς τὴν
ἀρετήν. 10. Εἶθε νὰ ἀφήσωσιν (παύσωσιν) οἱ ἄνθρωποι τὰς διχονοίας.
11. Ὁ ἀφήσας (παραμελήσας) τὸν ἀδελφόν του καὶ ζητήσας ἄλλον
φίλον εἶναι¹³ ἀνόητος.

ΜΑΘΗΜΑ 17

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Δ') Παθητικὸς ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς
ἀμφοτέρων τούτων τῶν ῥημάτων (τί θ η μ ι καὶ ἴ η μ ι) ἐν τῇ ὀρι-
στικῇ. Σύγκρισις τῶν καταλήξεων τούτων πρὸς τὰς τῶν βαρυτόνων
ῥημάτων».

ΑΣΚΗΣΙΣ 25.

Μέσος καὶ παθητικὸς ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς
τοῦ τί θ η μ ι καὶ ἴ η μ ι ἐν τῇ ὀριστικῇ

Πα ρ α δ ε ί γ μ α τ α

(θι-θε-μαι) τι-θε-μαι, τι-θε-σαι κλπ., ἐ-τι-θέ-μην, ἐ-τί-θε-δο κλπ.
(δι-δε-μαι) ἴ-ε-μαι, ἴ-ε-σαι κλπ., ἰ-έ-μην, ἰ-ε-δο κλπ. Γρ. § 28.
§ 27, 4, 2.

Πῶς σχηματίζεται ὁ μέσος καὶ παθητ. ἐνεστώς τούτων ἐν τῇ ὀριστικῇ ;
Γρ. § 105, 4, 3, α' καὶ 6, 5'.

Α'. 1. Τίθεται ὁμολογῶν ὅς μὴ ἀποκρίνεται. 2. Τί κα-
τατίθεσαι ἀχρηστα πράγματα ἐν τῇ οἰκίᾳ ; 3. Τοὺς νόμους
τιθέμεθα ὡς¹ ὠφελίμους ἐσομένους¹. 4. Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ
ιερόν ἐκεκόσμητο πολλοῖς ἀναθήμασιν², ἃ ἐκ πάσης τῆς
Ἑλλάδος ἀνετίθετο³. 5. Τὰ ὑμέτερα αὐτῶν καλῶς διατίθε-
σθε. 6. Παρὰ τοῖς Σκύθαις εἰς τοὺς τῶν βασιλέων τάφους
ἐνετίθετο³ ἃ αὐτοῖς ἐν τῷ βίῳ φίλτατα καὶ ἥδιστα ἦν³. 7.

Καὶ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι θύοντες⁴ στεφάνους περιετίθεντο. 8. Μῶροί εἰσιν οἵπερ διὰ τὴν ἐλπίδα μειζόνων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται. 9. Πάντες ἐφίενται τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς εὐδαιμονίας· ἄλλοι δὲ ἄλλο ἀγαθὸν ἠγοῦνται· ὁ μὲν ἐφίεται πλούτου, ὁ δὲ δόξης καὶ τιμῆς, μόνος δὲ ὁ σοφὸς ἐφίεται ἀρετῆς. 10. Οἱ Σπαρτιάται χρημάτων οὐκ ἐφίεντο, ἀλλὰ πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δεύτερα ἐτίθεντο τῆς δόξης. 11. Ἀγνσίλαος ὅπου ᾤετο ὠφελήσειν⁵ τὴν πατρίδα πόνων οὐχ ὑφίετο.

B'. 1. (Ῥπο)τίθενται ὡς συμφωνοῦντες οἱ μὴ ἀποκρινόμενοι. 2. Καλὰ παραδείγματα εἰς τοὺς νέους¹ προτίθενται², ἵνα φιλοτιμία εἰς αὐτοὺς⁴ ἐμβάλληται. 3. Διὰ τί δὲν³ ἀποβάλλετε⁴ (ἀφ' ἐαντῶν)⁴ τὸ ψεῦδος καὶ δὲν³ λέγετε τὴν ἀλήθειαν; 4. Πολλάκις ὑπὸ τοῦ πλούτου μεταβάλλεται⁵ ὁ χαρακτήρ τῶν ἀνθρώπων. 5. Συμφώνως⁶ πρὸς⁶ τὸν νόμον ὁ δικαστὴς ἔθιτε⁷ τὴν ψῆφόν του (=ἀπεφάσιζε). 6. Οἱ πλεῖστοι (ἐκ) τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμοῦσι πλοῦτον. 7. Ὁ φρόνιμος ἀνὴρ ἐπιθυμεῖ ἀρετὴν καὶ ὄχι πλοῦτον. 8. Μωρὸς εἶναι ἂν τις ἐπιθυμῶν χρήματα δέχρηται⁸ ἤτιαν (νὰ νικηθῇ). 9. Παιανίζοντες οἱ Ἕλληνες ἐφώρων⁹ κατὰ τῶν πολεμίων¹. 10. Εἰς οὐδὲν ὑπεχώρεις¹⁰, ὦ παῖ.

Μ Α Θ Η Μ Α 18.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ε') Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις (τὸ ἀπαρέμφρατον καὶ ἡ μετοχή) τοῦ παθητ. ἐνεστώτος διὰ συγκρίσεως κατὰ τὰς καταλήξεις πρὸς τὰς τῶν αὐτῶν ἐγκλίσεων τῶν βαρυντόνων ῥημάτων, κατὰ δὲ τὴν συναίρεσιν καὶ τὸν σχηματισμὸν καθόλου πρὸς τὰς αὐτὰς ἐγκλίσεις τῶν αὐτῶν ῥημάτων ἴ η μ ι καὶ τ ί θ η μ ι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 26.

Μέσος καὶ Ἰπαθητικὸς ἐνεστώς τοῦ τ ί θ η μ ι καὶ ἴ η μ ι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τῇ μετοχῇ

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

(τι-θη-ωμαι, τιθεωμαι) τιθῶμαι· τι-θε-ί-μην, τί-θε-οο, τί-θε-

δθαι. τι-θέ-μενος.—(δι-δν-ωμαι, i-νωμαι, i-ε-ωμαι) ιδωμαι, (δι-δε-ι-μν) i-ε-ι-μν, (δι-δε-δο) i-ε-δο, (δι-δε-δθαι) i-ε-δθαι, (δι-δε-μενος)i-ε-μενος. Γρ. § 27, 1, 2.

Πώς σχηματίζεται ὁ μέσ. καὶ παθητ. ἐνστώς τοῦ τίθημι καὶ ἵημι ἐν τῇ ὑποτακτικῇ ; Γρ. § 105, 5, 6 ε'. Πώς ἐν τῇ εὐκτικῇ ; Γρ. § 95, 8 καὶ 105, 6 ε'. Πώς ἐν τῇ προστακτικῇ ; Γρ. § 105, 6, 5'. Πώς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ; Γρ. § 105, 7. Πώς ἐν τῇ μετοχῇ ; Γρ. § 105, 8.

Α'. 1. Σὺν τῷ νόμῳ οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον τιθέσθων. 2. Διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι νόμους τίθεσθαι¹. 3. Ἐφθόδιον εἰς τὸ γῆρας δεῖ κατατίθεσο. 4. Κάλλιστον ἂν θησαυρὸν κατατιθεῖο, εἰ χρηστοὺς φίλους προστιθεῖο. 5. Οὐκ ἔστι² σφῆζεσθαι¹ τὴν πόλιν, ἐὰν μὴ δίκη ἐπιτιθῆται τοῖς κακοῖς. 6. Πλάτων ἐν τῷ τῆς Ἀκαδημείας κήπῳ διέτριβεν ἄρδων³ καὶ φυτεύων³ καὶ ἐλάας ἐσθίων³ καὶ εὐτελῆ τράπεζαν παρατιθέμενος³. 7. Μᾶλλον τὴν οὐσίαν προΐεσο ἢ τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλόν. 8. Περικλῆς τοῖς Ἀθηναίοις παρῆνει τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρχὴν φυλάττειν¹, μείζονος δὲ μὴ ἐφίεσθαι¹, ἵνα μὴ ἀλλοτρίας γῆς ἐφίεμενοι προΐωνται τὴν ἰδίαν. 9. Ἀγνσίλαος, καίπερ μάλα πρεσβύτης ὢν, οὐκ ἐπαύετο ἐφίεμενος⁴ καλῆς καὶ μεγάλης δόξης. 10. Ἐὰν καλῆς δόξης ἐφίῃ, μὴ ὑφίεσο πόνων καὶ κινδύνων.

Β'. 1. ~~Μ~~ήτε νὰ μεταβάλλης¹ τὴν γνώμην (σου) χαριζόμενος εἰς ἄνθρωπον² μήτε νὰ ἐντρέψῃσαι³ νὰ μεταβάλλης¹ αὐτὴν χαριζόμενος εἰς τὴν ἀλήθειαν². 2. Συμφώνως⁴ πρὸς⁴ τὸν νόμον ὁ δικαστὴς ἄς θέτῃ⁵ τὴν ψῆφόν του (ἀποφασίσῃ). 3. Δύσκολον⁶ εἶναι⁷ νὰ ἀποβάλλῃ⁸ (τις ἀφ' ἑαυτοῦ⁸) τὴν παλαιὰν συνήθειαν. ~~4~~ Μαθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι ὁ Πανσανίας ἐπιβουλεύων τὴν ἐλευθερίαν² τῆς Ἑλλάδος συνεφώνει⁹ μὲ τοὺς Πέρσας², (στείλαντες καὶ) προσκαλέσαντες¹⁰ αὐτὸν ἐτιμώρησαν¹¹. 5. Εἰς τὸν δυνατότερον² ἄς ἐπιβάλλωνται περισσότεροι¹² κόποι¹³ (ἐπιπονωτέρα ἐργασία). 6. Μετὰ δυσκολίας¹⁴ ἤθελες¹⁵ ἀποκτᾶ¹⁵ φίλους ἀληθεῖς, ἂν¹⁶ ἤθελες¹⁶ ἀφῆναι¹⁶ νὰ σε πλησιάζωσι¹⁶ κόλακες. 7. Εἴθε νὰ μὴ ἐπιθυμῶμεν αἰσχροὺς κέρδους. 8. Νὰ πρᾶντης τὰ ἀμοιβῆς¹⁷ ἄξια χωρὶς¹⁸ νὰ ἐπιθυμῆς¹⁸ ἀμοιβήν. 9. Ὁ Γέλων ὑπο-

τάξας¹⁹ τὰς πλείστας τῆς Σικελίας πόλεις ἐπεθύμει μεγαλυντέραν²⁰ δύναμιν. 10. Ἀλλοτρίαν γῆν ἐπιθυμῶν μὴ ἐγκατάλειπε²¹ τὴν ἰδικήν σου.

ΜΑΘΗΜΑ 19.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σ') Μέσος ἀόριστος β' τῶν αὐτῶν ῥημάτων ἴημι καὶ τίθημι διὰ συγκρίσεως πρὸς τὴν ὀριστικὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις τοῦ ἐνεστώτος».

ΑΣΚΗΣΙΣ 27.

Μέσος ἀόριστος β' τοῦ τίθημι καὶ ἴημι

Παραδείγματα

Ὅρ. ἐ-θέ-μην, (ἐ-θε-δο, ἐ-θε-ο) ἔθον κλπ. Ὑποτ. (θη-ωμαι, θε-ωμαι) θῶμαι κλπ. Εὐκτ. θε-ι-μην κλπ. Προστ. (θε-δο, θε-ο) θοῦ κλπ. Ἀπαρμ. θέ-σθαι. Μετχ. θέ-μενος

Ὅρ. (ε-σε-μην, ε-ε-μην) εἵμην, (ε-σε-δο, ε-ε-δο) εἶδο, (ε-σε-το, ε-ε-το) εἶτο κλπ. Ὑποτ. (ση-ωμαι, σε-ωμαι, ἐ-ωμαι) ῶμαι κλπ. Εὐκτ. (σε-ι-μην) εἵμην, (σε-ι-δο, ἐ-ι-ο) εἶο, (σε-ι-το, ἐ-ι-το) εἶτο κλπ. Προστ. (σε-δο, ἐ-ο) οὔ κλπ. Ἀπαρ. (σε-σθαι) ἔσθαι. Μετ. (σε-μενος) ἔ-μενος. Γρ. § 27, 1, 2.

Πῶς σχηματίζεται ὁ μέσος ἀόριστος β' τοῦ τίθημι καὶ ἴημι; Γρ. § 105, 1, 4, 5, 6 ε', Σ', 7, 8.

Α'. 1. Μὴ πειρῶ τῶν ἀλλοτρίων φροντίζειν¹, πρὶν ἂν εὖ διαθῇ τὰ ἴδια. 2. Ὁ νόμος λέγει· ἃ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. 3. Ἀγραφοὶ τινές εἰσι νόμοι, οὓς οὐχ οἱ ἄνθρωποι ἔθεντο, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις θεῖναι² νομίζω. 4. Ἀγροσίλαος, εἴ τινα συνθεῖτο³ (ἢ σύνθοιτο), ἀεὶ ἐνέμενε τῇ ὁμολογίᾳ. 5. Τίς ἂν⁴ ἐκὼν φίλον ἄφρονα θεῖτο⁴; 6. Τῷ μὲν τὸ σῶμα⁵ διαθεμένῳ κακῶς χρεῖα ἐστὶν ἱατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν⁵ φίλου. 7. Ἀλλοτρίας ἐφίεμενοι γῆς μὴ πρόεσθε τὴν ἰδίαν. 8. Ὁ προδότης οὐκ αἰδεῖται βραχέος κέρδους ἔνεκα πατρίδα, γονέας, παῖδας προέσθαι¹. 9. Ἐὰν τοὺς Ὀλυνθίους προώμεθα, τί κωλύσει Φίλιππον βαδίζειν¹ ὅποι βούλεται; 10. Ἀγόρευε πάντα τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ ἀφοῦ.

Β'. 1. Πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας οἱ Ἀθηναῖοι γονεῖς¹ καὶ

γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς Τροίῃνα κρυφίως² ἔφερον² πρὸς ἀσφάλειαν².
 2. (Προ)φυλάτισθε μή(πως) τὴν νύκτα³ ἐπιτεθῶσι⁴ καθ' ὑμῶν⁵ οἱ
 πολέμοι. 3. (Ὁ) Ἀλκιβιάδης παρώξυνε τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ
 ἐπιτεθῶσι⁴ κατὰ τῶν Ἀθηναίων⁵. 4. Εἰς τὸν Κῦρον⁵ τὸν νεώτερον⁵
 καὶ φίλοι καὶ πολέμοι εἶχον ἐμπιστοσύνην⁶. διότι⁷ οὐδέποτε ἐψεύδετο,
 ἂν⁸ ἤθελε⁹ κάμει⁹ συνθήκην⁹ πρὸς τινα⁵. 5. Ἄδικον ἄνθρωπον εἶθε
 (νὰ) μὴ κάμω⁶ φίλον μου. 6. Ὅτε οἱ Τρῶες ἐπετέθσαν⁴ κατὰ τῶν
 Ἑλλήνων⁵, (ὁ) Πάτροκλος ἐνδυνεῖς¹¹ τὸν (τοῦ) Ἀχιλλέως θώρακα,
 τὰς (περι)κνημίδας καὶ τὴν περικεφαλαίαν φόβον ἐνέβαλεν¹² εἰς αὐ-
 τοὺς⁵. 7. Μὴ ἐγκαταλίπητε τοὺς συμμάχους. 8. Βοηθήσατε ὅσον¹³
 τὸ δυνατόν¹³ τάχιστα, ἵνα μὴ ἐγκαταλίπητε τοὺς συμμάχους εἰς τοὺς
 ἐχθρούς⁵. 9. Θὰ βοηθήσωμεν τάχιστα, διότι δὲν¹⁴ θέλομεν νὰ ἐγκα-
 ταλίπωμεν¹⁵ τοὺς συμμάχους. 10. Λέγετε πάντοτε¹⁶ τὴν ἀλήθειαν καὶ
 ἀφήσατε¹⁷ (ἀποβάλετε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν¹⁷) τὰ ψεῦδη.

Μ Α Θ Η Μ Α 20

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΔΗ. «Ζ') Σχηματισμός τῶν ἄλλων χρόνων τῆς
 ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν αὐτῶν ῥημάτων (ἴ η μ ι καὶ τ ι θ η μ ι) καὶ
 εἴτα τῆς μέσης καὶ παθητικῆς. Κανὼν ἐκτάσεως καὶ διαφυλάξεως θε-
 ματικοῦ φωνήεντος».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 28.

Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ τ ι θ η μ ι καὶ ἴ η μ ι

α') Οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

θῆ-σω, (τέ-θη-κα) τέθεικα, (ἐ-τε-θή-κειν) ἐτεθείκειν
 (θῆ-σω) ἥσω, εἶκα, εἴκειν

Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων τούτων; Γρ. § 105,2,9. Πῶς
 σχηματίζεται ὁ ἐνεργητ. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τούτων; Πόθεν
 προέρχεται τὸ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τούτων εἰ; Γρ. 106,5.

Α'. 1. Ἐάν σε καταλάβωμεν ἀδικοῦντα¹, τὴν δίκην ἐπι-
 θήσομεν. 2. Τοὺς ἀδίκους νόμους λυσάντων (λυσάτωσαν)
 οἱ αὐτοί, οἵπερ καὶ τεθείκασι (τεθήκασι). 3. Τὸν τὸν ἴδιον
 οἶκον καλῶς οἰκοῦντα καὶ τὰ τῆς πόλεως ἡγοῦ καλῶς δια-

θήσειν². 4. Δᾶτις ὑπὸ Δαρείου ἐπέμφθη λόγῳ μὲν δίκην ἐπιθήσων³ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι Σάρδεις κατέκαυσαν, ἔργῳ δὲ τὴν Ἑλλάδα καταστρεψόμενος³. 5. Πάντες συνήσουσιν ὅτι ἐγὼ τὰ ἀληθῆ λέγω. 6. Οἱ πολέμιοι τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν τάφρων εἰς τὸ πεδίον ἀφείκασιν, ἵνα πορευόμενοι διαφθαρέ-
μεν. 7. Ὁ στρατηγὸς ἐβλήθη δόρατι⁴, ὃ τις τῶν πολεμίων ἀφείκει. 8. Ὁ τὸ δόρυ ἀφεικῶς⁵ ἀπέθανεν ὑπὸ τῶν ἡμετέ-
ρων στρατιωτῶν.

*Β'. 1. Ὁ δίκαιος κριτὴς θὰ ἐπιθέτῃ (ἐπιβάλλῃ) τιμωρίαν συμ-
φώνως¹ πρὸς¹ τὸν νόμον. 2. Ὁ θεὸς ἔχει θέσει τοὺς νόμους τῆς φύ-
σεως. 3. Πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ Σόλων καὶ ὁ Ἀνκουργος εἶχον θέ-
σει² ἀρίστους νόμους. 4. Ἐκεῖνοι³, οἵτινες³ ἔχουσι θέσει³ ἀρίστους νό-
μους, εἶναι⁴ εὐεργεταὶ τῶν πόλεων. 5. Ὁ βασιλεὺς πολὺ ὕδωρ εἰς τὴν
πεδιάδα εἶχεν ἀφήσει, ἵνα πολλὰ δεινὰ φαίνωνται εἰς τοὺς Ἕλληνας⁵.
6. Τίς δικαστὴς θὰ ἀφήσῃ (ἐλεύθερον) τὸν προδότην τῆς πατρίδος ;
7. Τὸν χρησμὸν περὶ ξυλίνου τείχους μόνος ὁ Θεμιστοκλῆς εἶχεν ἐν-
νόησει. 8. Οἱ στρατιῶται ἔχουσιν ἀφήσει τὸν αἰχμάλωτον.*

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 29.

β') Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ τί θημι καὶ ἴημι ἐν τῇ μέσῃ
καὶ παθητικῇ φωνῇ

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

θῆ-δομαι, (θε-θνδομαι) τεθή-δομαι, (ἐ-θε-θν) ἐ-τέ-θην.
(θν-δομαι) ἦ-δομαι, (δε-θνδομαι) ἐ-θή-δομαι, (ε-δε-θν) εἶθην
(δε-δε-μαι, ἐ-ε-μαι) εἶμαι, τέθειμαι, κείμει. Γρ. § 28, § 27,1,2.

Πῶς σχηματίζονται οἱ μέσοι χρόνοι τῶν ῥημάτων τούτων ; Γρ. § 105,2.
Πῶς οἱ παθητικοί ; Πῶς σχηματίζεται ὁ παρακείμενος τέθειμαι ; Γρ. 106,5.
Ποῖον ῥῆμα χρησιμεύει ὡς παθητ. παρακείμενος τοῦ τίθεμαι ; Γρ. § 113,4.

*Α'. 1. Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσῃ παισὶν ἀμείνω αἰ-
δοῦς. 2. Ὁ δίκαιος κριτὴς περὶ τῶν αὐτῶν δεῖ τὴν αὐτὴν
ψῆφον θήσεται, ἐάν τε κρίσις προτεθῇ περὶ δυνατοῦ ἀνδρὸς
ἐάν τε περὶ πέννιτος. 3. Λέγουσι τὰ Θεμιστοκλέους ὅστ' αἱ ἐν
τῇ Ἀττικῇ τεθῆναι¹ κρύφα Ἀθηναίων. 4. Πολλῶν προτε-
θέντων², χαλεπὸν ἐστὶν αἰρεῖσθαι³ τὸ ἀριστον. 5. Ὅπου τὰ*

ἄλλα τῆς ἀρετῆς πρόκειται (προτίθεται), ἄσμενοι εἰς ἀ-
γῶνα πορευσόμεθα. 6. Δημοσθένης ποτὲ τοῖς Ἀθηναίοις
ἔλεγεν· εἰ προπρόσμεθα, ὥσπερ πολλὰ ἦδη προεῖμεθα, καὶ
τοὺς Ὀλυνθίους, τί Φίλιππον κωλύσει ἔτι⁴ βαδίζειν³ ὅποι
βούλεται; 7. Οἱ δεδεδεμένοι⁵ ἀφείθησαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου.
Φωκίων γὰρ ἤτησεν ἀφεθῆναι³. 8. Τισσαφέρνης Ἀγνισιλάω
ἐπὶ γέγυλατο τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀφεθῆ-
σεσθαι⁶, εἰ πρὸς αὐτὸν σπονδὰς ποιήσαιο. 9. Ὁ δόλος
τῶν κακῶν ἀνδρῶν συνείθην.

Β'. 1. Οὐδένα θησανρὸν καλύτερον τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς παι-
δείας θὰ καταθέσῃτε (ἀποταμιεύσῃτε) διὰ τοὺς παῖδας (σας)¹. 2. Οἱ
δίκαιοι κριταὶ πάντοτε² δικαίαν ψῆφον θὰ θέτωσι (δικαίως θὰ ἀπο-
φασίζωσι). 3. Αἱ συνθήκαι³ ἐν τῷ⁴ ναῷ⁴ κατετέθησαν. 4. Πάντες
πρέπει⁵ νὰ πειθώμεθα⁶ εἰς τοὺς κειμένους νόμους¹. 5. Εἴθε νὰ τεθῶ-
σιν ὑπὸ τῶν νομοθετῶν ἄριστοι νόμοι. 6. Δὲν⁷ θὰ προδῶσωμεν⁸ τοὺς
φίλους. 7. Ὁ Σόλων προσέταξε νὰ ἀφεθῶσι⁶ τὰ ὑπάρχοντα χρῆν⁹.
8. Οἱ αἰχμάλωτοι θὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι ἄνεν λύτρων. 9. Ὁ στρα-
τηγὸς ἐκτυπήθη¹⁰ ὑπὸ βέλους, τὸ ὅποιον¹¹ εἶχεν ἀφεθῇ¹¹ ἀπὸ τοῦ
τείχους.

Μ Α Θ Η Μ Α 21.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Η') Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ ἴ σ τ η μι·
α') τοῦ ἐνεργητ. ἐνεσιῶτος, παρατατικῆ καὶ ἀορίστου β'. Συναίρε-
σις συμπιπτόντων φωνηέντων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εἰς -αω ῥήματα.
Σύγκρισις καταλήξεων πρὸς τὰς τῶν αὐτῶν ἐγκλίσεων καὶ χρόνων τοῦ
τ ι θ η μι, β') τῶν αὐτῶν χρόνων ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ διὰ συγκρίσεως
πρὸς τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ ἐγκλίσεις τοῦ τ ι θ η μι ἐν τῇ αὐτῇ
φωνῇ. γ') Σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων πρῶτον ἐν τῇ ἐνεργητικῇ
καὶ μέσῃ καὶ εἴτα ἐν τῇ παθητικῇ φωνῇ».

ἴ σ τ η μι

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 30.

α'. Ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεσιῶς, παρατατικὸς
καὶ ἀορίστος β' τοῦ ἴ σ τ η μι

Παραδείγματα

Θέμ. -όν, -οντα

Ὅρ. ἐν. (δι-όν-μι) ἴσ-ημι, παρτ. ἴσ-την, ἀόρ. β' ἔ-ον-ν.

Ὑποτ. (i-δτη-ω, ιδτεω) ιδτῶ, (δτη-ω, δτε-ω) δτῶ. Εὐκ. i-δτα-in-v, δτα-in-v. Προστ. ἰδτη, ιδτάτω, δτῆ-θι, δτή-τω. Ἀπρφ. i-δτά-ναι, (δτη-ναι) δτῆναι. Μετ. (i-δτα-ντ-ς) ιδτάς, (δτα-ντ-ς) δτάς(1).

Πῶς σχηματίζονται ὁ ἐνεστώς, παρατατικός καὶ ἀόριστος 6' τῆς ἐνεργητ. φωνῆς ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 105, 1, 2, 2 σημ. Πῶς σχηματίζονται ὁ ἐνεστώς καὶ ἀόρ. 6' ἐν τῇ ὑποτακτικῇ; Γρ. § 105, 5. Πῶς ἐν τῇ εὐκτικῇ; Γρ. § 95, 8. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; Γρ. § 106, 3, § 105, 6, ζ'. Πῶς ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῃ; Γρ. § 106, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; Γρ. § 106, 8.

Α'. 1. Ἡ ἀρετὴ μόνη τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας καθίστησι. 2. Μὴ ἀφίστη τοὺς νέους τῆς εἰς τὴν ἀρετὴν ὁδοῦ. 3. Εἴ τις θυσίαν προσφέρων¹ εὖνουν νομίζει τὸν θεὸν καθιστάναι², κούφας φρένας ἔχει. 4. Εἰ βούλει ἄλλους παιδεύειν³, τὴν σαυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. 5. Φυλάττου μὴ τὸ κέρδος σε τῆς δικαιοσύνης ἀφίστη. 6. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐντιμοτάτους τῶν πολιτῶν⁴ ἐφόρους καθίστασαν. 7. Εἴ τινες ἄφρονα ἄνδρα τῆς πόλεως προῖσταῖεν⁵, ἄφρονες αὐτοὶ ἂν νομισθεῖεν⁵. 8. Τὸν νοῦν ἐφίστάς⁶ τοῖς τοῦ διδασκάλου λόγοις καὶ σπουδάζων⁶, μάλιστα σαυτὸν ὠφελήσεις. 9. Οἱ Σάμιοι Ἀθηναίων ἀπέστησαν. 10. Μὴ ἀποστῆτε τοῦ δικαίου. 11. Ὅτε Ἀλέξανδρος Διογένη ἠρώτησεν εἴ τινος δέοιτο (δεῖται), ἀπεκρίνατο· μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μετάσθῃ. 12. Ἐπὶ τὴν Ἐλλάδα τῶν Περσῶν στρατευσάντων⁷, Ἀθηναῖοι ἀντιστῆναι³ τολμήσαντες ἐνίκησαν. 13. Παρασταίετε τοῖς ἀτυχέσι. 14. Κλείνὸν τὸ Ἀρχιμήδους· Δὸς πῆ στῶ καὶ τὴν γῆν κινήσω. 15. Οἱ Ἀθηναίων ἀποστάντες⁷ μετέγνωνσαν.

Β'. 1. Αἱ ἀτυχίαι τοὺς ἀνθρώπους σωφρονεστέρους καθιστῶσι. 2. Νὰ μὴ ἀπομακρύνῃτε τοὺς πολίτας (ἀπὸ) τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους¹ σοφοὶ ἄνδρες ἔχουσι θέσει. 3. Κάλλιστα τοὺς ἄλλους θὰ παρορμήσῃς εἰς σωφροσύνην, ἐὰν τὴν ἰδικήν σου² σωφροσύνην καθιστᾷς παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους³. 4. Τοὺς σοφωτάτους καὶ γενναιοτάτους ἂς διορίζωμεν⁴ ἄρχοντας⁴ τῆς πόλεως. 5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐπιφα-

(1) Ὁ ἀόριστος 6' ἔστην ἔχει καταλήξεις ἐνεργητικές, ἀλλὰ σημασίαν μέσην.

νεοτάτους (ἐκ) τῶν πολιτῶν διώριζον φύλακας τῶν βασιλέων. 6. Τοὺς πιστοὺς συμμάχους διὰ δώρων³ δὲν δύναται τις⁵ νὰ κάμνη⁵ νὰ ἀποστατῶσι⁵. 7. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν ὅτι τὸ τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου ἐσήκωνεν⁶ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕπνου. 8. Ἀπομακρύνετε τοὺς νέους ἀπὸ τῆς ἀργίας· διότι⁷ ἡ ἀργία εἶναι⁸ ἡ μήτηρ πάσης κακίας. 9. Οἱ στρατιῶται ἐφόνευσαν⁹ τοὺς στήνοντας τρόπαιον. 10. Πολλὰ πόλεις ἀπεστάτησαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 11. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Ναξίους¹⁰, οἱ ὁποῖοι¹¹ ἀπεστάτησαν¹¹ ἀπ' αὐτῶν. 12. Ἐν Μαραθῶνι ἐννέα χιλιάδες Ἀθηναῖοι καὶ χίλιοι Πλαταιεῖς ἐτόλμησαν νὰ ἀνισταθῶσι¹² κατὰ πολλῶν μυριάδων Περσῶν³. 13. Εἶπε νὰ βοηθήσῃς τοὺς ἀτυχεῖς. 14. Σταθῆτε, ὦ παῖδες· οὐδεὶς καταδιώκει ὑμᾶς. 15. Ποῦ (νὰ) σταθῶμεν ;

ΑΣΚΗΣΙΣ 31.

6'. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικός τοῦ ἴδ τ η μ ι
ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ

Παράδειγμα τ α

Ὅρ. (δι-στα-μαι) ἴσταμαι, ἰ-στά-μην. Ὑπ. (ἰ-στη-ωμαι, ἰ-στε-ωμαι) ἰστώμαι. Εὐκτ. ἰ-στα-ί-μην. Προστ. ἰ-στα-σο. Ἀπρφ. ἰ-στα-σθαι. Μετχ. ἰ-στά-μενος.

Πῶς σχηματίζονται οἱ χρόνοι οὗτοι ; Γρ. § 105, 1—8.

Α'. 1. Ὁ Θεὸς τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται. 2. Παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπανίσταντο οἱ νεώτεροι τοῖς πρεσβυτέροις. 3. Ἀγνσίλαος ὅπου ᾤετο ὠφελήσειν¹ τι τὴν πατρίδα οὐ πόνων ὑφίετο οὐδὲ κινδύνου ἀφίστατο. 4. Ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοὺς μεγίστους δεῖ ὑφίστασθαι² κινδύνους. 5. Ἐὰν ὁ πολέμιος ἀνθιστῇται, πειρασόμεθα σὺν Θεῷ ἀμύνεσθαι². 6. Οἱ Σπαρτιάται ἐν τοῖς πολέμοις τοὺς μὲν ἀνθισταμένους ἀπέκτεινον, τῶν δὲ εἰκόντων ἐφείδοντο. 7. Θαρραλέως ἀνθισταίμεθα τοῖς πολεμίοις. 8. Τίς ἂν ἀνθισταῖτο τῷ συμβουλευόντι τὰ συμφέροντα τῇ πόλει ; 9. Δίκαιοι ἄνδρες τῶν πόλεων προῖστάσθων. 10. Μὴ διστώμεθα, ὦ φίλοι.

Β'. 1. Ὁ Θεὸς βοηθεῖ τοὺς ἀνδρείους. 2. Ἐσηκώνοντο¹ ἐνώπιον¹ τῶν βασιλέων¹ πάντες οἱ Σπαρτιάται πλην τῶν ἐφόρων. 3. Χάριν²

τῆς πατρίδος καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους ὑπομένομεν 4. Ἄν τις δὲν³ ὑπομένη πάντα κίνδυνον χάριν τῆς πατρίδος, δικαίως καταφρονεῖται ὑπὸ πάντων. 5. Εἴθε νὰ ἀνθιστάμεθα πάντοτε κατὰ τῶν πολεμίων⁴. 6. Δὲν⁵ πρέπει⁶ νὰ ἀνθίσταται (τις)⁷ κατὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν⁴. 7. Ὁ σοφὸς καὶ δίκαιος ἀνὴρ ὃς διορίζεται ἀρχὼν τῆς πόλεως. 8. Πολλάκις ἡ ἀτυχία μεταβάλλεται⁸ εἰς εὐτυχίαν. 9. Οἱ φθονεροὶ καθίστανται πολέμιοι εἰς τὸν ἑαυτὸν τους⁴. 10. Νὰ ἀπομακρύνῃσθε, ὦ παῖδες, ἀπὸ τοὺς φθονερούς καὶ κακοὺς ἀνθρώπους⁹.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 32.

γ'. Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ ἱσστημι

1. Ἐν τῇ ἐνεργητικῇ καὶ μέσῃ φωνῇ

Παράδειγματα

στή-θω, ἔ-στη-θα (ἔχω στήσας), στή-θωμαι, ἔ-στη-δάμην.
(ὄε-στη-κα) ἔστηκα, (ὄεστηκειν) εἰστήκειν.

Πῶς σχηματίζονται οἱ ἐνεργητ. καὶ μέσοι χρόνοι τοῦ ἱσστημι; Γρ. § 105, 2, 9. § 106, 6.

Α' 1. Ὁ χρόνος πολλὰ μεταστήσει. 2. Αἱ πόλεις αἱ μετ' εὐνοίας ἀρχόμεναι οὐκ ἀποστήσονται. 3. Οἱ Κορίνθιοι πολλοὺς συμμάχους ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 4. Τῶν ἐλληνικῶν πόλεων ἡ τῶν Ἀθηναίων πρώτη νόμους ἔθετο καὶ πολιτείας κατεστήσατο. 5. Λύσανδρος κρατήσας¹ τῶν Ἀθηναίων, εὐθύς μετέστησε τὴν πολιτείαν, τριάκοντα μὲν ἀρχοντας καταστήσας² ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ. 6. Εἰρήνης ἐπηγγείλατο τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ προσθεῖντο αὐτῷ, ἀναστήσειν³ τὰ ἱερά, τὰ κατακεκαυμένα, καὶ χρήματα δώσειν³ πολλὰ καὶ κυρίους αὐτοὺς καταστήσειν³ τῆς Ἑλλάδος. 7. Εἰρήνης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἔθετο παραστησάμενος⁴ πολλοὺς γραμματέας, οἷς ἐπετέτακτο γράφειν⁴ τὰ ἐν τῇ μάχῃ πραττόμενα. 8. Πολλὰ, ὦ στρατιῶται, ἔχετε στήσαντες τρόπαια. 9. Ἀρχίδαμος ἐρωτηθεὶς τίνες τῆς Σπάρτης προεστήκασιν, εἶπεν· «οἱ νόμοι καὶ αἱ ἀρχαὶ κατὰ τοὺς νόμους». 10. Οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺν χρόνον

τῆς Ἑλλάδος προειστήκεσαν. 11. Ὅστις πόλεως ἢ στρατεύματος προεστάναι⁴ βούλεται, πρότερον τῆς ιδίας οἰκίας εὖ προεστάτω.

Β'. 1. Θὰ μεταβάλλωμεν τὰ κακῶς ἔχοντα. 2. Δὲν¹ θὰ ἀποστατήσωσιν ἀφ' ἡμῶν οἱ σύμμαχοι. 3. Οἱ Πέρσαι προσεπάθον² γὰ κάμωσι³ τοὺς συμμάχους γὰ ἀποστατήσωσιν³ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 4. Αἱ ἄδικοι πόλεις πάντοτε⁴ ἐφοβοῦντο μή(πως) οἱ σύμμαχοι ἀποστατήσωσιν⁵ ἀπ' αὐτῶν. 5. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐμπορικὸν⁶ λιμένα⁶ ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατέστησαν. 6. Τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἡ τύχη θὰ βοηθήσῃ. 7. Τὸν σοφὸν καὶ δίκαιον ἄνδρα θὰ διορίσωμεν⁷ ἄρχοντα⁷ τῆς πόλεως. 8. Πολλὰ τρόπαια ἔχομεν στήσει. 9. Ἐν ὅσῳ⁸ ὁ Περικλῆς ἦτο⁹ ἄρχων⁹ τῶν Ἀθηναίων, ἡ πόλις αὐτῶν ἦτο¹⁰ δυνατωτάτη πασῶν. 10. Αἱ ἰωνικαὶ πόλεις εἶχον ἀποστατήσει ἀπὸ τοῦ Πισσαφέροντος. 11. Οὐδὲν (ἐκ) τῶν ἀνθρωπίνων (πραγμάτων) οὔτε ἔχεται¹¹ (ἴσταται) οὔτε θὰ ἔχη σταθῇ (θὰ σταθῇ), ἀλλὰ πάντα κινουῦνται καὶ μεταβάλλονται¹¹.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 33.

2. Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ Ἰ σ τ η μ ι ἐν τῇ παθητικῇ φωνῇ

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α
ἐ-στα-θή-σομαι, ἐ-στά-θην

Πῶς σχηματίζονται οἱ παθητ. χρόνοι τοῦ Ἰσθημι ; Γρ. § 105,9.

Α'. 1. Ὑπὸ σωφρόνων πολιτῶν οὐποτε πονηροὶ τῇ πόλει ἐπισταθήσονται. 2. Ξενοφῶν ἦλθεν ἐξ Ἐφέσου εἰς Σάρδεις Κύρῳ συσταθηνόμενος¹ ὑπὸ Προξένου. 3. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεῖς² μηδενὶ χρω πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις. 4. Μόνη ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτεία ἐν πεντακοσίοις ἔτεσιν οὐ μετεστάθη, ἀλλ' ἐφυλάττετο οἷα κατεστάθη ὑπὸ Λυκούργου. 5. Ἀλεξάνδρου ἀποθανόντος², αἱ πλεῖσται πόλεις ἐξέβαλον τὰς φρουράς τὰς ὑπ' ἐκείνου κατασταθείσας³. 6. Οἱ στρατιῶται κατέβαλον τὸ ὑπὸ τῶν πολεμίων σταθὲν³ τρόπαιον.

Β'. 1. Στήλαι θὰ στηθῶσιν, ἐπὶ τῶν ὁποίων¹ συνθῆκαι² θὰ γρα-
φῶσιν. 2. Ὁ παῖς θὰ οὐστηθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν διδάσκαλον³.
3. Πολλοὶ διορισθέντες εἰς (ἀνώτατην) ἀρχὴν φέρονται⁴ αὐθαδῶς⁵
(πρὸς) τοὺς ἀρχομένους. 4. Οἱ ἄρχοντες, οἵτινες⁶ διωρίσθησαν⁵ νὰ
ἄρχωσι⁶ τῆς πόλεως, ἅς φροντίζουσι (περὶ) τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς. 5.
Τὰ πράγματα δὲν⁷ μετεβλήθησαν⁸. 6. Θὰ κρημνίσωμεν⁹ τὸ τρόπαιον,
τὸ ὁποῖον¹⁰ ἐστήθη¹⁰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν¹¹.

Μ Α Θ Η Μ Α 22.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Θ') Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ δ ἰ δ ω μ υ
α') τοῦ ἐνεργητ. ἐνεστῶτος, παρατατ. καὶ ἀόριστου, β') τῶν αὐτῶν
χρόνων ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ ἐν παραβολῇ πρὸς τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ
ἐγκλίσεις τῶν προδιδαχθεῖσων συζυγιῶν (!) τῶν εἰς -μι ῥημάτων.
γ') τῶν ἄλλων χρόνων πρῶτον ἐν τῇ ἐνεργητικῇ καὶ μέσῃ καὶ εἰτα ἐν
τῇ παθητικῇ φωνῇ».

Δ ἰ δ ω μ ι

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 34.

1. Ἐνεργητικὸς ἐνεστῶς, παρατατικὸς καὶ ἀόριστος τοῦ δ ἰ δ ω μ ι

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

Ἐνεστ. δῖ-δω-μι, (δῖ-δω-ω) διδῶ, δι-δο-ίν-ν, δίδουνι—δῖ-δό-τω,
δῖ-δό-ναι, (δῖ-δο-ντ-ς) διδούς. Παρατ. ἐδίδουνι. Ἀόρ. ἔ-δω-κα,
ἔ-δο-μεν, (δω-ω) δῶ, δο-ίν-ν, δός-ς, (δο-εναί) δοῦναι, (δο-ντ-ς) δοῦς.

Πῶς σχηματίζονται ὁ ἐνεστῶς καὶ παρατατ. ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 105,
1. § 106, 2. Πῶς σχηματίζεται ὁ ἀόριστος ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 106, 4.
Πῶς σχηματίζονται ὁ ἐνεστῶς καὶ ἀόριστος ἐν τῇ ὑποτακτικῇ; Γρ. § 105, 5.
Πῶς ἐν τῇ εὐκτικῇ; Γρ. § 95, 8. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; Γρ. § 106, 3. §
105, 6 η'. Πῶς ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ; Γρ. § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; Γρ.
§ 105, 8.

Α'. 1. Τῶν ἀγαθῶν¹ καὶ καλῶν¹ οὐδὲν ἄνευ πόνου δι-

(1) Ὁ τύπος τοῦ ἐνεστ. τῆς προστακτικῆς δίδου καὶ ὁ τοῦ παρατατ. ἐδί-
δου σχηματίζονται κατὰ τὰ εἰς -ωω συνηρημένα (π. χ. κατὰ τὸ δῆλοε—
δῆλου, ἐδήλοον—ἐδήλουν).

δόασιν ἡμῖν οἱ θεοί. 2. Χάριν δικαίαν καὶ δίδου καὶ λάμβανε. 3. Ἀποδιδῶμεν χάριν τοῖς γονεῦσι καὶ ζῶσι² καὶ τελευτήσασιν². 4. Οἱ τοὺς νόμους παραβαίνοντες³ δίκην δίδόντων. 5. Πόλις οὐκ ἂν σωθεῖν, ἐὰν οἱ ἀδικοῦντες δίκην μὴ δίδωσι. 6. Βασιλεὺς μὲν πολλὰν γῆν καὶ πολλὰ χρήματα ἐδίδου τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ δὲ τὴν ἐλευθερίαν προύκριναν τῶν βασιλέως δώρων. 7. Ὁ ἀγαθὸς χαίρει τοῖς πένησι χρημάτων μεταδιδούς⁴. 8. Ὡν⁵ σοι Θεὸς ἔδωκε, τούτων¹ τοῖς χρήζουσι³ δίδου. 9. Χάριν λαβὼν² μέμνησο καὶ δοὺς² ἐπιλαθοῦ. 10. Ὁ ἔχων³ δύο χιτῶνας δότω τὸν ἕτερον τῷ μὴ ἔχοντι³. 11. Ὅστις ἂν, δυνάμενος⁶ χάριν ἀποδοῦναι⁷, μὴ ἀποδῷ, δικαίως ἂν ἀχάριστος κληθεῖν. 12. Ἡ γεωργία πολὺ ἂν ἐπιδοίη, εἴ τις ἄθλα προτιθεῖν τοῖς κάλλιστα ἐργαζομένοις³ τὴν γῆν. 13. Μὴδὲν ἐλάσσω τὴν πατρίδα ποιεῖτε ἢ οἱ πατέρες παρέδωκαν.

Β'. 1. Ὁ Θεὸς δίδει νοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους¹ οὐχὶ ὁ μέγας πλουτίος. 2. Ἐὰν ἔχῃς πολλὰ, δίδε εὐνὴς εἰς τὸν πτωχόν¹ καὶ μὴ λέγε εἰς αὐτόν¹ νὰ ἔλθῃ² αἶριον· διότι³ διπλοῦν δίδει ὁ ταχέως δίδων. 3. Οἱ μὴ ἔχοντες δὲν⁴ δύνανται⁴ νὰ δίδωσι⁴. 4. (Ἄς) ἀποδίδωμεν χάριν εἰς τοὺς εὐεργέτας¹ ἡμῶν. 5. Ὁ δυνάμενος νὰ ἀποδίδῃ² χάριν καὶ μὴ ἀποδίδων δικαίως καλεῖται ἀχάριστος. 6. Αἱ πόλεις καλῶς (δι)οικοῦνται, ὅταν οἱ ἀδικοῦντες τιμωρῶνται⁵ ἀξίως⁵. 7. Πρέπει⁶ νὰ (ὑπο)φέρωμεν² γενναίως ὅ,τι (καὶ) ἂν ὀδῇ εἰς ἡμᾶς¹ ὁ Θεός. 8. Εἴθε νὰ δίδῃ εἰς ἡμᾶς¹ ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἀγαθὰ. 9. Τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια⁷ τώρα⁸ ἔχομεν, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς¹. 10. Οἱ παῖδες ἄς δώσωσι¹ τι εἰς τὸν πτωχόν¹. 11. Ὁ κακὸς δὲν⁹ θέλει νὰ δώσῃ² τι. 12. Οἱ ἀδικήσαντες καὶ μὴ τιμωρηθέντες¹⁰ εἶναι¹¹ ἀθλιώτατοι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 35.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς καὶ ὁ ἀόριστος 6' τῆς μέσης φωνῆς τοῦ διδῶμι

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

Ἐνεστ. δι-δο-μαι, δι-δο-σαι κλπ., (δι-δω-ωμαι) διδῶμαι, δι-
Ι. Ν. Γεραρῆ Γραμματικαὶ Ἀσκήσεις

Handwritten signature

ο-ι-μν, δι-δο-δο, δι-δο-σθαι, δι-δό-μενος. Παρτ. ἐ-δι-δό-μην, ἐ-δι-δόσο κλπ. Ἄδρ. 6'. ἐ-δό-μην, (ἐ-δο-δο) ἔδου κλπ. (δω-ωμα) δῶμαι, δο-ι-μν, (δο-δο) δοῦ, δό-σθαι, δό-μενος.

Πῶς σχηματίζονται ὁ μέσος καὶ παθητ. ἐνεστώς καὶ παρατακὶς καὶ ὁ μέσος ἀόριστος 6' τοῦ δίδωμι ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 105, 1, 3, 6, ε', 5'. Πῶς σχηματίζονται ὁ μέσος καὶ παθητ. ἐνεστώς καὶ μ. ἄδρ. 6' τοῦ δίδωμι ἐν τῇ ὑποτακτικῇ; Γρ. § 105, 5, 6, ε'. Πῶς ἐν τῇ εὐκτικῇ; Γρ. § 95, 8. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; Γρ. § 105, 6, ε', 5'. Πῶς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ; Γρ. § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; Γρ. § 105, 8.

Α'. 1. Ἐκάστης ἡμέρας¹ ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ διδοται². 2. Τιμαὶ διδόσθων αἱ μέγισται τοῖς ἀγωνισαμένοις³ ὑπὲρ πατρίδος καὶ ζῶσι⁴ καὶ ἀποθανοῦσι⁴. 3. Τῶν ἀγαθῶν⁵ καὶ καλῶν⁵ οὐδὲν ἄνευ πόνων διδοῖτο ἂν τοῖς ἀνθρώποις. 4. Ἄ ἂν ὑπὸ τῆς τύχης ἡμῖν διδῶται², ταῦτα ῥαδίως ἂν ὑπ' αὐτῆς ἀφαιροῖτο². 5. Ἐν Ὀλυμπίᾳ τῷ νικῆσαντι⁶ στέφανοι ἐλάας ἐδίδοντο. 6. Νομίζομεν τὴν πόλιν προδίδοσθαι⁷ ὑπὸ πονηρῶν τινῶν. 7. Ἐφοδοῦντο οἱ Κορίνθιοι μὴ προδίδοῖτο ὑπὸ τινῶν ἢ πόλις τῷ Ἀγνισιλάφ. 8. Φωκίων οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου διδόμενα³. 9. Αἰσχιστον ἦν Ἑλλήνι Ἑλλήνας ἀποδόσθαι⁸. 10. Οὐκ ἂν αἰσχύνοιντο οἱ προδότηι δραχμῆς⁹ ἀποδόμενοι¹⁰ τὴν πόλιν.

Β'. 1. Πολλὰ ἀγαθὰ δίδονται¹ εἰς τοὺς ἀνθρώπους² ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλὰ ταῦτα δὲν³ εἶναι⁴ ἀσφαλῆ. 2. Μέγισται τιμαὶ ἅς δίδονται εἰς τοὺς ἀποθανόντας² χάριν⁵ τῆς πατρίδος. 3. Ὑπὸ τῶν ἐχόντων πολλὰ δύνανται⁶ νὰ δίδωνται⁶ ὀλίγα εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας². 4. Ὅ, τι δίδεται προθύμως εἶναι⁴ ἄξιον διπλῆς χάριτος. 5. Εἴθε νὰ δίδηται πάντοτε⁷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐδαιμονία εἰς τοὺς ἀνθρώπους². 6. Πρέπει⁸ νὰ (ὑπο)φέρωμεν⁹ γενναίως ὁ, τιδήποτε¹⁰ δίδεται¹⁰ εἰς ἡμᾶς² ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 7. Δὲν³ ἐδίδετο πάντοτε⁷ ὁ μισθὸς εἰς τὸν θεράποντα². 8. Αἰσχρὸν εἶναι⁴ νὰ προδιδώμεθα⁹ ὑπὸ τῶν φίλων. 9. Ἀφ' οὗ¹¹ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσεν¹¹ τὰς Θήβας, ἐπώλησε πάντας τοὺς Θηβαίους πλὴν τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀπογόνων τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου. 10. Ὁ Σόλων ἔθεσε¹² νόμον νὰ τιμωρῇται¹³ ὁ πωλῶν¹⁴ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα.

ΑΣΚΗΣΙΣ 36.

α') Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ διδωμι
ἐν τῇ ἐνεργητικῇ καὶ μέσῃ φωνῇ

Παραδείγματα

δῶ-δω, δέ-δω-κα, ἐ-δε-δῶ-κειν, δῶ-δομαι

Πῶς σχηματίζονται οἱ ἐνεργητικοὶ καὶ μέσοι χρόνοι τούτου ; Γρ. § 105, 2 καὶ 9.

Α'. 1. Πειρώμεθα¹ τὴν πατρίδα τοῖς ἐκγόνοις ἐρρωμενεστέραν παραδοῦναι² ἢ οἱ πατέρες παραδεδώκασιν ἡμῖν. 2. Τὴν δόξαν, ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες παραδεδώκασι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παισὶ παραδώσομεν. 3. Φίλιππος ἐρωτηθεὶς οὔστινας³ μάλιστα φιλεῖ καὶ οὔστινας³ μάλιστα μισεῖ, ἀπεκρίνατο· «τοὺς μέλλοντας προδώσειν² μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ». 4. Αἴτησόν με ἃ ἀνθέλης καὶ δώσω σοι. 5. Τὴν οἰκίαν ταλάντου⁴ ἀποδώσομαι. 6. Γυναιξὶν ἄρχειν² οὐ δέδωκεν ἡ φύσις. 7. Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπέκτεινε τῷ ξίφει⁵, ὃ Ἐκτωρ ποτὲ ἐδεδώκει αὐτῷ.

Β'. 1. Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει εἰς τοὺς ἀνθρώπους¹ πάντα τὰ ἀγαθὰ. 2. Οἱ κακοὶ καὶ μετὰ θάνατον θὰ τιμωρηθῶσι² δικαίως. 3. Ἄγνοοῦμεν ἂν³ καὶ ἡμεῖς θὰ παραδώσωμεν εἰς τὰ ἰδικὰ μας⁴ τέκνα τὰ ἴδια⁵, τὰ ὁποῖα⁶ οἱ γονεῖς ἔχουσι παραδώσει εἰς ἡμᾶς¹. 4. Ὁ πιστὸς φίλος δὲν⁷ θὰ προδώσῃ τὸν φίλον (τον). 5. Ἡ μήτηρ πολλὰ δῶρα εἶχε δώσει εἰς τὸν υἱόν (της)¹. 6. Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει εἰς τοὺς ἀνθρώπους¹ τὰ δάκρυα, (πρὸς) παρηγορίαν⁸ ἐν ταῖς ἀνυχταῖς. 7. Δὲν⁷ θὰ πωλήσωμεν ὅ,τι εἰς ἡμᾶς¹ ὑπὸ τῶν φίλων ἐδόθη.

ΑΣΚΗΣΙΣ 37.

β') Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ διδωμι
ἐν τῇ παθητικῇ φωνῇ

Παραδείγματα

δο-θήσομαι, ἐ-δό-θην, δέ-δο-μαι, ἐ-δε-δό-μην

Πῶς σχηματίζονται οἱ παθητικοὶ χρόνοι τούτου ; Γρ. § 105, 1, 2, 9.

Α'. 1. Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις δεδοσθαι¹, τό τε ἀληθεύειν² καὶ τὸ εὐεργετεῖν². 2. Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν. 3. Μετὰ τὸν Ἀχιλλέως θάνατον Θέτις ἐκήρυξε τὰ ὅπλα αὐτοῦ δοθήσεσθαι¹ τῷ ἀρίστῳ τῶν Ἑλλήνων³. 4. Θεμιστοκλεῖ ὑπὸ βασιλέως τρεῖς πόλεις δοθῆναι⁴ λέγουσι. 5. Παρ' Αἰγυπτίοις τὸ τρίτον μέρος τῆς χώρας ἐδέδοτο τοῖς ἱερεῦσι πρὸς τὰς τῶν θεῶν θεραπείας. 6. Ὡς⁴ μέγα τὸ μικρόν ἐστίν ἐν καιρῷ δοθέν. 7. Οἱ Ἕλληνες ἐσκήνουν ἐν κώμαις, Παρυσάτιδι δεδομέναις⁵.

Β'. 1. Πάντα τὰ ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔχουσι δοθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους¹. 2. Εἰς τὸν ἄριστον¹ (ἐκ) τῶν μαθητῶν θὰ δοθῇ βραβεῖον². 3. Ὁ Κῦρος εἶχε³ τὴν ἀξίωσιν³ νὰ δοθῶσιν⁴ εἰς ἑαυτὸν¹ αἱ πόλεις⁵, τὰς ὁποίας⁶ ὁ Τισσαφέρνης εἶχεν. 4. Ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ 300 Σπαρτιᾶται αἰσχροτάτα⁷ προυδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑφιάλτου. 5. Εἰς τὸν νικῆσαντα¹ στρατηγόν¹ μεγάλαί τιμαὶ εἶχον δοθῆ. 6. Τὰ χρήματα ταῦτα ἐδόθησαν⁸ εἰς ἐμέ¹ ὑπὸ τῆς μητρὸς (μου). 7. Οἱ Ἕλληνες ἐνόμιζον ὅτι⁹ τὸ πῦρ ἔχει παραδοθῆ⁹ εἰς τοὺς ἀνθρώπους¹ ὑπὸ τοῦ Προμηθέως παρὰ¹⁰ τὴν θέλησιν¹⁰ τῶν θεῶν.

Μ Α Θ Η Μ Α 23.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σχηματισμὸς τῶν εἰς -ν ν μ ι ὀημάτων. Κλίσις ἐνὸς τούτου, π. χ τοῦ δ ε ἰ κ ν ν μ ι, ὡς ὑποδείγματος διὰ τὴν κλίσιν καὶ τῶν ἄλλων, πρῶτον ἐν τῇ ἐνεργητ. καὶ εἶτα ἐν τῇ μέσῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ».

Δ ε ἰ κ ν ν μ ι

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 38.

1. Ἑνεργητικὴ ὥων ἡ τοῦ δ ε ἰ κ ν ν μ ι

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

Θέμ. δεικ-, δεικ-νν-

Ἑνεστ. δεικ-νν-μι, δεικ-νύ-ω, δεικ-νύ-οιμι, δεικ-νν, δεικ-νύ-ναι, (δεικ-νν-ντ-ς) δεικνύς. Παρ. ε-δεικ-νν-ν, (δεικ-δω) δειξω, (έδεικ-σα) έδειξα, δέ-δειχ-α, έ-δε-δείχ-ειν.

Πῶς σχηματίζονται ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς καὶ παρατ. τούτου ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 105, 1, 3 6'. § 107, 1. Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς ἐν τῇ ὑποτακτικῇ καὶ εὐκτικῇ; Γρ. § 107, 1. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; Γρ. § 107, 3. Πῶς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ; Γρ. § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; Γρ. § 105, 8. Πῶς σχηματίζονται οἱ λοιποὶ ἐνεργητ. χρόνοι; Γρ. § 105, 1.

Α'. 1. Ὁ χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος. 2. Εἴθε δὲ τοὺς δικαιωτάτους καὶ σοφωτάτους τῶν πολιτῶν¹ δικαστὰς ἀποδεικνύοιεν οἱ βασιλεῖς. 3. Οἱ τὰ ἐναργῆ δεικνύναι² πειρώμενοι³ ὅμοιον ποιοῦσι τοῖς τὸν ἥλιον λύχνω⁴ δεικνύσι⁵. 4. Δείκνυ τὴν τῆς ψυχῆς εὐνοίαν ἔργοις⁴ μᾶλλον ἢ λόγοις⁴. οὐ γὰρ ἡ τῶν λόγων χάρις δείκνυσι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἀρετή. 5. Ἐπιδεικνύτω ὁ ἄρχων τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἄξιον ἀρχῆς. 6. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Εἰλωτας τοῖς παισὶ μεθύοντας ἐδείκνυσαν, ἵνα ἀποτρέποιεν τῆς μέθης. 7. Ἐν τοῖς κινδύνοις οἱ φίλοι δεικνύασι ἑαυτοὺς ὅποιοί εἰσι. 8. Δείξομεν τοῖς ἀνθρώποις ὅτι ἄξιοι τῶν προγόνων ἐσμέν. 9. Κῦρον ὁ πατὴρ στρατηγὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδῖον ἡθροίζοντο. 10. Πλούταρχος πολλῶν ἀνδρῶν βίους καλῶς ἐπιδέδειχε. 11. Λάκαινα πρὸς τινα ἐξ Ἰωνίας γυναῖκα, δειξασαν³ αὐτῇ τὸν κόσμον, ἀντέδειξε τὰ τέκνα καὶ ἔλεξεν· «ὁ δ' ἐμὸς κόσμος τοιοῦτος».

Β'. 1. Ὁ χρόνος δεικνύει τὸν χαρακτηρᾶ¹ τῶν ἀνθρώπων. 2. Εἴθε οἱ ἄρχοντες νὰ δεικνύωσι πάντοτε² εἰς τοὺς ἀρχομένους³ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. 3. Οἱ συγγραφεῖς ἐπιδεικνύουσι (διηγοῦνται) τὰ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις θαυμαστάς καὶ λόγους. 4. Τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐν ταῖς ἐνδραγαδίαις τῶν φίλων (σου) δείκνυε. 5. Ἀς ἐπιδεικνύωσιν οἱ μαθηταὶ ἐπιμέλειαν. 6. Οἱ Μυκηναῖοι ἐπέδεικνον εἰς τοὺς ξένους³ καὶ ἄλλα καὶ τὸν τάφον (τοῦ) Ἀγαμέμνονος. 7. Ὁ Κῦρος παῖς ὢν ἐπέδεικνε μεγάλην φιλομάθειαν. 8. Θὰ δείξης, ὦ παῖ, ὅτι εἶσαι⁴ ἄξιος βραβεῖον⁵. 9. Εἴθε νὰ ἐπιδείξητε μεγάλην φιλομάθειαν. 10. Ὁ βασιλεὺς διώρισε⁶ τὸν πατέρα μου στρατηγόν. 11. Ὁ Ἡρόδοτος ἔχει ἐπιδείξει (=διηγηθῇ) τοὺς πολέμους τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 39.

2. Μέση καὶ παθητικὴ φωνὴ τοῦ δ ε ἰ κ ν υ μ ι

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

Θέμ. δεικ-, δεικ-νυ-

Ἐνεστ. δεικ-νυ-μαι, δεικ-νύ-ωμαι, δεικ-νυ-οίμην, δεικ-νυ-δο-, δεικ-νυ-θῶμαι, δεικ-νύ-μενος. Παρατ. ἐ-δεικ-νύ-μην, δείξομαι, ἐδειξάμην, δειχθήσομαι, ἐδείχθην, δέδειγμαί, ἐδεδείμην.

Πῶς σχηματίζονται ὁ μέσ καὶ παθητ. ἐνεστώς καὶ παρατατ. ἐν τῇ ὀριστικῇ; Γρ. § 105, 1, 3 β', 6 ζ'. § 107, 1. Πῶς σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς ἐν τῇ ὑποτακτικῇ καὶ εὐκτικῇ; Γρ. § 107, 1. Πῶς ἐν τῇ προστακτικῇ; Γρ. § 105, 6 ζ'. Πῶς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ; Γρ. § 105, 7. Πῶς ἐν τῇ μετοχῇ; Γρ. § 105, 8.

Α'. 1. Ἀεὶ ἐν τῷ βίῳ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐνδείκνυσο. 2. Τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς οὐχ οἷόν τ' ἦν¹ μετέχειν² πλὴν τοῖς πολλὴν ἀρετὴν ἐνδεδειγμένοις³. 3. Ἀπέθανε Σωκράτης θαυμασίαν ῥώμην ψυχῆς ἐνδειξάμενος⁴. 4. Τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἐνδείκνυσθε ἢ ἐν τοῖς λόγοις. 5. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οἱ βασιλεῖς καὶ ἐκ τῶν ἱερέων ἀπεδείκνυντο. 6. Ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνδρείαν ἐπιδεικνύμεθα. 7. Εἴθε οἱ σοφώτατοι καὶ δικαιοτάτοι τῶν ἀνδρῶν⁵ δικασταὶ ὑπὸ τῶν βασιλέων ἀποδεικνύοιντο. 8. Ῥαδάμανθυς διὰ τὴν δικαιοσύνην δικαστὴς ἀποδέδεται ἐν Αἰδοῦ. 9. Κῦρος στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀπεδείχθη. 10. Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδεικνυσθαι² ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ.

Β' 1. Πάντοτε¹, ὧς νέοι, ἐν τῷ βίῳ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην νὰ δεικνύητε². 2. Οἱ ἐπιδεικνύοντες³ πάντοτε¹ τὴν παιδείαν (τῶν) δὲν³ νομίζονται φρόνιμοι ἄνθρωποι. 3. Τὴν πρὸς τοὺς φίλους σου ἀγάπην ἀποδείκνυε² διὰ τῶν ἔργων⁴ μᾶλλον ἢ διὰ τῶν λόγων⁴. 4. Οἱ χρηστοὶ ῥήτορες τὴν γνώμην (τῶν) ἐλευθέρως⁵ ἀπεδείκνυνον² (=ἔλεγον). 5. Ὅς δεικνύονται οἱ νόμοι πρὸς τοὺς δικαστάς⁶, ἵνα ὀρθῶς τὴν ψῆφον θέτωσι⁷ (=ἀποφασίζωσι). 6. Εἴθε νὰ ἐπιδεικνύμεν² πάντοτε¹ ἀνδρείαν. 7. Ὑπὸ τῶν φυσιολόγων ἔχει (ἀπο)δειχθῇ ὅτι ἡ σελήνη οὕτε ὑπὸ ἀνθρώπων οὕτε ὑπὸ θηρίων (κατ)οικεῖται. 8. Θὰ ἐπιδείξωμεν²

τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν⁸ ἔχομεν. 9. Ὁ παῖς θὰ δειχθῇ ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν. 10. Οἱ ἀληθῶς σοφοὶ δὲν³ σπεύδουσι νὰ ἐπιδεικνύωσι² τὴν ἑαυτῶν σοφίαν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 40.

3. Ῥήματα κατὰ τὸ δ ε ί κ ν υ μ ι κ λ ι ν ὀ μ ε ν α

α'. Μὴ ἔχοντα χαρακτῆρα δ

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α

[ἄγ-νυ-μι, ζεύγ-νυ-μι, μείγ-νυ-μι (ἢ μίγ-νυ-μι), ὀλλυμι (ὀλ-νυ-μι), ὄμ-νυ-μι, πῆγ-νυ-μι, ῥήγ-νυ-μι, ὀτρῶ-ννυμι, ῥῶ-ννυμι). Γρ. § 121, 4.

Α'. 1. Ἐπεὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις μαχομένοις¹ Σπαρτιάταις τὰ δόρατα ἐτύγχανε² κατεαγότα³, τοῖς ξίφεσι⁴ διειργάζοντο τοὺς Πέρσας. 2. Ἐπεὶ αἱ γέφυραι, αἷς⁴ ἔξευκτο ὁ Ἑλλάσποντος, χειμῶνι⁵ κατελύθησαν, Ξέρξης τοὺς μὲν ζεύξαντας¹ τὰς γεφύρας ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θάλατταν ἑμαστίωσεν. 3. Ἐν ταῖς μάχαις ἡ γῆ αἵματι μείγνυται (ἐμείχθη). 4. Οἱ τῶν Ἀθηναίων παῖδες τὸν τῶν Περσῶν στρατὸν ἀπολέσαντες⁶ δεινὴν τῇ πατρίδι δουλείαν ἀπέωσαντο. 5. Ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται. 6. Πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι κεῖται ὁ νόμος τοὺς πολίτας ὁμνύναι⁷ ὁμονοήσειν⁸ καὶ πανταχοῦ ὁμνύασι τοῦτον τὸν ὄρκον. 7. Χειμῶνος ὄντος⁹ οἱ ποταμοὶ ἐπεπήγεσαν. 8. Ῥαγεῖσιν⁹ τῆς νεώς, οἱ μὲν ἄλλοι ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος ἐσώθη. 9. Ἡ θεράπαινα τὴν κλίνην στρώννυσιν. 10. Ὁ λιμὴν ἐπίτνδες ὑπὸ τῶν πολιτῶν κέχωσται.

Β'. 1. Τρικυμία συνέτριψε τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων. 2. Διέβημεν τὴν γέφυραν ἐξευγμένην μὲ ἐπὶ πλοῖα⁴. 3. Ὁ μειγνύων τὸ εὐ-ἀρεστον² μὲ τὸ ὠφέλιμον¹, οὗτος εἶναι³ ὁ εὐχαριστῶν⁴ πάντας. 4. Ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος διὰ μὲν τῆς κακίας¹ ἀφανίζεται, διὰ δὲ τῆς ἀρετῆς⁴ σφύζεται. 5. Ἡ μεγάλη δόξα τῆς ἀρετῆς οὐδέποτε θὰ ἀφανισθῇ. 6. Ὁ δικαστὴς ἔχει ὀρκισθῇ ὅτι θὰ δικάσῃ⁵ κατὰ τὸν νόμον. 7. Ὁ ἄνεμος ἐπάγωνε⁶ τοὺς ἀνθρώπους. 8. Βράχοι⁷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔχον-

σιν ἀποκοπή⁸. 9. Αἱ κλῖναι ὑπὸ τῆς ὑπηρετίας ἔχουσι σιρωθῆ. 10. Οἱ πολῖται ἐπιτηδες ἔχουσι τὸν λιμένα χώσει⁹.

ΑΣΚΗΣΙΣ 41.

6'. Ἐχοντα χαρακτῆρα σ πρὸς τὸ ν
(τοῦ προσδύματος νυ) ἀφομοιούμενον

Παραδείγματα

ἀμφιέννυμι (ἀμφιεσ-νυμι), ζώννυμι (ζωσ-νυμι), κεράννυμι (κερασ-νυμι), κρεμάννυμι (κρεμασ-νυμι), πετάννυμι (πετασ-νυμι), ῥώννυμι (ῥωσ-νυμι), σβέννυμι (σβεσ-νυμι), σκεδάννυμι (σκεδασ-νυμι). Γρ. § 27, 4 § 121, 4.

Α'. 1. Καλοὶ κάγαθοί εἰσιν οὐχ οἱ ἀμφιεννύμενοι¹ καλὰς ἐσθῆτας, ἀλλ' οἱ κοσμοῦντες¹ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς². 2. Τὴν κακίαν ἀποθέμενος³ τὴν ἀρετὴν ἀμφιέννυσο. 3. Οἱ βάρβαροι διεζωμένοι⁴ (ἢ διεζωσμένοι) ἠγωνίζοντο. 4. Ὁ οἶνος, ἐὰν ὕδατι κεραννύνται, ῥώννυσι. 5. Ὡς ἡδὺ⁵ χρηστότης συνέσει κεκραμένῃ⁶. 6. Ἀναπετάσαντες³ τὰς τῆς πόλεως πύλας οἱ Βαβυλώνιοι παρέδωκαν ἑαυτοὺς Ἀλεξάνδρῳ. 7. Ἡ γεωργία ἐστὶ μήτηρ καὶ τροφὸς τῶν ἄλλων τεχνῶν· εὖ γὰρ ταύτης φερομένης³ ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι. 8. Ποτὸν ἐσθεσε (σβέννυσι) τὴν τοῦ ποτοῦ ὄρεξιν καὶ τροφὴν τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν κατέπαυσε, τὴν δὲ φιλαργυρίαν οὐ σβέννυσιν ἀργύριον ἢ χρυσίον. 9. Οἱ τῶν φίλων λόγοι τὰς λύπας σου διασκεδῶσιν, ὥσπερ ἥλιος τὰς νεφέλας διασκεδάννυσι.

Β'. 1. Αἱ γυναῖκες χαίρουσιν ὥραϊα¹ φορέματα ἐνδνόμεναι. 2. Ὁ Σωκράτης εἶχεν ἐνδυνῆ φόρεμα ὃχι μόνον ταπεινόν, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ θέρος² καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα³. 3. Ὑπὸ φλογὸς ἔχει περιζωθῆ (περικυκλωθῆ) ἢ πόλις. 4. Οἱ παλαιοὶ μετεχειρίζοντο¹ (ἐπι-νον) οἶνον⁴ πάντοτε⁵ μεμειγμένον μὲ ὕδωρ⁴. 5. Ἀφ' οὗ διέταξεν⁶ ὁ Διόνυσος, ὑπεράνω⁷ τῆς κεφαλῆς (τοῦ) Δαμοκλέους ξίφος ἐκ τριχὸς ἐκρεμάσθη. 6. Αἱ πύλαι τῶν ἀνακτόρων⁸ εἶχον ἀνοιχθῆ⁹. 7. Ὁ οἶνος, ἐὰν ληφθῇ μέτριος, ἐνδυναμώνει. 8. Ἡ παιδεία πρᾶττει τὰ

πάθη, ὥς τὸ ὕδωρ κατασβήνει τὸ πῦρ. 9. Ὁ στρατὸς τῶν πολεμίων ἔχει διασκορπισθῇ¹⁰.

Μ Α Θ Η Μ Α 24.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἀόριστος β' τῶν εἰς -ω ῥημάτων κατὰ τὰ εἰς -μι ».

ΑΣΚΗΣΙΣ 42.

Ἀόριστοι β' τῶν εἰς -ω ῥημάτων κατὰ τὰ εἰς μι.

Π α ρ α δ εῖ γ μ α τ α

(ἐ-βη-ν, ἐ-δρα-ν, ἐ-ῥθη-ν, ἐ-πρια'-μι-ν, ἐ-δῶ-ν, ἐ-ῤῥη-ν, ἐ-γνω-ν ἐ-άλω-ν (θ. Φαλω-), ἐ-βίω-ν). Γρ. § 108.

Φθάνω τινὰ ποιῶν τι=ποιῶ τι πρότερός τινος. π. χ.

Ὁ Πέτρος ἔῤῥη τὸν Γεωργίον ἀφικόμενος εἰς τὴν σχολήν = Ὁ Πέτρος πρότερος τοῦ Γεωργίου ἀφίκετο εἰς τὴν σχολήν.

Α'. 1. Τὴν τύχην, ἐάν τι παρὰ δόξαν συμβῇ, αἰτιώμεθα. 2. Ὁ δοῦλος ἀπέδρα τὸν δεσπότην. 3. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην οἱ Ἀθηναῖοι ἔφθησαν τοὺς Πέρσας ἀφικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ. 4. Τὴν ἀρετὴν οὐκ ἂν πρῖαι¹ χρημάτων², ἀλλὰ πόνων². 5. Ὁ τῶν φιλαργύρων πλοῦτος, ὥσπερ ἥλιος καταδύς εἰς τὴν θάλασσαν, οὐδένα εὐφραίνει. 6. Ὑβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφυ. 7. Ὁργίζομενος ἄνθρωπος οὐδὲν ἂν εὖ γνοίη³. 8. Ἀρτάβαζος ἐν Πλαταιαῖς γνοῦς⁴ ὅπως⁵ τὰ πράγματα ἀποθήσεται ἀπέδρα ἐκ τῆς μάχης ἔχων⁶ τέτταρας μυριάδας Περσῶν. 9. Ἐν Ἰσῶ τὸ τοῦ Δαρείου στρατόπεδον ἐάλω· αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἔφευγεν, ἔπειτα δὲ τὸ ἄρμα ἀπολιπὼν⁷ καὶ τὸ ἱμάτιον ἐκδύς⁷ ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἵππον. 10. Τῶν Λυκίων ὃς ἂν ἐλεύθερος ἀλῶ κλέπτων⁸ δοῦλος γίγνεται. 11. Οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν ἢ τὸ ἐν ἀτιμῇ καταβιῶναι⁹.

Β'. 1. Οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ ἐσκέποντο¹ πῶς δύνανται² νὰ διαβῶσι² κάλλιστα τὸν ποταμόν. 2. Ἐλεγεν ὁ γείτων ὅτι τινὲς (ἐκ) πῶν δούλων ἐδραπέτευσαν³. 3. Οἱ πολῖται ἐφθασαν εἰς τὴν πόλιν πρότεροι τῶν πολεμίων. 4. Χρήματα εἶναι δυνατόν⁴ νὰ ἀποκτήσῃ (τις)⁵,

δόξαν δὲ (διὰ) χρημάτων νὰ ἀγοράσῃ⁵ δὲν⁶ εἶναι δυνατόν. 5. Ὁ Κῦρος πηδήσας⁷ κάτω⁷ ἀπὸ τῆς πολεμικῆς⁸ ἀμάξης⁸ (του) ἐνεδύ(θη) τὸν ὄψορά (του). 6. Οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἐκ τῆς γῆς ἐξεφύτρωσαν⁹. 7. Ἐν τῇ δυστυχίᾳ δύνασαι¹⁰ νὰ γνωρίσῃς¹⁰ καλύτερον¹¹ τὸν φίλον σου ἢ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ. 8. Συγχώρησόν με¹², ὦ πάτερ. 9. Ἐάν τις συλληφθῇ¹³ κλέπτων, ἃς τιμωρηθῇ¹⁴. 10. Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον ἐξῆσε¹⁵, χρόνον, εἶπεν, ὀλίγον, ἐτι δὲ πολλά.

Μ Α Θ Η Μ Α 25.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ἐπανάληψις τῶν ἐν τῇ Α' τάξει λεχθέντων περὶ τῆς τροπῆς (λέγε ἐκτάσεως) τοῦ θεματικῆς φωνηέντος προτῶν χρονικῶν καταλήξεων καὶ περὶ τῶν ἐξαιρέσεων, συμπληρουμένων καὶ δι' ἄλλων τοιούτων συνήθων σχετικῶς».

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν φωνηέντολήκτων ῥημάτων καὶ περὶ τῶν ἐξαιρέσεων ἴδε Μέρ. Α' μᾶθ 60 καὶ ἄσχ. 83.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 43.

Συμπλήρωσις τῶν ἐξαιρέσεων περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν φωνηέντολήκτων ῥημάτων

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

χαλά-ω, ἀκέ-ομαι, ἀλέ-ω, ζέ-ω, καλέ-ω, ὀμνυμι (θ. ὀμο-), ἐπαινέ-ω, αἰρέ-ω, ποθέ-ω, εὐρίσκω (θ. εὔρε-), πίνω (θ. πι-, πο-). Γρ. § 104, 3.

Α'. 1. Ὁ κιθαριστὴς τὴν τῆς κιθάρας χορδὴν ἐχάλασεν. 2. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ χρήμασιν¹ ἐξηκέσατο τὰς τῶν φίλων ἐνδείας. 3. Οἱ Εἰλωτεῖς σῖτον ἀληλεμένονον εἰς Σφακτηρίαν εἰσήγαγον. 4. Ἡ παροιμία λέγει· ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία. 5. Οὐ καλοῦμεν (=καλέσομεν) μάρτυρας. 6. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις καὶ πάλαι ἐπῆνηται καὶ δεῖ ἐπαινεθῆσεται ὥς πάντων ἀνθρώπων παιδευτήριον. 7. Ὁ δικαστὴς ὤμοσε κατὰ τοὺς νόμους δικάσειν². 8. Οἱ στρατιῶται αἰρήσουσι τὴν πόλιν. 9. Ἰσχύειν³ τῇ ψυχῇ⁴ αἰρήσομαι μᾶλλον ἢ τῷ σώματι⁴. 10. Ἀρχῶν ἠρέθην ὑπὸ τῶν πολιτῶν. 11.

Εὕρηκας (νῦρηκας) τὸ βιβλίον ; Οὕπω εὔρον (νῦρον), ἀλλ' εὐρήσω. 12. Τὸ βιβλίον, ὃ ἀπώλεσας, εὔρηται (εὐρέθην) ὑπὸ τῆς μητρος. 13. Ὑμεῖς πεπώκατε τὸν οἶνον ; Ὁ οἶνος ἐξεπόθην (πέποται) ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 14. Σφόδρα ἐπόθησα (ἐπόθεσα) τὸν ἀπόντα φίλον. *Handwritten signature*

Β'. 1. Ἡ χορδὴ τῆς κιθάρας ὑπὸ τοῦ κιθαριστοῦ ἔχει χαλαρωθῆ. 2. Ἡ μήτηρ ἐπιδιῶρθωσε τὸ φόρεμά (μον). 3. Αὔριον θὰ ἀλέσω τὸν οἶτον. 4. Ἐβρασε τὸ ἐν τῇ χύτρᾳ ὕδωρ. 5. (Διὰ) τί δὲν³ θὰ καλέσης τοὺς μάρτυρας ; 6. Θὰ δοκισθῶμεν αὐριον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 7. Ὁ στρατηγὸς θὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν. 8. Θὰ ἐπαινεθῇ ὁ ἐπιμελὴς μαθητής. 9. Χαίρει πολὺ³ ἐκεῖνος⁴, ὅσους⁴ ἔχει ἐπαινεθῇ¹. 10. Θὰ προτιμήσω νὰ ἀδικῶμαι⁵ μᾶλλον ἢ νὰ ἀδικῶ⁵. 11. Ἀρχων θὰ ἐκλεχθῇ ὁ δικαιοτάτος (ἐκ) τῶν πολιτῶν. 12. Ἀν² ἔχετε εὔρει τὰ χρήματα ; Τὰ χρήματα ἐδρέθη(σαν)⁶. 13. Οἱ στρατιῶται ἔχουσι πίνει τὸ ὕδωρ. 14. Πάντοτε⁷ θὰ ἐπιθυμῶ τοὺς ἀπόντας φίλους μου.

Μ Α Θ Η Μ Α 26

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ῥήματα καὶ ἀναλογίαν τοῦ ἴσ τη με κλινόμενα ».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 44.

Ῥήματα κατὰ τὸ ἴσ τη μι κλινόμενα

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α

ὁ-νί-νν-μι, πί-μ-πλη-μι, πί-μ-πρη-μι, κί-χρη-μι,
ἀγα-μαι, κρέμα-μαι, ἐπίστα-μαι.

Α'. 1. Τὸ δίκαιον μέγα ὀνίνησι τοὺς ἀνθρώπους. 2. Ἐπαμεινώνδας ἐρωτηθεὶς τί ὀνίνονται ὁ ἄγαμος ; τὸ μὴ ὀκνεῖν¹, ἔφη, ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανεῖν¹. 3. Ἡ κακία ἐμπύμπλησι (ἐνέπληνσε) τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς λύπης καὶ μεταμελείας. 4. Ἀλέξανδρος τὰ βασιλεία ἐνέπρησε τὰ ἐν Περσεπόλει, λέγων δίκην ἐπιτιθέναι², ὅτι³ ποτὲ τὰς Ἀθῆνας κατέσκαψαν καὶ τὰ ἱερὰ ἐνέπρησαν οἱ Πέρσαι. 5. Τῶν χρημάτων⁴ τῶν ἐμῶν κίχρημί σοι ὅ,τι βούλει. 6. Τί ἀγα-

σθε Περικλέους; ἀγάμεθα μάλιστα τὴν ἡσυχίαν καὶ δεινότητα τοῦ λόγου. 7. Πολλοὶ τῶν πολεμίων⁵ ῥᾶον ἢ τῶν ἡδονῶν κρατεῖν¹ δύνανται. 8. Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν⁶ εὐδαιμονεῖν¹. 9. Οὐδὲν συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πλουτεῖν¹, ἂν μὴ ἐπιστῶνται χρῆσθαι¹ τῷ πλούτῳ. 10. Τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐν Κόλχοις ἦν⁷ ἐν Ἀρεῳς ἄλσει κρεμάνον⁷ ἐκ δρυός.

Β'. 1. Πολὺ¹ τὴν πατρίδα ἤθελες ὠφελῆσαι², ἂν³ τοὺς πολίτας εἰς ἀρετὴν ἤθελες προτρέψει³. 2. Δέν⁴ σε ὠφελεῖ ὁ πλοῦτος, τὸν ὁποῖον⁵ ἀδίκως ἀπέκτησας⁶. 3. Ὁ Κῦρος ἐγέμυε τοὺς στρατιώτας ἐλπίδων. 4. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ (ἔκανσαν) τὰς Σάρδεας, πόλιν τῆς Ἀνδίας. 5. Σὲ παρακαλῶ⁷ νὰ με δανείσῃς⁸ χιλίας δραχμάς. 6. Οἱ συναναστραφέντες⁹ με τὸν Κῦρον¹⁰ ἅπαντες ἐθαύμασαν τὸν τρόπον αὐτοῦ. 7. Ἀνὴρ δίκαιος εἶναι οὐχὶ ὅστις δὲν⁴ ἀδικεῖ, ἀλλ' ὅστις, ἐν ᾧ¹ δύναται¹¹ νὰ ἀδικῇ¹, δὲν⁴ θέλει¹². 8. Τὸ ψεῦδος δὲν⁴ δύνασαι νὰ κάμῃς¹³ ἀληθές. 9. Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς γνωρίζει. 10. Ἐξ ὑμῶν κρέμονται (ἐξαργαῖται) νὰ σωθῇτε¹⁴.

Μ Α Θ Η Μ Α 27.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ εἰ μί».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 45.

Π α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ α

εἰ μί (θ. ἐδ-). Γρ. § 111.

εἰμί, εἶμαι	ἤ, ἤν, ἤμην	ἔδομαι, θὰ εἶμαι ἢ θὰ γίνω
εἶ, εἶσαι	ἤσθα, ἤσο	ἔση, θὰ εἶσαι ἢ θὰ γίνῃς
ἐστί, εἶναι	ἦν, ἦτο	ἔσται, ἂ εἶναι ἢ θὰ γίνῃ
ἐσμέν, εἵμεθα	ἤμεν, ἤμεθα	ἐδόμεθα, θὰ εἵμεθα ἢ θὰ γίνωμεν
ἐστέ, εἴσθε	ἦτε, ἦσθε	ἐδεσθε, θὰ εἴσθε ἢ θὰ γίνετε
εἰσίν(ν) εἶναι	ἦσαν, ἦσαν	ἔδονται, θὰ εἶναι ἢ θὰ γίνωσι

(ἐάν) ὦ, εἶμαι, ἦς, εἶσαι, ἦ, εἶναι, ὦμεν, εἵμεθα, ἦτε, εἴσθε, ὦδι, εἶναι. εἶην, εἶθε νὰ εἶμαι, εἶης, εἶθε νὰ εἶσαι, εἶη, εἶθε νὰ εἶναι κλπ. εἶην ἄν, δύναμαι νὰ εἶμαι, εἶης ἄν, δύνασαι νὰ εἶσαι κλπ. ἴσθι, νὰ εἶσαι, ἔστω, ἄς εἶναι, ἔσθε, νὰ εἴσθε, ὄντων, ἔστων, ἔστωσαν, ἄς εἶναι κλπ. οὐκ ἔστιν, δὲν εἶναι δυνατόν.

Α'. 1. Ζῆ¹ δεῖ κατ' ἀρετὴν. Οὐδὲν κτῆμα κάλλιον καὶ

ἄμεινον ἂν εἴη³ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης. 2. Πᾶσαι αἱ πράξεις ἡμῶν δίκαιαι καὶ πάντες οἱ λόγοι ἡμῶν ἀληθινοὶ ἔστων (ὄντων, ἔστωσαν). 3. Ἄριστος βίος ἐστὶν ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός. 4. Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως (ζῆν). 5. Βραχέος τοῦ βίου ὄντος⁵, εὐτυχεῖς ἐσόμεθα, ἐὰν τῷ χρόνῳ καλῶς χρῶμεθα. 6. Εὐδαίμονες εἴημεν καὶ τῷ Θεῷ φίλοι. 7. Οἱ ἄνθρωποι εὐδαιμονεῖν⁴ δύνανται, κἂν (=καὶ ἂν) πένντες ᾧσι. 8. Φιλόπονος ἴσθι καὶ βίος σοι ἔσται καλός. 9. Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔση καὶ πολυμαθής. 10. Βέλτιόν ἐστὶν ὀψιμαθῆ ἢ ἀμαθῆ εἶναι⁴. 11. Δίκαιοι ἔστε, ἵνα καὶ δικαίων τύχητε. 12. Βίας παρούσης⁶, οὐδὲν ἰσχύει νόμος. 13. Τὸν ἀρχοντα δεῖ τῶν ἀρχομένων ἐπιμελεῖσθαι⁴, ὅπως⁷ ὥς⁸ βέλτιστοι ἔσονται. 14. Οἱ μὲν πολλοί μὲν τῷ πλήθει⁹ περίεσιν, ἡμεῖς δὲ τῇ εὐψυχίᾳ⁹ περιεσόμεθα. 15. Ἐνθυμοῦ νέος ὢν⁶ ὥς¹⁰ γέρων ἔση ποτέ. 16. Ὡς γῆρας, ὥς¹¹ ἐπαχθὲς ἀνθρώποις εἶ. 17. Ἀπαντες οἱ ἄνθρωποι θνητοὶ ἐσμεν. 18. Μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ; 19. Εἰ μὴ φῶς εἴχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν. 20. Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας.

Β'. 1. Εἴμαι δώδεκα ἐτῶν. 2. Εἴμεθα ἐπιμελεῖς μαθηταί. 3. Εἴσαι εὐπειθής εἰς τοὺς γονεῖς¹ καὶ διδασκάλους σου¹. 4. Εἶσθε εὐτυχεῖς. 5. Ἡ ἐλπίς εἶναι θεία ἀρετή. 6. Αἱ ἡμέραι (κατὰ) τὸν χειμῶνα εἶναι βραχεῖαι. 7. Ἦμην χθὲς ἀσθενής. 8. Ἄλλοτε ἡμεθα νεώτεροι. 9. Πέρυσιν ἦσο ἐπιμελέστερος. 10. Ὑμεῖς ἦσθε τολμηρότεροι. 11. Ὁ ἀῆρ ἦτο ψυχρός. 12. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ὠραιότεροι², ὅτε ἦσαν παῖδες. 13. Θὰ εἴμαι (θὰ γίνω) κοσμιώτερος. 14. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ εἴμεθα (θὰ γίνωμεν) ἐπιμελέστεροι. 15. Θὰ εἶσαι (θὰ γίνῃς) προθυμότερος. 16. Θὰ εἶσθε (θὰ γίνητε) τοῦ λοιποῦ σωφρονέστεροι. 17. Ὁ παῖς δὲν³ θὰ εἶναι (δὲν θὰ γίνῃ) δύσπιστος. 18. Αἱ γυναῖκες θὰ εἶναι (θὰ γίνωσι) φιλοπονώτεραι. 19. Νὰ εἶσαι πάντοτε δίκαιος. 20. Ποτὲ νὰ μὴ εἶσθε ὑπερήφανοι. 21. Εἶθε νὰ εἴμεθα δίκαιοι. 22. Εἶθε νὰ εἶσθε πάντοτε⁴ εὐτυχεῖς. 23. Ἐὰν εἴμεθα ἐπιμελεῖς, θὰ μάθωμεν πολλά. 24. Ἐάν τις δὲν⁵ τιμᾷ καὶ δὲν⁵ τρέφῃ τοὺς

γονεῖς (του)⁶, ἃς εἶναι ἄτιμος. 25. Ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι⁷ εὐτυχής. 26. Οἱ ἀπόντες (ἐκ) τῶν μαθητῶν θὰ τιμωρηθῶσιν⁸.

Μ Α Θ Η Μ Α 28.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σχηματισμός καὶ κλίσις τοῦ εἶμι. Σημασία τοῦ ἐνεσιῶτος ἐν τῇ ὀριστικῇ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσιν».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 46.

Π α ρ α δ ε ῖ γ μ α τ α

εἶμι (θ εἰ-, ἰ-). Γρ. § 112.

εἶμι=θα ἔλθω, θὰ πορευθῶ, θὰ ὑπάγω (1).

εἶμι,	θὰ ἔλθω	ἦα, ἦειν,	ἥρχομην	ἴθι,	νὰ ἔρχησαι
εἰ,	θὰ ἔλθῃς	ἦεις, ἦεισθα,	ἥρχεσο	ἴτω,	ἃς ἔρχηται
εἰσί,	θὰ ἔλθῃ	ἦει, ἦειν,	ἥρχετο		
ἴμεν,	θὰ ἔλθωμεν	ἦμεν,	ἥρχομεθα		
ἴτε,	θὰ ἔλθῃτε	ἦτε,	ἥρχεσθε	ἴτε,	νὰ ἔρχησθε
ἴασι,	θὰ ἔλθωσι	ἦσαν,	ἥρχοντο	ἴοντων	ἃς ἔρχονται
				ἴωσαν	

(ἐάν) ἴω, ἔρχωμαι, ἴης, ἔρχησαι, ἴη, ἔρχηται κλπ.

ἴοιμι καὶ ἴοῖν, εἴθε νὰ ἔρχωμαι, εἴθε νὰ ἔλθω κλπ.

ἴοιμι ἄν, δύναμαι νὰ ἔρχωμαι, νὰ ἔλθω κλπ.

ἴων, ὁ ἐρχόμενος, ὁ μέλλων νὰ ἔλθῃ κλπ.

Α'. 1. Ἴτω¹ τὰ πράγματα ὅπῃ (=ὅπως) τῷ Θεῷ φίλον (ἐστίν). 2. Ἐγωγε μετὰ φίλου ἐταίρου καὶ διὰ πυρὸς ἄν ἴοιμι (ἰοῖν). 3. Ποῖ ἄπει, ὦ φίλε ; Ἄπειμι οἴκαδε. 4. Ὅποι ἄν ἴης, ἔψομαί σοι. 5. Ἴωμεν, ὦ φίλοι. 6. Αὔριον ἴασι τῶν γνωρίμων² τινὲς πρὸς ἡμᾶς. 7. Ἡ ἐσπέρα ἤδη προσήει· τῶν δὲ γνωρίμων² οὐδεὶς ἐφάνη. 8. Ὁ Κέρβερος, ὁ ἐν Ἀιδου κύων, ἡμερος ἦν, ὁπότε τις εἰσίοι (=εἰσῆι), ἐξιέναι³ δὲ οὐδένα εἶα. 9. Ἀντισθένης οἰκῶν⁴ ἐν Πειραιεῖ καθ' ἐκάστην ἀνῆει εἰς τὸ ἄστυ, συνεσόμενος⁵ Σωκράτει. 10. Λάκαινά τις τῷ υἱῷ προῖόντι εἰς πόλεμον παραδιδούσα τὴν ἀσπίδα ἔφη· ταύτην ὁ πατὴρ ἀεὶ ἔσφζε· καὶ σὺ οὖν ταύ-

(1) Παρὰ τοῖς δοκίμοις ἀττικοῖς πεζολόγοις ὁ ἐνεστώς εἶμι ἐν μὲν τῇ ὀριστικῇ ἔχει πάντοτε σημασίαν μέλλοντος, ἐν τῇ ὑποτακτικῇ καὶ προστακτικῇ σημασίαν ἐνεστώτος, ἐν δὲ τῇ εὐκτικῇ, τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τῇ μετοχῇ ἔχει ἄλλοτε σημασίαν ἐνεστώτος καὶ ἄλλοτε μέλλοντος.

την σῶζε ἢ μὴ ἐπάνιθιν. 11. Ἐὰν μὴ ἀντεπεξίωσιν οἱ ἐχθροί, οἱ ἡμέτεροι ἀπίασιν. 12. Οἱ Θηβαῖοι ἀπιέναι³ ἐβούλοντο ἐκ τῆς χώρας⁶, ὅτι τὰ ἐπιτίδεια σπανιώτερα ἦν¹. 13. Ἡρακλῆς καὶ Θησεὺς περιούντες⁷ τὴν γῆν ἐκάθαιρον θηρίων βλαβερῶν καὶ ἀνθρώπων κακούργων.

B'. 1. Δὲν θὰ ἐξέλθω σήμερον (ἐκ) τῆς οἰκίας. 2. Θὰ ἔλθωμεν αὖριον πρὸς ὑμᾶς. 3. Ποῦ θὰ ἀπέλθης, ὦ πάτερ; Θὰ ἀπέλθω εἰς Κόρινθον. 4. Καὶ ὑμεῖς θὰ ἔλθητε αὖριον εἰς τὸ σχολεῖον. 5. Ὁ φίλος μου θὰ ἐπανεῖλθῃ σήμερον. 6. Οἱ πολέμοι δὲν¹ θὰ ἐπέλθωσι κατὰ τῆς πόλεως². 7. Πολλάκις δὲν¹ ἐξηρχόμην τῆς οἰκίας. 8. Χθὲς διηρχόμεθα τὸν ποταμόν. 9. Κατὰ τὴν νύκτα³ εἰσήρχεσο εἰς τὴν πόλιν. 10. Μάρτυρες προσηρχόμεθα. 11. Ὁ ἀδελφὸς κατήρχετο εἰς τὸν Πειραιᾶ. 12. Οἱ παῖδες ἀνήρχοντο εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 13. ("Ἀς) πορευόμεθα οὐχὶ τὴν εὐκολωτάτην⁴, ἀλλὰ τὴν ἀσφαλεστάτην ὁδόν. 14. Θὰ πορευθῶμεν τὴν ἀσφαλεστάτην ὁδόν, ἐὰν πορευόμεθα τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. 15. Εἶθε νὰ ἐπανεέλθωσιν ὑγίεις οἱ φίλοι μου. 16. "Ἀς ἔρρηται ἐδῶ⁵ ὁ παῖς. 17. Δὲν θέλω νὰ ἀπέλθω⁶ ἐντεῦθεν. 18. ("Ἀς) πρόπορεύονται οἱ ἵππεῖς. 19. Προπορευόμενοι οἱ ἵππεῖς εἶδον τοὺς πολεμίους.

Μ Α Θ Η Μ Α 29.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ φ η μ ι».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 47.

Φ η μ ι = λέγω, δυσχυρίζομαι (θ. φη-, φα-) Γρ. § 109

A'. 1. Τὴν ἀρετὴν καλόν τι φῆς εἶναι¹. 2. Φίλον, ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι¹ φασί, πολλοὶ οὐκ ἴσασιν κτᾶσθαι². 3. Τοὺς Θηβαίους φίλους φασὶ εἶναι¹ ὑμῖν· ἐγὼ δὲ συμβουλεύω μὴ πιστεύειν² αὐτοῖς. 4. Ὑπολάβοι ἄν³ τις ἐξωθεν εἰσελθεῖν¹ τὸν κλέψαντα· ἡμεῖς δὲ φάμεν τὰ χρήματα κλαπῆναι¹ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου. 5. Τῆς ἐπιμελείας ἔφησθα οὐδὲν ὄφελος γίγνεσθαι¹, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο ἃ δεῖ καὶ ὡς δεῖ ποιεῖν². 6. Οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι ἔφασαν τὸν σοφὸν οὐδέποτε ἀπορεῖν¹, τὴν οὐσίαν ἔχοντα⁴ ἐν τῇ ψυχῇ. 7. Ἠκούσαμεν τοῦ πρε-

σβευτοῦ ὅτι ὁ βασιλεὺς φαίη (ἔφη) τὰς Ἰωνικὰς πόλεις εἶναι¹ ἑαυτοῦ 8. Ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ τὴν χειρᾶ, κἂν (καὶ ἂν) μὴ φῇ, πονηρὰ βουλευέει. 9. Φῶμεν ταῦτα ὀρθῶς λέγεσθαι¹ ἢ οὐ; 10. Εἴλκυσάν τινες τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς δικαστὰς φάσκοντες προδιδόναι (=πειρᾶσθαι¹ προδιδόναι²) τὴν πόλιν.

Β'. 1. Λέγομεν ὅτι¹ ἡ ἀρετὴ εἶναι¹ τὸ κάλλιστον καὶ ἀσφαλέστατον κιῆμα. 2. Ὁ κόπος, λέγουσιν, εἶναι πατὴρ δόξης. 3. Λέγεις ὅτι¹ ὁ παῖς εἶναι¹ ἐπιμελής. 4. Οἱ ὁδηγοὶ² λέγουσιν ὅτι¹ δὲν³ εἶναι¹ (ἐπάρχει) ἄλλη ὁδὸς ὁμαλωτέρα. 5. Τότε ἔλεγες ὅτι¹ μεταμελεῖσαι¹ διὰ τὴν ἐπιβουλήν. Διὰ τί λοιπὸν⁴ τῶρα⁵ μὲ⁶ ἐπιβουλεύεις τὸ δεύτερον; 6. Ο μάντις ἔλεγον ὅτι¹ πρόπει¹ ὁ στρατὸς νὰ διαβῇ² τὸν ποταμόν. 7. Εἶθε νὰ λέγῃς πάντοτε⁷ τὰ ἀληθῆ. 8. Ἐὰν λέγωμεν πάντοτε⁷ τὰ ἀληθῆ, εἴμεθα δίκαιοι καὶ τιμώμεθα. 9. (Νὰ) εἴπω ἢ (νὰ) μὴ εἴπω ταῦτα; 10. Νὰ λέγῃς μόνον ὅσα γνωρίζεις⁸ καλῶς.

Μ Α Θ Η Μ Α 30.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΔΗ. «Σχηματισμός καὶ κλίσις τοῦ κ ε ἱ μ α ι καὶ κ á θ η μ α ι».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 48

Κεῖμαι (θ. κει-), κάθημαι (κατα-ῆμαι, θ. πό-). Γρ. § 113, § 114.

Α'. 1. Ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτῆσθαι ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῷ εὔ τὴν ψυχὴν διακεῖσθαι. 2. Τῷ τὸ σῶμα¹ κακῶς διακεκμμένῳ τοῦ ἰωμένου χρεῖα ἐστί, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν¹ (κακῶς διακεκμμένῳ) τοῦ παραμυθουμένου (χρεῖα ἐστί). 3. Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος κεῖται νόμος τοὺς πολίτας ὁμνύναι² ὁμονοήσειν³. 4. Ἐν Σπάρτῃ τοῖς δειλοῖς χαλεπώταται τιμωρίαι ἐπέκειντο. 5. Φοβεῖσθε μὴ Σωκράτης δυσκολώτερον διακένται ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. 6. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο τὰ Φρυγίου ὅστ' ἀνορύξαι² καὶ ἐξορίσαι² ἐξωτῆς Ἀττικῆς, ὅπως μὴ κέοιτο ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅστ' αὐτοῦ τὴν πόλιν προδεδωκότος⁴. 7. Δημοσθένης τοῖς Ἀθηναίοις ὠνείδιζεν, ὅτι αὐτοὶ μὲν οἴκοι κάθηνται, Φίλιππος δὲ ἀεί-

πολεμῶν⁵ ταῖς ἑλληνικαῖς πόλεσιν ἐπικείται. 8. Ζεὺς καθῆστο (ἢ ἐκάθητο) ἐπὶ θρόνου μεγαλοπρεποῦς. 9. Δημήτηρ γράφεται ἐπὶ θρόνου καθημένη⁵. 10. Τοῖς Ἑλλήσιν ἔθος ἦν μὴ καθῆσθαι² δειπνοῦντας⁶ (ἢ δειπνοῦσι⁶), ἀλλὰ κατακεῖσθαι². 11. Κάθησο, ὦ παῖ, παρὰ τῇ μητρί. 12. Σφόδρα ἔχαιρον, ὁπότε παρὰ Σωκράτει καθήμην (=ἐκαθήμην).

B'. 1. Τιμωροῦνται¹ οἱ παραβαίνοντες τοὺς νόμους, οἱ ὅποιοι² ἔχουσι τευθῆ² ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 2. Ἑλθὼν τις πρὸς λατρὸν εἶπεν· «ἐγὼ δὲν δύναμαι οὔτε νὰ κατὰκειμαι³ (κεῖμαι ἐπὶ τῆς κλίνης) οὔτε νὰ κάθημαι³ οὔτε νὰ ἴσταμαι³». ὁ δὲ λατρός εἶπε πρὸς αὐτόν· «οὐδὲν σοι (ὑπο)λείπεται ἢ νὰ κρεμασθῇς³». 3. Τὸ (νὰ) μὴ ἁμαρτάνῃ (τις)³ κεῖται (εἶναι) ἐκτός⁴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. 4. Λαμπρὰ ἀφιερῶματα⁵ εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς θεὸν (Ἀπόλλωνα) εἶχον ἀφιερωθῆ⁶. 5. Φοβεῖσθαι μὴ(πως) ἔχει διατεθῆ ὀνσμενῶς πρὸς σὲ ὁ θεῖος. 6. Ἄς μὴ κεῖται τὸ βιβλίον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀλλ' ἄς ἀναγινώσκῃ⁷ αὐτὸ ὁ παῖς. 7. Κάθημαι πλησίον⁸ τοῦ πατρὸς⁸ σου. 8. Οὐδὲν (ἐκ) τῶν δεόντων θὰ γίνῃ, ἂν καθήμεθα ἄργοι. 9. Ἄς κάθηται ὁ παῖς πλησίον⁸ μου. 10. Ἐλέγετο ὅτι ἡ πευθὼ ἐκάθητο ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Περικλέους. 11. Χαρῶνδας, ὁ Θουρίων νομοθέτης, διέταξεν⁹ οἱ (ἐγκата)λιπόντες ἐν πολέμῳ τὴν θείον¹⁰ (των) νὰ κάθηται³ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἀγορᾷ μὲ γυναικεῖα φορέματα¹¹ (φοροῦντες γυναικεῖα φορέματα). 12. Ποῦ (νὰ) κάθηται ὁ παῖς;

ΜΑΘΗΜΑ 31.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Σχηματισμὸς καὶ κλίσις τοῦ οἶδα καὶ εἶτα τοῦ βέβηκα, τέθνηκα καὶ δέδωκα».

ΑΣΚΗΣΙΣ 49.

Οἶδα (θ. εἶδ-, ἰδ-), βέβηκα (θ. βη-, βη-), τέθνηκα (θ. θνη-, θνα-), δέδωκα καὶ δέδια (θ. δει-, δι-). Γρ. § 115, § 106,7, Σημ.

A'. 1. Ὁ Θεὸς πάντα οἶδε καὶ προσημαίνει ἃ βούλεται. 2. Ἀδύνατόν ἐστιν ἄνθρωπον πάντα εἰδέναι¹. 3. Ὁ χρῆσιμα εἰδώς², οὐχ ὁ πολλὰ εἰδώς², σοφός ἐστιν. 4. Ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδώς² εἰδείν ἂν³ καὶ τὸ μέρος, οἱ δὲ τὸ μέρος εἰ-

δότες² οὐκ ἴσασι τὸ ὄλον. 5. Εἶθε εἰδεῖμεν (εἰδείνμεν) ὥς⁴ πλεῖστα· οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον τοῦ πλεῖστα εἰδέναι¹. 6. Ἵσθι ὅτι ταύτῃ τῇ νυκτὶ πάντες οἱ οἰκέται ἀπέδρασαν. 7. Δημοσθένης πρὸς κλέπτην λέγοντα² «οὐκ ἤδη (ἤδειν) ὅτι σὸν ἐστίν», «ὅτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστίν ἡδειςθα (ἡδυσθα)». 8. Νῦν μὲν ἄχθη μοι οἷς ἐποίησα (=ἐπὶ τούτοις ἃ ἐποίησα), ὕστερον δέ μοι χάριν εἴσῃ. 9. Οἱ στρατιῶται διαβεβήκασι (διεβεβήκεσαν) τὸν ποταμόν. 10. Μυριάκις τεθνάναι¹ κρεῖττόν ἐστιν ἢ τὴν πατρίδα προδοῦναι¹. 11. Ἄριστα πράττει ἡ πόλις, ὅπου οἱ πολῖται τὸν ψόγον μᾶλλον ἢ τὸν νόμον δεδίασι. 12. Τὸν θάνατον δεδιέναι¹ τῷ σοφῷ οὐ πρόπει. 13. Θεὸν αἰδοῦ καὶ δέδιθι.

Β'. 1. Ὁ Θεὸς μόνος ἡξέυρει πῶς¹ θὰ ἀποβῇ ἕκαστον (πρᾶγμα). 2. Πάντες ἡξέυρομεν ὅτι ἐν Σπάρτῃ οἱ πολῖται ἐπείθοντο πάντοτε² εἰς τοὺς νόμους³. 3. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἡξέυρουσι μὲν τὰ καλὰ, δὲν⁴ πράττουσι δὲ ταῦτα. 4. Ὁ σοφώτατος Σωκράτης ἔλεγεν ὅτι ἐν ἡξέυρῳ, ὅτι δὲν⁵ ἡξέυρῳ τίποτε⁵. 5. Ὁ μαρὸς νομίζει ὅτι⁶ ἡξέυρει⁶ πάντα. 6. Δὲν⁴ θὰ (δι)οικήσῃ τις καλῶς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, εὐν⁷ δὲν⁷ ἡξέυρῃ⁸ ἐκεῖνα⁹, τῶν ὁποίων⁹ ἔχει προσέτι χρεῖαν⁹. 7. Ἡ ἀρχή, ἡξέυρει καλῶς, εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. 8. Πολὺ καλύτερον¹⁰ εἶναι νὰ ἔχῃ τις ἀποθάνῃ¹¹ ἢ νὰ βλάβῃ¹² τὴν ψυχὴν του. 9. Ὁ εὐγενὴς πρόπει¹³ ἢ νὰ ζῇ¹¹ καλῶς ἢ νὰ ἔχῃ ἀποθάνει¹¹ καλῶς. 10. Πολλοὶ (ἐκ) τῶν πολεμίων ἔχουσιν ἀποθάνει (φονευσθῇ). 11. Εἰς τίνα¹⁴ δύναται¹⁵ νὰ ἀρεσκῇ¹⁵ ὁ μὴ ἡξέυρων μῆτε νὰ ἐρυνθῇ¹¹ μῆτε νὰ φοβῇται¹¹; 12. Οἱ κακοὶ περισσότερον¹⁶ τῶν καλῶν¹⁷ φοβοῦνται τὸν θάνατον. 13. Ὁ σοφὸς δὲν⁴ φοβεῖται τὸν θάνατον.

Μ Α Θ Η Μ Α 32.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συστηματικὴ διδασκαλία τῶν ἀριθμητικῶν».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 50.

1. Ἀπόλυτα ἀριθμητικά

Δύο ἄνθρωποι. Τρεῖς ἵπποι. Πέντε αἶγες.

Πόσοι ὠρισμένως εἶναι οἱ ἄνθρωποι; (δύο). Πόσοι ὠρισμένως εἶναι οἱ

ἵπποι; (τρεῖς). Πόσαι ὥρισμένως εἶναι αἱ αἴγες; (πέντε). Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ σημαίνοντα πόσα ὥρισμένως εἶναι τὰ οὐσιαστικά, μετὰ τῶν ὁποίων συνάπτονται; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται ἀπόλυτα; Γρ § 70, 1.

Α'. 1. Φίλος ἐστὶ μία ψυχὴ ἐν δυοῖν σωματοῖν. 2. Κρεῖττον ἐστὶν ἓνα φίλον ἔχειν¹ πολλοῦ ἀξίον ἢ πολλοὺς οὐδενὸς ἀξίους. 3. Φρόνησις καὶ ὑγίεια δύο μεγίστω εἰσὶ τοῦ βίου ἀγαθῷ. 4. Τῶν ἑπτὰ (σοφῶν) σοφώτατος ἦν Σόλων. 5. Πολλάκις εἰς εὗ φρονῶν² μυρίων μὴ φρονούντων³ κρεῖττων ἐστίν. 6. Οἱ Σπάρτης γέροντες δυοῖν δέοντες τριάκοντα ἦσαν. 7. Τὸ στάδιον ἔχει πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑξακοσίους πόδας (186 μέτρα). 8. Ὁ παρασάγγης, μέτρον περσικόν, ἔχει τριάκοντα στάδια ἢ πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ὀκτακισχιλίους καὶ μυρίους πόδας (5 ¹/₂ χιλιόμετρα). 9. Ἀλέξανδρος ἐπὶ Πέρσας στρατεύων³ τρισμυρίους πεζοὺς καὶ πεντακισχιλίους ἱππείας ἤγεν. 10. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνέμοντο τῶν πέντε μερῶν⁴ τῆς Πελοποννήσου τὰ δύο. 11. Τὸ πεμπτημόριον τοῦ στρατοῦ τῶν πολέμων ἱππεῖς ἦσαν.

Β'. 1. Ἐκ δύο κακῶν¹ νὰ ἐκλέγῃς² τὸ μικρότερον. 2. Οἱ παῖδες τῶν Περσῶν ἀπὸ πέντε ἐτῶν μέχρι εἴκοσι τεσσάρων τρία μόνον ἐδιδάσκοντο, νὰ τοξεύωσι³ καὶ νὰ ἀκοντίζωσι³ καὶ νὰ λέγωσι⁴ τὴν ἀλήθειαν⁴. 3. Ὁ θάνατος τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν ἦτο ἐνδοξότατος. 4. Τὸ πλῆθρον εἶναι ἑκατὸν πόδες (κατὰ) τὸ μῆκος (31 μέτρα). 5. Ὁ παρασάγγης εἶναι τριάκοντα στάδια ἢ πέντε ἢ ἑξ ἢ ἑπτὰ σταθμοί. 6. Τεσσαράκοντα στάδια εἶναι ἐν γεωγραφικόν μίλιον (7 ¹/₂ χιλιόμετρα). 7. Τοῦ στρατεύματος τοῦ Κύρου ἦτο ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων ὀπλίται δεκακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. 8. Τὸ τάλαντον ἰσοδυναμεῖ (πρὸς) ἐξήκοντα μνᾶς, ἡ δὲ μνᾶ (πρὸς) ἑκατὸν δραχμάς, ἡ δὲ δραχμὴ (πρὸς) ἑξ ὀβόλους. 9. Ὁ πατήρ μοι ἔδωκε ἡμῖν τάλαντον, ἡ δὲ μήτηρ ἐν καὶ ἡμῖν. 10. Ὁ πάππος θά μοι δώσῃ τρία καὶ ἡμῖν τάλαντα. 11. Παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἔλαβον ἐν καὶ ἐν τρίτον τοῦ τάλαντου.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 51.

2. Τακτικά ἀριθμητικά

Πόστος ἐστὶν ὁ παῖς ; **Ὁ παῖς ἐστὶ πρῶτος**
Ποίαν τάξιν (θέσιν) ἔχει ὁ παῖς ; **Ὁ παῖς ἔχει τὴν πρώτην τάξιν(θέσιν)»**

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ σημαίνοντα τίνα ὠρισμένως τάξιν ἔχει οὐσιαστικόν τι ; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται *τακτικά* ; Γρ. § 70, 2.

Α'. 1. Ἡ παιδεία τοῖς ἀνθρώποις δεύτερος ἥλιός ἐστιν.
2. Ἀριστον μὲν ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν¹, δεύτερον δὲ τὸ καλὸν γενέσθαι¹, τρίτον δὲ τὸ πλουτεῖν¹ ἀδόλως. **3.** Ὁ μὴν δωδέκατον μέρος τοῦ ἔτους ἐστί. **4.** Τὸ μὲν πλέθρον ἔκτον μέρος ἐστὶ τοῦ σταδίου, ὁ δὲ πούς ἑκατοστὸν μέρος τοῦ πλέθρου. **5.** Τὸ στάδιον τριακοστὸν μέρος ἐστὶ τοῦ παρασάγγου. **6.** Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ὀγδόης καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος * ἡ Μεσσηνία ὑπήκοος ἦν τῆς τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως (ἢ τῇ τῶν Λ. πόλει). **7.** Δεκάτῳ ἔτει² μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐγένετο ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.

Β'. 1. Αἱ δευτέραι φροντίδες (εἶναι) σοφώτεραι. **2.** Τινὲς ὀνόμαζον¹ τὴν ποιήτριαν Σαπφῶ δεκάτην τῶν Μουσῶν. **3.** Ἐν ἔτος εἶναι τὸ τέταρτον μέρος τῆς Ὀλυμπιάδος. **4.** Ἡ ἡμέρα εἶναι τὸ τριακοστὸν ἐξηκοστὸν πέμπτον μέρος τοῦ ἔτους. **5.** Ὁ ὀβολὸς εἶναι τὸ ἕκτον μέρος τῆς δραχμῆς, ἡ δραχμὴ εἶναι τὸ ἑκατοστὸν μέρος τῆς μνᾶς, ἡ δὲ μνᾶ εἶναι τὸ ἐξηκοστὸν μέρος τοῦ ταλάντου. **6.** Ἡ ἐν

* Ἡ τροπὴ τῶν Ὀλυμπιάδων εἰς χριστιανικὰ ἔτη γίνεται ὡς ἐξῆς· Ἀφαιρούμεν ἀπὸ τῆς δεδομένης Ὀλυμπιάδος τὸν ἀριθμὸν 1. Τὸ ὑπόλοιπον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 4. Εἰς τὸ γινόμενον προσθέτομεν τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς δεδομένης Ὀλυμπιάδος (δηλ. ἂν εἶναι τὸ 1ον αὐτῆς ἔτος, δὲν προσθέτομεν τίποτε, διότι δὲν ἔχει παρέλθει ἀκόμη, ἂν εἶναι τὸ 2ον, προσθέτομεν 1, ἂν εἶναι τὸ 3ον, προσθέτομεν 2, ἂν εἶναι τὸ 4ον, προσθέτομεν 3). Τὸ ἄθροισμα ἀφαιρούμεν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 776. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τούτων δηλοῖ τὰ πρὸ Χριστοῦ ἔτη. π. χ. τὸ 1ον ἔτος τῆς 28ης Ὀλυμπιάδος εἶναι τὸ 668 π. Χρ. (28—1=27×4=108. 776—108=668). Τὸ 2ον ἔτος τῆς 71ης Ὀλυμπ. εἶναι 495 π. Χρ. (71—1=70×4=280+1=281. 776—281=495).

Σαλαμῖνι ναυμαχία ἐγινε² (κατὰ) τὸ πρῶτον³ ἔτος³ τῆς 75ης Ὀλυμπιάδος (480 π.Χ.). 7. Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἀπέθανε (κατὰ) τὸ τρίτον³ ἔτος³ τῆς 93ης Ὀλυμπιάδος (406 π. Χ.).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 52.

3. Χρονικὰ ἀριθμητικά

Ποδαῖος ἤλθε;

Τριταῖος (ἤλθον)

(Κατὰ) ποῖαν ἡμέραν ἤλθε;

(Κατὰ) τὴν τρίτην ἡμέραν (ἤλθον)

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ δηλοῦντα κατὰ τίνα ἡμέραν γίνεται τι; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται χρονικά; Εἰς τί λήγουσι ταῦτα; Γρ. § 71.

Α'. 1. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ Ποτειδαίας τριταῖοι ἀφίκοντο εἰς Γίγωνα. 2. Δευτεραῖος ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν. 3. Ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθῆναις νόσου οἱ πλεῖστοι διεφθείροντο. 4. Οἱ πολέμιοι εἰκοσταῖοι ἀφίκοντο. 5. Ἐξ Ἀδδῶρων εἰς Ἴστρον ἀνὴρ εὐζωνος ἑνδεκαταῖος ἀφίξεται.

Β'. 1. Φθάνομεν εἰς τὴν πόλιν (κατὰ) τὴν δευτέραν ἡμέραν¹. 2. Ἐφθάσας εἰς Πειραιᾶ (κατὰ) τὴν τρίτην ἡμέραν¹. 3. (Κατὰ) τὴν δεκάτην ἡμέραν¹ ἀπῆλθες. 4. (Κατὰ) τὴν ἐβδόμην ἡμέραν¹ θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Σπάρτην. 5. (Κατὰ) τὴν δεκάτην ἡμέραν¹ ἐφθάσατε.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 53.

4. Πολλαπλασιαστικά ἀριθμητικά

Ποδαπλοῦν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα;

Διπλοῦν (ἐστὶ)

Ἐκ πόσων μερῶν σύγκειται ἡ πόσων εἰδὼν εἶναι τὸ πρᾶγμα;

Ἐκ δύο μερῶν σύγκειται ἡ δύο εἰδὼν εἶναι

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ δηλοῦντα ἐκ πόσων μερῶν σύγκειται ἡ πόσων εἰδὼν εἶναι οὐσιαστικόν τι; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται πολλαπλασιαστικά; Εἰς τί λήγουσι ταῦτα; Γρ. § 72.

Α'. 1. Ἀπλοῦς ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐστί. 2. Διπλᾶ ἀγαθὰ ἐστὶ¹, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα. 3. Τριπλοῦν τὸ τεῖχος ἦν. 4. Ποσαπλοῦς τὴν φύσιν ἐστὶν ὁ Χριστός,

ἀπλοῦς ἢ διπλοῦς ; Διπλοῦς, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. 5. Λόγων διττὸν εἶδος ἐστὶ, τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δὲ ψευδές.

Β'. 1. Ὁ σίγχος εἶναι ἀπλοῦς. 2. Ἡ θύρα εἶναι διπλῇ. 3. Τὸ ψεῖ εἶναι διπλοῦν γράμμα. 4. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι¹ τριπλᾶ, καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον. 5. Τὰ φωνήεντα εἶναι¹ τριῶν εἰδῶν, μακρά, βραχέα, δίχρονα.

ΑΣΚΗΣΙΣ 54.

5. Ἀναλογικὰ ἀριθμητικά

Ποσαπλασίον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ;

Διπλάσιον

Πόσας φορὰς μεγαλύτερον (ἢ περισσότερον) ἄλλου τινὸς εἶναι τὸ πρᾶγμα ;

Δύο φορὰς μεγαλύτερον (ἢ περισσότερον) εἶναι

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ δηλοῦντα πόσας φορὰς οὐσιαστικὸν τι εἶναι μεγαλύτερον (ἢ περισσότερον) ἄλλου τινός ; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται ἀναλογικά ; Εἰς τί λήγουσι ταῦτα ; Γρ. § 73.

Α'. 1. Οἱ πολέμιοι εἶχον δύναμιν δεκαπλασίαν τῆς ἡμετέρας. 2. Ῥαδίως οἱ ἀθληταὶ διπλασίους ἢ τριπλασίους ἑαυτῶν μάχονται. 3. Διπλασίαν τῆς προτέρας τιμὴν ἐξέτισεν ὁ ἀνὴρ. 4. Ὁ τοῦ σίτου καρπὸς πολλάκις διπλάσιος καὶ πεντεκαϊδεκαπλάσιος καὶ εἰκοσπαπλάσιος ἐστίν. 5. Τὸ ἐμὸν βιβλίον ἐστὶ διπλάσιον τοῦ σοῦ.

Β'. 1. Ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς (μου) εἶναι δύο φορὰς¹ μεγαλυτέρα¹ τῆς (οἰκίας) τοῦ γείτονος. 2. Οἱ ἐχθροὶ εἶναι τρεῖς φορὰς¹ περισσότεροι¹ ἡμῶν. 3. Ὁ ἀγρὸς μου εἶναι πέντε φορὰς¹ μεγαλύτερος¹ τοῦ ἰδιοῦ σου. 4. Ὁ ἀριθμὸς ἑκατὸν εἶναι δέκα φορὰς μεγαλύτερος¹ τοῦ δέκα. 5. Ἡ δύναμις ἡμῶν ἦτο τρεῖς φορὰς¹ μεγαλυτέρα¹ τῆς ἰδικῆς σας.

ΑΣΚΗΣΙΣ 55.

6. Διανεμητικά ἀριθμητικά

Σύνδυο ἡλθετε

Ἄνὰ τρεῖς ἢ κατὰ τρεῖς ἀπῆλθομεν

Ἠλθετε δύο δύο

Ἀπῆλθομεν τρεῖς τρεῖς

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ δηλοῦντα διανομὴν ; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται διανεμητικά ; Γρ. § 74.

Α'. 1. Σύνδυο περιεπατούμεν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σχολῆς. 2. Σύντρεις ἐπορεύοντο οἱ παῖδες εἰς τὸν νεών. 3. Κατὰ δύο ἐπορεύθημεν ἀνὰ πέντε σταδίους. 4. Ἐθέλω διαβιβάσαι ὑμᾶς κατὰ τετρακισχιλίους. 5. Ἀνὰ δέκα ἀπῆλθον οἱ παῖδες.

Β'. 1. Δύο δύο περιπατεῖτε. 2. Τρεῖς τρεῖς ἀπῆλθον οἱ παῖδες. 3. Δέκα δέκα ἐπαίξετε. 4. Οἱ στρατιῶται ἑκατὸν ἑκατὸν διέβανον τὸν ποταμόν. 5. Τέσσαρες τέσσαρες εἰσήρχοντο οἱ παῖδες.

ΑΣΚΗΣΙΣ 56

7. Οὐσιαστικά ἀριθμητικά

Μονὰς=1. Δεκάς=10. Ἑκατοντάς=100. Χιλιάς=1000. Μυριάς=10000

Ταῦτα φανερῶνουσιν ἀριθμοὺς ἀσχέτως πρὸς τὰ ἀντικείμενα.

Πῶς λέγονται τὰ ἀριθμητικά, τὰ δηλοῦντα ἀριθμοὺς ἀσχέτως πρὸς τὰ ἀντικείμενα; Τίνα ἀριθμητικά λέγονται οὐσιαστικά; Εἰς τί λήγουσι ταῦτα; Γρ. § 75.

Α'. 1. Ἐρμῇ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν¹ ἡ τετράς ἀνέκειτο. 2. Μάλα ἐπιφανὴς ἦν ἡ ἀττική δεκάς (= οἱ δέκα ἀττικοὶ ῥήτορες). 3. Ἡ μὲν δεκάς δέκα δύνатаι μονάδας, ἡ δὲ ἑκατοντάς δέκα δεκάδας. 4. Ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ ἦν ὁ σύμπας ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰς² δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς³ πεντήκοντα. 5. Εἶδετε τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.

Β'. 1. Δεκάς στρατιωτῶν ἐχάθη¹ κατὰ τὴν πορείαν. 2. Ἡ μὲν χιλιάς ἰσοδυναμεῖ (πρὸς) δέκα ἑκατοντάδας, ἡ δὲ μυριάς (πρὸς) δέκα χιλιάδας. 3. Ὁ μὲν χιλίαρχος ἄρχων εἶναι χιλιάδος, ὁ δὲ στρατηγὸς τριῶν ἢ περισσοτέρων² μυριάδων. 4. Ὁ Κῦρος ἐν τῷ κατὰ τοῦ Κροίσου³ πολέμῳ εἶχεν ἑπτά μὲν ἑκατὸν χιλιάδας, πεζῶν δὲ ἑξακοσίας χιλιάδας. 5. Εἶδομεν τριάκοντα χιλιάδας στρατοῦ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 57

8. Ἐπιρρήματα ἀριθμητικά

Ποδάκις εἶδες τὸν φίλον σου;

Πόσας φορές εἶδες τὸν φίλον σου;

Ποδάκις ἔγραψας;

Πόσας φορές ἔγραψας;

Δίς (εἶδον αὐτόν)

Δύο φορές (εἶδον αὐτόν)

Τετράκις (ἔγραψα)

Τέσσαρες φορές (ἔγραψα)

Τί φανερόνουνσι τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα ; Εἰς τί λήγουσι ταῦτα ; Γρ. § 76.

Α'. 1. Τὸ μὲν αἰσχροὺν οὐδ' ἅπαξ πρέπει λέγειν.¹ τὸ δὲ καλὸν καὶ δις καὶ τρίς. 2. Τῷ ἀδελφῷ σύγγνωθι, ὦ παῖ, οὐχ ἐπτάκις, ἀλλ' ἐβδομηκοντάκις ἐπτά. 3. Τίκτουσιν αἱ περιστεραὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ² δεκάκις, τινὲς δὲ καὶ ἐνδεκάκις, αἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δωδεκάκις. 4. Τὸ τετράκις τέσσαρά ἐστιν ἐκκαίδεκα. 5. Οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δις, ἀλλὰ πολλάκις ἐσώσαμεν ὑμᾶς.

Β'. 1. Οὐδὲ μίαν φορὰν ἐπιτρέπεται¹ νὰ λέγῃ² (τις) ψεῦδος²· διότι³ τὸ πρῶτον ψεῦδος εἶναι ἀρχὴ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ πολλῶν. 2. Τὸ νὰ πράξῃ⁴ (τις) δύο φορὰς τὸ αὐτὸ σφάλμα⁴ δὲν⁵ εἶναι (ἴδιον) ἀνδρὸς σοφοῦ. 3. Τὸ ἕξ φορὰς ἕξ εἶναι τριάκοντα ἕξ. 4. Πέντε φορὰς ἀνέγων τὴν ἐπιστολὴν σου. 5. Οὐχὶ μίαν φορὰν, ἀλλὰ καὶ δύο καὶ τρεῖς φορὰς σοι ἔγραφα.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

Μ Α Θ Η Μ Α 33.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ἀνώματα ῥήματα Α') τὰ εἰς -νω ῥήματα καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι. Γρ. § 121, 1, 2.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 58.

Ῥήματα εἰς -νω καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι (δάκνω, ἐλαύνω, κάμνω, πίνω, τέμνω, τίνω, φθάνω, φθίνω)

Α'. 1. Οἱ μὲν κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, οἱ δὲ κακοὶ τοὺς φίλους. 2. Εὐρυδίκη, ἡ Ὀρφέως γυνή, ἐτελεύτησε δηχθεῖσα¹ ὑπὸ δράκοντος. 3. Οὐδεὶς τῶν Περσῶν² ἀπελήλαται νόμῳ³ τιμῶν καὶ ἀρχῶν. 4. Οὐδέποτε καμούμεθα τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀπονέμοντες.⁴ 5. Μὴ κάμης φίλον ἄνδρα εὐεργετῶν.⁶ 6. Πολλοὶ συμπιόντες ἅπαξ γίνονται φίλοι. 7. Ὁ πολὺν οἶνον πεπωκὼς⁶ ἐμεθύσθη. 8. Οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἀποτυμηθέντες⁵ τὰς κεφαλὰς ἀπέθανον. 9. Οἱ βάρβαροι ἀποτεμόντες⁵ τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν ἐπεδείκνυσαν τοῖς Ἕλλησι. 10. Βαρέως ἀπέτισαν τὴν ὕβριν οἱ Πει-

σιστρατίδαι, Ἱππαρχος μὲν ἀποθανών,⁷ Ἱππίας δὲ τῆς πόλεως ἀπελαθείς.⁷ 11. Πᾶς ἄνθρωπος ἀδικῶν⁴ τίσιν ἀποτίσει (=δίκην δώσει). 12. Οἱ πολῖται ἐφθασαν⁸ τοὺς πολέμους εἰς τὴν πόλιν φυγόντες⁸. 13. Φθήσονται⁸ οἱ ἐχθροὶ ἡμᾶς κακῶς ποιήσαντες⁸. 14. Μόνη ἡ ἀρετὴ οὐ φθίνει. 15. Τῆς ἀρετῆς πάντες ἐφικέσθαι⁹ οἰοί τέ εἰμεν. 16. Οἱ πρέσβεις εἰς τὴν πόλιν ἀφίκοντο. 17. Τί ὑποσχέσῃ ἡμῖν ; Ὑποσχέσονται δώσειν δύο τάλαντα.

Β'. 1. Ὁ κύων θὰ δαγκάσῃ ἡμᾶς. 2. Ὁ παῖς ἔχει δαγκασθῆναι ὑπὸ τοῦ κυνός. 3. Ὁ Λυκοῦργος ἐξεδίωξε¹ τὴν πολυτέλειαν ἐκ τῆς Σπάρτης. 4. Ἐχετε ἐκδιώξει¹ τοὺς κακοὺς ἐκ τῆς πόλεως. 5. Οὐδέποτε θὰ ἀποκάμω ἐπαινῶν ἄνδρα ἀγαθόν. 6. Οἱ στρατιῶται, οἱ ὅποιοι² εἶχον ἀποκάμει² ἀνεπαύοντο. 7. Εὐκολώτατα³ θὰ πῖωσι τὸν οἶνον οἱ συμπόται. 8. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἀπέκοψε⁴ τὴν κεφαλὴν τοῦ Τισσαφέρνηος. 9. Ὁ ἰατρὸς ἔχει ἀποκόψει⁵ τὸν πόδα τοῦ ἀνδρός. 10. Ὁ Προμηθεὺς ἐτιμωρήθη⁶ διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ πυρός. 11. Ὁ παῖς ἔχει τιμωρηθῆναι⁶ διὰ τὴν ἀμέλειάν (του). 12. Θὰ πληρῶσωμεν⁷ τὸ χρέος. 13. Ἐπρόφθασα καὶ⁸ διέβην⁸ τὸν ποταμόν (=διέβην πρότερος τὸν ποταμόν). 14. Θὰ εὐεργετήσω⁹ πρότερος⁹ τὸν φίλον μου. 15. Ἡ δύναμις τοῦ σώματός μου ἐφθείρετο¹⁰. 16. Ἐχει φθάσει¹¹ τὸ πλοῖον εἰς Πειραιᾶ ; Δὲν¹² ἔχει φθάσει¹¹ ἀκόμη¹², ἀλλὰ θὰ φθάσῃ σήμερον. 17. Πολλὰ ἐπεσχέθης¹³ εἰς τὸν παῖδα.¹⁴

Μ Α Θ Η Μ Α 34.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Β') Ῥήματα εἰς -ανω».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 59.

Λίδθ-άνομαι, ἁμαρτ-άνω, ἀπεχθ-άνομαι, αὐξ-άνω, βλαστ-άνω, θαρθ-άνω, ὀλιδθ-άνω, ὀφλ-ιδκ-άνω, ὀφθραίνομαι (ὀφθρ-αν-joμαι) Γρ. § 121, 3, α'.

Α'. 1. Ἐκπολιορκήσαντος¹ Κύρου Βαβυλῶνα, οἱ ἐν μέσφ οἰκοῦντες² οὐκ ἤσθοντο. 2. Ὁ βασιλεὺς τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ αἰσθήσεται. 3. Τῷ λόγῳ ἐν πᾶσιν ἡγεμόνι χρώμενος³ οὐχ ἁμαρτήσῃ. 4. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ

εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν οἱ τριάκοντα. 5. Ἄμαρ-
τήσεσθε τοῦ σκοποῦ⁶. 6. Ἄρ' οὐ τοῖς ἀνοήτοις ἀπεχθήσονται
μὲν οἱ ἀληθεύοντες², διὰ χάριτος δ' ἔσονται οἱ κολακεύον-
οντες; ² 7. Πausanias διὰ τὴν ὑπερηφανίαν ἀπήχθετο τοῖς
Ἕλλησι. 8. Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἔλεγε διὰ χρυσοῦ μᾶλ-
λον ἢ διὰ τῶν ὄπλων νύξηκέναι⁴ τὴν ἰδίαν βασιλείαν. 9.
Τίς αὐξήσει τὴν ἡμετέραν δύναμιν ; 10. Ἐξ ἀγαθῆς γῆς
ἔβλαστε⁵ καλὰ ἄνθη, ἐξ ὀρθῶν δὲ φρενῶν βουλευματα
ἀγαθὰ (ἔβλαστεν⁵). 11. Οἱ στρατιῶται βραχὺν χρόνον κα-
τέδαρθον. 12. Ὁ παῖς πολὺν χρόνον καταδεδαρθηκώς¹
ἀνέστη. 13. Τῶν παίδων⁶ τις τρέχων ὀλισθάνει. 14. Ὁ
στρατιώτης ὁ μὴ πειθόμενος² τῷ τοῦ στρατηγοῦ παραγγέλ-
ματι μεγάλην ζημίαν ὀφλήσει. 15. Ἡδόμεθα τῶν ῥόδων
ὁσφραϊνόμενοι.⁷

Β'. 1. Θόρυβον¹ ἔχομεν αἰσθανθῇ (=ἀκούσει). 2. Δὲν ἔχετε αἰ-
σθανθῇ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιβουλὴν¹ τοῦ ἀνδρός. 3. Ὁ παῖς ἔχει σφά-
λει² εἰς τὸν πατέρα (του). 4. Ἐχετε ἀποιῦχε² τοῦ σκοποῦ. 5. Εἴθε
νὰ μὴ γίνω μισητὸς εἰς κανένα³. 6. Οἱ Πέρσαι εἶχον γίνει μισητοὶ εἰς
τοὺς Ἕλληνας³. 7. Διὰ τὴν ὑπερηφανίαν σου⁴ θὰ γίνῃς μισητὸς εἰς
πάντας³ τοὺς ἀνθρώπους³. 8. Ἡ δύναμις τῶν πολεμίων ἔχει αὐξηθῇ.
9. Θὰ αὐξηθῇ καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν. 10. Οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν ὅτι ἐξ
ὀδόντων ὄφως ἄνδρες ἔχουσιν ἀναβλαστήσει. 11. Ἐξ ὑγιῶς νοῦ θὰ
βλαστήσωσι καλὰ σκέψεις. 12. Ὀλίγον μόνον χρόνον ἐκοιμήθημεν.
13. Ὁ τρέχων δύναται νὰ γλιστρῇ. 14. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατε-
δικάσθη⁵ δι' ἀρπαγὴν⁶ καὶ κλοπὴν⁶. 15. Ὁ παῖς ἐμυρίζετο τριαντά-
φυλλον.⁶

ΜΛΘΗΜΑ 35

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΔΗ. «Γ'» Ῥήματα εἰς -ανω μετὰ ν παρεμβάλ-
λομενον ἐν τῇ θεματικῇ συλλαβῇ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 60.

θιγγάνω (θ. θιγ-, θι-ν-γ-ανω), λαγγάνω (θ. λαχ-, λα-ν-χ-ανω),
λαυδάνω (θ. λαβ-, λα-ν-β-ανω), μανθάνω (θ. μαθ-, μα-ν-θ-ανω),
πυνθάνομαι (θ. πυθ-, πυ-ν-θ-ανομαι), τυγχάνω (θ. τυχ-, τυ-ν-χ-ανω).

Τίνα ῥήματα λαμβάνουσι ν πρὸ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ῥηματικοῦ θέματος ; Γρ. § 121, 3.

Α'. 1. Τοῖς ἱερεῦσι μόνοις θέμις ἦν τῶν ἱερῶν θιγεῖν.¹
 2. Ὁ ἐν τῇ μάχῃ ὑπὲρ πατρίδος τελευτήσας² τῆς καλλίστης τελευτῆς εἴληχε. 3. Σωκράτης ἄρχοντας οὐ τοὺς κλήρω λαχόντας² ἔλεγεν εἶναι³, ἀλλὰ τοὺς ἄρχειν¹ ἐπισταμένους². 4. Τῷ πονοῦντι² Θεὸς συλλαμβάνει. 5. Παρὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰ παρειλήφαμεν. 6. Λαδὼν⁴ ἀπόδος καὶ λήψῃ πάλιν. 7. Λήσειν³ διὰ τέλους μὴ δοκεῖτω ὁ πονηρός. 8. Θεὸν ἐπιορκῶν⁴ μὴ δόκει λεληθῆναι³. 9. Τῆς εὐεργεσίας, κἂν (=καὶ ἂν) σμικρὰ ἦ, οὐδέποτε ἐπιλήσομαι. 10. Λέληθέ σε ὅτι πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἢ πατὴρ ; 11. Μηδενὸς φείδου πόνου, ἵνα μάθῃς ἢ ἂν μὴ ἐπίστη. 12. Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν ὅτι ἄδειν⁴ μὲν καὶ καθαρίζειν¹ οὐ μεμάθηκε, πόλιν δὲ αὐξῆσαι¹ ἐπίσταται. 13. Πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἔν καλῶς μεμαθηκέναι¹ ἢ πολλὰ κακῶς. 14. Γράμματα μαθεῖν¹ δεῖ καὶ μαθόντα⁴ νοῦν ἔχειν¹. 15. Λάκαινά τις πέντε υἱοὺς εἰς πόλεμον ἐκπέμψασα⁴ πρὸ τοῦ ἄστεως εἰστήκει πευσομένη,⁵ ὅπως⁶ ἡ μάχη ἀποδέδῃκεν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετό τις ἀγγέλλων⁷ ὅτι πάντες οἱ παῖδες ἀπολώλασιν, « Ἀλλ' οὐ τοῦτο, ἔφη, ἐπυθόμην, ἀλλὰ τί πράττει ἡ πατρίς ». Πεπυσμένη δὲ ὅτι οἱ Σπαρτιάται νίκης τετυχήκασι, « μετρίως, ἔφη, φέρω καὶ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον ». 16. Δίκαια δράσας⁸ συμμάχου τεύξῃ Θεοῦ. 17. Ἀρχῆς τετυχνηκῶς ἴσθι ταύτης ἄξιος.

Β'. 1. Μὴ ἐγγίσης τὸν κύνα¹. 2. Ἡ Ἀθηνᾶ ἔλαβε διὰ κλήρου τὴν πόλιν. 3. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐπορεύθη εἰς τὸ μαντιεῖον, ἵνα λάβῃ² χρησμόν. 4. Οἱ παῖδες πολλὰ δῶρα παρ' ἐμοῦ εἶχον λάβει. 5. Ἠλθέ τις εἰς Ἀθήνας ἀγγέλλων διὸ ἡ Ἑλλάς ἔχει καταληφθῇ. 6. Ἄν πράξῃς³ ἄδικόν τι³, εἰς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἴσως θὰ μείνῃς⁴ ἄγνωστος⁴, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Θεόν. 7. Ἄν πράξῃς³ κακόν τι, νὰ μὴ⁵ ἐλπίξῃς⁵ ποτὲ³ ὅτι θὰ μείνῃς⁴ ἄγνωστος⁴. 8. Ὁ ἀχάριστος ἔχει λησμονήσῃ τὴν εὐεργεσίαν¹. 9. Ἀπ' ἀγαθῶν ἀγαθὰ θὰ μάθῃς. 10. Οἱ παῖδες ἔχουσι μάθει γράμματα καὶ μουσικὴν. 11. Μάθε νὰ (ὑπο)φέρῃς⁶.

τὰς συμφοράς. 12. Ἦλθομεν ἐταῦθα, ἵνα πληροφορηθῶμεν² πῶς ἔχει ἀποβῆ ἡ μάχη. 13. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι οἱ στρατιῶται ἡμῶν ἐνίκησαν τοὺς πολεμίους. 14. Πάντα σαφῶς ἔχετε πληροφορηθῆ. 15. Ἔχεις τύχει μεγάλης τιμῆς. 16. Οἱ ἀδικοῦντες θὰ τύχωσιν ἀξίας τιμωρίας. 17. Ὁ Ἀγησίλαος, ἐν ᾧ⁷ ἦτο⁷ ἀκόμη⁸ νέος, ἔτυχε τῆς βασιλείας (=ἔγινε βασιλεύς).

Μ Α Θ Η Μ Α 36.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Δ') Ῥήματα προσλαμβάνοντα πρὸς σχηματισμὸν τῶν ἄλλων πλὴν τοῦ ἐνεστώτος χρόνων ε ».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 61.

Ῥήματα προσλαμβάνοντα εἰς τὸ θέμα ε ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις, πλὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ

1. Ἀχθομαι, βούλομαι, γίγνομαι, δέω, ἐθέλω, ἐπιμέλομαι, εἶδω, ἔψω. Γρ. § 118, 2, 1—9.

Α'. 1. Μήποτε μὴδενὶ ἀχθεσθῆτε τὰ ἀληθῆ λέγοντι. 1. 2. Δικαίως² ψεγόμενοι² οὐκ ἀχθεσθηνόμεθα. 3. Τίς οὕτω δυστυχὴς ἐστίν, ὅστις τὴν πατρίδα τοῦ ἰδίου κέρδους ἕνεκα προσέθαι³ βουλήσεται; 4. Οἱ στρατιῶται ἐπὶ τοὺς πολεμίους στρατεύεσθαι³ ἐβουλήθησαν. 5. Οἱ ἄνθρωποι μεταδιδόντες⁴ ἀλλήλοις, ὅταν τινὸς δεηθῶσι, πολὺ εὐδαιμονέστεροι γενήσονται. 6. Περιέπεσον ἐν Πύλῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι συμφορᾷ, οἷα οὐπω ἐγεγέννητο ἐν Σπάρτῃ. 7. Οὐδὲν ἀνδρείας δεπόμεθα, ἐὰν δίκαιοι πάντες γινώμεθα. 8. Πρὸς Θεμιστοκλέα ἀπέβλεπεν ἡ πόλις, ὅποτε σπουδαίου ἀνδρὸς δεηθείη. 9. Πότε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα ἐθέλησετε ποιεῖν³; 10. Ὁ λοχαγὸς οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι³ τὸν αἰχμάλωτον. 11. Πάντες ἀγασόμεθα τὸν ἄνδρα, ὅστις σὺν Θεῷ εὖ καὶ δικαίως ἐπιμελήσεται τῆς πόλεως. 12. Σωκράτης ἐπειθεν ἕκαστον μὴ πρότερον χρημάτων ἐπιμελεσθαι³ (=ἐπιμελεῖσθαι), πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ὥς βελτιστος ἔσοιτο. 13. Ὁ στρατηγὸς οὐ καθευδήσει ἐν τοῖς

κινδύνους. 14. Μήδεια Αἴσωνα ἀνεψύσασα⁴ νέον ποιῆσαι λέγεται. 15. Οἱ στρατιῶται ἐψήσονται τὰ κρέα.

Β'. 1. Δὲν δυσηρεστήθην κατὰ σοῦ¹. 2. Καὶ σὺ δὲν θὰ δυσηρεστηθῇς κατ' ἐμοῦ¹, ἀλλὰ χάριν θὰ μοι γνωρίζης, ἐάν σε (ἐξ-)ελέγξω σφάλλοντα². 3. Οὐδέποτε ὁ δίκαιος θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀδικῇ³. 4. Τί ἐπεθύμησας νὰ πράξῃς³; 5. Οὐδὲν ἔχω ἐπιθυμήσει. 6. Ἐχομεν γίνει φίλοι καὶ σύμμαχοι. 7. Ὁ φίλος ἔγινε πλούσιος. 8. Ἀρχὼν ἀγαθὸς δὲν θὰ ἔχη⁴ χρεῖαν⁴ δορυφόρων. 9. Οὐδενὸς ἔλαβε⁴ χρεῖαν⁴ ἡ πόλις ἡμῶν. 10. Διὰ τί, ὦ παῖ, δὲν ἠθέλησας νὰ μελετήσῃς³ τὸ μαθημά σου; 11. Πότε θὰ θελήσῃς νὰ πράξῃς³ τὸ καθήκόν σου⁵. 12. Ἐχω ἐπιμεληθῇ ἤδη τῶν μαθημάτων μου. 13. Θὰ κοιμηθῶμεν εὐχαρίστως⁶, διότι ἔχομεν κουρασθῇ⁷. 14. Λέγεται ὅτι ὁ Αἴσων βρασθεὶς ὑπὸ τῆς Μηδείας ἔγινε πάλιν νέος. 15. Ἐβράσαμεν τὸ κρέας.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 62.

2. Μάχομαι, μέλει, μέλλω, μένω, νέμω, οἶμαι, οἴχομαι, ὀφείλω, ὀέω. Γρ. § 118, 2, 9—17.

Μέλει τινὶ τινος=φροντίζει τις περὶ τινος

Μέλει τῷ πατρὶ τῶν τέκνων=φροντίζει ὁ πατήρ περὶ τῶν τέκνων

Α'. 1. Ὑπὲρ τῆς πατρίδος θαρραλέως τοῖς πολεμίοις μαχοῦμεθα. 2. Πολλάκις περὶ σωτηρίας καὶ ἐλευθερίας τοῖς βαρβάροις μεμάχησθε. 3. Σωκράτει ἐμέλυσεν αἰετὶ τῆς παιδείας τῶν πολιτῶν. 4. Σιμωνίδης ἔλεγεν οὐδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι¹ σιγήσαντι², φθεγξαμένῳ² δὲ πολλάκις. 5. Οὐ μελλήσομεν βοηθεῖν³ τοῖς συμμάχοις. 6. Νῦν οὐ δεῖ ἡμᾶς μελλῆσαι³, ἀλλὰ πράξαι³ τὰ δέοντα. 7. Ὅμοноοῦντες² πολὺν χρόνον ἰσχυροὶ μεμενῆκαμεν. 8. Ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μενεῖτε. 9. Εὐκλεᾶ θάνατον τοῖς ἀνδρείοις μόνοις ἢ φύσις ἀπονενέμκε. 10. Τράπεζα ἡμῖν παρετέθη μεστὴ κρεῶν διανενεμμένων⁴. 11. Τίς ἀν⁵ φήθη ταῦτα γενέσθαι⁵; 12. Τὸ μὲν σῶμα τεθνήξει, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτομένη⁵ οἰκήσεται ἀθάνατος. 13. Ὀφειλήσεις ἡμῖν τὰ δανεισθέντα χρήματα. 14. Ὡφελές⁷, ὦ τυφλὲ πλοῦτε, μὴτ' ἐν γῇ μὴτ' ἐν θαλάσσῃ μὴτ' ἐν οὐρανῷ φανῆναι⁷. 15. Πολὺς πλοῦτος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν εἰσρυσήσεται.

Β'. 1. Πολλάκις οἱ Ἕλληνες θαρσάλεως πρὸς τοὺς βαρβάρους¹ ἐπολέμησαν. 2. Ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἐλευθερίας ἔχουσι πολεμήσει οἱ πατέρες ἡμῶν. 3. Οἱ ἀγαθοὶ² θὰ φροντίσωσι² περὶ ἀρετῆς. 4. Πολλάκις μετενόησα³ διὰ τὰς πράξεις μου⁴. 5. Οἱ σιρατιῶται πρέπει⁵ νὰ πείθωνται⁶ εἰς τοὺς ἄρχοντας¹ (ἄρχηγούς), ἐὰν μέλλωσι νὰ σφύζωνται⁶. 6. Δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἐκτελέσωμεν⁶ τὰ ἀποφασισθέντα⁷. 7. Ὁ παῖς ἔχει μείνει πολὺν χρόνον πλησίον⁸ τοῦ πάππου (του)⁸. 8. Σύμπασα ἡ Αἴγυπτος (εἰς)¹ δώδεκα μέρη ἔχει διαμοιρασθῇ. 9. Μέρους τῆς λείας εἰς τοὺς σιρατιῶτας¹ διεμοιράσθη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ. 10. Δὲν⁹ ἐνόμισα οὐτὶ⁶ θὰ γνῶσι⁶ ταῦτα. 11. Ὁ παῖς θὰ νομίσῃ (οὐτὶ) τὸ ψεῦδος εἶναι ἀνάξιον (τοῦ) ἑαυτοῦ (του). 12. Ἄν (κατα)λυθῶσιν οἱ νόμοι¹⁰, ἡ πόλις ἡμῶν θὰ χαθῇ¹¹. 13. Ἡμεῖς θὰ ἀπέλθωμεν σήμερον εἰς Σπάρτην. 14. Ὡφείλω εἰς τὸν πατέρα¹ σου χιλίας δραχμάς. 15. Πολλοὶ εἶχον συρρεύσει εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

ΜΑΘΗΜΑ 37.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ε') Ῥήματα ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἀποβάλλοντα τὸ ε τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος». (1).

ΑΣΚΗΣΙΣ 63.

Δοκέω, ὠθέω. Γρ. § 118,1.

Α'. 1. Ὁ σοφὸς καὶ δίκαιος δοκεῖ μοι εὐδαίμων εἶναι¹ (ἢ δοκεῖ μοι τὸν σοφὸν καὶ δίκαιον εὐδαίμονα εἶναι¹). 2. Ἐδόκει μοι Σωκράτης σοφὸς καὶ δίκαιος εἶναι¹ (ἢ ἐδόκει μοι Σωκράτῃ σοφὸν καὶ δίκαιον εἶναι¹). 3. Σὺ δόξεις μοι αἴτιος τοῦ κακοῦ εἶναι¹ (ἢ δόξει μοι σὲ αἴτιον τοῦ κακοῦ εἶναι¹). 4. Ἐδοξα τοὺς πολεμίους ὀρᾶν¹ (ἢ ἔδοξέ μοι τοὺς πολεμίους ὀρᾶν¹). 5. Ἡλίθιος ἐστὶν εἴ τις οἶεται διὰ² τὸν πλοῦτον² δόξειν¹ ἀγαθὸς εἶναι¹. 6. Βουλευόμενος μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. 7. Δέδοκται (ἐδέδοκτο) ἡμῖν

(1) Τὰ ῥήματα ταῦτα δὲν ἀποβάλλουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις τὸ ε τοῦ ἐνεστωτικοῦ θέματος, ἀλλὰ προσλαμβάνουσιν ε ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ παρατατικῷ. Γρ. § 118, 1.

ἀπιέναι. 8. Ἀπωθούμεθα τοὺς ἄδικα αἰτοῦντας³. 9. Παῖς ὑπὸ παιδὸς ἐωθεῖτο. 10. Δίκαιοι ὄντες⁴ πῶς οὐ τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα; 11. Τοὺς βοήθειαν αἰτοῦντας³ οὐκ ἀπεωσάμεθα. 12. Εἶδομεν τοὺς Πέρσας ἐωσμένους⁵.

B'. 1. Μοι φαίνεσαι ὅτι¹ παρ' ἄλλον ἔχεις μάθει¹ τὴν ἀλήθειαν. (ἢ : μοι φαίνεται (=νομίζω) ὅτι¹ σὺ παρ' ἄλλον ἔχεις μάθει¹ τὴν ἀλήθειαν. 2. Μοι ἐφαίνεσο· ὅτι¹ δίκαιος ἦσο¹ (ἢ : μοι ἐφαίνετο (=ἐνόμιζον) ὅτι¹ σὺ δίκαιος ἦσο¹). 3. Θὰ μοι φανῇτε ὅτι¹ εἰσθε αἴτιοι τοῦ μεγάλου κακοῦ (ἢ : θὰ μοι φανῇ = θὰ νομίσω¹) ὅτι¹ ὑμεῖς εἰσθε¹ αἴτιοι τοῦ μεγάλου κακοῦ). 4. Ἐφάνη καλὸν εἰς τὸν δῆμον² (=ἀπεφάσισεν ὁ δῆμος) νὰ ἐκλέξῃ³ τριάκοντα ἄνδρας, οἱ ὅποιοι⁴ νὰ συγγράψωσι⁵ τοὺς πατρίους νόμους. 5. Θὰ ἐκτελέσωμεν⁶ ταχέως τὰ ἀποφασισθέντα. 6. Εἶχε φανῇ καλὸν εἰς ἐμέ² (εἶχον ἀποφασίσει) νὰ ἀπέλθω¹. 7. Οἱ στρατιῶται ἡμῶν θὰ ἀποκρούσωσι τοὺς πολεμίους. 8. Οἱ πολέμοι θὰ ἀποκρουσθῶσιν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν. 9. Σὺν Θεῷ ἀπεκρούσαμεν ἤδη τοὺς πολεμίους. 10. Οἱ πολέμοι ἀπεκρουσθήσαν ἤδη ὑφ' ἡμῶν. 11. Πολλάκις οἱ πολέμοι ἔχουσιν ἀποκρουσθῆ ὑφ' ἡμῶν. 12. Πολλοὶ εἶδον ὅτι οἱ πολέμοι εἶχον ἀποκρουσθῆ⁷.

Μ Α Θ Η Μ Α 38.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «5') Ῥήματα ἐναρκτικά⁽¹⁾ εἰς—σκω α')

ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ, β') μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 64.

α') Ῥήματα εἰς -σκω ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ

ἀλ-ίσκομαι, ἀναλ-ίσκω, ἀρε-σκω, γηρά-σκω, διδάσκω (θ. διδαχ-, διδακ-σκω. Γρ. § 27, 3), εὖρ-ίσκω, θνήσκω (θνη-ίσκω), πά-σχω (παθ-σκω) φά-σκω, χά-σκω. Γρ. § 122, 1, 2.

Α'. 1. Ἀθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου ἐαλώκασιν. 2. Κροῖσος ἀλοὺς ὑπὸ Κύρου ἐπὶ πυρὰν ἀνήχθη, ἵνα κατακαυθεῖν.

(1) Δὲν εἶναι ἐ ν α ρ κ τ ι κ ᾶ πάντα τὰ εἰς σ κ ω ῤήματα.

3. Εἰληφᾶ μὲν ἐγὼ οὐδὲν παρ' ὑμῶν, τὰ δὲ ὄντα εἰς ὑμᾶς, πλὴν πάνυ σμικρῶν, ἀνήλωκα. 4. Τὰ χρήματα ταχέως ἀναλωθήσεται¹. 5. Πειρῶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀρέσκειν². 6. Νεανία τινὶ ἤρεσκε Ζήνων διδάξας³ ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν εἰ μὴ τὸ αἰσχρὸν. 7. Κάλλιστον τὸ τοῦ Σόλωνος⁴ γηράσκω δειδασκόμενος⁵. 8. Τὸ μὲν κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσε (= ἀναλίσκει) ἢ νόσος ἐμάρανε (= μαραίνει), ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. 9. Γηράσκων⁶ πολλὰ διδάσκεισθαι² θέλω ὑπὸ χρηστῶν μόνον. 10. Οὗτ' ἂν⁷ μεθύων νήφοντα διδάξειεν⁷ οὔτε μεθύων ὑπὸ νήφοντος διδαχθεῖν⁸. 11. Ὁ χρόνος τὰ μὲν εὗρηκεν ἥδη, τὰ δὲ εὕρησει. 12. Εἰ χρυσὸς ἢ ἄργυρος εὗρεθεῖν παρὰ Σπαρτιάτῃ, θανάτῳ ἐζημιούτο. 13. Κάλλιστον (ἐστίν) ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανεῖν². 14. Πάντες ἔλεγον ὅτι ἀποθανούμεθα καὶ ὅτι ὁ ἀρχὼν τεθναίῃ (ἢ τεθνηκὼς εἶη=ἐτεθνήκει). 15. Δίκαια πέπονθας. 16. Πολλὰ κακὰ πείσονται οἱ ἄδικοι. 17. Ἀχάριστός ἐστιν ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ. 18. Ἐάν τις φάσκη ἀνθρώπον ἀποκτείνειν⁹, ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμωρηθήσεται. 19. Τί κέχνηνας, ὦ παῖ ;

Β'. 1. Ἡ πόλις ἡμῶν ἔχει κυριευθῇ ὑπὸ τῶν πολεμίων. 2. Οἱ πολῖται ἐνόμιζον ὅτι¹ ἡ πόλις δὲν θὰ κυριευθῇ¹. 3. Πολλὰ χρήματα θὰ ἐξοδεύσω εἰς τὴν ἀνατροφὴν² τῶν τέκνων μου. 4. Εἰς τὴν (ἐκ-)στρατείαν περισσότερα³ τῶν χιλίων ταλάντων ἔχει ἐξοδεύσει ἡ πόλις ἡμῶν. 5. Τὰ τροφίμα⁴ ὑφ' ἡμῶν ἔχουσι (καὶ) ἀναλωθῇ⁵. 6. Δὲν⁶ μοι ἀρέσκει ἡ διαγωγή σου⁷. 7. Εἰς τὸν Ξέρξην⁸ ἤρεσαν πολὺ⁹ δσα¹⁰ ὑπεσχέθη ὁ Ἐφιάλτης. 8. Ἐχουσι γηράσει οἱ γονεῖς (μου). 9. Ἡ δόξα τῆς ἀρετῆς δὲν θὰ γηράσῃ ποτέ. 10. Ὁ χρόνος, ὁ ἀρίστος διδάσκαλος, θὰ διδάξῃ καὶ σὲ πάντα. 11. Ὁ υἱός μου ἔχει διδαχθῇ ὑπὸ ἀρίστου διδασκάλου. 12. Ἐχομεν εὕρει τὸ βιβλίον σου. 13. Ἀδύνατον (εἶναι) νὰ εὕρῃ¹ (τις) βίον ἄλυπον. 14. Ἐὰν ζητῇτε καλῶς, θὰ εὕρισκῃτε πάντα. 15. Οἱ ἄνδρεῖοι στρατιῶται θὰ ἀποθάνωσι προθύμως ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 16. Πολλὰ κακὰ ἔχομεν πάθει διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν. 17. Εἰς οὐδένα⁸ ἐπιτρέπεται¹¹ νὰ λέγῃ¹² ψεύδη¹². 18. Οἱ παῖδες ἴσταντο¹³ μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα.¹³

ΑΣΚΗΣΙΣ 65.

6') Ῥήματα εἰς -σκω μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ

βι-βρώ-σκω, γι-γνώ-σκω, δι-δρά-σκω, πι-πρά-σκω, τι-τρώ-σκω
μι-μνήσκω. (μι-μνη-ισκω). Γρ. 122, 1, 2.

Α'. 1. Πολλοὺς θηρευτὰς οἱ θῆρες καταβεδρώκασιν. 2. Ἐν συμφοραῖς φίλος ἀληθινὸς γνωσθήσεται. 3. Μηδένα ἐπαίνει, πρὶν ἂν σαφῶς γνῶς. 4. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, Ἀπολλοδώρου λέγοντος¹ αὐτῷ ἀδίκως σου θάνατον κατέγνωσαν οἱ Ἀθηναῖοι, γελάσας εἶπε· σὺ δὲ ἐπεθύμεις διακαίως; 5. Χρῆ τῷ οἰκέτῃ ἄγαν κακῶς· ἀποδράσεται σε. 6. Οἱ Θρᾷκες νυκτὸς² ἀποδράντες¹ ἐκ τοῦ Κλεάρχου στρατοπέδου νύτομόλησαν πρὸς βασιλέα. 7. Οἱ πολέμιοι τοὺς αἰχμαλώτους ἐπεπράκεσαν. 8. Ὁ στρατηγὸς ἐκλείσει τὰς πύλας καὶ ἐκήρυξεν ὅτι, ὅστις ἂν ἀλῶ ἔνδον ὦν³ τῶν στρατιωτῶν⁴, πεπράσεται. 9. Εἰς ὅσον τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. 10. Οἱ βάρβαροι τοῖς τελευταίοις τῶν Ἑλλήνων ἐπιθέμενοι¹ ἀπέκτεινάν τινας καὶ λίθοις⁵ καὶ τοξεύμασι⁵ κατέτρωσαν. 11. Ἀναμνήσω ὑμᾶς τοὺς τῶν προγόνων κινδύνους. 12. Χάριν λαβὼν⁶ μέμνησο καὶ δοὺς⁶ ἐπιλαθοῦ.

Β'. 1. Οἱ στρατιῶται εἶχον φάγει τὰς τροφάς. 2. Δὲν¹ ἔχομεν γνωρίσει πάντες ὅτι ἡ πειθαρχία² εἶναι μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ; 3. Φύσει ὁ ἄνθρωπος σπεύδει νὰ γνωρίσῃ³ τὴν ἀλήθειαν. 4. Ἐκ τῶν λόγων μου θὰ γνωρίσητε πάντες τὴν ἀλήθειαν. 5. Κατὰ ταύτην⁴ (τὴν παρελθοῦσαν) τὴν νύκτα⁴ ἐδραπέτευσεν ὁ δοῦλός μου. 6. Ὁ ἰδικός μου δοῦλος πρὸ πολλοῦ ἔχει δραπετεύσει. 7. Τὰ τρόφιμα⁵ ἔχουσι πωληθῇ (ἀντὶ) πολλῶν χρημάτων. 8. Οἱ αἰχμαλῶτοι ἐπωλήθησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων. 9. Πολλοὶ στρατιῶται ἐπληρώθησαν ἐν τῇ μάχῃ. 10. Ὀλίγοι (ἐκ) τῶν πληγωμένων ἀπέθανον. 11. Τὴν ἀρετὴν σου⁴ θὰ ἐνθυμώμεθα πάντοτε⁶. 12. Εἴθε νὰ ἐνθυμῆσαι⁷ πάντοτε⁶ ὅσας⁸ εὐεργεσίας⁸ ἔχεις λάβει⁸ παρ' ἄλλου⁸.

ΜΑΘΗΜΑ 39.

ΔΙΑΚΤΕΑ ΥΛΗ «Ζ') Ῥήματα σχηματίζοντα τοὺς διαφόρους
Ι. Ν. Γεωργῆ Γραμματικὰ Ἀσκήσεις 6

αὐτῶν χρόνους ἐκ θεμάτων διαφόρων, 1) αἰρέω, 2) ἔρχομαι, 3) ἐσθίω, 4) ἔπομαι, 5) ἔχω καὶ τὰ σύνθετα αὐτοῦ, 6) ὀράω, 7) πάσχω, 8) πίνω, 9) πίπτω, 10) τρέχω, 11) φέρω, 12) ἀγορεύω, λέγω, φημί, σύνθετα τούτων, 13) ζάω, 14) καθίζω, καθίζομαι, καθέζομαι, 15) παίω, τύπτω, πατάσσω, πλῆττω, 16) πωλῶ, πωράσκω, ἀποδίδομαι. 17) σκοπῶ, σκοπέομαι, σκέπτομαι, 18) ὠνέομαι»⁽¹⁾.

ΑΣΚΗΣΙΣ 66.

Ῥήματα σχηματίζοντα τοὺς χρόνους ἐκ διαφόρων θεμάτων

1. Αἰρῶ, ἔρχομαι, ἐσθίω, ἔπομαι, ἔχω

Α'. 1. Οἱ πολέμιοι ἠρήκασιν τὴν πόλιν. 2. Οἱ πολῖται ἐνόμιζον οὐχ αἰρήσειν¹ τοὺς πολεμίους τὴν πόλιν. 3. Οἱ Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέα στρατηγὸν εἵλοντο ἐν τῷ περσικῷ πολέμῳ. 4. Οἱ τριάκοντα ἠρέθησαν, ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη καθηρέθη. 5. Πάντα ἐκ Θεοῦ ἔρχονται καὶ εἰς Θεὸν ἀπεισιν. 6. Ἐκ τῶν παρελθλυθόντων ἔξεστι² τεκμαίρεσθαι³ τὰ μέλλοντα. 7. Οὐδεὶς σχεδὸν τὴν οὐσίαν, ἣν αὐτὸς ἐκτίσασατο, κατέφαγεν, ἀλλ' ἦν παρέλαβε. 8. Πάνυ πολλὴν οὐσίαν ὁ πατὴρ κατέλιπε τῷ υἱῷ, ἣν τάχιστα κατεδήδοκεν. 9. Ἄσμενοι ἐψόμεθά σοι καὶ πάντας τοὺς κινδύνους συνυποστινόμεθα. 10. Βρασίδαν πεσόντα ἐν τῇ περὶ Ἀμφίπολιν μάχῃ οἱ σύμμαχοι πάντες ἐν ὅπλοις ἐπισπόμενοι δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει. 11. Πέρσας δουλώσειν³ μέλλοντας⁴ τὴν Ἑλλάδα ἐν Μαραθῶνι ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι. 12. Εὐβοία ἡ νῆσος ἀπὸ τοῦ τῶν βοῶν πλήθους, ὃ ἐκεῖ ἐτρέφετο, τὸ ὄνομα ἔσχηκε. 13. Λίαν φιλῶν⁵ σαυτὸν οὐχ ἔξεις φίλους.

(1) Τινὰ τῶν ἐν τῷ μαθήματι τούτῳ μνημονευμένων ῥημάτων δὲν σχηματίζουσι τοὺς χρόνους αὐτῶν ἐκ διαφόρων θεμάτων, συγγενῶν κατὰ σημασίαν ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὑπὸ διάφορον μορφήν ἐμφανιζομένου (ἴδε Γρ. § 34, 3, ὑποσημ.) π. χ. οἱ χρόνοι τοῦ ἔχω σχηματίζονται ἐκ θέμ. σεχ-, ἔχ-, σχ-, σχη-. Ἰδε Γρ. § 27, 1, § 17, § 15.

Β'. 1. Οἱ στρατιῶται ἡμῶν ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν. 2. Προ-
ετίμησα νὰ ἀδικῶμαι¹ μᾶλλον ἢ νὰ ἀδικῶ¹. 3. Στρατηγοὺς θὰ ἐκ-
λέξετε τοὺς ἱκανωτάτους καὶ ἀνδρειοτάτους (ἐκ) τῶν πολιτῶν. 4. Ὁ
δικαιότατος καὶ σοφώτατος θὰ ἐκλεχθῇ ἄρχων ὑπὸ τοῦ λαοῦ. 5. Οἱ
στρατιῶται ἐξήρχοντο ἐκ τῆς πόλεως. 6. Πρὸ ὀλίγον εἵχομεν ἔλθει²
ἐκ τοῦ ἀγροῦ. 7. Ἐὰν πεινᾶτε³, θὰ φάγητε εὐχαρίστως⁴. 8. Τὰ παι-
διά ἔχουσι φάγει⁵. 9. Καλὸν εἶναι νὰ ἀκολουθῇ (τις)¹ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ
(συννηθιζόμενα) ἔθιμα⁶. 10. Ὁ υἱὸς ἠκολούθει χθὲς τὸν πατέρα (του⁷).
11. Θὰ ἔχω αὐριον χρήματα. 12. Εἴθε νὰ παρέχῃ εἰς ἡμᾶς⁷ ὁ Θεὸς
εὐδαιμονίαν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 67.

2. Ὅρῳ, πάσχω, πίνω, πίπτω, τρέχω, φέρω

Α'. 1. Φωκίων ὁ Ἀθηναῖος ὑπ' οὐδενὸς ὤφθη οὔτε γε-
λῶν¹ οὔτε δακρύων¹. 2. Ἡμεῖς οὐ περιοψόμεθα τοὺς συμ-
μάχους ἀδικουμένους¹. 3. Θνητὸς ὢν² καὶ θνητὰ πείσεσθαι³
δόκει. 4. Εἰ δεινὰ ἔδρασας, καὶ δεινὰ παθεῖν⁴ χρή. 5. Ἐγὼ
οὐκ ἐκπίομαι τὸν οἶνον. 6. Σφόδρα μέμφομαι τῷ ἐταίρῳ,
πολὺν οἶνον πεπωκότι². 7. Δεινῇ συμφορᾷ περιπέτωκας.
8. Ὅταν ἀτυχεῖν⁴ σοι συμπέσῃ, Εὐριπίδου μνήσθητι· «οὐκ
ἔστιν ὅστις πάντ'⁵ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ». 9. Ἡδέως δραμού-
μεθα πρὸς βοήθειαν τῶν συμμάχων. 10. Οἱ πελτασταὶ
κατιδόντες τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον ἔδραμον ἐπ' αὐτὸ
καὶ εἶλον ἐξ ἐφόδου. 11. Ἐνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρ-
ρωμένως. 12. Ἀνὴρ σοφὸς ῥᾶον τῶν ἄλλων οἶσει πάσας
τὰς τῆς τύχης συμφοράς. 13. Ἡρακλῆς τῇ ῥώμῃ⁶ πολλὴ τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων διενήνοχεν.

Β'. 1. (Τὸν) Σωκράτην μεθυσμένον¹ οὐδεὶς (ἐκ) τῶν ἀνθρώπων
εἶχεν ἰδεῖ. 2. Οἱ στρατιῶται οὔτε γονεῖς οὔτε παῖδας ἠλπίζον δι-²
θὰ ἰδῶσι². 3. Δίκαιοι ὄντες οὐδὲν κακὸν θὰ πάθωμεν. 4. Πολλάκις
ἔχεις εὐεργετηθῇ³ ὑπ' ἐμοῦ. 5. Ὑμεῖς ἔχετε πίνει τὸ ὕδωρ. 6. Ὁ
οἶνος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἔχει ποθῇ. 7. Ἐὰν τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγῇ,
καὶ⁴ οἱ δύο⁴ εἰς λάκκον⁵ θὰ ἐμπέσωσι. 8. Προθύμως ἔχετε τρέξει
εἰς βοήθειαν ἡμῶν. 9. Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰς δυστυχίας τῶν

ἄλλων, εὐκολώτερον⁶ θὰ (ὕπο)φέρωμεν τὰς ἰδικάς μας⁷. 10. Οὐδεὶς καλύτερον⁸ τοῦ Σωκράτους τὸν θάνατον (ὕπ)έφερεν⁹. 11. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἔχουσι υπερτερήσει¹⁰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους κατὰ¹¹ τὴν ἀνδρείαν¹¹. 12. Οἱ Κορίνθιοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἀρίων ὑπὸ λελαφίνος ἐφέρθη εἰς τὴν πόλιν των. 13. Οὐδὲν (ἐκ) τῶν ἡρπασμένων οὔτε ἔχει φερθῆ οὔτε θὰ φερθῇ ἐνταῦθα.

A Σ Κ Η Σ Ι Σ 68.

3. Ἀγορεύω, λέγω, φημί, καθίζω, καθίζομαι, καθεζομαι, σκοπῶ, σκοποῦμαι.

Α'. 1. Ἐν τοῖς Σόλωνος νόμοις ζημία ἐπέκειτο, εἴ¹ τις τοὺς τεθνεῶτας κακῶς ἀγορεύει¹. 2. Τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων ἀγαθὸν οἱ πάλοι νομοθεταὶ κατιδόντες² ἀπειπον μὲν τοῖς δούλοις γυμνάζεσθαι³, προέτρεψαν δὲ τοὺς ἐλευθέρους. 3. Ἀπειρнка ἥδη βαδίζων⁴ καὶ τρέχων⁴. 4. Κάλλιστα τοῦτο λελέξεται (εἰρήσεται), ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν ὠφέλιμον (ἐστὶ), τὸ δὲ κακὸν βλαβερόν. 5. Τὸ καλῶς ῥηθὲν καὶ δις καὶ τρίς δικαίως ἂν ῥηθῇ. 6. Ἐγώ γε φημί σοφίαν ἀριστον εἶναι⁵ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων⁶. 7. Ἀστυάγης Κῦρον ἐν δεξιᾷ ἑαυτοῦ καθίσας⁷ καὶ παρακαθισάμενος⁷ αὐτὸς κρέας καὶ ἄρτους αὐτῷ παρέθηκεν. 8. Ἰκέται παρὰ τὰ ἱερὰ καθεδούμεθα (ἢ καθιζνόμεθα). 9. Οἱ στρατηγοὶ ἐκάθισαν (ἢ καθῖσαν) τὸν στρατὸν εἰς χωρίον ἐπιτήδειον. 10. Ὁ παῖς ἐκαθέζετο παρὰ τῷ πατρί. 11. Σκοπεῖτε, ὅπως⁸ ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας ἧς (=ἡν) κέκτησθε. 12. Σκοπούμεθα, ὅπως⁸ τὰ πράγματα ἀριστα ἀποδῆσεται. 13. Ἐπεψαν ἄνδρα πιστὸν σκεψόμενον⁹ τὰ ἐνδον τῆς πόλεως. 14. Ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα Δημοσθένης εἶρκεν.

Β'. 1. Οἱ χρηστοὶ παῖδες οὐδένα κακολογοῦσιν. 2. Ὁ πατὴρ ἀπηγόρευεν εἰς τὸν νῖον¹(του) νὰ ῥίπτῃ² λίθους. 3. Οἱ στρατιῶται ἔχουσιν ἀποκάμει μαχόμενοι. 4. Ὑπὸ χρηστοῦ παιδὸς θὰ λεχθῇ ἡ ἀλήθεια. 5. Τοιούτους λόγους ἔχεις εἶπει, (ὅπ)οιους οὐδεὶς δύναται³ νὰ εἴπῃ³. 6. Τί ἔχει λεχθῆ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ; 7. Ἀφ' οὗ⁴ ταῦτα ἐλέχθησαν⁴, ἀπῆλθομεν πάντες. 8. Καλῶς (ἀνα)τεθραμμένοι παῖδες δὲν θὰ καθί-

σωσιν, διὰν⁴ ἴστανται⁴ γέροντες⁴. 9. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου ο Ἕλληνες ὑπεσχέθησαν⁵ εἰς τὸν Ἀριαῖον¹ ὅτι² θὰ καθίσωσιν² αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἐὰν προστεθῇ⁵ εἰς αὐτούς⁴. 10. Ἡ μήτηρ ἐκάθισε (ἐτοποθέτησε) τὴν θυγατέρα (της) πλησίον⁶ τοῦ πάππου⁶. 11. Νὰ παρατηρῇς ἐκάστου πράγματος τὸ τέλος. 12. Θὰ σκεφθῶμεν πῶς⁷ θὰ γίνωμεν⁸ καλύτεροι⁹. 13. Καὶ ὑμεῖς νὰ σκεφθῇτε περὶ τούτου. 14. Ἡμεῖς πολλάκις ἔχομεν σκεφθῇ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 69.

4. Παίω, τύπτω, πατάσσω, πλήττω, πωλῶ, πιπράσκω, ἀπο-
δίδομαι, ζῶ.

Α'. 1. Κύρος τῷ δόρατι⁴ παίει τὸν ἀδελφὸν κατὰ τὸ στέρον καὶ τιτρώσκει αὐτὸν διὰ τοῦ θώρακος. 2. Τύπτεις τὸν ἄνδρα πολλὰς πληγὰς, ἐξ ὧν ἀποθανεῖται. 3. Εὐρυβιάδου ἐπαραμένον² τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος³, Θεμιστοκλῆς εἶπε· «Πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ». 4. Παῖσαντες² καὶ πληγέντες² ἀπώλεσθε, ὧ ταλαίπωροι. 5. Ἐξεπλάγην βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ⁴ τοῦ στρατεύματος. 6. Βάλλε, παῖε τὸν μιάρον. 7. Ἐπαμεινώνδας, αἰσθόμενος² ὅτι ὁ ὑπασπιστὴς παρ' ἀνδρὸς ἐαλωκότος χρήματα πολλὰ εἰλήφει, εἶπε πρὸς αὐτόν· «τὴν μὲν ἀσπίδα ἀπόδος, καπηλεῖον δὲ πρίω, ἐν ᾧ ἀποδιδόμενος⁵ βιώσῃ». 8. Τῶν δούλων⁶ οἱ μὲν ἐν τῷ οἴκῳ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἐωνήθησαν. 9. Τοὺς ἐαλωκότας⁷ οἱ παλαιοὶ ἐπώλουν. 10. Ἐπεὶ ποτε Λάκων τις ἀλοὺς ἐπιπράσκετο, ὁ μὲν κῆρυξ ὡς⁸ προσκαλούμενος⁸ τοὺς ὠνησομένους⁷ ἐδόκησε· «Λάκωνα ἀποδώσομαι», ὁ δὲ ἀπεῖπε λέγων⁵· «αἰχμαλώτον κήρυττε». 11. Μυτιληναῖοι πασῶν ζημιῶν βαρυτάτην ἠγήσαντο εἶναι⁹ ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ (ἢ ἀμαθείᾳ) καταβιδῶναι¹⁰.

Β'. 1. Ἐκτύπησας διὰ μαχαίρας¹ τὸν πολέμιον κατὰ τὸ στέρον. 2. Ὁ πατὴρ θὰ κυπήσῃ τὸν ἀπειθῆ υἱόν. 3. Ὁ παῖς ἔχει κυπήσει τὸν κύνα. 4. Ὑπὸ τίνος ἐκυπήθης ; 5. Ἔχω κυπηθῇ ὑπὸ τοῦ φίλου μου. 6. Κυπᾶτε (μακρόθεν), κυπᾶτε (ἐκ τοῦ πλησίον) τὸν μιάρον. 7. Τοὺς αἰχμαλώτους θὰ πωλήσωμεν, τὰ δὲ πράγματα αὐτῶν ἔχομεν πωλήσει. 8. (Ἀντί) πόσου ἐπώλησας τὸν ἵππον ; 9. Θὰ ἀγοράσω

βιβλία. 10. Ἦγόρασα ἄρτον καὶ κρέας. 11. Ἔχω ἀγοράσει σῖτον καὶ οἶνον. 12. Ἡ οἰκία ἠγοράσθη (ἔχει ἀγορασθῇ) (ἀντὶ) πέντε χιλιάδων δραχμῶν. 13. Εἰς πάντα¹ ἄνθρωπον¹ εἶναι ἄδηλον ἂν² θὰ ζήσῃ αὐ-
ριον. 14. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἀπέθανεν ἐν Μαγνησίᾳ, ἀφ' οὗ ἔζησεν (εἶχε
ζήσει)³ ἐξήκοντα πέντε ἔτη.

Μ Α Θ Η Μ Α 40.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. « Ῥήματα ἀποθετικά α') μέσα ἀποθετικά,
β') παθητικά ἀποθετικά ».

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 70.

Ῥήματα ἀποθετικά.

α') Μέσα ἀποθετικά (ἔχοντα μέσον ἀόριστον μὲ
ἐνεργητικὴν σημασίαν).

Αἰτιῶμαι, αἰνίττομαι, ἀπολογοῦμαι, βιάζομαι, δέχομαι, δω-
ροῦμαι, ἐντέλλομαι, ἐργάζομαι, ἰῶμαι, κτῶμαι, λογίζομαι,
λυμαίνομαι, μιμοῦμαι, προφασίζομαι, ὠνοῦμαι). Γρ. § 124, 4'.

ἐβιάσαμην=ἐβίασα. ἐδέξαμην=ἐδέχθην.

(Ἴδὲ Α' Μέρους ἄσκ. 61 καὶ ὑποσημ.).

Α'. 1. Ἀδίκως ἠτιάσασθε ἡμᾶς. 2. Σιμωνίδης ἠνίξато
ὅ,τι¹ εἴη¹ δίκαιον. 3. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπελογήσατο ὁ ῥήτωρ.
4. Οὐ δύνασαι ἡμᾶς βιάσασθαι². 5. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντο
τὸν φυγάδα. 6. Οὐδέποτε οὐδέν μοι ἐδωρήσασθε. 7. Πολ-
λάκις ἐνετειλάμην ὑμῖν πείθεσθαι² τοῖς νόμοις. 8. Τὸ γῆρας
σωφρονεστέρους ἡμᾶς ἀπειργάσατο. 9. Πῶς ἂν³ ἰασαίμην³
τὸ τραῦμα; 10. Ὁ ἀδελφὸς μέγαν ἐκτήσατο πλοῦτον. 11.
Λογίσασθε καλῶς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει. 12. Ὁ προδό-
της ἐλυμνήνατο τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν. 13. Μιμήσα-
σθε τοὺς σεμνοὺς τρόπους. 14. Πάσας προφάσεις προουφα-
σίσω. 15. Χρημάτων⁴ ἀρετὴν οὐκ ἂν⁵ πρίαιο⁵.

Β'. 1. Κατηγόρησας τὸν ἄνθρωπον διὰ¹ μέγα ἀδίκημα¹. 2. Ὁ
Δημοσθένης πολλὰ ἐπηνήχθη². 3. Ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχε τί να
ἀπολογηθῇ³. 4. Δὲν ἐπείσατε, ἀλλ' ἐβιάσατε τὸν ἄνθρωπον. 5. Προ-
θύμως (ὑπ)εδέχθημεν² τὸν φίλον (μας). 6. Ἡ μήτηρ πολλὰ ἐδώρη-

σεν² εἰς τὴν θυγατέρα⁴ (της). 7. Ὁ Κῦρος παρήγγειλεν εἰς τοὺς στρατιώτας⁴ νὰ προβάλωσι³ τὰ ὅπλα. 8. Πολλὰ κακὰ ἐπράξατε⁵ (εἰς) ἡμᾶς. 9. Ὁ Μαχάων ἐθεράπευσε τὸ τραῦμα τοῦ Ἀγαμέμνονος. 10. Ἄς συλλογισθῇ ὁ ἄρχων τὸ συμφέρον εἰς τὴν πόλιν.⁴ 11. Μεγάλην (περι-)ουσίαν (ἀπ)έκτησας.² 12. Ὑμεῖς ἐβλάψατε τὰ πράγματα τῆς πόλεως. 13. Μιμήθητε² τὰς πράξεις τῶν προγόνων. 14. Ἐπροφασίσθητε² ἀσχολίαν. 15. (Ἀντί) πόσον ἡγόρασας⁶ τὴν οἰκίαν ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 71.

β') Παθητικά ἀποθετικά (ἔχοντα παθητικὸν ὀρίστων μὲ ἐνεργητικὴν σημασίαν).

Ἄγεται, αἰδοῦμαι, ἀμιλλῶμαι, ἀρνούμαι, βούλομαι, διανοῦμαι, δύναιμαι, ἐναντιοῦμαι, ἐνθυμοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι, ἐπίσταμαι, εὐλαβοῦμαι, οἶμαι, προθυμοῦμαι, φιλοτιμοῦμαι. Γρ. § 124, ζ'

Α'. 1. Κῦρος συγγενόμενος Κλεάρχῳ ἠγάσθη αὐτόν. 2. Τισσαφέρνης οὐκ ἠδέσθη ξένιον Δία, ἀλλὰ Κλεάρχον δόλω¹ ἀπέκτεινε. 3. Τοῖς πολεμίοις (ἢ πρὸς τοὺς πολεμίους) οὐχ ἡμιλλήθημεν. 4. Ἠρνήθητε μὴ γινώσκειν ταῦτα (= ἠρνήθητέ τε καὶ εἶπετε ὅτι οὐ γινώσκετε ταῦτα). 5. Ἐβουλήθημεν ὑμᾶς ὠφελῆσαι². 6. Διανοήθης προστατεύσει² τῆς πόλεως ; 7. Οἱ πολέμοι οὐκ ἐδυνήθησαν τὴν πόλιν ἐλεῖν². 8. Οὐδεὶς ἡμῖν ἠναντιώθη. 9. Οἶμαι καὶ αὐτόν σε τοῦτο ἐνθυμηθῆναι³. 10. Ἐπιμεληθῶμεν τῶν παίδων, ὅπως ἄριστοι ἔσονται. 11. Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἠπιστήθη. 12. Εὐλαδῆθητι τὸν κύνα· δήξεται, ἐὰν προσέλθῃς. 13. Ὁρήθης δεῖν³ καταλιπεῖν² μνημεῖον τῆς σαντοῦ ἀρετῆς. 14. Πάντες προθυμήθημεν εἰπεῖν² τὰ ἀληθῆ. 15. Ὁ ἀνὴρ οὗτος πάνν ἂν φιλοτιμηθεῖν φίλῳ σοι χρῆσθαι².

Β'. 1. Ἐθανμάσαμεν τὸν ἄνδρα. 2. Δὲν ἐντράπης τὸν ξένον. 3. Διηγωνίσθης πρὸς ἐμέ. 4. Ὁ παῖς ἠρνήθη νὰ μοι δώσῃ¹ τὸ βιβλίον(τον). 5. Δὲν² ἠθέλησας νὰ πιστεύῃς¹ εἰς ἐμέ³. 6. Τί διανοήθηκε νὰ πράξῃτε⁴ ; 7. Δὲν ἠδυνήθημεν χθὲς νὰ σε εὐρωμεν⁴. 8. Ἠναντιώθημεν εἰς ὑμᾶς³ νὰ πράξῃτε¹ ἄδικον. 9. Νὰ σκεφθῇτε καλῶς τὸ

πραγμα. 10. 'Αφ' οὗ ἀπέθανεν⁴ ὁ πατήρ⁴, ὁ πάππος ἐπεμελήθη
τοὺς παῖδας⁵. 11. Σαφῶς ἐγνωρίσαμεν⁶ (ἐμάδομεν) πάντα. 12. Νὰ
φοβηθῇτε τὰς διαβολάς. 13. 'Ενομίσαμεν οὖν¹ ὁ ἄνθρωπος εἶναι¹
κακός. 14. Προεθυμήθης νὰ δώσῃς¹ χρήματα. 15. 'Εφιλοτιμήθητε
νὰ γίνητε¹ ἄριστοι.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΜΑΘΗΜΑ 41.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ «Ετυμολογικόν. Α'. Παραγωγή. α'.) Παρα-
γωγή οὐσιαστικῶν 1) δηλούντων τὸ πρᾶττον πρόσωπον (-ε υς, τ ή ρ,
τ ω ρ, τ η ς, 2) δηλούντων τὴν πρᾶξιν (τ ι ς, σ ι ς, σ ί α, ε ί α, μ ό ς),
3) δηλούντων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως (μ α, ο ς), 4) δηλούντων
τὴν ιδιότητα (τ η ς, σ ύ ν η, ι ᾱ, ι ᾱ, ο ς), 5) δηλούντων τὸ ὄργα-
νον (τ ρ ο ν), 6) δηλούντων τὸν τόπον (τ ή ρ ι ο ν, ε ἰ ο ν), 7) ὑπο-
κοριστικῶν (ί σ κ ο ς, ι ο ν, ἄ ρ ι ο ν, ἰ δ ι ο ν, ὕ λ λ ι ο ν, 8)
πατρωνυμικῶν (ί δ η ς, ί ω ν, θηλυκ. ί ς, ἰ δ ο ς, 9) ἐθνικῶν
(ί ο ς, ε ὕ ς, τ η ς).

Ι. ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Α' ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΑΣΚΗΣΙΣ 72.

1. Παραγωγή οὐσιαστικῶν δηλούντων τὸ πρᾶττον
ἢ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
(-ε υς, -της, -τηρ, -τωρ, -ος). Γρ. § 128, 1, 2.

Α'. Πῶς λέγεται ἐκεῖνος, ὅστις: βάπτει, κρίνει, πρᾶττει, πιπράσκει
(θ. πρᾶ-), ἀγγέλλει, διανέμει, ὑπακούει, σπείρει, μανθάνει, κοσμεῖ,
καλεῖ (θ. κλη-), φοιτᾷ, πέμπει, κτᾶται, ἐφορᾷ, διαδέχεται, οἶδε (θ. ἰδ-),
δίδωσι (θ. δο-), συλλέγει, νικᾷ, σφῆζει (θ. σω-);

128

B'. Τί πράττει: ὁ γραφεύς, ὁ βουλευτής, ὁ τροφός, ὁ ἀκροατής, ὁ ῥήτωρ, ὁ λυμαντήρ, ὁ εἰσαγγελεύς, ὁ ἀοιδός (ἄειδω=ᾄδω), ὁ μιμητής, ὁ ὀπηρ, ὁ οἰκήτωρ, ὁ ἀρωγός, ὁ δικαστής, ὁ ἀποστολὸς, ὁ κάτοικος, ὁ θεραπευτής;

ΑΣΚΗΣΙΣ 73

2. Παραγωγὴ οὐσιαστικῶν δηλούντων τὴν προᾶξιν
(-α. -n, -ος, -μος, -μη, -τος, -τη, (-τις), -δις, -σία, -ία). Γρ. § 128. 3.

A'. Πῶς λέγεται ἡ προᾶξις τοῦ : σπεῖρειν, τρέφειν, στενάζειν, λέγειν, γινώσκειν (=νομίζειν), τελεῖν, κάνειν, πένεσθαι, δοκιμάζειν, πλέκειν, τίειν (θ. τι-), παιδεύειν, κεῖσθαι, εἰκάζειν, φθείρειν, ὀδύρεσθαι, τίκειν (θ. τεκ-, τοκ-), πίνειν (θ. πο-), ὔειν, ἀμείβειν. γινώσκειν (=ἡξεύρειν) ;

B'. Τίνος ῥήματος προᾶξις εἶναι: ἡ φορὰ, τροπή, οἰκτιρμός, πόνος, φήμη, μελέτη, ἄροτος, μανία, θυσία, βασιλεία, ἀγορά, στοργή, ὄλοφυρμός, στόνος, μνήμη, βροντή (θ. βρεμ-), νιφετός, κολακεία, ἐργασία, φυγή, ἐπιτροπεία, ἐκετεία, σημασία, σκενασία ;

ΑΣΚΗΣΙΣ 74.

3. Παραγωγὴ οὐσιαστικῶν δηλούντων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως (-μα καὶ σπανίως -ος)

Γρ. § 128, 4

A'. Πῶς λέγεται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ : προβάλλειν, πράττειν, λέγειν (θ. ῥη-), κόπτειν, τρίβειν, γίγνεσθαι (θ. γεν-), βλέπειν, ἀκούειν, θύειν, κλίνειν, τέμνειν (θ. τμη-), τάσσειν, γράφειν, ποιεῖν, εὐρίσκειν, νοεῖν, εὐφαίνειν, κτᾶσθαι, μανθάνειν, ἀναγινώσκειν, ὀρεῖν (θ. εἰδ-);

B'. Τίνος πράξεως ἀποτέλεσμα εἶναι τό: πλέγμα, σχῆμα, πλάσμα, κλέμμα, νόσημα, παίδευμα, ποικίλημα, ῥήγμα, μίσμα, σκῶμμα, φάσμα, πῶμα, λῆμμα, λεῖμμα, φίλημα, πῶμα, στρῶμα, σφάλμα, ἄγγελμα, ἀμάρτημα, ἄγαλμα, ζήτημα ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 75.

4. Παραγωγή οὐσιαστικῶν δηλούντων τὴν ιδιότητα
(-της, -δύνη, ιά-, ιά-). Γρ. § 130

Α'. Πῶς λέγεται ἡ ιδιότης τοῦ : προθύμου, ἀσυνέτου, εἰδονοῦ, ἐπιμελοῦς, χρηστοῦ, δικαίου, ἀδίκου, ἀκινήτου, κακόνου, ἀληθοῦς, ὁμοίου, ἄφρονος, ἀπίστου, ἀναισχύντου, ἄνου, εὐγενοῦς, νέου, μετριοφρονος, εὐφροῦς ;

Β'. Τίνος ιδιότης εἶναι : ἡ σοφία, ἡ ἀκρισία, ἡ εὐπλοία, ἡ εὐσέβεια, ἡ προφότης, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀθανασία, ἡ εὐπείθεια, ἡ ἰσότης, ἡ ἀγῶσύνη, ἡ φιλία, ἡ ἀχρηστία, ἡ διχόνοια, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀδωότης, ἡ πολυπραγμοσύνη ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 76

5. Παραγωγή οὐσιαστικῶν δηλούντων τὸ ὄργανον
(-τρον (θρον), -τρα (-θρα), -τήριον, -τηρία, -ανον, -ανη, -ευς, -τηρ, -ις). Γρ. 128, 6

Α'. Πῶς λέγεται τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου τις : ἀροῖ (θ. ἀρο-), πίνει (θ. πο-), κόπτει, δρέπει, γλύφει, σκάπτει, ἔλκει, ῥάπτει, σημαίνει, βαίνει, θυμῷ, θηροῖ, φοβεῖ, κλείει, ξύει, ἀκεῖται (θ. ἀκεο-), καλύπτει, ἀποβαίνει, κεράννυσι (θ. κρα-), ζώννυνται (θ. ζωσ-), μάσσει (θ. μαγ-), στέφει, ἐξωθεῖ, τρυπᾷ, ψήκει, τέμνει ;

Β'. Πῶς λέγεται ἡ ἀμοιβή τοῦ : διδάσκοντος, τρέφοντος, λύοντος, μηνύοντος, σφάζοντος (θ. σω-), κομίζοντος ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 77.

6. Παραγωγή οὐσιαστικῶν δηλούντων τὸν τόπον
(-τηριον, -τρον (-θρον), -τρα (-θρα) -ιον, -ειον)
Γρ. § 128, 5 καὶ 129, 6

Α'. Πῶς λέγεται ὁ τόπος, ἐν ᾧ τις : δικάζει, θεᾶται, λούεται, παλαίει, κολυμβᾷ, ὀρχεῖται, ἐργάζεται, ἀναγινώσκει, βουλευεται, διδάσκει ;

Β'. Πῶς λέγεται ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβει : ὁ βαφεύς, ὁ κουρεύς, ὁ διδάσκαλος, ὁ στρατηγός, (ὁ παιδαγωγός), ὁ κρεοπώλης, ὁ ιχθυο-πώλης ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 78.

7. Παραγωγὴ ὑποκοριστικῶν (-ἰοκο-ς, -ἰοκη, -ιχνη, -ις, -ιο-ν, -ἰδιο-ν. αριο-ν, -υδριο-ν, υλλιο-ν, αδιο-ν -υφιο-ν). Γρ. 129, 1

Πῶς λέγεται τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ: ἄνθρωπος, οἶκος, θύρα, παῖς, θεράπαινα, πόλις, κόρη, στέφανος, ἄβαξ, πῖναξ, κύων, ἵππος, νῆσος, εἶδος, μεῖραξ, βίβλος, ναός, δένδρον, ζῶον, νεανίας, ποίμνη, γυνή (θ. γυνα-), γραῦς, γέρων, βοῦς, ιχθύς, σῶμα, κῆπος, κτεῖς, θρόνος, βότρυς, γῆ ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 79.

8. Παραγωγὴ πατρωνυμικῶν (-δης, -άδης, -ιάδης, -ίδης). Γρ. 129, 3

Πῶς λέγεται ὁ υἱὸς ἢ ὁ ἀπόγονος τοῦ: Βορέου, Αἰνείου, Θεστίου, Πριάμου, Πέλοπος, Πηλέως, Ἀτρεῶς, Ἡρακλέους, Εὐμόλπου, Τελαμῶντος, Πεισιστράτου, Κρόνου, Μενοιπίου, Ταντάλου, Ἀσκληπιοῦ, Φίλιππου, Πέτρου, Παύλου, Γεωργίου, Ἀντωνίου ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 80.

9. Παραγωγὴ ἐθνικῶν (-ιος, -άτης, -ήτης, -ίτης -ώτης, -εύς, -ανός, -ηνός, -ῖνος). Γρ. 129, 5

Πῶς λέγεται ὁ κάτοικος τῶν ἐξῆς πόλεων ἢ χωρῶν : Κορίνθου, Λευκάδος, Κερκύρας, Μιλήτου, Σμύρνης, Αἰγίνης, Ἀργους, Κῶ, Τεγέας, Σπάρτης, Σελινοῦντος, Γυνθείου, Λαμψάκου, Πλαταιῶν, Ἀμοργοῦ, Αἰγίου, Περσίας, Τάραντος, Ἀβύδου, Ἀκράγαντος, Ναυπλίου, Φωκίδος, Κρήτης, Τροίας, Λοκρίδος, Φωκαίας, Χίου, Ρόδου, Μακεδονίας, Καρίας, Κυζίκου, Φρυγίας, Ἡρακλείας, Θράκης, Λαν-

ρείον, Σικελίας, Φλ(ε)ιουντος, Ἀρκαδίας, Μεγάρων, Θεσσαλίας, Σκυθίας, Ἀραβίας ;

Μ Α Θ Η Μ Α 42.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Β'» Παραγωγή ἐπιθέτων 1) διὰ τῆς κατε-
λήξεως ι ο ς, ἐχούσης γενικὴν σημασίαν, 2) δηλούντων ὕλην καὶ κατα-
γωγὴν (έ ο ς, ε ι ο ς, ι ν ο ς), 3) δηλούντων τὸ ἀνῆκόν τι καὶ δεξιότητα
περὶ τι (κός, ι κός), 4) δηλούντων ἀφθονίαν (ε ι ς, -εν τ ο ς). 5)
κλίσιν πρὸς τι (μωv), 6) χρόνον (ι ν ο ς).

Β' ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 81.

1. Παραγωγή ἐπιθέτων διὰ τῆς -ιος, ἐχούσης
γενικὴν σημασίαν (1). Γρ. § 131, γ'

Πῶς λέγεται ὁ ἀνῆκων ἢ ἔχων σχέσιν εἰς: ποταμόν, θάλασσαν,
οὐρανόν, ἀγοράν, βασιλέα, αἰδῶ (θ. αἰδοσ.), τέλος (τελεσ-), ἥρωα,
πάππον, πατέρα (=προγόνους), δίκην, αὐλήν, κῆπον, χέρσον, λάκ-
κον, γυναῖκα, πόλεμον, ἔππον, βοῦν, πλοῦτον, ἐνιαυτόν ;

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 82.

2. Παραγωγή ἐπιθέτων δηλούντων ὕλην καὶ κατα-
γωγὴν (2). (-εος· οὗς, -ινος). Γρ. § 131 ε', ζ'

Α'. Πῶς λέγεται ὁ κατεσκευασμένος ἐκ : σιδήρου, χαλκοῦ, μο-
λύβδου, ἀργύρου, χρυσοῦ, λίθου, ξύλου, μαρμάρου, πηλοῦ, κριθῆς.
σκύτους, δέρματος, πέτρας ;

Β'. Πῶς λέγεται ὁ ἔχων τὸ χρώμα : πορφύρας, κνάμον, κίτρου,
πράσιν, κόκκιν, ῥόδον, κρόκον ;

(1) Καλύτερον λέγε : δηλούσης τὸ ἀνῆκον ἢ ἔχον σχέσιν πρὸς τὸ ἐξ οὗ
παράγονται τὰ ἐπίθετα.

(2) Ἀντὶ χ α τ α γ ω γ ῆ ς λέγε χ ρ ῶ μ α

ΑΣΚΗΣΙΣ 83.

Διδασκαλία

3. Παραγωγὴν ἐπιθέτων δηλούντων τὸ ἀνῆκόν τι
καὶ δεξιότητα περὶ τι (-κος, -ικος, πρόσθετες καὶ
-μος, -ιμος). Γρ. 131, δ', ιβ'

Α'. Πῶς λέγεται ὁ ἀνήκων εἰς: φύσιν, μάντιν, καρδίαν, Ἑλληνα,
Πέρσην, βασιλέα, κεραμέα, ἔθνος, γένος, μέρος, δημοκρατίαν, δι-
γαρχίαν, οἰκίαν, κοιλιάν, στήθος, μέλος, ἦθος, εἶδος, ἄνδρα, παῖδα,
Μεγαρέα, Δαρεῖον, Δεκέλειαν ;

Β'. Πῶς λέγεται ὁ ἔμπειρος τοῦ πολεμεῖν, τοῦ ἄρχειν, τοῦ γράφειν ;

Γ'. Πῶς λέγεται ὁ ἐπιτήδειος ἢ κατάλληλος εἰς μάχην, πόσιν,
ἄροσιν, χρῆσιν, τροφήν, ἐπίληψιν, θάνατον, γεώργησιν ;

ΑΣΚΗΣΙΣ 84.

4. Παραγωγὴν ἐπιθέτων δηλούντων ἀφθονίαν (-εις,
-εντος, πρόσθετες καὶ -λεος, -ωδης, -ρος, -νος)

Γρ. 2 131, η', θ', ι'

Α'. Πῶς λέγεται ὁ ἔχων ἐν (πλησμονῇ) ἀφθονία: χάριν, ῥώμην,
πέτρας, λοχύν, δέος, θάρος, πείναν, ὕλην, ἀκάνθας, σκότος, φωνήν,
ἄμμον, ζωήν, ἄλλος, δρόσον, ψῦχος, κλέος, οἶμα, λύπην, πεδία,
ἀνέμους, ἀστέρας, φῶς, κύματα, τέλματα, αἶσχος, οἶκτον. ἔχθος ;

Β'. Πῶς λέγεται ὁ ἔχων ὁμοιότητα πρὸς : σφήκα, γυναῖκα, γί-
γαντα, ἄνδρα, κοράσιον, κρόκον ;

ΑΣΚΗΣΙΣ 85.

5. Παραγωγὴν ἐπιθέτων δηλούντων κλίσιν πρὸς τι
(-μων, πρόσθετες καὶ -λος, -ρος). Γρ. 2 131, β', ι'

Πῶς λέγεται ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τό : ἐλεεῖν, οἰκτίρειν, ἐπιλανθάνε-
σθαι (θ. ληθ.), μιμνήσκεισθαι (θ. μιη-), ιοῖν, εἰς ἀπάτην, φθόνον ;

ΑΣΚΗΣΙΣ 86.

6. Παραγωγή ἐπιθέτων δηλοῦντων χρόνον (-ινός, πρόσθετος καὶ -αιος, -ιαῖος). Γρ. § 131, ε', ια'

Παράγαγε ἐπίθετα δηλοῦντα χρόνον ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : μετό-
πωρον, θέρος, ἔαρ, ἡμέρα, ἐσπέρα, στιγμή, μῆν, τρίτος, τέταρτος,
χθές, σήμερον, πρῶν.

ΜΑΘΗΜΑ 43.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Γ'» Παραγωγή ῥημάτων ἐξ ὀνομαστικῶν
θεμάτων.

ΑΣΚΗΣΙΣ 87.

Παραγωγή ῥημάτων ἐξ ὀνομαστικῶν θεμάτων. Γρ. § 132

Παράγαγε ῥήματα ἐκ τῶν ἐξῆς ὀνομάτων : νίκη, τιμή, νόσος,
φθόνος, βασιλεύς, ἐλεύθερος, χαλκεύς, μισθός, ἔρις, μέλας (θ. μελαν-)
δξύς, ἄγγελος, ἄρπαξ, φύλαξ, πτωχός, λόχος, κόλαξ, πλήρης, δίκη,
θέρος, μωρός, αἷμα, λαμπρός, φόβος, γυμνός, δάκρυ, ῥίζα, δόξα,
θαῦμα, ὕβρις, χάρις, βάσκανος, θερμός, δυσχερής, κάλλος, μῆκος,
ποικίλος, σκληρός, στρατηγία, μαθητής, ὀφθαλμία, λιμός, ὄνειρος.

ΜΑΘΗΜΑ 44.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Δ'» Παραγωγή ἐπιρρημάτων 1) ἐκ τῶν ἐπι-
θέτων διὰ τῆς καταξήως -ως, 2) ἐξ ὀνομαστικῶν καὶ ῥηματικῶν
διὰ τῆς καταλήξεως -ον, -ην, -τι, -εῖ. — Συστηματικὴ ἐπισκό-
πησις πάντων τῶν εἰδῶν τῶν ἐπιρρημάτων».

ΑΣΚΗΣΙΣ 88.

1. Παραγωγή ἐπιρρημάτων εἰς -ως ἐξ ἐπιθέτων

Γρ. § 135, Γ' α' καὶ § 68, 1, 2

Σχημάτισον τροπικὰ ἐπιρρήματα ἐκ τῶν ἐξῆς ἐπιθέτων : δίκαιος,
ἀληθής, σώφρων, εὐδαίμων, ἐνδοξος, πρόθυμος, δξύς, ὀρθός, βα-
ρύν, κακός, ἄδικος, ἀνάσιος, ἐπίχαρις, κακόνους, εὐνους, εὐγενής,
χαρίεις, συνήθης, ἡδύς, ἐπιμελής, καλός, κομψός.

ΑΣΚΗΣΙΣ 89.

2. Παραγωγή ἐπιρρημάτων ἐκ ὀρηματικῶν καὶ ὀνοματικῶν θεμάτων (-δον, -δην, -τί, -εῖ, πρόσθετος καὶ -νδόν, -αδόν, -άδην, -ινδα, -ς)

Γρ. ζ' 135, Γ'. β' — η'

Σχημάτισον τροπικά ἐπιρρήματα ἐκ τῶν ἐξῆς ὀνομάτων ἢ ὀρημάτων: βαίνω, ἀν-ίημι (θ. ἀν-ε-), τρέχω, σπείρω, χέω (θ. χυ-), αἶρω (θ. ἀρ-), φύρω, συλλαμβάνω (θ. ληβ-), δι-αγορεύω (θ. ῥη-) συν-ίσταμαι (θ. στα-), μίγνυμι (μείγνυμι), ἀγέλη, κύων (θ. κυν-), κλαγγή, σωρός, ἐμβαίνω (θ. βα-), ἀναφαίνομαι (θ. φαν-), κρουνός, ἔρχομαι (θ. σχε-), ὀκλάζω, δμοθύμος, ὀνομάζω, μηδίζω, ἐλληνίζω, βαρβαρίζω, ἄμισθος, νήποινος, ἄσπονδος, πάμνηφος, ἀλόγιστος, αὐτόχειρ, πάνδημος, ἀμήχανος, ὄστροκον, φαίνομαι (θ. φαιν-), κρύπτομαι, ἀναμείγνυμι, ἐναλλάσσω (θ. ἀλλαγ-).

ΑΣΚΗΣΙΣ 90.

3. Συνθεματικὴ ἐπισκόπησις πάντων τῶν εἰδῶν τῶν ἐπιρρημάτων. Γρ. ζ' 135 καὶ ζ' 33, β'

Α' Τ ο π ι κ ά

Α'. 1. Ἀθήνησιν οἰκοῦμεν. 2. Πόθεν ἔρχη; Οἴκοθεν (ἔρχομαι). 3. Ποῦ πορεύη; Μέγαράδε (πορεύομαι). 4. Ἀγρόθι διέτριψας. 5. Ἐγὼ οἶκοι τὰ πολλὰ διατρίβω. 6. Αὐτοῦ μένε, ὦ παῖ.

Β'. 1. Εἰς Ἀθήνας¹ πορεύομαι. 2. Ἐν Φαλήρῳ¹ διετρίψαμεν. 3. Ἐκ τοῦ οἴκου¹ ἔρχεσαι. 4. Ὑπαγε² εἰς ἄλλο μέρος.¹ 5. Ἐλθετε εἰδῶ³. 6. Ἀπελθε εἰς ἐκείνου τοῦ μέρους¹.

Β' Χ ρ ο ν ι κ ά

Α'. 1. Ἀρτι ἐπεπαύμην τοῦ ἔργου. 2. Ὅψ' ἀφίκον ἐκ τοῦ ἀγροῦ. 3. Ἀεὶ τοῖς νόμοις πείθεσθε. 4. Πάλαι ἤκομεν. 5. Νῦν ἐργάζη.

Β'. 1. Πρὸ δλίγου¹ ἤλθες ἢ πρὸ πολλοῦ²; 2. Πρὸ δλίγου¹ ἤλθον. 3. Πάντοτε νὰ εἶσαι δίκαιος. 4. Ἀργὰ ἤλθετε. 5. Σήμερον καὶ αὔριον θὰ μείνης πλησίον μου³.

Γ' Τ ρ ο π ι κ á

A'. 1. Βραδέως βουλεύον. 2. Ἀμαχητεῖ εἶλον οἱ στρατιῶται τὴν πόλιν. 3. Κρύβδην οἱ δικασταὶ ἐψηφίζοντο. 4. Αἱ μέλισσαι ἀγεληδὸν πέτονται. 5. Πῶς διάγει ὁ παῖς ἐν τῷ οἴκῳ; 6. Ὁρθῶς ἀπεκρίνω,

B'. 1. Δικαίως ἔχεις πράξει ταῦτα. 2. Ἑλληνιστὶ ὁμιλοῦμεν¹. 3. Κατ' ἀγέλας² ζῶσιν οἱ ἐλέφαντες. 4. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐξηλθον ὅλοι ὁμοῦ³. 5. Ἀνάμικτα² ἦσαν τὰ πράγματα. 6. Τοιοντοτρόπως⁴ εἴπομεν.

Δ' Π ο σ ο τ ι κ á

A'. 1. Σφόδρα χαίρεις. 2. Πολλάκις ἐωράκατέ με. 3. Τὸ δις ἐξ-αμαρτεῖν¹ ταῦτόν οὐκ ἄνδρὸς σοφοῦ. 4. Ἦκιστα προσέχεις, ὦ παῖ. 5. Ἀπαξ ὄψει με. 6. Πάνυ ὀλίγον μελετᾷ ὁ παῖς.

B'. 1. Διόλου δὲν¹ λυπούμεθα. 2. Μίαν φορὰν² ἔχεις ἴδει τὸν ἄνθρωπον. 3. Πολὺ³ χαίρομεν. 4. Πολλάκις ἔχω γράψει. 5. Ἀύο φορὰς⁴ ἀνέγγων τὴν ἐπιστολήν σου. 6. Ὑπερβολικὰ ἐχάσῃ.

Μ Α Θ Η Μ Α 46.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ἐτυμολογικόν, Β') Περὶ συνθέσεως, α') πρῶτον συνθετικὸν ὄνομα, β') ῥῆμα, γ') ἄκλιτον. — Σημασία συνθέτων (συνδετικά, ὀριστικά, ἀντικειμενικά καὶ κτηνικά).—Τὰ γενικώτατα περὶ τονισμοῦ τῶν συνθέτων καὶ περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ.

II. ΣΥΝΘΕΣΙΣ

Α' ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΝ

ΑΣΚΗΣΙΣ 91.

1. Πρῶτον συνθετικὸν ὄνομα. Γρ. § 137

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : Ὁ λόγους-γράφων, ὁ μισθὸν-φέρων, ὁ ἔλαφον-βάλλων, ὁ κάλαμον φέρων, ὁ στρατὸν-ἄγων, ὁ λόχον-ἄγων, ὁ ἀγορὰν νέμων, ὁ κώμης-ἄρχων, ὁ λόγην-φέρων, ὁ ἀμάξας-πηγνύων, ὁ ὕλην-τέμνων, ὁ γῆν-μετρώων, ὁ δρυὸς-τέμνων, ὁ τάξεως-ἄρχων, ὁ ναῦς-πηγνύων, ὁ μάστιγα-φέρων, ὁ ἀγῶνας-τιθεῖς, ὁ παῖδας νέμων, ὁ πόλιν-ἔχων, ὁ καλὴν-κόμην (ἔχων), ὁ μακρὰς-

χειρας (ἔχων), ὁ ἄ(νευ)-σίτου (= ὁ μὴ φαγὼν σῖτον = τροφήν), ἡ ἄκρα πόλις, ὁ ὠμὸς-γέρον, ὁ πλάγιος-αὐλός, τὸ μίαν-δραχμὴν (ἔχον νόμισμα), ὁ ἕνα-ὀφθαλμόν (ἔχων Κύκλωψ).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 92.

2. Πρῶτον συνθετικὸν ὄημα. Γρ. § 138

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ἡ ἔρπ(ουσα)-ἄκανθα, ὁ μέλπ(ων)-ᾠδᾶς, ὁ φέρ(ων)-πόνους, ὁ φεύγ(ων)-πόνους (θ. φνγ-), ὁ ἄρχ(ων)-ιατρῶν, ὁ (κε)κτι(μένος)-ἵππους, ὁ πλήττω(ν)-ἵππους (θ. πληγ-), ὁ ἄρχ(ων)-λαοῦ, ὁ ἄρχ(ων)-λῃσιτῶν, ὁ ῥίπτ(ων) ἀσπίδα, ὁ ἀπ(τόμενος)-μάχης, ὁ κρύπτ(ων)-νοῦν, ὁ λύ(ων)-πόνους, ὁ φιλ(ῶν)-πόλιν, ὁ μισ(ῶν)-ἄνθρωπος, ὁ φιλ(ῶν)-πόλεμον, ὁ φιλ(ῶν)-ἄνθρωπος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 93.

3. Πρῶτον συνθετικὸν ἄκλιτον. Γρ. § 139

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ἡμι(συ)-τάλαντον, ἡμί(σεια)-δραχμή, ἡμι(συ)-πλέθρον, ἡμι(συς)-μέδιμνος, ἡμι(συς)-πούς, νη-ὀδύνη, νη-πένθος, νη-ἄνεμος, νη-ποινή, ἁ-ἱκανός, ἁ-δίκη, ἁ-τιμή, ἁ-βλάβη, ἁ-ὄνομα (ἐν τῇ συνθέσει γίνεται ὄνυμα), ἀπὸ-ἄγω, συ(ν)-γράφω, ἐν-βάλλω, ἁ-γαστήρ, εὖ-παῖς, ἁ-παῖς, πλήν-μέλος, εὖ-τύχη, ἁ-ὅμοιος, ἁ-αῖτιος, δυσ-εὔρετός, δυσ-θεατός, εὖ-βατός, ἁ-πᾶς, ἁ-δελφός, ἁ-ξύλον, ἁ-κέλευθος (ἰδὲ περὶ τούτου Γρ. 11, δ' καὶ ζ').

Β' ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΝ

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 94.

1. Δεύτερον συνθετικὸν ὄνομα

(α' δεύτερον συνθετικὸν ὄνομα οὐσιαστικόν. Γρ. § 140)

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : δίκαιος-κριτής, ὠμὸς-γέρον, οἶκον-φύλαξ, ψεύδους-ἄγγελος, γραμμάτων-διδάσκαλος, (ὡς) ξίφος-μάχαιρα, (ὡς) κώμη-πόλις, ὁ κακὸν-δαίμονα (ἔχων), ὁ ξανθήν-

κόμην (ἔχων), ὁ ἄ(νευ)-αἰτίας (ᾧν), ὁ ἐν-ἀγῶνι (ᾧν), ὁ ἄ(νευ)-βάθους, ὁ ὑπὸ-χειρὶ (ᾧν), ὁ ἐπὶ-γῆς (ᾧν), ὁ ἐπὶ-ἡμέρας (ᾧν), ὁ ἄ(νευ)-κτιήμα(τος), ὁ ἄ(νευ)-αἵμα(τος), ὁ φιλῶν-χρήματα, ὁ εὖ(=καλούς)-ἄνδρας (ἔχων).

(β' δεύτερον συνθετικὸν ὄνομα ἐπίθετον. Γρ. § 141)

εὖ-πιστός, ἄ-κακός, ἄ-πιστός, ἄ-δόκιμος, εὖ-ληπτός, πᾶν-ἀγαθός, δυσ-βατός, πᾶν-ποικίλος, δυσ-πιστός, ἄ-φίλος, πᾶν-πονηρός.

Μ Α Θ Η Μ Α 95.

2. Δεύτερον συνθετικὸν ὄñμα. Γρ. § 142

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ὁ ἵππους-τρέφων, ὁ πολὺν-ἐσθίων (θ. φαγ-), ὁ πολλὰ-μανθάνων (θ. μαθ-), ὁ μύρα-παιλῶν, ὁ σὺς-θηρῶν, ὁ σῖτον-μετρῶν, ὁ Ὀλύμπια-νικῶν, ὁ πρὸς (τινα)-φυγῶν, ὁ κνήμες-τρώγων, ὁ νομοῦ-ἄρχων, ὁ φῶς-φέρων, ὁ ψευδῆ-λέγων, ὁ ὅπλοις-μαχόμενος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 96.

3. Δεύτερον συνθετικὸν ἄκλιτον. Γρ. § 143

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ἐν-δέκα, μετὰ-ἔπειτα, ἐκ-πάσαι, παρὰ-αὐτίκα, κατὰ-ἅπαξ, ἐν-πάλιν, ἐπὶ-ἐξῆς, οὐ-τέ, οὐ-δέ, μὲν-τοί, οὐδὲ-ποιέ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 97.

4. Ἑκταδὶς τοῦ ἀρκτικοῦ ὤωνήεντος τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ. Γρ. § 144

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων ἐκτείνων τὸ ἀρκτικὸν φωνῆν τοῦ β' συνθετικοῦ : ὁ στρατὸν-ἄγων, ὁ (μὴ ἀκουστός) ἀν-ἀκουστός, ὁ ὄνον-ἐλαύνων (θ. ἐλα-), ὁ σὺν-δυνῶν (θ. ὁμο-), ὁ τοῖχον-ὀρύσσω (θ. ὀρυχ-), ὁ μίαν ὀροφὴν (ἔχων), ὁ ἕνα ὄνυχα (ἔχων), τὸ δύο-ὀβολούς (ἔχων νόμισμα), (ὁ μὴ ὀμαλός) ἀν-ὀμαλός, (ὁ μὴ ὠφελῶν) ἀν-ὠφελος, ὁ ἄν(ευ)-ὀδύνης, ὁ ἄν(ευ)-ὀνόματος, ὁ ἐξ-ὀλωλός (θ. ὀλ-).

ΑΣΚΗΣΙΣ 98.

5. Συναθία συνθέτων. Γρ. § 147

α' Συνοδετικά

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : πλοῦτος (καὶ) ὑγίεια, ἰστίον (καὶ) κώπη, ἰσθάδες (καὶ) κάρυα, αἵξῃς (καὶ) μείωσις, στενός (καὶ) μακρός, ἰατρός (καὶ) μάντις, θεός (καὶ) ἄνθρωπος, μήτηρ (καὶ) παρθένος.

β' Ὀριστικά

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ὁ ὠμός-γέρον, ἡ ἄκρα-πόλις, ὁ προ-γενόμενος (θ. γον-), ὁ πᾶν-μέλας, ὁ δοκῶν-σοφός, ὁ κα-λῶς-ζέων, ὁ ἄρχ(ων) ἱερεὺς, ὁ δῆμου-γέρον, ἡ δλίγων-ἀρχή, τὸ δῆ-μου-κράτος, ἡ πᾶν-μήτηρ, ὁ πλάγιος-αὐλός.

γ' Ἀντικειμενικά

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ὁ λόγους-γράφων, ὁ φιλῶν-πόλεμον, ὁ κακὰ-ἐργαζόμενος, ὁ φεύγων-πόνους, ὁ φιλῶν-πόνους, ὁ ἔχων-μῦθον, ὁ φέρων-πόνους, ὁ δῶρα-δεχόμενος (θ. δεκ-), ὁ φῶς-φέρων, ὁ δεδιώς-δαίμονας (θ. δει-), ὁ ἀρκῶν-λαῖ, ὁ ἄρχων-κακοῦ, ὁ σῶμα-φυλάττων (=σώματος-φύλαξ), ὁ ἀξιούμενος-ἐπαίνου (=ἄξιος ἐπαίνου), ὁ ψεύδη-ἀγγέλλων (ὁ ψεύδους ἄγγελος).

δ' Κτητικά

Σχημάτισον σύνθετα ἐκ τῶν ἐξῆς λέξεων : ὁ λευκὸν-χιτῶνα (ἔχων), ὁ λευκάς-τριχάς (ἔχων), ὁ μέλανα-πέπλον (ἔχων), ὁ μακρόν-αὐχένα (ἔχων), ὁ ἀργυρᾶ-τόξα (ἔχων), ὁ πολλὰς-σταφυλὰς (ἔχων), ὁ λευκάς-ὠλένας (ἔχων), ὁ εὖ (καλοὺς)-πλοκάμους (ἔχων), ὁ σώας-φρένας (ἔχων), τὸ δύο-δραχμάς (ἔχον νόμισμα), ὁ ἄ(νευ)-αἰδοῦς (=ὁ μὴ ἔχων αἰδῶ).

ΑΣΚΗΣΙΣ 99.

6. Τονισμός τῶν συνθέτων. Γρ. 148

α') Ἐκ τῶν ἐπομένων λέξεων σχημάτισον συνθέτους καὶ τόνισον αὐτάς : ὁ φιλῶν-τιμῆν, ὁ φιλῶν-λόγους, ὁ μισῶν-ξένους, διὰ-σορᾶ, ἐπὶ-τομή, σὺν-γραφεύς, σὺν-μαθητής, ἀμαλλῶν-δετήρ, πρὸ-τιμητέος, κατὰ-λογισμός, σὺν-δεσμός.

β') Παρατήρησον τὸν τονισμὸν καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἐπομένων συνθέτων λέξεων: δ α δ ο-φ ό ρ ο ς (ὁ φέρων δᾶδας), ο ι κ ο-ν ό μ ο ς (ὁ οἶκον νέμων = διευθύνων), σ τ ρ α-τ-η γ ό ς (ὁ στρατὸν ἄγων), ν α ν-π η γ ό ς (ὁ ναῦς πηγνύων=ποιῶν), ἐ ξ-αι ρ ε τ ό ς (= ὁ δυνάμενος νὰ ἐξαιρεθῇ), ἐ ξ-α ί ρ ε τ ο ς (= ὁ ἐξηρημένος), δ ι α-λ υ τ ό ς (= ὁ δυνάμενος νὰ διαλυθῇ), δ ι ά-λ υ τ ο ς (διαλελυμένος), π α τ ρ ο-κ τ ό ν ο ς (= ὁ πατέρα ἀποκτείνας), π α τ ρ ό-κ τ ο ν ο ς (= ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς φονευθεὶς), λ ι θ ο-β ό λ ο ς (= ὁ λίθους βάλλων), λ ι θ ό-β ο λ ο ς (= ὁ λίθοις βαλλόμενος), θ η ρ ο-τ ρ ό φ ο ς (= ὁ θήρας τρέφων), θ η ρ ό-τ ρ ο φ ο ς (= ὁ ὑπὸ θηρῶν τρεφόμενος), π ρ ω τ ο-τ ό κ ο ς (ἡ τὸ πρῶτον τεκοῦσα), π ρ ω τ ό-τ ο κ ο ς (= ὁπρῶτος τεχθεὶς), ὕ ψ ι-π έ τ η ς (γεν. ου) (= ὁ ἐν τῷ ὕψει πε-τῶν), ὕ ψ ι-π ε τ ή ς (γεν. οὔς) (= ὁ ἐκ τοῦ ὕψους πεσών).

Μ Α Θ Η Μ Α 46.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συνοπτικὴ ἐπισκόπησις καὶ ἐπανάληψις τῶν προθέσεων». Γρ. 2 33.

Π Ρ Ο Θ Ε Σ Ε Ι Σ

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 100.

1. Προθέσεις μονόπτωτοι

α') μετὰ γενικῆς: ἀντί, ἀπό, ἐξ ἢ ἐκ, πρό, ἄνευ, ἔνεκα, ἄχρι, μέχρι· β') μετὰ δοτικῆς: ἐν, ξὺν ἢ σύν· γ') μετ' αἰτιατικῆς: εἰς ἢ ἐς, ὡς, ἀνά.

Α'. 1. Ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦς ζῆν αἰρετέος (ἐστὶν) ὁ ἔνδοξος θάνατος. 2. Ἀπ' ἀγαθῆς γνώμης ἔργα χρηστὰ γίνεται¹. 3. Θεός ἐστιν ὁ σφῆζων ἡμᾶς ἐκ παντὸς κινδύνου. 4. Οἱ φρόνιμοι ἀνδρωποὶ πρὸ τῶν πράξεων βουλευόνται. 5. Ἄνευ ὁμονοίας οὐκ ἐστὶν εὐδαιμονία. 6. Θεραπεύομεν τὰ δένδρα τοῦ καρποῦ ἔνεκα. 7. Τὰ τεῖχη ἄχρι Πειραιῶς ἐξ-ικνεῖτο¹. 8. Ἀπὸ γενεᾶς μέχρι θανάτου ἀναριθμήτους εὐεργεσίας παρέχει ἡμῖν ὁ Θεός. 9. Ἐν τῇ πόλει οἰκῶ. 10. Τὸν πιστὸν ἄνδρα ἐν τοῖς κινδύνοις γινώσκομεν. 11. Σὺν τῷ πατρὶ ἡλθομεν. 12. Σὺν τῷ Θεῷ παντὸς ἔργου ἄρχεσθε. 13. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον

ἤγαγε. 14. Τὸν ὁμοῖον ὁ Θεὸς ἄγει ὡς τὸν ὁμοῖον. 15. Ἀνὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν εἰρήνη ἔσται.

Β'. 1. Ἀντὶ δούλου ἐλεύθερος ἔχω γίνεи. 2. Ἀπὸ καλῶν γονέων γεννῶνται² καλὰ τέκνα. 3. Ἐκ τῶν ἔργων πρόπει³ νὰ κρίνῃ⁴ τις μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων. 4. Πρόπει νὰ ἀποθνήσκῃ⁴ (τις) χάριν⁵ τῆς πατρίδος. 5. Ἄνευ ἐπιμελείας οὐδὲν (ἐκ) τῶν δεόντων γίνεται³. 6. Πάντες χάριν⁶ κέρδους κοπιᾶζουσι⁷. 7. Ἡ πεδιάς⁸ φθάνει μέχρι τῆς θαλάσσης. 8. Δὲν εἶναι δυνατόν⁹ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸν χαρακτήρα¹⁰ τῶν ἀνθρώπων νὰ γνωρίζωμεν¹¹. 9. Μὲ τὴν βοήθειαν¹² τοῦ Θεοῦ ὑγιαίνομεν. 10. Ἀπαντες εἴμεθα σοφοὶ εἰς τὸ νὰ νοουθετῶμεν⁴. 11. Πορεύομαι πρὸς¹³ τὸν πατέρα. 12. Οἱ λησται ἐπάνω¹⁴ εἰς¹⁴ τὰ ὄρη πλανῶνται.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 101.

2. Προθέσεις δίπτωτοι

Μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς: διὰ, κατά, μετὰ, ὑπέρ.

Α'. 1. Τιρώσκω τὸν πολέμιον διὰ τοῦ θύρακος¹. 2. Διὰ παντὸς τοῦ βίου² ἐπιμελοῦ ἐγκρατείας. 3. Διὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν³ ἠῤῥηται Φίλιππος. 4. Ὅργη καὶ τιμωρία ἔστω κατὰ τοῦ ἀδίκου. 5. Κατὰ τὸν νόμον⁴ οἱ δικασταὶ κρίνουσι. 6. Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται. 7. Μετὰ πολὺν χρόνον συνελήλυθαμεν. 8. Ὑπὲρ⁵ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσι. 9. Μανία ἔστιν ὑπὲρ⁶ δύναμιν ποιεῖν τι.

Β'. Ἦλθον διὰ (μέσου) τῆς ἀγορᾶς. 2. Θαῦμα¹ εἶναι ἂν² τις ἔχει εὐτυχῆσει καθ' ὅλον τὸν βίον (του³). 3. Διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν ταύτης τῆς χώρας ἐγίνατε κύριοι⁴. 4. Ἄν² ὁ Θεὸς (εἶναι) ὑπὲρ ἡμῶν, οὐδεὶς (εἶναι) καθ' ἡμῶν. 5. Συμφώνως⁶ πρὸς⁵ τὸν νόμον θὰ κρίνῃ ὁ δικαστής. 6. Οὐδὲν θέλω νὰ ἀποκτῶ⁶ μετ' ἀδικίας. 7. Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ἐκυριεύθη⁷ τὸ στρατιόπεδον τῶν ἐχθρῶν⁸. 8. Ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους πρόπει⁹ νὰ ὑπομένῃ (τις)¹⁰. 9. Ἐργάζομαι πέρα¹¹ τῆς δυνάμεώς μου.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 102.

3. Προθέσεις τρίπτωτοι

Περί, ἀμφί, παρά, πρὸς, ἐπί, ὑπό.

Α'. 1. Ὁ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βου-

λεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτριῶν. 2. Ἐνιοὶ τῶν Περσῶν σιρεπιτὸνς περὶ τοῖς τραχήλοις¹ εἶχον. 3. Οἱ στρατιῶται τὰ ὅπλα περὶ τὴν σκηνὴν¹ ἔθεντο. 4. Εἰς καιρὸν³ ἦκεις, ὅπως τῆς δίκης ἀκούσης τῆς ἀμφὶ⁴ τοῦ πατρὸς. 5. Κλέαρχος ἦν, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ⁵ τὰ πεντήκοντα ἔτη. 6. Παρὰ σοφοῦ σοφόν τι χρὴ μανθάνειν (τινά). 7. Οὐ παρὰ τῇ μητρὶ⁶ σιτοῦνται οἱ τῶν Περσῶν παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ⁶. 8. Ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν⁷ περίπατος ἡδιστός ἐστιν. 9. Πρὸς τοῦ ποταμοῦ⁸ τὰ ὑποζύγια εἶχομεν. 10. Οἱ ποταμοὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς⁸ οὐ μεγάλοι εἰσὶν. 11. Βεβαίωταται φίλοι εἰσὶ γονεῦσι πρὸς τέκνα. 12. Πᾶς ὁ ἐπὶ⁹ γῆς καὶ ὑπὸ¹⁰ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάσιος (ἐστίν). 13. Οἱ Θοῤῃκες ἀλωπεκίδας ἐπὶ⁹ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι. 14. Ἀνέβην ἐπὶ⁹ τὸν ἵππον. 15. Πηγὴ ὑπὸ¹⁰ τῆς πλατάνου ῥεῖ. 16. Πολλὰ ἐθέλω διδάσκεσθαι ὑπὸ χρηστῶν μόνον. 17. Κάθημαι ὑπὸ¹⁰ δένδρῳ μεγάλῳ. 18. Περιεπατοῦμεν χθὲς ὑπὸ¹⁰ τὰ δένδρα.

Β'. 1. Περὶ τίνος θὰ σκεφθῇτε;¹ 2. Οἱ βάρβαροι εἶχον βραχιόλια πέριξ τῶν χειρῶν². 3. Πέριξ τοῦ τείχονος³ ἔτρεχον. 4. Παρὰ τοῦ Κύρου οὐδεὶς ἀπήρχετο⁴ πρὸς βασιλέα. 5. Μένε πλησίον⁵ μου⁵, ὦ παῖ. 6. Πλησίον⁶ τῆς ὁδοῦ⁶ (ὑπάρχει) εἶναι κρήνη. 7. Ἡ Χαλκὶς πρὸς (τὸ μέρος) τῆς Βοιωτίας κεῖται. 8. Πλησίον⁷ τοῦ ὄρους ἐστρατοπέδευσεν ὁ βασιλεὺς. 9. Ὁ σοφώτατος (παραβαλλόμενος) πρὸς τὸν θεὸν πίθηκος θὰ φανῇ καὶ κατὰ τὴν σοφίαν⁸ καὶ κατὰ τὸ κάλλος⁸. 10. Ἐπ' ἐμοῦ τοῦτο ἔχει γίνεαι. 11. Ταυρίαν εἶχες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου⁹. 12. Ὁ Ξέρξης κατὰ τῆς Ἑλλάδος (ἐξ)εστράτευσεν. 13. Κάθησαι ὑποκάτω¹¹ τοῦ δένδρου. 14. (Ἄς) περιπατήσωμεν ὑποκάτω¹² τῶν δένδρων.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

ΜΑΘΗΜΑ 47.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Συστηματικὴ ἐπισκόπησις τῶν κυριωτέρων καὶ συνηθεστέων συνδέσμων». Γρ. 2 33 γ' 6.

ΑΣΚΗΣΙΣ 103.

1. Σύνδεσμοὶ συμπλεκτικοί (καί, τέ, οὔτε, μήτε, οὐδέ, μηδέ)

Α'. 1. Τῶν αὐτῶν δέονται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἀνὴρ, δικαιοσύνης

καὶ σωφροσύνης. 2. Δύο ἐστὶ¹ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἢ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἢ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδομένη δωρεά. 3. Ἔργον καλὸν οὔτε θείον οὔτε ἀνθρώπινον χωρὶς ἀρετῆς γίνεται. 4. Μῆτε γέλωτα προπετῇ στέργε μῆτε λόγον μετὰ θράσους ἀποδέχον. 5. Οὐδ' ολκέτας χρῆ ὀργῇ κολάζειν². 6. Μηδὲ βελόνης ἀλλοτριᾶς ἐπιθυμῆσης.

Β'. 1. Καὶ ἐγὼ καὶ σὺ εἴμεθα ἐπιμελεῖς. 2. Καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ φιλοσοφία εἶναι¹ ἄξια² λόγον. 3. Ὁ θάνατος οὔτε τοὺς κακοὺς παραβλέπει³ οὔτε τοὺς καλοὺς θανμάζει. 4. Μῆτε πάντα νὰ ἀκούης μῆτε πάντα νὰ μανθάνης. 5. Τὴν ὑπερηφανίαν οὐδὲ οἱ δοῦλοι (ὑπο)-φέρουσι. 6. Μηδὲ εἰς τὸν ἀδελφόν⁴ σου (νὰ) λέγῃς τὸ μυστικόν⁵ (σου).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 104.

2. Σύνδεσμοι ἀντιθετικοί (μέν, δέ, μέντοι, ἀλλά, εἰ καί, καίτοι, μὴν, καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν)

Α'. 1. Ὁ μὲν πλοῦτος θνητός (ἐστὶ), ἡ δὲ δόξα ἀθάνατος (ἐστὶ). 2. Λέγεις μὲν τι, ὦ παῖ, οὐ μέντοι ὅσον οἶει. 3. Οὐχ οἱ πλούσιοι, ἀλλ' οἱ ἀγαθοὶ εὐδαίμονες εἰσι. 4. Χρηστὰ βουλευεῖς, εἰ καὶ (καίτοι) νεώτερος εἶ. 5. Καὶ μὴν (ἀλλὰ μὴν) καὶ τοῦτο μαθήσῃ.

Β'. 1. Ἐγὼ μὲν παίζω, σὺ δὲ ἀναγινώσκεις¹. 2. Ὁ παῖς ὁμοιάζει² μὲν μὲ φιλόσοφον³, εἶναι ὅμως⁴ ἀνόητος. 3. Δὲν⁵ κατώρθωσας⁶ ὅσα⁷ ἤθελες, ἀλλ' ἀπῆλθες ταχέως. 4. Συμβουλεύω σε², ἂν καὶ⁸ εἶμαι νεώτερός σου. 5. Ἀλλ' ὅμως⁹ καὶ τοῦτο πρόπει¹⁰ (ἡμεῖς) νὰ μάθωμεν¹¹.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 105.

3. Σύνδεσμοι διαζευκτικοί (ἢ, εἴτε-εἴτε, ἕαντε-ἕαντε, ἄντε-ἄντε, ἥντε-ἥντε)

Α'. 1. Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε. 2. Εἴτε Ἀύσανδρος εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικὰ βούλεται εἶναι¹ οὐ κωλύω. 3. Ὁ ἀγαθὸς εὐδαίμων ἐστίν, ἕαντε (ἄντε, ἥντε) μέγας καὶ ἰσχυρὸς ἕαντε (ἄντε, ἥντε) σμικρὸς καὶ ἀσθενὴς ἦ.

Β'. 1. Ὁ λόγος τούτου εἶναι ἢ ἀληθὴς ἢ ψευδής. 2. Ὁ ἀνθρώπος εἴτε πλούσιος εἴτε πτωχὸς εἶναι θὰ ἀποθάνῃ. 3. Εἴτε¹ τώρα² εἴτε¹ ἔπειτα ζητήσητε, θὰ εὑρητε ὅτι³ λέγω τὰ ἀληθῆ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 106.

4. Σύνδεσμοι αἰτιολογικοί (γάρ, ὥς, ὅτι, διότι, ἐπεί, ἐπειδή, ὅτε, ὁπότε)

Α'. 1. Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη (ἐστὶ) καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον (ἐστὶ). 2. Δέομαί σου παραμεῖναι¹, ὥς ἐγὼ οὐδενὸς ἂν² ἥδιον ἀκούσαιμι² ἢ σοῦ. 3. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἐπεὶ (ἐπειδὴ) καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸ εἶπε. 4. Χαίρω, ὅτι εὐδοκίμεῖς, ὦ παῖ. 5. Ἀρδιαὸς ἐπορεύετο ἐφ' ἀμάξης, διότι ἐτίερωτο. 6. Ὅτε (ὁπότε) πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται³, εἰκὸς (ἐστὶν) ὑμᾶς μὴ ἡγεῖσθαι⁴ πιστοὺς τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους.

Β'. 1. Πολλὰ δύνασαι νὰ μάθης⁴ διότι² εἶσαι εὐφυής. 2. Αὐ-
ποῦμαι πολὺ³, (δι)ότι ἔχει ἀποθάνει ὁ φίλος μου. 3. Νὰ μὴ ὀργίζῃσαι κατὰ¹ τῆς μητρὸς⁴ σου, διότι σε⁴ ἐπιπλήττει, ὅταν ἀτακτῇς⁵. 4. Ἐπειδὴ ἔγινε⁶ σεισμός, ἡ οἰκία μου ἔχει πέσει. 5. Ἡ παροῦσα⁷ κατάστασις⁷ εἶναι⁸ χालεπή, ἀφ' οὗ (=ἐπειδὴ) ἔχομεν στερηθῇ ἀρίστων στρατηγῶν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 107.

5. Σύνδεσμοι χρονικοί (ὅτε, ὁπότε, ἔσθι, ἐπεί, ἐπειδὴ, ἡνίκα, ἄχρι, μέχρι, ἕως, πρὶν)

Α'. 1. Ὅτε (ὁπότε) εὐτυχεῖς, μὴ μέγα φρόνει. 2. Ἐπεὶ (ἐπειδὴ) ἡμέρα ἐγένετο, ἦλθεν ὁ ἀνὴρ. 3. Οἱ στρατιῶται ἔπαιον τὸν ἄνθρωπον, ἔσθι ἡνάγκασαν αὐτὸν πορεύεσθαι¹. 4. Ταῦτα ἐποιοῦν, μέχρι (ἄχρι) σκότος ἐγένετο. 5, Ἔως ἂν ἐμπνέω, οὐ παύσομαι φιλοσοφῶν². 6. Μὴ δίκην δικάσης πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. 7. Ὅταν (ὅτε + ἂν) πλεῖστά τις ἔξη, τότε πλεῖστοι αὐτῷ ἐπιβουλεύουσι. 8. Μαίνόμεθα πάντες, ὁπότε (ὁπότε + ἂν) ὀργιζόμεθα. 9. Ἐπειδὴν (ἐπειδὴ + ἂν) ἅπαντα ἀκούσῃτε, κρίνατε.

Β'. 1. Δέν¹ σε εὖρον, ὅτε ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου. 2. Ἀφ' οὗ² ἔγινεν³ ἡμέρα, ἡρχισα⁴ τὸ ἔργον⁵ μου. 3. Περιμένετε, ἕως ὅτου⁶ ἔλθω. 4. Εἰργαζόμεθα, μέχρι (ς ὅτου) ἔγινε³ σκότος. 5. Ἐν ὅσῳ⁷ ζῶμεν, δέν¹ θὰ παύσωμεν⁸ νὰ φιλοσοφῶμεν⁹. 6. Νὰ μὴ¹⁰ κάμνης¹⁰ κανένα¹⁰ φίλον σου, πρὶν (ἂν) ἐξετάσης πῶς ἔχει μεταχειρισθῇ¹¹ τοὺς

πρότερον φίλους (του). 7. "Οταν ἔλθῃ πλησίον¹² ὁ θάνατος, οὐδείς θέλει¹³ νὰ ἀποθάνῃ⁷⁴.

ΑΣΚΗΣΙΣ 108.

6. Σύνδεσμοι συλλογιστικοί (ἄρα, οὖν, τοίνυν, οὐκοῦν, οὐκουν, δὴ, τοιγάροτοι, τοιγαροῦν)

Α'. 1. Πᾶς ἄνθρωπός ἐστι θνητός. "Αρα καὶ ἡμεῖς θνητοὶ ἐσμεν. 2. Τὸ στράτευμα ὃ οὔτος ἐπέλιπε. Κρέα οὖν ἥσθιον οἱ στρατιῶται. 3. Ταῦτα τοίνυν οὕτως ἔχει, ὥς σὺ λέγεις. 4. "Εμπειρός εἰμι τῶν πολεμικῶν. Οὐκοῦν περὶ πολέμον συμβουλευέσω. 5. Σὺ ἄπειρος εἶ τῶν πολεμικῶν. Οὐκουν περὶ πολέμον συμβουλεύσεις. 6. Οἱ στρατιῶται ἔλεγον ὅτι κατίδοιεν (=κατεῖδον) τοὺς πολεμίους. "Εδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς συναγαγεῖν¹ τὸ στράτευμα. 7. Σωκράτης ἀεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπῆναι. Τοιγαροῦν (τοιγάροτοι) οἱ ἀγαθοὶ εὖνοι αὐτῷ ἦσαν.

Β'. Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί. "Αρα (λοιπὸν) καὶ ἡμεῖς θὰ ἀποθάνωμεν. 2. "Η "Επύραξα ἔδωκεν εἰς τὸν Κῦρον πολλὰ χρήματα. Τότε λοιπὸν¹ ὁ Κῦρος ἐπλήρωσεν² εἰς τοὺς στρατιώτας³ τὸν μισθόν (των). 3. Ταῦτα λοιπὸν⁴ εἶχον τοιοῦτοτρόπως⁵, ὅπως⁶ σὺ ἔλεγες. 4. "Εχω χρήματα πολλά. Λοιπὸν⁷ θὰ δώσω εἰς τὸν πτωχόν⁸. 5. Δὲν⁹ ἔχεις χρήματα. Λοιπὸν¹⁰ δὲν¹⁰ θὰ δώσης εἰς τὸν πτωχόν⁸. 6. Πάντοτε¹¹ εὐηργέτης τοὺς πτωχοὺς⁸. Διὰ¹² τοῦτο¹² λοιπὸν¹² σὲ ἀγαπῶσι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 109.

7. Σύνδεσμοι εἰδικοί (ὅτι ὥς)

Α'. 1. Λέγεις ὅτι ὄντως ἐστὶ κοινὰ τὰ τῶν φίλων. 2. "Εμὲ οὐ πείσεις ὥς ἡ ἀδικία ἐστὶ τῆς δικαιοσύνης λυσιτελεστέρα.

Β'. 1. Λέγεις ὅτι εἰμαι ὑβριστής καὶ βίαιος. 2. "Ο Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν ὅτι δὲν¹ ἄφηνεν² αὐτὸν νὰ ἡσυχάζῃ³ τὸ τρόπαιον (τοῦ) Μιλτιάδου.

ΑΣΚΗΣΙΣ 110

8. Σύνδεσμοι τελικοί (ἵνα, ὅπως, ὥς, μή)

Α'. 1. Τὸν κακὸν ἀεὶ δεῖ κολάζειν¹, ἵνα ἀμείνων ᾦ. 2. "Εξήλθε

Handwritten signature

Ξενοφῶν, ὅπως μάθοι (μάθη) τὰ περὶ Προξένου. 3. Κῦρος φίλων ᾤετο δεῖσθαι², ὥς συνεργούς ἔχοι (ἔχη). 4. Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῆς εἶναι² κακός.

Β'. 1. Λύο ὧτα ἔχομεν καὶ στόμα ἐν, ἵνα περισσότερα¹ μὲν ἀκούωμεν, ὀλιγότερα² δὲ λέγωμεν. 2. Ἐξῆλθον, ὅπως μάθω³ τὰ περὶ τοῦ φίλου μου.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 111.

9. Σύνδεσμοι ὑποθετικοί (εἰ, [εἰ+ἄν]=ἐάν, ἥν, ἄν)

Α'. 1. Εἰ λέγεις τοῦτο, ἁμαρτάνεις. 2. Εἰ σοφὸς ἦσθα, οὐκ ἄν¹ ἐπίστευες¹ τοῖς κόλαξι. 3. Ἐὰν εὖ φρονῆς, εὐδαίμων ἔσῃ. 4. Ὡς² οὐδὲν ἢ μάθῃς, ἄν μὴ νοῦς παρῇ.

Β'. 1. Ἄν¹ ὅλοι² οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί, καὶ σὺ θὰ ἀποθάνῃς. 2. Ἄν¹ εἶχον, θὰ³ σοι ἔδιδον³. 3. Ἄν νέος κοπιᾷσῃς⁴, θὰ ἔχῃς γῆρας εὐθαλές. 4. Ἄν ἔχωμεν χρήματα, θὰ ἔχωμεν φίλους.

Μ Α Θ Η Μ Α 48.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ. «Ὅλιγα περὶ τῶν ἐπιφωνημάτων». Γρ. 2 33, δ' 7.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 112.

Ἑ π ι ῶ ν ἡ μ α τ α

1. Θαυμαστικά : βαβαί, παπαῖ, ῶ (=πῶ πῶ, ὦ).
2. Σχελιαστικά (λυπηρά) : ἰού, ἰώ, οἴμοι, οὐαί, φεῦ (=ἄχ, ὄχ, δυστυχία μου, ἀλλοίμονον).
3. Κλητικὸν ῶ.
4. Ἐκκλησιαστικὸν ἄ.
5. Θειαστικά (ἐνθουσιασμοῦ δηλωτικά) : εὐοῖ, εὐάν (γεια σου, ἐμπρός).
6. Γελαστικά : ᾄ, ᾄ, ᾄ, ἦ ᾄ, ᾄ, ᾄ.

Α'. 1. Βαβαί, σὺ δ' ἐνοπλος τί βούλει ; 2. Παπαῖ, ἀπόλωλα, τέκνον. 3. Ὡ τῆς μωρίας τῶν πολλῶν, οἱ τὸν χρυσὸν τῆς ἀρετῆς προαιροῦνται. 4. Ἰού, ἰὼ ὥς¹ πανοῦργος εἶ. 5. Ἰώ, ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. 6. Οἴμοι τάλας. Οἴμοι τῶν κακῶν. 7. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι. 8. Φεῦ τῆς ἀφροσύνης. 9. Ὡ γῆρας, ὥς¹ ἐπαχθές ἀνθρώποις εἶ. 10. Ἄ δειλέ, φύγε. 11. Χορεῦσαι παρακαλεῖ με ὁδε ᾄ, ᾄ, ᾄ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΙΣ 1.

(Τὰ ἐν ταῖς ἀσκήσεσιν ἀπαντῶντα κύρια ὀνόματα βλέπε ἐν τῷ
λεξιλογίῳ τῶν κυρίων ὀνομάτων).

Α'. Ἦν, ἦτο. Ἐμπορία, ἐμπόριον. Ἐρμαῖ, στῆλαι φέρουσαι κεφαλὴν Ἑρμοῦ. Τάλαντον, ποσὸν 6000 δραχμῶν. Δύναμαι, ἰσχυρὰ. Μνᾶ, ποσὸν 100 δραχμῶν. Εἰσί, εἶναι. Λεοντή, δέρμα λέοντος. Περιβάλλομαι, ἐνδύομαι. Ἐστί, εἶναι. Φεύγω, ἀποφεύγω. Ἐπὶ γῆς, ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ὑπὸ γῆς, ὑποκάτω τῆς γῆς. Ἀντάξιος, ἰσάξιος, ἴσης ἀξίας.

Β'. 1. ἦν. 2. δοτ. ἄνευ προθέσεως. 3. παντοῖος. 4. πρόσ-
απτω. 5. μάλιστα. 6. θεραπεύω. 7. θύω. 8. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 9.
ἐστί. 10. γαλῆ. 11. εἰσί. 12. δορά.

ΑΣΚΗΣΙΣ 2.

Α'. 1. (καν. 3). 2. (καν. 1).— Ἰμάτιον, φόρεμα. Κόσμος, στο-
λισμός. Νοῦς, λογικόν, νοῦς, γνῶμη. Ὡσπερ, καθώς. Χαλινός,
χαλινάρι(ον), γκέμι. Ὑπερέχω (τινός), εἶμαι ἀνώτερος (τινός). Ἐκ-
καλύπτω, φανερώνω. Ροῦς, ρεῦμα. Πλοῦς (θαλάσσιον) ταξείδιον.
Δεινός, φοβερός. Μεστός, γεμᾶτος. Κυβερνήτης, πηδαλιούχος, πλοί-
αρχος. Γινώσκω, γνωρίζω. Ὅσοι, κόκκαλον. Ταῦρος, ἀρσενικός
βοῦς. Ἰσχυρός, δυνατός, στερεός. Κανοῦν, κάνιστρον.

Β'. 1. ἐστί. 2. οὐ. 3. δοτ. ἄνευ προθ. 4. εἰσί. 5. βίος. 6. ἦν.
7. ἐν μετὰ δοτ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 3.

Α'. 1. (καν. 14). — Ἐστόν, εἶναι. Βίος, ζωή. Ἀσυνεσία, ἀπερι-
σκεψία, ἀνοησία. Ἀπέχομαι (τινός), ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος,
ἀπέχω ἀπὸ τι. Πονηρός, κακός. Χρηστός, καλός, ἐνάρετος. Διάλυσις,
ἀποσύνθεσις, χωρισμός. Ὡσπερ, καθώς. Ὄντω, τοιουτοτρόπως. Χαλεπός,
δύσκολος. Κυβερνῶ, διευθύνω, διοικῶ. Δουλεύω (τινί), εἶμαι δούλος.

(εἷς τινα). Δεσπότης, κύριος (ἀπόλυτος). Κελεύω, διατάττω. Ἐτερος, ἄλλος. Διώκω, καταδιώκω, κυνηγῶ.

Β'. 1. ἐστίν. 2. δυϊκός ἀριθμός. 3. πενία. 4. ἀπέχεσθε. 5. ἀγαθός, χρηστός. 6. κολάζω. 7. Λέγετον. 8. δοτ. δυϊκοῦ. 9. ὁρῶ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 4.

Α'. 1. (καν. 1). 2. (καν. 6) χάριν, πρὸς τιμὴν τῆς Ἡρας. 3. (καν. 7). 4. (καν. 8). — Λεώς, λαός. Νεώς, ναός. Πρὸ τῶν νεῶν — ἔμπροσθεν τῶν ναῶν. Βωμός, θυσιαστήριον. Θανμαστός, ἄξιος θαυμασμοῦ. Ἐως, αὐγή (ξημέρωμα), ἀνατολή. Ἀμα τινί, συγχρόνως μέ τι. Ταῶς, παγώνιον. Λαγός, λαγός. Νέμομαι, βόσκω. Ὁρφῶς, ῥοφός (ψάρι). Μείζων, μεγαλύτερος.

Β'. 1. ἐστί. 2. καλός. 4. ἦν. 4. εἰσί. 5. κάλλιστος. 6. ἅμα τῇ ἔφ. 7. δοτ. ἄνευ πρεθέσεως.

ΑΣΚΗΣΙΣ 5.

Α'. 1. (καν. 1). 2. (καν. 2). 3. (καν. 8). — Οὐ, δέν. Πόνος, κόπος. Παιδεύομαι, διδάσκομαι. Ἄνους, ἀνότητος. Ἀνοια, ἀνοησία. Εὖνους (τινί), εὐνεϊκός (πρὸς τινά), εὐμένης. Γινώσκω, γνωρίζω. Ἀδελφιδούς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιός. Πολέμιος, ἐχθρός. Κακό-νους, κακῶς διατεθειμένος, δυσμένης.

Β'. 1. οὐ. 2. σφίζει (καν. 1). 3. ἐκόπτετο (καν. 1). 4. Μὴ ἔριξε. 5. δοτ. ἄνευ προθ. 6. εἰσί. 7. ἐστί. 8. γινώσκομαι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 6.

Α'. Ἀγήρως, ὁ μὴ γηράσκων, ἀγήραστος. Βίος, ζωή. Πλέως, πλήρης, γεμάτος. Ἀγαθός, καλός. Ἰλεως, εὐμένης, εὖσπλαγχνος. Εὐχομαι, προσεύχομαι. Πεδίον, πεδιάς. Παντοδαπός, παντὸς εἶδους. Σύμπλεως, πλήρης, γεμάτος. Εὔρεως (χώρα), ἡ ἔχουσα καλὴν γῆν. Εὐάνδρος, ἡ ἔχουσα καλοὺς ἄνδρας. Οἰκέτης, ὑπηρετής, Κομίζω, φέρω. Ἐκπλεως (ἐντελῶς) πλήρης. Εἰ, ἄν. Ἴσθι, προστακτικὴ τοῦ εἰμί, νὰ εἷται.

Β'. 1. ἐστί. 2. εἰσί. 3. δοτ. ἄνευ προθ. 4. οὐκ. 5. καλός. 6. εἰσί λεπτόγεφ. 7. εἰσὶν εὐγεφ. 8. ἦν (καν. 1). 9. ἔσται. 10. ὦμεν.

29

ΑΣΚΗΣΙΣ 7.

Α'. Οἷς (γεν. οἶός), πρόβατον. Ἐριον, μαλλίον. Ἀμνός (γεν. ἀμνός), ἀρνίον. Γόνυ (γεν. γόνατος), γόνατον. Ἐν γόνασι = ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Δόρυ (γεν. δόρατος), κοντάριον. Θύω (τινί), θυσιάζω (εἰς τινα). Οὕς (γεν. οὔτός), αὐτί(ον). Δήμος, λαός. Βουλευόμεαι (σκεπτόμαι, ἀποφασίζω. Ποικίλος, πεποικιλμένος. Ταῶς (γεν. ταῶ καὶ ταῶνος), παγώνιον. Εἶργω, ἀπομακρύνω. Πονηρός, κακός. Χρώς, (γ. χρωτός), δέρμα. Ἐν χροῖ = μέχρι δέρματος, σύρριζα. Κεῖρω, κουρεύω.

Β'. 1. Εἰσί. 2. καλός. 3. ἦν. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. εὐχοσμία. 6. ἐστί. 7. προσήκει. 8. λέγειν. 9. ἀγορεύω. 10. ἐντυγχάνω (τινί). 11. παρακελεύομαι. 12. δοτ. ἡ αἰτία.

ΑΣΚΗΣΙΣ 8.

Α'. 1. (καν. 14). — Ψεύδομαι, λέγω ψεύματα. Εἰμί, εἶμι. Εἶ, εἶσαι. Ἦν, ἦμην. Ἦσθα, ἦτο. Εἴωθα, συντηθίζω. Προτρέπω, παραινῶ. Αποτρέπω (τινά τινος), ἀπομακρύνω (τινά ἀπό τινος). Αἰσχιστός, αἰσχροτατός. Ποιῶ, κάμνω. Ὀρῶ, βλέπω. Προσδέχομαι, περιμένω. Λογίζομαι, συλλογίζομαι. Διαφέρω (τινός), (ὑπέρέχω).

Β'. 1. ἐστί. 2. εἰσί. 3. δεσπότης. 4. οἰκίτης. 5. ἐν φ. 6. προέχω. 7. ἅμα. 8. ὁρᾶν. 9. ἀκούειν. 10. παρεῖναι. 11. ἦν. 12. ἐγεγόνει.

ΑΣΚΗΣΙΣ 9.

Α'. 1. (καν. 14). — Καταλείπω, ἀφήνω. Βούλομαι, θέλω. Ἐσθίω, τρώω. Ποιῶ, κάμνω, πράττω. Τάσσομαι, παρατάσσομαι, τοποθετοῦμαι. Δεῖ, πρέπει. Ἐσχατος, μέγιστος. Γιννώσκω, φρονῶ, νομίζω.

Β'. 1. ἐστί. 2. σχολή. 3. μεταβέβηκε. 4. εἰσί. 5. ὑμεῖς. 6. εἰρήκαμεν. 7. περί. 8. εἶ. 9. εἰσί. 10. γιννώσκω.

ΑΣΚΗΣΙΣ 10.

Α'. Μάλιστα, πρὸ πάντων. Παιδεύω, ἐκπαιδεύω, ἀνατρέφω. Τύραννος, βασιλεύς. Σφάλλομαι, κάμνω σφάλματα, σφάλλω. Πρεσβύτατος, ὁ πλέον μεγαλύτερος, ὁ πλέον γεροντότερος. Κέρας, πτέρυξ.

(στρατοῦ). Ὅπισθοφυλακῶ, εἶμαι ὀπισθοφύλαξ. Ἄγω, φέρω. Ἐπομαι (τινί), ἀκολουθῶ (τινά).

Β'. 1. δυῖκ. ἀριθ. 2. μάλιστα. 3. γενική. 4. ἐθέτην. 5. σφώ. 6. ἔχοιτον. 7. Ἀξίω. 8. ἐστόν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 11.

Α'. 1. εἶναι ἴδιον τῶν... 2. (καν. 20). 3. (καν. 16, 1). 4. (καν. 14). 5. (καν. 19). — Ἀμεινον, καλύτερον. Ἀφρων, ἀνόητος. Εὐφραίνω, εὐχαριστῶ. Ὑβρις, ὑπερηφανία. Σφάλλω, κάμνω τινὰ νὰ πέσῃ, βλάπτω. Αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι. Σώφρων, φρόνιμος. Ἀμύνομαί τινα, ἀποκρούω τινά. Τέμνω, κόπτω. Ἀμύνω τινί. βοηθῶ τινα. Οἰκίρω, λυποῦμαι. Φαίνω, φανερώνω. Δεῖ, πρέπει. Ποιῶ, πράττω, κάμνω.

Β', 1. οὐ. 2. (καν. 14). 3. χρηστός, ἀγαθός. 4. αἰί. 5. σὺν Θεῷ. 6. ὁμιλία. 7. φθείρω. 8. δοτική. 9. δεῖο ἢ ἔδει.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 12.

Α'. 1. (κ. 21). 2. (κ. 24). 3. (κ. 14). 4. (κ. 19). 5. διότι. 6. (κ. 23). 7. (κ. 14). 8. (κ. 12). — Ἀπέχομαί τινος, ἀπέχω ἀπὸ τι. Κερδαίνω, κερδιζώ. Μωραίνω, εἶμαι μωρός, ἀνόητος. Ὅμοιοῶ, ἔχω ὁμόνοϊαν, συμφωνῶ. Ἀπειλοῶ, φοβερίζω. Αἰί, πάντοτε. Σφάλλομαι, σφάλλω, ἀποτυγχάνω, βλάπτομαι. Ἀποβάλλω, χάνω. Μείζων, μεγαλύτερος. Σὺν Θεῷ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Πολέμιος, ἐχθρός. Πέμπω, στέλλω. Σημαίνω, δίδω σημεῖον, ἀναγγέλλω. Χρή, πρέπει. Κάμνω, κοπιᾶζω. Περαινώ, φέρω εἰς πέρας, τελειώνω.

Β'. 1. ἔρη. 2. ἐστί. 3. οὐ. 4. ἀπαρέμφ. (κ. 14). 5. μή. 6. δοτική ἄνευ προθέσεως. 7. ἀμύνω τινί. 8. τὸν σηματοῦντα (κ. 23). 9. ἀπαρέμφ. (κ. 12). 10. ἄμεινον. 11. ὑπέρ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 13.

Α'. 1. (κ. 2). 2. (κ. 24). 3. (κ. 12). 4. (κ. 14). 5. (κ. 19 ἢ 20). 6. (κ. 19). — Μέγα φρονῶ, μεγαλοφρονῶ. Ὁργῆς χάριν, ἔνεκα ὀργῆς. Ἐκφαίνω, φανερώνω. Ἱερόν, ναός. Ραίνω, ῥαντίζω. Καθαίρω, καθαρίζω. Ἀποφαίνομαι, λέγω (τὴν γνώμην μου). Ἐν-

τέλλομαι (τινί), παραγγέλλω, διατάσσω. Ἐπὶ τοὺς πολεμίους, κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἀποκτείνω, φονεύω. Μιαίνω, μολύνω. Κρεῖττον, καλύτερον, προτιμότερον. Εὖ, καλῶς. Καλόν, ὥραϊον. Πεπαίνω, καταπραύνω. Πάυομαι (τινός), παύω (τι). Μαίνομαι, τρελλαίνομαι. Ἄλλομαι, πηδῶ. Αἴρωμαι, σηκώνω ἐπάνω μου. Στάδιον, τόπος, ἐν τῷ ὁποίῳ διηγωνίζοντο εἰς τὸ τρέξιμον. Κοιλαίνω, βαθουλώνω. Πείρα, βράχος. Φθείρω, καταστρέφω.

Β'. 1. γεν. 2. τὴν φέρουσιν, 3. ἀποφαίνομαι. 4. ποιῶ, 5. ὥσπερ, 6. ἐντέλλομαι. 7. δοτ. 8. χαλεπός. 9. ἐστί. 10. ἀπαρέμφ. 11. οὐκ. 12. φθείρω. 13. μέσον (ἀπεκρίνω).

Λ Σ Κ Η Σ Ι Σ 14.

Α'. 1. (κ. 16, 1). 2. (κ. 16, 1). 3. ὑπὸ τῆς τύχης. 4. διότι εἶναι. 5. (κ. 20). 6. δύνασαι νὰ ἴδῃς = δύναταί τις νὰ ἴδῃ. 7. (κ. 17). 8. (κ. 5). 9. (κ. 22). 10. (κ. 6). 11. (κ. 8). — Νῦν, τώρα. Εἶκω (τινί), ὑποχωρῶ (δὲν ἐναντιώνομαι). Αἰῶςτος, ἄριστος. Ὡ λῶστε, ὦ ἄριστε, ὦ φίλτατε. Ἀποφαίνω, φανερώνω, ἀποδεικνύω. Γάρ, διότι. Πέφηνα, παρακμ. τοῦ φαίνομαι, φανερώνομαι. Μᾶλλον, περισσότερον. Κοσμῶ, στολίζω. Κάλλιςτος, ὡραιότατος. Ἐσθής, φόρεμα. Σφάλλομαι, ἀπατῶμαι. Διασπείρω, διασκορπίζω. Πλείων, περισσότερος. Διαφθείρω, καταστρέφω. Παροξύνω, ἐρεθίζω, παροργίζω. Ἀνατρέπω, καταστρέφω. Ἐντάφιον, σάβανον. Λύω, διαλύω.

Β'. 1. ἀποφαίνω. 2. μέμνηας. 3. ἐπὶ τοῖς σοῖς καὶ ἐμοῖς κακοῖς. 4. γεν. ἄνευ προθ. 5. δοτική. 6. σφάλλομαι. ἢ ἄφησον ὡς ἔχει ἢ θέσον δοτικὴν. 8. ἐπινενόηται ἢ ἐπινενοημένα ἐστί· πεπεράσται ἢ πεπερασμένα ἐστί (κ. 1). 9. εἰσί. 10. ἡττώμαι.

Λ Σ Κ Η Σ Ι Σ 15.

Α'. 1. (κ. 21). 2. (κ. 5). 3. (κ. 1). 4. (κ. 16, 1). 5. (κ. 19). 6. (κ. 12). 7. (κ. 17). — Οὐποτε, οὐδέποτε. Βουλευόμαι, σκέπτομαι. Μωρός, ἀνόητος. Χαλεπός, δύσκολος. Μάλα, πολύ. Ὅμιλῶ, συναναστρέφομαι. Σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω. Ἄγαν, παραπολύ, ὑπερβολικά. Πιστεύω (τινί), πιστεύω, ἔχω πεποιθήσιν (εἰς τινα). Ἀρετή, ἀνδρεία. Ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι.

Β'. 1. ἀπαλλάττομαι. 2. οὐ. 3. εἰ. 4. σπουδάζω. 5, δοτ. ἄνευ προθέσεως. 6. ὁμιλῶν, συνών. 7. μάλα, σφόδρα. 8. ἐγείρομαι. 9. βοῶ. 10. εἰσὶν ἢ εἶεν. 11. ἐπὶ μετὰ δοτικ. 12. κρεῖττον. 13. ἐστί. 14. (κ. 14). 15. ἦ. 16. γενέσθαι ὑπὸ τοὺς β. 17. χρηστός, ἀγαθός. 18. ἢ ἄφησον ὥς ἔχει ἢ θέσον μετοχήν. 19. μᾶλλον.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 16.

Α'. 1. (κ. 16, 1). 2. (κ. 14). 3. (κ. 20). 4. (κ. 19). 5. ἔχεις ἐκτείνει (μηκύνει) τὸν λόγον, ὥστε νὰ εἶναι μακρός. — Ἀεὶ, πάντοτε. Κρίνω, νομίζω, δικάζω. Σώφρων, φρόνιμος. Φυγαδεύω, κάμνω τινὰ νὰ φύγῃ, ἐξορίζω, ἐκδιώκω. Κλίνω, γέρνω, ἔχω κλίσιν, ροπήν. Βούλομαι, θελω, ἐπιθυμῶ. Κατακλίνομαι, πλαγιάζω. Στρών-
νυμι, στρώνω. Ἔστωται, ἔχει στρωθῇ. Ἦν, ἔάν. Καῶς λέγω, κηκολογῶ. Πλύνω, καθαρίζω, πλύνω, ὑβρίζω. Ἰμάτιον, φόρεμα. Θεράπαινα, ὑπέρτετρα. Οἱ ἐξ Ἀρείου Πάγου (δικασταί), οἱ Ἀρεο-
παγῖται. Ὅτι δοκεῖ ταυτά, ὅστις ἔχει τὴν αὐτὴν γνώμην. Ἀνατείνω, ὑψώνω. Βέλτιστος, ἄριστος, κάλλιστος. Τόξον, ὄπλον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔρριπτον βέλη. Τείνω, τεντώνω, ἀπλώνω. Οἶός τ' εἰμί = δύναμαι. Μνηστήρ, ἀρραβωνιστικός. Ῥαδίως, εὐκόλως. Ἰστίον, πανίον πλοίου.

Β'. 1. (κ. 14). 2. οὐ. 3. ἔως. 4. ἐσπέρα. 5. ὅτι Π. ἀπέκτεινε ἢ Πάριν ἀπεκτονέναι. 6. δοτ. ἄνευ προθ. 7. σφόδρα, μάλα. 8. δ. 9. πειρῶμαι. 10. σημείον. 11. ἦν. 12. ἀνατεταμένους.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 17.

Α'. 1. (κ. 21). 2. (κ. 20). 3. (κ. 2). 4. (κ. 17). 5. (κ. 19). 6. (κ. 16, 1). 7. θὰ ἀπέλθῃ πετάσασα εἰς τὰ ἄνω. 8. (κ. 14). — Βάλλω, ῥίπτω, κτυπῶ. Τελευτῶ (τὸν βίον) ἀποθνήσκω. Λαμβάνω, πιάνω, συλλαμβάνω. Ἰεροσουλῶ, κλέπω τὰ ἱερά. Μαστιγῶ, δέρνω μὲ μάστιγα. Ἐκβάλλω, ἐκδιώκω. Ὅριον, σύνορον. Διαβάλλω, ψευ-
δῶς κατηγορῶ, συκοφαντῶ. Ἀναπέτομαι, πετῶ εἰς τὰ ἄνω. Οἶχομαι, ἔχω ἀπέλθει. Κτῶμαι, ἀποκτῶ. Καλὸς κἀγαθός, ὁ ὥραιος κατὰ τὸ σῶμα καὶ καλὸς κατὰ τὴν ψυχὴν, σπουδαῖος, τέλειος ἀνὴρ. Αἰρετώ-
τερον, προτιμότερον, Καλῶ, ὀνομάζω. Τέμνω, κόπτω. Τέμνω τὴν χώραν, κόπτω τὰ δένδρα τῆς χώρας. Πορθῶ, καταστρέφω, ἐρημώνω.

Β'. 1. τὰ ὑμέτερα. 2. ἀποβεβληκότες. 3. δοτικὴ ἄνευ προ-
θέσεως. 4. ὁ σεσωκῶς (κ. 16, 1). 5. ὅς. ἄν. 6. βελτίους. 7. οἱ
κεκμηκότες. 8. δεσμωτήριον. 9. οὐ. 10. φθείρομαι, ἀπόλλυμαι. 11.
τμηθεῖς τὴν κεφαλὴν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 18

Α'. 1. (κ. 19). 2. (κ. 3). 3. (κ. 6). 4. (κ. 20). 5. (κ. 14).
6. κ. 24). 7. (κ. 16, 1). 8. ἀνθρώπῳ ἀποθνήσκοντι (κ. 16, 1).
Στρατεύω, ἐκστρατεύω. *Ἔπομαι* (τινί), ἀκολουθῶ (τινά). *Τριήρης*,
πολεμικὸν πλοῖον μὲ τρεῖς σειρὰς κωπῶν. *Ἔστιῶμαι*, γευματίζω.
Ἔστιῶ (τινά), προσφέρω γεῦμα (εἰς τινα). *Τρόπαιον*, σημεῖον νίκης,
νίκη. *Ἐῶ*, ἀφῆνω. *Καθεύδω*, κοιμῶμαι. *Ὠνοῦμαι*, ἀγοράζω. *Ἐπι-
τήδεια*, τρόφιμα. *Ὀρῶ*, βλέπω. *Ἐκπλήττομαι*, τρομάζω. *Νοσῶ*,
ἀσθενῶ. *Ἔοικα*, ὁμοιάζω. *Κόπτω*, κτυπῶ. *Συμβάλλω*, ῥίπτω ὁμοῦ.
Ἀσπίς, κυκλωτερές προφυλακτικὸν ὄπλον. *Ὠδῶ*, σπρώχνω, ἀπο-
κρούω. *Ἀποθνήσκω* (ὑπὸ τινος), φονεύομαι. *Αἰρῶ* (ἄορ. εἶλον),
κυριεύω. *Μέλλω*, σκοπεύω. *Κωλύω*, ἐμποδίζω.

Β'. 1. δοτ. 2. οἱ εἰργάζοντο ἢ ἐργαζομένους. 3. οὐκ. 4. ὁμι-
λεῖν, συγγίγνεσθαι. 5. ἐθίζω. 6. ἀπρφ. (κ. 14). 7. ἀπρφ. τοῦ αἰ-
δοῦμαι. 8. ἡ ἄφες ὡς ἔχει ἢ θέτον μετοχὴν (πολλοὺς μαχ...). 9.
ἀπιέναι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 19.

Α'. 1. (κ. 19). 2. (κ. 14). 3. (κ. 3). 4. (κ. 8). 5. (κ. 21).
6. διότι. 7. (κ. 17). — *Πλουτῶ*, εἶμαι πλούσιος. *Μέμνημαι* (τινός),
ἐνθυμοῦμαι. *Πένης*, πτωχός. *Κέκτημαι*, ἔχω ἀποκτήσει, ἔχω. *Σω-
φροσύνη*, φρόνησις. *Ἡτιων* (τινός), κατώτερος (τινός). *Ἐμπίπτω*,
πίπτω μέσα. *Ἐφη*, εἶπε. *Οἶμαι*, νομίζω. *Διαλέγομαι* (τινί), συν-
ομιλῶ. *Ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ*, πρότερον. *Εἴρηκα* (πρkm. τοῦ λέγω),
ἔχω εἶπει. *Εἵμαρμένη*, τὸ πεπρωμένον. *Συλλέγω* (πρkm. συνείλοχα),
συναθροίζω. *Πλέω*, ταξειδεύω (διὰ θαλάσσης). *Ἀλγῶ*, λυποῦμαι.
Ἀχαρις (γεν. ἀχάριτος), ὁ μὴ ἔχων χάριν. *Οὐκ ἄχαρις*, χαρίεις. *Οὐκ
ἀχάριτα*, χαρίεντα, νόστιμα. *Ἀλίσκομαι* (πρk. ἐάλωκα), κυριεύομαι.
Ἄπιον, ἀπίδιον, ἀχλάδιον. *Ὠνοῦμαι* (ἄορ. ἐπριάμην), ἀγοράζω.
Καθίστημι, διορίζω.

Ἰ. Γεραρῇ Ὀρθογραφικαὶ Ἀσκήσεις

8

Β'. 1. μέμνημαι. 2. αἰέ. 3. γεν. 4. διότι ἐγένετο ἢ μετοχὴ μετὰ γενικῆς. 5. ἀπαρέμφ. (εἰμαρτό μοι κλέψαι). 6. ἐγείρεσθαι. 7. πρῶ. 8. σφόδρα, μάλα. 9. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως. 10. ὁ ἰωρακῶς.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 20.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 16, 1). 3. (κ. 24). 4. (κ. 14). 5. (κ. 1). 6. (κ. 6). 7. (κ. 17). — *Μνημονεύω* (τι), ἐνθυμούμαι, ἀναφέρω. *Εὐταξία*, τάξις, πειθαρχία. **Αταξία*, ἀκαταστασία, ἀπείθεια. *Δοκεῖ*, φαίνεται. **Απόλλυμι*, ἀφανίζω, χάνω. **Ἦδη*, πλέον. *Κατεσθίω*, κατατρώγω. **Ορχοῦμαι*, χορεύω. **Ομνυμι*, ὀρκίζομαι. **Εμμένω* (τινί), μένω πιστός (εἰς τι). *Κώμη*, χωρίον. *Συνάγω*, συναθροίζω. **Εργήγορα* (παρκ. τοῦ ἐγείρομαι), εἶμαι σηκωμένος, ἐξυπνος. *Χαλεπῶς* φέρω, θλίβομαι, λυποῦμαι. **Εξελέγχω* ἀποδεικνύω. **Ἀλῶ*, ἀλέθω. *Διορύσσω*, τρυπῶ.

Β'. 1. (κ. 17) ἐληλυθότες. 2. ὄβρις. 3. ἀπολώλεκα. 4. ἀπόλωλα. 5. ἄνοια. 6. πτώμα, νεκρός. 7. ἀποθανών. 8. κατεδῆδεσμαι. 9. ψηφισέσθαι. 10. κατὰ. 11. δοτικὴ. 12. ἐξελαύνω. 13. ὑπερσυντέλικος τοῦ ἐσθίω. 14. μετοχὴ (κ. 17).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 21.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 19). 3. (κ. 22). 4. (κ. 2). **Αμφιέννυμι*, ἐνδύω. **Επίσταμαι*, ἡξέυρω (καλῶς). *Οἶπω*, δέν... ἀκόμη. *Καθέζομαι*, κάθημαι. *Καθίζω* 1) κάθημαι, 2) βάλλω ἄλλον νὰ καθίσῃ, τοποθετῶ. *Διακονῶ* (τινί), ὑπηρετῶ. **Εμπεδῶ*, στερεώνω, φυλάττω (ἀπαράβατον). **Αριστον*, πρόγευμα. *Καθεύδω*, κοιμῶμαι. **Εγ-γυῶ*, ἀρραβωνίζω. **Εκκλησιάζω*, μετέχω τῆς ἐκκλησίας (συνελεύσεως τοῦ λαοῦ). **Εναντιοῦμαι* (τινί), ἐναντιώνομαι (εἰς τινα). **Ανέχομαι*, ὑπομένω. **Ενοχλῶ* (τινί), ἐνοχλῶ (τινά). **Επανορθῶ*, φέρω εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, διορθώνω. *Διαιτῶμαι*, ζῶ (κατὰ τινα τρόπον). **Αμφισβητῶ*, διαφωνῶ (ἔχω διάφορον γνώμην). **Αμφιγνοῶ*, δέν ἡξέυρω (ἀκριβῶς). **Αθυμῶ*, λυποῦμαι. **Οτι*, διότι. **Απορῶ* (τινός), στεροῦμαι, δέν ἔχω.

Β'. 1. ἡμφίεσται. 2. καλός. 3. οὔπω. 4. ἀναγιγνώσκειν. 5. ἐπιτήδειος. 6. οἰκέτης, παῖς. 7. δεσπότης. 8. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως.

9. συνθῆκαι. 10. χρηστός, ἀγαθός. 11. εἰ καὶ ἦσαν (ἢ καίπερ ὄντες. 12. οὐκ. 13. μετοχή. 14. ἐπ' ἀγροῦ. 15. ἀντιδικῶ. 16. ἀντιβολῶ. 17. δοῦναι. 18. ἀεί. 19. εὐπεθῶ. 20. εὐδοκιμῶ,

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 22.

Α'. 1. (κ. 16, 1). — *Τίθημι*, θέτω, κάμνω. *Ὑπερίθημι*, προτιμῶ. *Προτίθημι*, προθέτω, προβάλλω, προτιμῶ. *Ἐντίθημι*, ἐνθέτω, ἐμβάλλω. *Δισχύνη*, ἐντροπή. *Προστίθημι*, προσθέτω. *Ἐπιτίθημι*, ἐπιθέτω, ἐπιβάλλω. *Δίκη*, τιμωρία. *Ῥάδιος*, εὐκολος. *Συντίθημι*, συνθέτω. *Νέκταρ*, ποτὸν τῶν θεῶν. *Παρατίθημι*, παραθέτω.

Β'. 1. ὕστατος. 2. εἰ ἐσωφρονεῖτε. 3. οὐκ ἂν προυτίθετε. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. καλός. 6. κόσμος. 7. ἀλλότριος. 8. γεν. 9. τιθεῖν ἄν. 10. οὐκ. 11. ἐστί. 12. ῥάδιον. 13. μετατιθέναι. 14. ἰῶμαι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 23.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 2). 3. δὲν δύνανται νὰ ἐννοῶσι. 4. (κ. 16, 1). — *Ἐφίημι*, ἐπιτρέπω. *Συνίημι*, ἐννοῶ. *Ἐξίημι*, ἐκβάλλω. *Ὅρις*, πτηνόν. *Ἄκων*, ἀκουσίως. *Ἀμαρτάνω*, σφάλω. *Ἀφίημι*, ἀφῆνω, συγχωρῶ. *Ἀφίημι λόγον*, λέγω λόγον. *Τοτέ μὲν — τοτέ δέ*, ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δέ. *Δεῖ*, πρέπει. *Τείνω*, τεντώνω. *Ἀνίημι*, χαλαρώνω. *Παρίημι*, ἀφῆνω, παραμελῶ. *Παραπλήσιος*, παρόμοιος. *Ἐῶ*, ἀφῆνω (παραμελῶ). *Γεωργῶ*, καλλιεργῶ. *Ἀλλότριος*, ξένος.

Β'. 1. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως. 2. ἀπαρφ. (κ. 14). 3. οὐ. 4. εὐκτική (ἀφιεῖμεν). 5. μετοχή. 6. ἄκοντας. 7. χρή. 8. παριέναι. 9. τὰ ἑαυτοῦ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 24.

Α'. 1. (κ. 16, 1). 2. δύναται νὰ διαθέσῃ. 3. (κ. 12). 4. (κ. 22). 5. (κ. 14). 6. (κ. 19). — *Μετατίθημι*, μεταβάλλω. *Τρόπος*, χαρακτήρ. *Βραχύς*, μικρός. *κοντός*. *Εὔ*, καλῶς. *Διατίθημι*, διαθέτω, διευθύνω. *Ἀφρόνως*, ἀνοήτως. *Οἱ πατέρες*, οἱ πρόγονοι. *Κολάζω*, τιμωρῶ. *Συγγνώμη*, συγχώρησις. *Ἀμείνων*, καλύτερος. *Μεθίημι*, ἀφῆνω, παύω. *Κελεύω*, διατάσσω. *Διώκω*, ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ.

Β'. 1. τρόποι. 2. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως. 3. τὰ σαυτοῦ. 4.

πειρῶ. 5. ἀπαρέμφ. (κ. 14). 6. ἀλλότριος. 7. ἀγαθός. 8. εἰσί. 9. δεσπότης. 10. οἰκέτης. 11. γάρ. 12. συγγνώμη. 13. ἐστί. 14. ἀμείνων. 15. θήρα.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 25.

Α'. 1. διότι νομίζομεν ὅτι θὰ εἶναι ὠφέλιμοι. 2. (κ. 2). 3. (κ. 1). 4. (κ. 19). 5. (κ. 12). — *Τίθεμαι* (παθ.), ὑποτίθεμαι, νομίζομαι, ὁμολογῶ, συμφωνῶ. *Κατατίθεμαι*, καταθέτω. *Τίθεμαι νόμους*, θέτω νόμους (διὰ τοῦ νομοθέτου). *Κοσμοῦμαι*, στολίζομαι. Ἀνάθημα, ἀφιέρωμα. Ἀνατίθεμαι, ἀφιερώνομαι. Διατίθεμαι, διαθέτω, τακτοποιῶ. Ἐντίθεμαι, ἐμβάλλομαι. Ἡδιστος, εὐχαριστότατος. Περιτίθεμαι, φορῶ. Μῶρος, ἀνόητος. Μείζων, μεγαλύτερος. Προῖεμαι, ἀφήνω, παραμελῶ, ἐγκαταλείπω. Ἐφίεμαι (τινός), ἐπιθυμῶ. Ἡγοῦμαι νομίζω. Δεύτερος, κατώτερος. Τίθεμαι, νομίζω, θεωρῶ. Οἶομαι, νομίζω. Ὑφίεμαι (τινός), ὑποχωρῶ εἰς τι, ἀποφεύγω τι.

Β'. 1. δοτική ἄνευ προθέσεως. 2. (κ. 4). 3. οὐκ. 4. ἀποτίθεμαι. 5. μετατίθεμαι. 6. κατά. 7. τίθεμαι. 8. προσίεμαι. 9. ἐπιτίθεμαι. 10. οὐδενός ὑφίεμαι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 26.

Α', 1. (κ. 14). 2. δὲν εἶναι δυνατόν. 3. (κ. 24). 4. νὰ ἐπιθυμῇ. — *Σὺν τῷ νόμῳ*, συμφώνως μὲ τὸν νόμον. *Τίθεμαι ψῆφον*, θέτω ψῆφον, ἀποφασίζω. Ἀμάρτημα, σφάλμα. Ἀρχομαι, ἀρχίζω. Ἐφοδίον, τὰ χρειώδη. Δίκη ἐπιτίθεται τινι, τιμωρία ἐπιβάλλεται εἰς τινα, τιμωρεῖται τις. Διατρίβω, διαμένω. Ἀρδω, ποτίζω. Ἐσθίω, τρώγω. Ἐλάα=ἐλαία. Παρατίθεμαι, παραθέτω. Μᾶλλον, καλύτερον. Οὐσία, περιουσία. Παραινῶ (τινί), συμβουλεύω. Πρεσβύτες, γέροντες. Ὑφίεμαι (τινός), ὑποχωρῶ εἰς τι, ἀποφεύγω τι.

Β'. 1. μετατίθεμαι. 2. δοτική. 3. αἰσχύνομαι. 4. σὺν τῷ νόμῳ ἢ κατὰ τὸν νόμον. 5. προστακτικὴ τοῦ τίθεμαι. 6. χαλεπός. 7. ἐστί. 8. ἀποτίθεμαι. 9. εὐκτικὴ τοῦ συντίθεμαι. 10. μεταπέμπομαι. 11. ζημιῶ. 12. πλείων. 13. πόνος. 14. μόλις. 15. ἂν προστιθεῖτο. 16. εἰ κόλακας προσειῶ. 17. μισθός. 18. οὐκ ἐφιέμενος. 19. κατὰ στρεψάμενος, δουλώσας. 20. μείζων. 21. προῖεσο.

ΑΣΚΗΣΙΣ 27.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 12). 3. ἂν ἤθελε συμφωνήσει. 4. δύ-
νεται νὰ κάμῃ. 5. κατὰ τι. — Πειρῶμαι, προσπαθῶ. Ἀλλότριος,
ξένος Εὖ, καλῶς. Διατίθεμαι, διαθέτω, τακτοποιῶ. Συντίθεμαι(τινί),
συμφωνῶ, κάμνω συνθήκην. Ὁμολογία συμφωνία. Ἐμμένω, μένω
πιστός. Τίθεμαι φίλον, κάμνω φίλον. Ἐκῶν, ἐκουσίως. Κακῶς δια-
τίθεμαι, ἀσθενῶ. Προίεμαι, ἐγκαταλείπω, προδίδω. Αἰδοῦμαι, ἐν-
τρέπομαι. Βραχύς, μικρός, ὀλίγος. Ἐνεκα, χάριν. Κωλύω, ἐμποδίζω.
Ἀφίεμαι, ἀφήνω, ἀποβάλλω (ἔπ' ἑαυτοῦ).

Β'. 1. γονέας. 2. ὑπεκτίθεμαι. 3. γενική. 4. μέσον. 5. δοτική
ἄνευ προθέσεως. 6. πιστεύω. 7. γάρ. 8. εἰ. 9. εὐκτική τοῦ συν-
τίθεμαι. 10. εὐκτική τοῦ τίθεμαι. 11. Περιτίθεμαι. 12. ἐντίθημι.
13. ὡς. 14. οὐ. 15. προέσθαι. 16. αἰ. 17. προστακτική μέσ. ἀορ,
τοῦ ἀφίεμαι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 28.

Α'. 1. (κ. 17). 2. (κ. 12). 3. (κ. 23). 4. (κ. 2). 5. (κ. 16,1).
— Καταλαμβάνω, πιάνω, εὕρισκω. Δίκην ἐπιτίθημι, τιμωρίαν ἐπι-
βάλλω. τιμωρῶ. Δύω νόμον, καταργῶ νόμον. Οἰκῶ, διοικῶ. Ἡγοῦμαι,
νομίζω. Διατίθημι, διαθέτω, διοικῶ. Πέμπω, στέλλω. Καταστρέφομαι,
ὑποτάσσω. Συνίημι, ἐννοῶ. Τάφρος, χάνδαξ. Πεδίον, πεδιάς. Ἀφίημι,
ἀφήνω, ῥίπτω. Διαφθείρομαι, καταστρέφομαι. Βάλλομαι, κτυπῶμαι.
Ἀποθνήσκω (ὑπό τινος), φονεύομαι.

Β'. 1. κατὰ. 2. ἡ ὅτι καὶ ὀριστική ἢ ἀπαρέμφατον. 3. μετοχή.
4. εἰσί. 5. δοτική ἄνευ προθέσεως.

ΑΣΚΗΣΙΣ 29.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 19). 3. (κ. 14). — Κατατίθεμαι, κατα-
θέτω, ἀποταμιεύω. Αἰδώς, ἐντροπή. Προτίθημι, θέτω ἐμπρός, προ-
βάλλω, προτείνω. Ἐάντε-ἐάντε, εἴτε-εἴτε. Πένης, πτωχός. Κρύφα,
κρυφίως. Αἰροῦμαι (μέσον), ἐκλέγω. Ἀθλον, βραβεῖον. Ἀσμενος,
εὐχαρίστως. Προίεμαι, ἐγκαταλείπω, προδίδω. Δῶ (δέω), δένω.
Ἀφίημι, ἀφήνω, ἀπολύω. Ἐπαγγέλλομαι (τινί), ὑπόσχομαι. Σπονδαί,
συνθήκαι. Ποιοῦμαι, κάμνω. Συνίεμαι, ἐννοοῦμαι.

Β'. 1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. αἰί. 3. σπονδαί. 4. νεώς, ἱερόν. 5. χρή (πάντας). 6. ἀπαρφ. (κ. 14). 7. οὐ. 8. μέλλων τοῦ προίεμαι. 9. χρέα. 10. βάλλω. 11. μετοχή.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 30.

Α'. 1. (κ. 24). 2. (κ. 12). 3. (κ. 14). 4. (κ. 8). 5. ἂν ἤθελον διορίζει ἄρχοντα..., ἤθελον νομισθῇ... 6 (κ. 21). 7. (κ. 19). 8. (κ. 16, 1). — *Καθίστημι*, καθιστῶ, κάμνω, διορίζω. *Ἀφίστημι* (τινά τινος), ἀπομακρύνω (τινά ἀπό τινος). *Κοῦφος*, ἐλαφρός. *Φρῆν* (γεν. φρενός), νοῦς. *Φυλάττομαι*, προφυλάττομαι. *Ἀφρων*, ἀνόητος. *Προίστημι*, διορίζω τινά προϊστάμενον, ἄρχοντα. *Ἐφίστημι* τὸν νοῦν, προσέχω. *Ἀφίσταμαι* (ἀορ. ἀπέστην), ἀποστατῶ, ἀπομακρύνομαι. *Δέομαι* (τινός), ἔχω ἀνάγκην (τινός). *Μεθίσταμαι*, παραμερίζω. *Ἀνθίσταμαι*, ἐναντιώνομαι. *Παρίσταμαι* (τινί), βοηθῶ (τινά). *Κλεινός*, περίφημος. *Τὸ Ἀρχιμήδους*, τὸ λεχθέν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους. *Μεταγινώσκω*, μετανοῶ.

Β'. 1. οὖς. 2. σαυτοῦ. 3. δοτ. ἄνευ προθ. 4. προϊστήμι. 5. οὐκ ἂν ἀφισταίη. 6. ἀνίστη ἢ ἀνισταίη. 7. γάρ. 8. εἰσί. 9. ἀποκτείνω. 10. ἥ ἄφες ὡς ἔχει ἢ θέσον δοτικήν. 11. μετοχή. 12. ἀντιστῆναι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 31.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 14). — *Ἀργῶ*, μένω ἀργός. *Ὑπανίσταμαι* (τινί), σηκώνομαι (ἐνώπιόν τινος). *Πρεσβύτερος*, γεροντότερος. *Ὑφίεμαι* (τινός). ὑποχωρῶ (εἰς τι), ἀποφεύγω τι. *Ἀφίσταμαι* (τινός), ἵσταμαι μακράν (τινος), ἀποφεύγω τι. *Ὑφίσταμαι*, ὑπομένω. *Ἀνθίσταμαι*, ἐναντιώνομαι. *Εἶκω*, ὑποχωρῶ. *Φείδομαι* (τινός), λυπούμαι (τινά), ἀπέχω ἀπό τινα, (ἐφείδοντο τῶν εἰκόντων=δὲν ἐφόνευον τοὺς . . .). *Δίσταμαι*, χωρίζομαι, γίνομαι ἐχθρός.

Β'. 1. ὑπανίσταντο τοῖς βασιλεῦσι. 2. ὑπέρ. 3. μή. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. οὐ. 6. δεῖ. 7. ἀπαρεμφ. (κ. 14). 8. μεθίσταται. 9. γεν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 32.

Α'. 1. (κ. 19). 2. (κ. 24). 3. (κ. 12). 4. (κ. 14). — *Μεθίστημι*,

μεταβάλλω. Ἀρχομαι, διοικουμαι. Ἀφίστημί τινά τινος, κáμνω τινά νά ἀποστατήσῃ ἀπό τινος. Πολιτεία, πολίτευμα. Καθίσταμαι πολί-
τειαν, διοργανώνω πολίτευμα. Κρατῶ τινος, νικῶ τινά. Καθίστημι,
διορίζω. Ἀνίστημι (ιερόν), ἀνεγείρω, ἀνοικοδομῶ (ναόν). Θεῶμαι,
παρατηρῶ (μετά προσοχῆς). Παρίστημι, θέτω πλησίον. Ἐπιτάσσω,
διατάσσω. Οἷς ἐπετέτακτο, εἰς οὓς εἶχε δοθῇ διαταγή. Προέστηκεα
(παρκ. τοῦ προϊσταμαι), εἶμαι προϊστάμενος, ἄρχων.

Β'. 1. οὐ. 2. πειρῶμαι. 3. ἀποστῆσαι. 4. αἰί. 5. εὐκτ. τοῦ
ἀορ. ἀπέστην. 6. ἐμπόριον. 7. μέλ. τοῦ προϊστημι, 8. ἕως. 9.
προειστέκει. 10. ἦν. 11. μεθίσταμαι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 33.

Α'. 1. (κ. 23). 2. (κ. 19). 3. (κ. 16,1). — Ἐφίσταμαι (ὑπό τι-
νος), διορίζομαι ἄρχων (ὑπό τινος). Συνίσταμαι, συνιστῶμαι. Καθί-
σταμαι, διορίζομαι. Ἀρχή, ἀνωτάτη ἀρχή, ὑπουργημα. Χρῶμαι
(τινί), μεταχειρίζομαι (τινά). Μεθίσταμαι, μεταβάλλομαι. Καθίστα-
ται (ὑπό τινος) πολιτεία, διοργανοῦται πολίτευμα. Ἐκβάλλω, ἐκ-
διώκω. Καταβάλλω, κρημνίζω.

Β'. 1. ἐφ' ὧν. 2. σπονδαί. 3. δοτ. ἄνευ προθ. 4. ὑβρίζω. 5.
οἱ κατασταθέντες. 6. ἀπαρέμφ. 7. οὐ. 8. μετεστάθη (κ. 1). 9. κα-
ταβάλλω. 10. τὸ σταθέν. 11. πολέμιος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 34.

Α'. 1. (κ. 8). 2. (κ. 19). 3. (κ. 16,1). 4. (κ. 20). 5. ὧν=ἄ.
6. (κ. 22). 7. (κ. 14). — Πόνος, κόπος. Δίδωμι, δίδω. Ἀποδίδωμι,
ἀποδίδω (δίδω ὀφειλόμενον, δίδω ὀπίσω). Τελευτῶ, ἀποθνήσκω. Δί-
κην δίδωμι, τιμωροῦμαι. Προκρίνω, κρίνω προτιμότερον, προτιμῶ.
Μεταδίδωμί τινί τινος, δίδω εἰς τινά μέρος ἐκ τινος. Χρηίζω, ἔχω
χρεῖαν. Χάριν λαμβάνω, εὐεργετοῦμαι. Χάριν δίδωμι, εὐεργετῶ.
Μέμνημαι, ἐνθυμοῦμαι. Ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ. Χιτών, ὑποκά-
μισον. Ὁ ἕτερος, ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο. Ἐπιδίδωμι, προοδεύω. Ἀθλον,
βραβεῖον. Προτίθημι, προτείνω. Ἐλάσσω, μικρότερος, κατώτερος.

Β'. 1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. ἀπαρέμφ. 3. γάρ (θέσον μετὰ μίαν
λέξιν). 4. οὐ δύνανται διδόναι ἢ οὐκ ἂν διδοῖεν. 5. τὴν ἀξίαν δίκην
διδῶσι. 6. χρῆ ἡμᾶς. 7. ἄ. 8. νῦν. 9. οὐ. 10. δίκην. 11. εἰσί.

ΑΣΚΗΣΙΣ 35.

Α'. 1. (κ. 7) 2. (κ. 1) 3. (κ. 16,1). 4. (κ. 19). 5. (κ. 8). 6. νικητῆ. 7. (κ. 12). 8. (κ. 14). 9. ἀντί δραχμῆς. 10. (κ. 20). — *Ῥαδίως*, εὐκόλως. *Ἀποδίδομαι*, πωλῶ. *Δισχύνομαι*, ἐντρέπομαι.

Β'. 1. (κ. 1) 2. δοτ. ἄνευ προθ. 3. οὐκ. 4. ἔστι. 5. ὑπέρ. 6. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν. 7. αἰεί. 8. χρὴ ἡμᾶς. 9. ἀπαρέμφ. 10. δ, τ' ἄν διδῶται. 11. ἐπεὶ... εἶλε ἢ ἐλών. 12. ἔθηκε.

ΑΣΚΗΣΙΣ 36.

Α'. 1. Ὑποτακτ. (ἄς προσπαθῶμεν). 2. (κ. 14). 3. τίνας. 4. ἀντί. 5. (κ. 2). — *Ἐκγονος*, παῖς, ἀπόγονος. *Ἐρρωμενέστερος*, (συγκρ. τοῦ ἔρρωμένος), ισχυρότερος. *Φιλῶ*, ἀγαπῶ. *Ἦδη*, πλέον. *Ἀρχω*, εἶμαι ἄρχων, διευθύνω.

Β'. 1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. δίκην δώσουσι. 3. εἰ. 4. ἡμετέροις παῖσι. 5. ταῦτά. 6. ἄ. 7. οὐ. 8. παραμυθίαν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 37.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 14). 3. (κ. 8) 4. Πόσον. 5. (κ. 16, 1). — *Θεραπεία*, ὑπηρεσία, λατρεία. *Ἐν καιρῷ*, ἐν καταλλήλῳ περιστάσει. *Σκηνῶ(έω)*, εἶμαι ἐν τῇ σκηνῇ, ἔχω τὴν σκηνήν μου (τένταν). *Κώμη* χωρίον.

Β'. 1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. ἄθλον, 3. ἀξιώ(ώ). 4. ἀπαρέμφ. 5. αἰτίατ. 6. ἄς. 7. αἵτχιστα. 8. (κ. 1). 9. ἀπαρέμφ. 10. ἀκόντων τῶν θεῶν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 38.

Α'. 1. (κ. 8). 2. (κ. 14). 3. (κ. 16,1) 4. (κ. 2). — *Δείκνυμι*, δεικνύω. *Ἀποδείκνυμι*, διορίζω. *Ἐναργής*, φανερός. *Ἐπιδείκνυμι*, ἐπιδεικνύω, διηγοῦμαι. *Μεθύων*, μεθυσμένος. *Ἀποτρέπω*, ἀπομακρύνω, ἐμποδίζω, *Ἐσμέν*, εἵμεθα. *Λάκαινα*, γυνὴ ἐκ Λακωνίας. *Κόσμος*, κόσμημα (στολίδι). *Ἀντιδείκνυμι*, ἐπίσης δεικνύω καὶ ἐγώ.

Β'. 1. τρόποι. 2. αἰεί. 3. δοτ. ἄνευ προθ. 4. εἰ. 5. ἄθλον. 6. ἀποδείκνυμι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 39

Α'. 1. δὲν ἦτο δυνατόν.. 2. (κ. 14) 3. (κ. 16.1). 4. (κ.19). 5. (κ. 8). — Ἐνδείκνυμαι (μέσον), δεικνύω, φανερώνω. Ἀποδείκνυμαι, διορίζομαι, ἀνάγορεύομαι. Ἐπιδείκνυμαι (μέσον), δεικνύω, φανερώνω. Φρονῶ, σκέπτομαι.

Β'. 1. αἰέ. 2. τὸ μέσον. 3. οὐ. 4. δοτ. ἄνευ προθ. ἡ μετὰ τῆς ἐν. 5. μετὰ παρρησίας. 6. δοτ. ἄνευ προθ. 7. ὑποτακτ. τοῦ τίθεμι. 8. ἦν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 40.

Α'. 1. (κ. 16,1). 2. (κ.1). 3. ἐτύγχανε κατεαγότα=κατεάγει. 4. (κ. 2). 5. ὑπὸ τρικυμίας. 6. (κ. 20). 7. (κ. 14). 8. (κ. 12). 9. (κ. 20). — Κατάγνυμι, κατασυντρίβω. Διεργάζομαι, φονεύω. Ζεύγνυμι. ζευγνύω, ἐνώνω. Χειμών, τρικυμία. Καταλύω, καταστρέφω. Ἀπόλλυμι, ἀφανίζω, καταστρέφω. Ἀπωθοῦμαι (μέσον), ἀποκρούω. Ὀμνυμι, ὀρκίζομαι. Ὀμοноῶ, ἔχω ὁμόνοιαν, συμφωνῶ. Πήγνυμι, παγώνω. Ρήγνυμι, σχίζω, συντρίβω. Ἀπόλλυμαι (ἀόρ. ἀπωλόμην), ἀφανίζομαι, χάνομαι. Στρώννυμι, στρώνω. Χώννυμι, χώνω, γεμίζω μὲ χώματα.

Β'. 1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. ἡδύ. 3. ἐστί. 4. τέρω. 5. ἀπαρέμφ. κατὰ μέλλοντα. 6. πήγνυμι. 7. πέτρα. 8. ἀπορρήγνυμι (παρακ. ἀπέρρωγα), ἀποκόπτω.

ΑΣΚΗΣΙΣ 41.

Α'. 1. (κ. 16,1). 2. (κ. 2). 3. (κ. 19). 4. (κ. 24). 5. Πόσον εὐχάριστοι (πρᾶγμα) εἶναι. — Ἀμφιέννυμι, ἐνδύω. Ἐσθής, φόρεμα. Κοσμῶ, στολίζω. Ἀποτίθεμαι, ἀποβάλλω (ἀπ' ἐμαυτοῦ). Διαζώννυμι, περιζώνω. Κεράννυμι, ἀναμιγνύω, ἐνώνω. Ρώννυμι, ἐνδυναμώνω. Ἐρρωμαι, ἀκμάζω. Χρησιότης, ἀγαθότης, καλωσύνη. Κεκραμένη (παθ.μετοχ. τοῦ κεράννυμι), ἡνωμένη. Σύνεσις, νοημοσύνη. Ἀναπειτάννυμι, ἀνοίγω. Εὖ φέρομαι, εὐτυχῶ, πηγαίνω καλά. Σβέννυμι, σβήνω. Ἀργύριον, ἀργυροῦν νόμισμα. Χρυσίον, χρυσοῦν νόμισμα. Διασκεδάννυμι (μέλ. διασκεδῶ), διασκορπίζω.

Β'. 1. καλός. 2. γεν. ἄνευ προθ. 3. χρῶμαι. 4. δοτ. 5. αἰέ.

6. μετοχ. τοῦ κελεύω. 7. ὑπὲρ μετὰ γενικ. 8. βασιλεία. 9. ἀναπεπταμέναι ἦσαν (παρακ. τοῦ ἀναπετάννυμαι). 10. διεσκέδασται (παρακ. τοῦ διασκεδάννυμαι).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 42.

Α'. 1. δὲν δύνασαι νὰ ἀγοράσης. 2. διὰ (κοινῶς μέ). 3. δύναται νὰ κρίνῃ, ἀποφασίῃ. 4. (κ. 20). 5. πῶς. 6. (κ. 24). 7. (κ. 19), 8. (κ. 17). 9. τὸ νὰ διέλθῃ τις τὸν βίον.—*Παρά δόξαν*, παρὰ τὴν γνώμην (ἡμῶν). *Αἰτιῶμαι*, νομίζω (τινὰ) αἷτιον, κατηγορῶ. *Ἀποδιδράσκω*, δραπετεύω, φεύγω κρυφίως. *Ἀφικνοῦμαι*, φθάνω. *Ἄστυ*, πόλις (ιδίως αἱ Ἀθῆναι). *Ὠνοῦμαι* (ἀορ. ἐπριάμην), ἀγοράζω. *Καταδύομαι*, καταβυθίζομαι. *Εὐφραίνω*, εὐχαριστῶ. *Υβρις*, ὑπερηφανία. *Φύομαι*, φυτρώνω, γεννῶμαι. *Ἔφυν* (ἀορ. τοῦ φύομαι), ἐγεννήθην, εἶμαι ἐκ φύσεως. *Γιγνώσκω*, κρίνω, ἐννοῶ, ἀποφασίζω. *Μυριάς*, 10,000. *Ἀλίσκομαι* (ἀορ. ἐάλων), κυριεύομαι, συλλαμβάνομαι. *Ἄρμα*, πολεμικὴ ἄμαξ. *Ἀπολείπω*, ἀφῆνω. *Ἐξέδυν* (ἀορ. τοῦ ἐκδύομαι), ἐξεδύθην.

Β'. 1. βουλεύομαι. 2. διαβαίνειν ἄν. 3. ἀπέδρασαν ἢ ἀποδραΐεν. 4. οἶόν τ' ἐστί. 5. ἀπαρέμφ. (κτῆσασθαι). 6. οὐ. 7. καταπηδῶ. 8. ἄρμα. ἀνέφυσαν ἢ τοὺς ἀνθρ. ἀναφῦναι. 10. γνοίης ἄν. 11. ἄμεινον. 12. συγγιγνώσκω (τινί) 13. ἀλῶ. 14. δίκην δίδωμι. 15. εἶδω ἢ βιώω.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 43.

Α. 1. (κ. 2). 2. (κ. 12). 3. (κ. 14). 4. (κ. 3).—*Χαλῶ* (ἄω). χαλαρώνω. *Ἀκοῦμαι* (έομαι), θεραπεύω, ἐπιδιορθώνω. *Ἐνδεια*, πτωχεία. *Ἀλῶ* (έω). ἀλέθω. *Ζέω*, βράζω. *Χύτρα*, τσουκάλι. *Ὅμνυμι*, ὀρκίζομαι. *Αἰρῶ* (έω), (ἀορ. εἶλον), κυριεύω. *Ἰσχύω*, ἔχω ἰσχύν, δύναμιν. *Αἰροῦμαι* (έομαι) μέσ., (ἀορ. εἰλόμην), προτιμῶ ἐκλέγω. *Αἰροῦμαι* (έομαι) παθ., ἐκλέγομαι. *Πέπωκα* (παρακ. τοῦ πίνω), ἔχω πῖσι. *Ποθῶ*, ἐπιθυμῶ (ιδίως ἀπόντα).

Β'. 1. ἐξακοῦμαι. 2. οὐ. 3. σφόδρα. 4. ὁ ἐπηνημένος. 5. ἀπαρέμφ. 6. (κ. 1). 7. ἀεί.

ΑΣΚΗΣΙΣ 44.

Α'. 1. (κ.14). 2. (κ.12). 3. διότι. 4. (κ.8). 5. σύναψον μετὰ τοῦ κρατεῖν. 6. (κ. 21). 7. κρεμάμενον ἦν=ἐκρέματο. — Ὀνίνημ, ὠφελῶ. Ὀκνῶ, διστάζω. Ἐμπύμπλημ, γεμίζω. Βασίλεια, ἀνάκτορα. Δίκην ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω τιμωρίαν, τιμωρῶ. Ποτέ, μίαν φοράν. Κατασκάπτω, κατεδαφίζω. Ἐμπύμπρημι, καίω. Χοῆμα, πρᾶγμα. Κίχημι, δανείζω. Βούλομαι, θέλω, ἐπιθυμῶ. Ἀγομαι, θαυμάζω. Ἑσυχία, ἀταραξία. Δεινότης, ἰκανότης, δύναμις. Κρατῶ (τινός), ἐξουσιάζω, νικῶ. Κάμνω, κοπιάζω. Εὐδαιμονῶ, εὐτυχῶ. Πλουτῶ, εἶμαι πλούσιος. Ἐπίσταμαι, γνωρίζω (καλῶς). Χρῶμαι (τινί), μεταχειρίζομαι. Δέρας, δέρμα. Ἄλσος, ἱερὸν δάσος. Δρῦς, βαλανιδιά.

Β'. 1. μέγα. 2. ὀνήσεις. 3. εἰ προτρέψεις. 4. οὐ. 5. ὄν. 6. κτῶμαι. 7. δέομαί σου. 8. κίχημι. 9. οἱ συγγενόμενοι. 10. δοτ. 11. μετοχή. 12. βούλομαι. 13. ποιεῖν. 14. ἀπαρέμφ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 45.

Α'. 1. προστακτικὴ τοῦ ζῶ (νὰ ζῆς). 2. συμφώνως πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἐναρέτως. 3. δύναται νὰ ὑπάρξῃ. 4. (κ. 14). 5. (κ. 20). 6. ὅταν ὑπάρχῃ (κ. 20). 7. πῶς. 8. ὅσον τὸ δυνατόν. 9. (κ. 3). 10. ὅτι. 11. πόσον. — Οὐκ ἔστιν, δὲν εἶναι δυνατόν. Ἡδέως, εὐχαρίστως. Βίος, ζωὴ, τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα. Βραχύς, ὀλίγος. Ὀμιμαθής, ὁ ἀργὰ μαθάνων. Βέλτιστος, ἄριστος. Περιέμι, ὑπερτερῶ. Εὐψυχία, ἀνδρεία. Ἐνθυμούμαι, ἔχω κατὰ νοῦν. Ἐπαχθής, ὀχληρός. Μέμνημαι, ἐνθυμούμαι.

Β'. 1. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως. 2. καλλίων. 3. οὐ. 4. κεί. 5. μὴ (ἢ κατὰ μετοχ. ὁ μὴ τιμῶν καὶ μὴ τρ.). 6. γονέας. 7. ἀπαρ. 8. κολάζομαι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 46.

Α'. 1. (κ. 1). ἄς πηγαίνουν) ἀποβαίνωσι. 2. (κ. 8). 3. (κ.14). 4. (κ. 22). 5. (κ. 23). 6. διότι. 7. (κ. 24). — Ἐταῖρος, σύντροφος. Ἐπομαι (τινί), ἀκολουθῶ. Γνώριμος, γνωστός, φίλος. Ἦδη, πλέον. Προέρχομαι, ἔρχομαι πρὸς τινα, πλησιάζω. Ἐῶ, ἀφήνω. Σύνειμι (τινί). (σύν-εἰμί), εἶμαι μαζί (μέ τινα), συναναστρέφομαι. Προέρχομαι,

πορεύομαι ἐμπρός. Ἀντεπεξέρχομαι, ἔρχομαι καὶ ἐγὼ κατὰ τινος. Ἐπιτήδεια, τρόφιμα. Καθαίρω, καθυκρίζω.

Β'. 1. οὐ. 2. δοτ. ἄνευ προθ. 3. γεν. ἄνευ προθ. 4. ῥᾶστος. 5. δεῦρο. 6. ἀπαρέμφ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 47.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 14). 3. δύναται τις νὰ νομίσῃ. 4. (κ. 20). — Φημί, λέγω. Ἰσασι (γ' πληθ. πρόσωπ. τοῦ οἶδα), ἡξεύρω, γνωρίζω. Ὑπολαμβάνω, νομίζω. Ἐπίσταμαι, γνωρίζω (καλῶς). Δεῖ, πρέπει. Ποιῶ, πράττω. Ἀπορῶ, στεροῦμαι. Οὐσία, περιουσία. Ὑπέχω τί τινι, κρατῶ τι ὑποκάτω τινός. Βουλεύω, σκέπτομαι. Ἐλκω (ἄορ. εἴλκυσα), σῦρω.

Β'. 1. ἀπαρέμφ. 2. ἡγεμών. 3. οὐκ. 4. οὖν. 5. νῦν. 6. δοτ. 7. αἰ. 8. ἐπίσταμαι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 48.

Α'. 1. κατὰ. 2. (κ. 14). 3. (κ. 12). 4. (κ. 16,1). 5. (κ. 24). 6. (κ. 19). — Εὐδαιμονία, εὐτυχία. Κτῶμαι, ἀποκτῶ. Εὖ διάκειμαι, εἶμαι εἰς καλὴν κατάστασιν. Κακῶς διάκειμαι, εἶμαι εἰς κακὴν κατάστασιν. Ἰῶμαι, ἱατρεύω. Παραμυθοῦμαι, παρηγορῶ. Κεῖται νόμος, ἔχει τεθεῖ νόμος. Ὅμοιοι, ἔχω ὁμόνοιαν. Τοῖς δειλοῖς, κατὰ τῶν δειλῶν. Χαλεπός, βαρὺς, σκληρός. Ἐπέκειντο, ἦσαν ὠρισμένοι. Δύσκολος, δύστροπος, παράξενος. Ἀνορύσσω, ξεχώνω. Ἐξορίζω, ῥίπτω ἐξω τῶν ὁρίων. Ὀνειδίζω, χλευάζω, κακίζω. Οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῇ πατρίδι. Ἐπείκειμαι, στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ. Μεγαλοπρεπής, πολυτελής. Γράφω, ζωγραφῶ. Θρόνος, ὑψηλὸν κάθισμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ὑποπόδιον. Ἔθος, συνήθεια. Δειπνῶ, γευματίζω, τρώγω. Κατάκειμαι, εἶμαι ἐξηπλωμένος. Παρὰ τινι, πλησίον τινός.

Β'. 1. Δίκην δίδωμι. 2. τοὺς κειμένους. 3. ἀπαρέμφ. 4. ἔξω. 5. ἀνάθημα. 6. ἀνέκειτο. 7. ἀναγιγνώσκω. 8. παρὰ μετὰ δοτ. 9. κελεύω. 10. τάξις. 11. ἐν γυναικείᾳ ἐσθῇτι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 49.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 16,1). 3. δύναται νὰ ἡξεύρῃ. 4. ὅσον τὸ

δυνατόν. — *Οἶδα*, ἤξεύρω, γνωρίζω. *Προσημαίνω*, φανερώνω (πρότερον διὰ σημείων). *Ἀχθομαι* (τινί). ἀγανακτῶ, δυσχεστεύομαι. *Χάριν οἶδα*, γνωρίζω χάριν (εὐεργεσίαν), εὐγνωμονῶ. *Ἀριστα πράττω*, εἶμαι εὐτυχέστατος. *Ψόγος*, κατηγορία. *Δέδοικα καὶ δέδια*, φοβοῦμαι. *Πρέπει* (τινί), ἀρμόζει (εἰς τινά). *Αἰδοῦμαι*, σέβομαι.

Β'. 1. ὅπως ἢ πῶς ἀποθίσσεται. 2. αἰεί. 3. δοτική ἄνευ προϋ. 4. οὐ. 5. οὐδέν. 6. ἀπαρέμφ. 7. εἰ μή. 8. μέλλον τοῦ εἶδα. 9. ὦν προσδεῖται. 10. βέλτιον. 11. ἀπαρέμφ. 12. λυμήνασθαι. 13. χρή. 14. δοτ. 15. ἀρέσκοι ἄν. 16. μᾶλλον. 17. χρηστός.

ΑΣΚΗΣΙΣ 50.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 21). 3. (κ. 19). 4. (κ. 8). — *Πολλοῦ* (τιμήματος) ἄξιος, πολύτιμος. *Εὖ φρονῶ*, καλῶς, ὀρθῶς σκέπτομαι. *Μύριοι*, 10,000. *Μυριοί*, ἄπειροι, ἀναρίθμητοι. *Κρείττων*, ἂνωτερος, καλύτερος. *Μὴ φρονοῦντων* (εὖ), ἂν δὲν σκέπτονται ὀρθῶς. *Διοῖν δέων*, παρὰ δύο. *Στάδιον*, μέτρον μήκους 186 μέτρων. *Στρατεύω*, ἐκστρατεύω. *Τρισμύριοι*, 30000. *Ἄγω*, ὀδηγῶ. *Νέμομαι*, ἐξουσιάζω. *Πεμπτημόριον*, ἔν πέμπτον.

Β'. 1. γενική δοικῶ. 2. μέσ. ἐκλέγομαι. 3. ἀπαρ. 4. ἄληθεύειν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 51.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 4). — *Γίγνομαι*, γεννῶμαι. *Καλός*, ὠραίος. *Πλέθρον*, μέτρον μήκους ($\frac{1}{6}$ τοῦ σταδίου). *Παρασάγγης*, περσικὸν μέτρον μήκους, ἔχον 30 στάδια.

Β'. 1. καλῶ. 2. ἐγένετο. 3. δοτική ἄνευ προθέσεως.

ΑΣΚΗΣΙΣ 52.

Α'. *Ἀφικνοῦμαι*, φθάνω. *Διαφθείρομαι*, χάνομαι, ἀποθνήσκω. *Εὖζωνος*, εὐκίνητος, ταχύπους.

Β'. 1. διὰ χρονικοῦ ἀριθμητικοῦ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 53.

Α'. 1. (κ. 1). *Διπτός*, δύο εἰδῶν. Β'. 1. ἐστί (κ. 1).

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 54.

Α'. Ἀθλητής, ὁ ἀγωνιζόμενος εἰς τοὺς δημοσίους ἀγῶνας. Ῥα-
δίως, εὐκόλως. Ἐκτίνω, πληρώνω.

Β'. 1. Δι' ἀναλογικοῦ ἀριθμητικοῦ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 55

Α'. Νεώς, ναός. Διαβιβάζω, περνῶ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος.

Β'. 1. εἰσῆσαν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 56.

Α'. 1. (κ. 8). 2. περίπου. — Ἀνάκειμαι, εἶμαι ἀφιερωμένος.
Ἐπιφανής, ἐπίσημος. Δύναμαι, ἰσοδυναμῶ. Σύμπας, ὅλος ὁμοῦ.

Β'. ἀπώλετο. 2. πλείων. 3. πρὸς Κροῖσον.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 57.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 7). — Συγγιγνώσκω (τινί), συγχωρῶ. Τί-
κτω, γεννῶ. Ἐναντός, ἔτος.

Β'. 1. ἔξεστι. 2. ψεύδεσθαι. 3. γάρ. 4. ταῦτόν ἐξαμαρτεῖν.
5. οὐκ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 58.

Α'. 1. (κ. 20). 2. (κ. 8). 3. (κ. 2). 4. (κ. 17). 5. (κ. 19). 6.
(κ. 16,1). 7. (κ. 24). 8. πρότεροι τῶν πολεμίων ἔφυγον (ιδεῖ ἄσκ.
42). 9. (κ. 14). — Δάκνω, δαγκάνω, Ἀπελαύνω, ἀποδιώκω, ἀπο-
κλείω, Κάμνω, ἀποκάμνω, κουράζομαι. Ἀπονέμω, ἀποδίδω. Χά-
ρις, εὐεργεσία. Συμπίνω, πίνω μαζί. Ἀποτέμνω, ἀποκόπτω. Ἀπο-
τίνω, πληρώνω. Τίσιν ἀποτίνω = δίκην δίδωμι, τιμωροῦμαι. Φθάνω,
προφθάνω. Φθάνω τινά ποιῶν τι, κάμνω τι πρότερόν τινος. Κακῶς
ποιῶ, κακοποιῶ. Φθίνω, μαραίνομαι, φθείρομαι. Ἐφικνοῦμαι (τι-
νός), φθάνω (τι), ἐπιτυγχάνω. Οἶός τ' εἰμί, δύναμαι. Ὑπισχοῦμαι,
ὑπόσχομαι.

Β'. 1. ἐξελαύνω. 2. οἱ κεκμηκότες. 3. ῥᾶστα. 4. ἀποτέμνω.
5. ἐκτέμνω. 6. τίσιν ἀποτίνω. 7. ἐκτίνω. 8. μετοχ. 9. φθάνω μετὰ
μετοχ. 10. φθίνω. 11. ἀφικνοῦμαι. 12. οὐπω. 13. τὸ μέσον. 14.
δοτ. ἄνευ προθ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 59.

Α'. 1. (κ. 19). 2 (κ. 16, 1). 3. (κ. 21). 4. (κ. 12). 5. (κ. 1). 6. (κ. 8). 7. (κ. 20). — Ἐκπολιορκῶ, κυριεύω διὰ πολιορκίας. Αἰσθάνομαι, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι. Οἰκῶ, κατοικῶ. Λόγος, λογικόν. ἡγεμῶν, ὁδηγός. Χρῶμαι (τινί), μεταχειρίζομαι, ἔχω. Ἀμαρτάνω (εἰς τι), σφάλλω. Ἀμαρτάνω (τινός), ἀποτυγχάνω. Ἀρ' οὐ.., ἄρα γε δέν... Ἀπεχθάνομαι, γίνομαι μισητός. Διὰ χάριτός εἰμι, εἶμαι ἄρεστός, φίλος. Χρυσίον, χρήματα. Βλαστάνω, φυτρώνω, γεννῶμαι. Ἐβλαστε=βλαστάνουσι. Ὄρθαι φρένες, ὑγιῆς νοῦς. Καταδαρθάνω, κοιμῶμαι. Ἀνίσταμαι, σηκώνομαι. Ὀλισθάνω, γλιστρῶ. Ὀφλισκάνω, ὀφείλω, χρεωστῶ. Ὀφλισκάνω ζημίαν, τιμωροῦμαι. Ἡδομαι, εὐχαριστοῦμαι. Ὀσφραίνομαι, μυρίζομαι. Ῥόδον, τριαντάφυλλον.

Β. 1. γεν. 2. ἀμαρτάνω. 3. δοτ. (μηδενί). 4. ὕβρις. 5. ὥφλε δίκην. 6. γεν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 60.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 16, 1). 3. (κ. 12). 4. (κ. 19). 5. (κ. 24). 6. πῶς. 7. (κ. 24). 8. (κ. 21). — Θέμις ἐστίν, εἶναι ἐπιτετραμμένον (νόμιμον). Θιγγάνω (τινός), ἐγγίζω. Λαγχάνω, λαμβάνω διὰ κλήρου. (ἐπι)τυγχάνω τι. ἐκλέγομαι (διὰ κλήρου). Καλλίστης τελευτῆς εἴληχα = ἔχω τύχει καλλίστου θανάτου (εὖρον κάλλιστον θάνατον). Συλλαμβάνω (τινί), βοηθῶ. Πονῶ, κοπιᾶζω. Λανθάνω (τινά), μένω ἄγνωστος (εἰς τινα). Διὰ τέλους, διὰ παντός, μέχρι τέλους. Δοκῶ, νομίζω. Ἐπιορκῶ, παραβαίνω τὸν ὅρκον μου. Ἐπιλανθάνομαι (τινός), λησμονῶ. Τίμιος, πολύτιμος. Φειδομαι (τινός), λυποῦμαι. Ἄδω, ψάλλω, τραγῳδῶ. Κιθαρίζω, παίζω τὴν κιθάραν. Ἐκπέμπω, ἀποστέλλω. Ἄστυ, πόλις. Πυνθάνομαι, πληροφοροῦμαι. Τί πρόκειται ἡ πατρίς, τί κάμνει, πῶς ἔχει ἡ πατρίς. Νίκης τυγχάνω, νικῶ, Μετρίως, μὲ ὑπομονήν. Δρῶ, πράττω. Τυγχάνω (τινός), ἐπιτυγχάνω, εὐρίσκω, λαμβάνω. Ἀρχή, θέσις, ἀξίωμα.

Β'. 1. γενική. 2. μέλλων μετοχῆς. 3. μετοχή (ἀδικήσας τι). 4. λανθάνω (τινά). 5. μηδέποτε ἔλπιζε λήσειν. 6. ἀπαρέμφ. 7. μετοχή. 8. ἔτι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 61.

Α'. 1. (κ. 20). 2. (κ. 20, 21). 3. (κ. 14). 4. (κ. 24). —
"Αχθομαι (τινί), δυσχεραστοῦμαι, ἀγανακτῶ. Ψέγω, κατηγορῶ. Βού-
λομαι, θέλω. Προΐεμαι, προδίδω. Κέρδους ἔνεκα, χάριν κέρδους.
Μεταδίδωμι (τινί τινος), δίδω μέρος (εἷς τινα ἔκ τινος). Δέομαι(τινός),
ἔχω ἀνάγκην. Εὐδαίμων, εὐτυχής. Οὕπω, δέν...ἀκόμη. Ἀποβλέπω
(εἷς τι), στρέφω τὰ βλέμματά μου (εἷς τι). Ὅποτε δεηθεῖη, ὅσάκις
ἤθελε λάβει ἀνάγκην. Τὰ δέοντα, τὰ πρέποντα, τὸ καθήκον. Ἀγαμαι,
θαυμάζω. Ἐπιμέλομαι (τινός), ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω (περί τινος).
Καθεύδω, κοιμῶμαι. Ἀνέψω, βράζω.

Β'. 1. δοτική ἄνευ προθέσεως. 2. ἀμαρτάνω. 3. ἀπαρέμφ. 4.
 δέομαι. 5. τὰ δέοντα. 6. ἡδέως. 7. κάμνω.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 62.

Α'. 1. (κ. 12). 2. (κ. 20). 3. (κ. 14). 4. (κ. 16, 1). 5. ὅτι
 δύνανται νὰ γίνωσι. 6. (κ. 24). 7. εἴθε νὰ μὴ ἐφαίνεσο. — *Μάχομαι*
(τινὶ ἢ πρὸς τινα), πολεμῶ. Μέλει μοί τινος, φροντίζω περί τινος.
Μεταμέλει μοι, μετανοῶ. Σιγῶ, σιωπῶ. Φθέγγομαι, λέγω, ὁμιλῶ.
Μέλλω, ἔχω κατὰ νοῦν, βραδύνω. Εὐκλείης, ἐνδοξος. Μεστός, γεμῶ-
τας. Διανέμω, διχομοιράζω. Οἶομαι, νομίζω. Οἶχομαι, ἔχω ἀπέλθει.
Ἀναπέτομαι, πετῶ ἐπάνω. Ἀναπτομένη οἰχήσεται, πετάσασα ἐπάνω
θὰ ἀπέλθῃ. Εἰσρέω, χύνομαι (μέσῃ εἰς...)

Β'. 1. ἡ ἄφρητον ὡς ἔχει ἡ θέσον δοτικὴν ἄνευ προθέσεως. 2.
 τοῖς ἀγαθοῖς μελήσει. 3. μετεμέλησέ μοι. 4. γεν. 5. χρή. 6. ἀπαρέμφ.
 7. τὰ δοξαζοντα. 8. παρὰ μετὰ δοτικῆς. 9. οὐκ. 10. ἡ ἄφρητον ὡς
 ἔχει ἡ μετάβαλε εἰς μετοχήν. 11. μέλλων τοῦ οἶχομαι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 63.

Α'. 1. (κ. 12). 2. ἔνεκα τοῦ πλούτου. 3. (κ. 16, 1). 4. (κ. 21).
 5. (κ. 17). — *Δοκῶ, φαίνομαι, νομίζω, ἀποφασίζω. Δοκεῖ μοι, μοί*
φαίνεται (καλόν). Ὁρῶ, βλέπω. Ἡλίθιος, ἀνόητος. Ἐπιτελῶ, ἐκ-
τελῶ. Τὰ δόξαντα, τὰ ἀποφασισθέντα. Ὡθῶ, σπρώχνω, ἀποκρούω.
Ἀπωθῶ, ἀποκρούω, ἀπομακρύνω. Ἀπωθοῦμαι (μέσ.), ἀποκρούω,
ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀποστρέφομαι.

Β'. 1. ἀπαρέμφ. 2. δοτική ἄνευ προθέσεως. 3. ἐλῆσθαι. 4. οἷ.
5. μέλλων ὀριστικῆς. 6 ἐπιτελοῦμεν (= ἐπιτελέσομεν). 7. ἡ πρό-
τασιν διὰ τοῦ *οὕτω* ἢ μετοχὴν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 64.

Α'. 1. (κ. 1). 2. (κ. 14). 3. (κ. 20). 4. τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ
Σ. 5. (κ. 24). 6. (κ. 22). 7. δύναται νὰ διδάξῃ. 8. δύναται νὰ
διδαχθῇ. 9. (κ. 22). — *Ἀλίσκομαι*, κυριεύομαι, συλλαμβάνομαι.
Ἀνάγω, φέρω ἐπάνω, ἀναβιβάζω. *Τὰ ὄντα*, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περι-
ουσία. *Πάνυ*, πολύ. *Ἀναλίσκω*, ἐξοδεύω, ἀφανίζω. *Κάλλος*, ὠραιότης.
Μεθύω, εἶμαι μεθυσμένος. *Νήφω*, δὲν πίνω οἶνον. *Ζημιοῦμαι*, τιμω-
ροῦμαι. *Εὖ πάσχω*, εὐεργετοῦμαι. *Ἀμνημονῶ*, δὲν ἐνθυμοῦμαι, λη-
σμονῶ. *Φάσκω*, λέγω. *Χάσκω*, ἵσταμαι μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα.

Β'. 1. ἀπαρέμφ. 2. παιδεία. 3. πλείονα ἢ πλείω. 4. ἐπιτήδεια.
5. (κ. 1). 6. οὐκ. 7. τρόπος. 8. δοτική ἄνευ προθέσεως. 9. σφόδρα.
10. ἄ. 11. ἔξεστι. 12. ψεύδομαι. 13. χάσκω.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 65.

Α'. 1. (κ. 19). 2. (κ. 7). 3. (κ. 17). 4. (κ. 8). 5. (κ. 2).
6. (κ. 21). — *Θηρευτής*, κυνηγός. *Θήρ*, θηρίον. *Καταβιβρώσκω*, κατα-
τρώγω. *Γιγνώσκω*, γνωρίζω. *Καταγιγνώσκω* (τινός), καταδικάζω
(τινά). *Χρῶμαι* (τινί), μεταχειρίζομαι. *Οἰκίτης*, ὑπηρέτης. *Ἄγαν*,
παραπολύ. *Ἀποδιδράσκω* (τινά), δραπετεύω. *Αὐτομολῶ*, λιποτακτῶ,
καταφεύγω εἰς τὸν ἐχθρόν. *Πιπράσκω*, πωλῶ. *Ἀλίσκομαι*, συλλαμβά-
νομαι, ἀνακαλύπτομαι. *Τιτρώσκω*, πληγώνω. *Ἀναμνησκω*, ὑπεν-
θυμίζω. *Χάριν λαμβάνω*, εὐεργετοῦμαι. *Χάριν δίδωμι*, εὐεργετῶ. *Μέ-
μνημαι* (πρκ. τοῦ μμνήσκω), ἐνθυμοῦμαι. *Ἐπιλανθάνομαι*, λησμονῶ.

Β'. 1. οὐκ. 2. εὐταξία. 3. ἀπαρέμφ. (γνῶναι). 4. γενική ἄνευ
προθέσεως. 5. ἐπιτήδεια. 6. αἰεί. 7. μεμνηῶ (ιδεῖ Γρ. § 100, 17
σημ.). 8. ἄ ὑπ' ἄλλου εὖ πέπονθας.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 66.

Α'. 1. (κ. 12). 2. *ἔξεστί τινι* = δύναται τις. 3. (κ. 14). 4.
(κ. 16, 1). 5. (κ. 22). — *Αἰρῶ* (ἀορ. εἶλον), κυριεύω. *Αἰροῦμαι*
(μέσον, ἀορ. εἰλόμην), προτιμῶ, ἐκλέγω. *Αἰροῦμαι* (παθητ.), ἐκ-

Ἰ. Ν. Γεραῤῥῃ Ὁρθογραφικαὶ Ἀσκήσεις

λέγομαι. *Καθαίρομαι* (παθ.), *κρημνίζομαι*. *Τεκμαίρομαι*, κρίνω, συμπεραίνω. *Κατεσθίω*, κατατρώγω, καταστρέφω. *Ἐπομαι* (τινί), ἀκολουθῶ. *Ἄσμενος*, εὐχαρίστως. *Συννυρίσταιμαι*, συνυπεφέρω. *Ἐφέπομαι*, παρακολουθῶ, συνοδεύω. *Δουλῶ*, ὑποδουλώνω. *Ἐχω*, ἔχω τι, ἐμποδίζω. *Ἐσχηκα*, ἔχω λάβει. *Φιλῶ*, ἀγαπῶ.

Β'. 1. ἀπαρέμ. 2. ἐληλύθειμεν ἢ ἤκομεν. 3. πεινῆτε (ἰδὲ Γρ. § 104, 10) ἢ μετοχή. 4. ἡδέως. 5. ἀττική σύνταξις (κ. 1). 6. τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 67.

Α'. 1. (κ. 17). 2. (κ. 20). 3. (κ. 12). 4. (κ. 14). 5. κατὰ πάντα, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. 6. (κ. 3). — *Ὅρῶ*, βλέπω, παρατηρῶ. *Περιορῶ*, βλέπω μὲ ἀδιαφορίαν. *Οὐ περιορφόμεθα ἀδικουμένους*, δὲν θὰ ἴδωμεν μὲ ἀδιαφορίαν ὅτι ἀδικοῦνται... *Ἐκπίνω*, πίνω ὅλον. *Σφόδρα*, πολύ. *Μέμφομαι* (τινί), ἐπιπλήττω (μαλῶν). *Ἐταῖρος*, σύντροφος, φίλος. *Συμπίπτει* (τινί), συμβαίνει (εἰς τινα). *Ἀτυχῶ*, δυστυχῶ. *Πέλταστής*, ὁ φέρων πέλτην (μικρὰν ἀσπίδα). *Καθορῶ*, βλέπω καλῶς, παρατηρῶ. *Φέρω*, ὑποφέρω, ὑπομένω. *Ἐρρωμένως*, ἰσχυρῶς. *Ῥᾶον*, εὐκολώτερον. *Ῥώμη* (σωματική) δύναμις. *Διαφέρω* (τινός), ὑπερτερῶ (τινά).

Β'. 1. μεθύων. 2. ὄψεσθαι. 3. εἶ πάσχω ὑπό τινος. 4. ἀμφοτέροι. 5. βόθρος. 6. ῥᾶον. 7. ἡμέτερος, 8. ἄμεινον. 9. ἀόρ. τοῦ φερῶ. 10. διαφέρω (τινός). 11. δοτική ἄνευ προθέσεως.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 68.

Α'. 1. ἂν ἤθελέ τις κακολογεῖ. 2. (κ. 20). 3. (κ. 14). 4. (κ. 17). 5. (κ. 12). 6. (κ. 8). 7. (κ. 19). 8. πῶς. 9. (κ. 23). — *Ζημία*, τιμωρία. *Ἐπίκειμαι*, ἔχω ὀρισθῆ. *Τεθνεώς*, νεκρός. *Κακῶς* ἀγορεύω, κακολογῶ. *Τὸ ἀγαθόν*, ἡ ὠφέλεια. *Ἀπαγορεύω τινί τι*, ἀπαγορεύω τι εἰς τινα, ἀποκάμνω. *Καθίζω* 1) καθίζω ἑμαυτόν, κάθημαι. 2) βάλλω ἄλλον νὰ καθίσῃ, τοποθετῶ. *Παρακαθίζομαι*, κάθημαι πλησίον. *Παρατίθημι*, θέτω πλησίον (ἐμπρός). *Καθέξομαι*, κάθημαι. *Ἰκέτης*, ὁ (ἐρχόμενος πρὸς τινα καὶ) παρακαλῶν (αὐτόν). *Ἰερόν*, ναός. *Χωρίον*, τόπος. *Ἐπιτήδειος*, κατάλληλος. *Σκοπῶ καὶ μέσον σκοποῦμαι*, παρατηρῶ, φροντίζω, σκέπτομαι.

Β'. 1. δοτική ἄνευ προθέσεως. 2. ἀπαρέμφ. (βάλλειν). 3. οὐδείς ἂν εἴποι. 4. μετοχή. 6. παρὰ μετὰ δοτικῆς. 7. ὅπως. 8. ἐσόμεθα. 9. βελτίων.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 69

Α'. 1. (κ. 2). 2. (κ. 19). 3. (κ. 23). 4. (κ. 5). 5. (κ. 24). 6. (κ. 8). 7. (κ. 16, 1). 8. μετὸν σκοπὸν νὰ προσκαλέσῃ. 9. (κ. 12). 10. (κ. 14). 11. τὸ νὰ διέλθῃ τις τὸν βίον. — *Παίω*, τύπτω, πατάσσω, πλήττω, κτυπῶ, πληγώνω (ἐκ τοῦ πλησίον). *Στέρνον*, στῆθος. *Θώραξ*, σιδηροῦν ἔλασμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκάλυπτον οἱ πολεμισταὶ τὸ στῆθος. *Πληγή*, κτύπημα. *Ἐπαίρομαι*, ὑψώνω. *Βακτηρία*, ῥάβδος. *Ἐκπλήττομαι*, μένω ἐκπληκτος, τρομάζω. *Ἐφοδος*, προσβολή. *Βάλλω*, κτυπῶ (μακρόθεν). *Μιαρός*, ἀχρεῖος. *Ὑπασπιστής*, ἀσπιδοφόρος σωματοφύλαξ (στρατηγοῦ). *Ἀλίσκομαι*, συλλαμβάνομαι. *Ὁ ἐαλωκός*, ὁ αἰχμάλωτος. *Ἀποδίδωμι*, δίδω ὀπίσω. *Ὠνοῦμαι* (ἀορ. *ἐπριάμην*), ἀγοράζω. *Ἀποδίδομαί τι*, δίδω τι καὶ λαμβάνω τὸ ἀντίτιμον, πωλῶ. *Πωλῶ*, ἐκθέτω εἰς πώλησιν, πωλῶ. *Ζημία*, τιμωρία.

Β'. δοτική ἄνευ προθέσεως. 2. μετοχή.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 70.

Α'. 1. τί εἶναι. 2. (κ. 14). 3. πῶς δύναμαι νὰ ἰατρεύσω. 4. ἀντί, κοινῶς μέ... 5. δὲν δύνασαι νὰ ἀγοράσῃς. — *Αἰτιῶμαι*, νομίζω τινὰ αἴτιον, κατηγορῶ. 2. *Αἰνίττομαι*, ὑπαινίσσομαι, ὑποδηλῶ. *Βιάζομαι*, βιάζω. *Ἐντέλλομαι*, παραγγέλλω. *Ἀπεργάζομαι*, κάμνω. *Ἰῶμαι*, ἰατρεύω, θεραπεύω. *Κτιῶμαι*, ἀποκτῶ. *Δορίζομαι*, συλλογίζομαι. *Δυμαίνομαι*, βλάπτω. *Σεμνός*, σοφός. *Τρόπος*, χαρακτήρ. *Ὠνοῦμαι*, (ἀορ. *ἐπριάμην*), ἀγοράζω.

Β'. 1. γεν. ἄνευ προθέσεως. 2. τὸ μέσον. 3. ἀπαρέμφ. (μέσον). 4. δοτική ἄνευ προθέσεως. 5. ἐργάζομαι. 6. ἐπρίω.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 71.

Α'. 1. (κ. 2). 2. (κ. 14). 3. (κ. 12) — *Συγγίγνομαι* (τινί), συναναστρέφομαι. *Ἀγαμαι*, θαυμάζω. *Αἰδοῦμαι*, ἐντρέπομαι, σέβομαι. *Ξένιος* (Ζεὺς), προστάτης τῶν ξένων. *Ἀμιλλῶμαι*, διαγωνίζομαι. *Βούλομαι*, θέλω, ἐπιθυμῶ. *Διανοοῦμαι*, σκέπτομαι. *Προστατεύω*,

εἶμαι ἄρχων, ἄρχω. Ἐναντιοῦμαι, ἐναντιώνομαι. Οἶομαι, νομίζω.
Ἐνθυμοῦμαι, σκέπτομαι. Ἐπίσταμαι, γνωρίζω (καλῶς). Εὐλαβοῦμαι,
προφυλάττομαι, φοβοῦμαι. Προθυμοῦμαι, ἔχω προθυμίαν, θέλησιν.
Χρῶμαι (τινί), μεταχειρίζομαι, ἔχω.

Β'. 1. ἀπαρέμφ. (δοῦναι). 2. οὐκ. 3. δοτική ἄνευ προθέσεως.
4. μετοχή. 5. γενική. 6. ἄορ. τοῦ ἐπίσταμαι.

ΑΣΚΗΣΙΣ 72.

Πιπράσκω, πωλῶ. Κοσμῶ, τακτοποιῶ, διευθύνω.

ΑΣΚΗΣΙΣ 73.

Κάμνω, κοπιάζω. Πένομαι, εἶμαι πτωχός. Τιῶ, τιμῶ. Οἰκτιρῶς
εὐσπλαγχνία. Ἄροτος, ἄροσις, ὄργωμα. Νιφετός, χιόνισμα.

ΑΣΚΗΣΙΣ 74.

Ποίκιλμα, κέντημα. Σκῶμμα, πείραγμα (διὰ λόγου).

ΑΣΚΗΣΙΣ 75.

Ἀσύνετος, ἄνους, ἀνότητος. Εὖνους, εὐμένης, φίλος. Κακόνους,
δυσμενής, ἐχθρός. Πολυπράγμων, ὁ ἀσχολούμενος περὶ πολλὰ πρα-
γματα συγχρόνως.

ΑΣΚΗΣΙΣ 76.

Ἄρῶ, ἀροτριῶ, ὀργώνω. Δρέπω, κόπτω, συλλέγω (ἄνθη, καρ-
πούς). Γλύφω, σκαλίζω, κοιλαίνω. Ἐλκω, σύρω. Μάσσω, καθα-
ρίζω. Ψήχω, τρίβω, ξυστρίζω.

ΑΣΚΗΣΙΣ 77.

Θεῶμαι, παρατηρῶ (μετὰ προσοχῆς). Ὅρχοῦμαι. χορεύω.

ΑΣΚΗΣΙΣ 78

Θεράπαινα, ὑπηρέτρια, Ἄβαξ, πλάξ (διὰ λογαριασμούς, ἰχνο-
γραφίας), πίναξ. Μεῖραξ, κόρη, παῖς (12—14 περίπου ἐτῶν). Βό-
τρυς, σταφυλή.

ΑΣΚΗΣΙΣ 82.

Σκῆτος, δέρμα (εἰργασμένον), Κύανος, ὀρυκτὸν ἢ ἄνθος ἔχον
βαθὺ γαλάζιον χρῶμα. Κρόκος, φυτὸν μετὰ κίτρινα εὐώδη ἄνθη.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 84.

Πέτρα, βράχος. *Δέος*, φόβος. *Άλγος*, πόνος, λύπη. *Κλέος*, φήμη, δόξα. *Τέλμα*, βάλτος. *Οίκτος*, συμπάθεια, λύπη. *Έχθος*, μίσος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 85.

Οικτίρω, λυποῦμαι. *Έπιλανθάνομαι*, λησμονῶ. *Μιμνήσκομαι*, ἐνθυμοῦμαι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 86. 87.

Μετόπωρον, φθινόπωρον. *Διμός*, μεγάλη πείνα.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 88. 89.

Κακόνους, δυσμενής, ἐχθρός. *Άνίημι*, ἀφήνω, ἐπιτρέπω. *Φύρω*, ἀνακατώνω. *Διαγορεύω*, λέγω ῥητῶς. *Οκλάζω*, λυγίζω τὰ γόνατα. *Νήποινος*, ἀτιμώρητος.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 90.

Α' Τ ο π ι κ ά

Α'. *Άθήνησιν*, ἐν Ἀθήναις. *Οἴκοθεν*, ἐκ τοῦ οἴκου. *Άγροῦδι*, ἐν τῷ ἀγρῷ. *Οἴκοι*, ἐν τῷ οἴκῳ. *Τὰ πολλά*, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Β'. 1. ἐπίρρημα. 2. πορεύου. 3. δεῦρο.

Β' Χ ρ ο ν ι κ ά

Α'. *Άρτι*, πρὸ ὀλίγου. *Όψέ*, ἀργά. *Πάλαι*, πρὸ πολλοῦ. *Άεί*, πάντοτε. Β'. 1. ἄρτι. 2. πάλαι. 3. παρ' ἐμοί.

Γ' Τ ρ ο π ι κ ά

Α'. *Βραδέως*, ἀργά. *Άμαχητεί*, ἄνευ μάχης. *Αἰρῶ* (ἀορ. *εἶλον*), κυριεύω. *Κρύβδην*, κρυφίως. *Άγεληδόν*, κατ' ἀγέλας, σωρηδόν. *Πέτομαι*, πετῶ.

Β'. 1. διαλέγομαι. 2. δι' ἐπιρρήματος. 3. πανδημεί. 4. οὕτως.

Δ' Π ο σ ο τ ι κ ά

Α'. 1. (κ. 14).—*Σφόδρα*, πολὺ. *Άμαρτάνω*, σφάλλω, κάμνω σφάλμα. *Ήκιστα*, διόλου δέν... *Πάνν*, πολὺ.

Β'. 1. ἥκιστα. 2. ἅπαξ. 3. σφόδρα. 4. δίσ. 5. ἅγαν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 91. 92.

Φέρω, βαστάζω, λαμβάνω. Βάλλω, κτυπῶ. Νέμω, διοικῶ, ἄρχω, ἐπιβλέπω. Ὑλῃ, δάσος, ξύλα. Ἐρπω, σύρομαι (μετὰ τὴν κοιλίαν), ἀπλώνομαι. Μέλπω, ψάλλω.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 93. 94.

Μέδιμος, μέτρον τῶν καρπῶν, κοιλόν. Δελφύς, κοιλία. Κέλευθος, ὁδός. Ὠμός, σκληρός. Δαίμων, τύχη.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 95. 96. 97.

Σῦς, χοῖρος, ἀγριόχοιρος. Θηρῶ, κυνηγῶ. Κύαμος, κουκκί. Αὐτίκα, εὐθύς, ἀμέσως. Ἐλαύνω, ὀδηγῶ. Ὀρύσσω, τρυπῶ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 98. 99.

Ἔχω, κρατῶ. Μῦθος, λόγος. Δέδια, φοβοῦμαι. Ἀρκῶ (τινί), βοηθῶ. Ἀμαλλα, χειρόβολον, δεμάτι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 100.

Α'. 1. (χ. 1) Αἰρετέος, προτιμητέος. Θεραπεύω, περιποιοῦμαι. Ἔνεκα, χάριν. Ἐξικνοῦμαι, φθάνω. Γενεά, γέννησις. Ὀλεθρος, καταστροφή. Ἄγω, ὀδηγῶ, φέρω. Ὡς, πρὸς.

Β'. 1. χρηστός, ἀγαθός. 2. γίγνομαι. 3. δεῖ. χρή. 4. ἀπαρέμφ. 5. ὑπέρ. 6. ἔνεκα. 7. πονῶ. 8. πεδίον. 9. οὐκ ἔστι. 10. τρόπος. 11. γινώσκειν. 12. σὺν Θεῷ. 13. ὥς. 14. ἀνά.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 101.

Α'. 1. διὰ μέσου. 2. καθ' ὅλον τὸν βίον. 3. ἔνεκα τῆς ἀμελείας. 4. συμφώνως πρὸς τὸν νόμον. 5. χάριν ἀρετῆς, πρὸς ἀπόκτησιν ἀρετῆς. 6. πέρα τῆς δυνάμεως. — Τιτρώσκαω, πληγώνω. Ἐγκράτεια, τὸ νὰ εἶναι τις κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του (τῶν ἐπιθυμιῶν του). Εὐκλεής, περίφημος, ὁ πανταχοῦ πεφημισμένος, ἔνδοξος. Μανία, παραφροσύνη, τρέλλα.

Β'. 1. τέρας. 2. εἰ. 3. διὰ παντός τοῦ βίου. 4. κρατῶ (τινός). 5. κατά. 6. κτᾶσθαι. 7. ἐάλω. 8. πολέμιος. 9. χρή. 10. ὑφίστασθαι. 11. ὑπὲρ μετ' αἰτιατικῆς.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 102.

Α'. 1. περίξ. 3. εἰς κατάλληλον περίστασιν. 4. περί. 5. περί-

που. 6. πλησίον (ἐπὶ προσώπων). 7. πλησίον (ἐπὶ ἀφύχων). 8. πρὸς τὸ μέρος, πλησίον. 9. ἐπάνω. 10. ὑποκάτω (ὑπὸ μετὰ δοτικῆς ἐπὶ στάσεως, ὑπὸ μετὰ αιτιατικῆς ἐπὶ κινήσεως). — *Διανοοῦμαι*, σκέπτομαι, *Ἀλλότριος*, ξένος. *Ἐνιοι*, τινές. *Στρεπτός*, περιδέραιον. *Τελευτῶ*, ἀποθνήσκω. *Ἡδιστος*, εὐχαριστότατος. *Ὑποζύγιον*, ζῶον φορτηγόν. *Ἀλωπεκίς*, δέρμα ἀλώπεκος, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

Β'. 1. βουλευόμεαι. 2. περὶ μετὰ δοτ. 3. περὶ μετ' αἰτιατ. 4. ἀπῆει. 5. παρὰ μετὰ δοτ. 6. παρὰ μετ' αἰτιατ. 7. παρὰ μετ' αἰτιατ. 8. δοτικὴ ἄνευ προθέσεως. 9. ἐπὶ μετὰ δοτ. 10. ἐπὶ μετ' αἰτιατ. 11. ὑπὸ μετὰ δοτ. 12. ὑπὸ μετ' αἰτιατ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 103.

Α'. 1. (κ. 1). 2. (κ. 14). *Δέομαι* (τινός), ἔχω ἀνάγκην (τινός). *Καλόν*, ὠραῖον. *Στέργω*, ἀγαπῶ. *Προπετής*, ἀκαιρος, αὐθόδης. *Θράσος* θρασύτης, αὐθάδεια.

Β'. 1. ἐστόν. 2. ἀξίω. 3. παρορῶ. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. ἀπόρρητον.

ΑΣΚΗΣΙΣ 104.

Α'. *Μέντοι*, ὁμως. *Οἶομαι*, νομίζω. *Εὐδαίμων*, εὐτυχής. *Βουλευώ*, σκέπτομαι. *Εἰ καί*, καίτοι, ἂν καί. *Καὶ μὴν*, καὶ ἀληθῶς, καὶ ὁμως. *Ἀλλὰ μὴν*, ἀλλ' ἀληθῶς, ἀλλ' ὁμως.

Β'. ἀναγινώσκω. 2. ἔοικα. 3. δοτ. ἄνευ προθέσεως. 4. μέντοι. 5. οὐ. 6. διαπράττομαι. 7. ᾗ. 8. εἰ καί, καίτοι. 9. ἀλλὰ μὴν. 10. χρή. 11. ἀπαρέμφ.

ΑΣΚΗΣΙΣ 105.

Α'. 1. (κ. 14). — *Κρεῖττον*, καλύτερον. *Κωλύω*, ἐμποδίζω.

Β'. 1. ἐάν τε. 2. νῦν. 3. ἥ ἄφῃσον ὡς ἔχει ἥ θέσον μετοχὴν (ἐμὲ λέγοντα).

ΑΣΚΗΣΙΣ 106.

Α'. 1. (κ. 14). 2. δύναμαι νὰ ἀκούσω. 3. (κ. 1). — *Ὀνειδίζω*, χλευάζω. *ψέγω*. *Γάρ*, διότι. *Ὡς*, διότι. *Ἡδιον*, εὐχαριστότερον. *Εὐδοκίμῳ*, ἔχω ὑπόληψιν. *διαπρέπω*. *Τιτρώσκω*, πληγώνω. *Εἰκός*, εὐλογον, ἐπόμενον. *Ἡγοῦμαι*, νομίζω.

Β'. 1. ἥ ἀπαρέμφ. (μαθεῖν) ἥ εὐκτική μετὰ τοῦ ἂν (μάθοις ἂν

2. γάρ. 3. σφόδρα. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. ἡ ἄφησον ὡς ἔχει ἡ μετά-
βαλε εἰς μετοχήν. 6. ἐγένετο ἡ μετάβαλε εἰς μετοχήν. 7. τὰ πα-
ρόντα. 8. ἐστί.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 107.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 17). *Παίω*, κτυπῶ. *Ἔστε*, μέχρῃς οὗτου.
Ἐμπνέω, ἀναπνέω, ζῶ. *Ἀμφω*, καὶ οἱ δύο. *Μῦθος*, λόγος. *Ἐπιβου-
λεύω* (τινί), σκέπτομαι κακὰ (κατὰ τινος). *Μαίνομαι*, τρελλαίνομαι.

Β'. 1. οὐ. 2. ἐπεὶ. 3. ἐγένετο. 4. ἄρχομαι. 5. γενική. 6. ἔστ' ἄν.
7. ἕως ἄν. 8. τὸ μέσον. 9. μετοχή. 10. μηδὲνα ποιοῦ. 11. χρῶμαι
(τινί). 12. ἐγγύς. 13. βούλομαι. 14. ἀπαρέμφ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 108.

Α'. 1. (κ. 14). — *Ἄρα*, οὖν, δὴ, τοίνυν, λοιπόν. *Ἐπιλείπω*,
ἀφήνω. *Ὁ οἶτος* τὸ στράτευμα ἐπέλιπε, αἱ τροφαὶ ἄφησαν τὸ στρά-
τευμα, τὸ στράτευμα δὲν εἶχε πλέον (ἔσωσε) τὰς τροφάς. *Ἐσθίω*,
τρώγω. *Οὐκοῦν*, λοιπόν. *Οὐκουν*, λοιπόν δέν. *Συνάγω*, συναθροίζω.
Τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, διὰ τοῦτο λοιπόν.

Β'. 1. οὖν. 2. ἀποδίδωμί. 3. δοτική ἄνευ προθ. 4. τοίνυν. 5.
οὕτως. 6. ὡς. 7. οὐκοῦν. 8. τῷ πένητι. 9. οὐκ. 10. οὐκουν. 11.
αἰ. 12. τοιγαροῦν, τοιγάρτοι.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 109.

Α'. 1. *Ὅντως*, τῷ ὄντι, πράγματι. *Κοινός*, ὁ ἀνήκων εἰς πολ-
λοὺς ἢ εἰς πάντας, ἀνταμικός. *Δυσιτελής*, ὠφέλιμος.

Β'. 1. οὐκ. 2. ἐῷ. 3. καθευδεν.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 110.

Α'. 1. (κ. 14). 2. (κ. 12). — *Κολάζω*, τιμωρῶ. *Ἀμείνων*, κα-
λύτερος. *Οἶομαι*, νομίζω. *Δέομαι* (τινός), ἔχω ἀνάγκην. *Συνεργός*, συν-
εργάτης, βοηθός.

Β'. 1. πλείων. 2. ἥττων. 3. ὑποτακτική ἢ εὐκτική.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 111.

Α'. 1. δὲν θὰ ἐπίστευες. 2. πόσον. — *Ἀμαρτάνω*, σφάλλω. *Εὖ
φρονῶ*, καλῶς, ὀρθῶς σκέπτομαι. *Πάρεμι*, εἶμαι παρῶν, ὑπάρχω.

Β'. 1. εἰ. 2. πᾶς. 3. ἐδίδου ἄν. 4. πονῶ.

Α Σ Κ Η Σ Ι Σ 112.

Α'. 1. πόσον. — *Προαιροῦμαι*, προτιμῶ. *Τραῦμα*, πληγή. *Ἐπώ-
δυνος*, πολὺ ὀδυνηρός. *Ἐπαχθής*, ὀχληρός. *Παρακαλῶ*, προσκαλῶ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τὰ ζῶα τρέχει=Τὰ ζῶα τρέχουσι.

1. Οὐδέτερον πληθυντικὸν ὑποκείμενον συντάσσεται συνθηέστατα μετὰ ῥήματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ (Ἀπτική σύνταξις).

Βάλλω τινὰ λίθοις=Κτυπῶ τινὰ διὰ λίθων ἢ μὲ λίθους.

2. Ἡ δοτικὴ πολλάκις σημαίνει τὸ ὄργανον ἢ τὸ μέσον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τις (δοτικὴ ὀργανική).

Ὑπερέχω τῇ δυνάμει=Ὑπερέχω κατὰ τὴν δύναμιν.

3. Ἡ δοτικὴ πολλάκις σημαίνει τὸ κατὰ τι.

Ἦλθον τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ=Ἦλθον κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν.

4. Ἡ δοτικὴ πολλάκις σημαίνει χρόνον ὠρισμένως.

Δειλία ἐφυγον=Ἐνεκα δειλίας ἐφυγον.

5. Ἡ δοτικὴ πολλάκις σημαίνει τὴν αἰτίαν.

Πᾶς ἀνὴρ ἑαυτῷ πονεῖ=Πᾶς ἀνὴρ χάριν ἑαυτοῦ (διὰ τὸν ἑαυτὸν του, διὰ τὸ συμφέρον του) κοπιᾷ.

6. Ἡ δοτικὴ πολλάκις σημαίνει πρόσωπον, χάριν τοῦ ὁποῖου γίνεται τι (δοτικὴ χαριστική).

Νυκτὸς ἀπῆλθον=Κατὰ τὴν νύκτα ἀπῆλθον.

7. Ἡ γενικὴ πολλάκις σημαίνει χρόνον γενικῶς.

Τῶν παιδῶν ὁ Κίμων ᾔδει=Ἐκ τῶν παιδῶν ὁ Κίμων ᾔδει.

Πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἀμελοῦσι=Πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν ἀμελοῦσι.

Οἱ ἀρίστοι τῶν μαθητῶν ἀπῆλθον=Οἱ ἀρ. ἐκ τῶν μαθητῶν ἀπῆλθον.

8. Ἡ γενικὴ οὐσιαστικοῦ, προσδιορίζουσα οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον, σημαίνει τὸ ὅλον, τοῦ ὁποῖου μέρος εἶναι τὸ ὑπ' αὐτῆς προσδιοριζόμενον (γενικὴ μεριστική ἢ γενικὴ τοῦ ὅλου).

Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσεν.

9. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων δὲν ἔχουσι συνήτως ἄρθρον, τὰ δὲ τῶν χωρῶν ἔχουσι.

Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ. Ἡ ἀγαθὴ γυνή. Τὸ ἀγαθὸν παιδίον.

10. Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ. Ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός.

11. Τὸ ἐπίθετον τίθεται μετὰ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν ἐπαναλαμβάνομένου τοῦ ἄρθρου.

Νομίζεις δίκαιος εἶναι=Νομίζεις ὅτι εἶσαι δίκαιος.

12. Τὰ ῥήματα τὰ δηλοῦντα γνώμην (δοξαστικά) συντάσσονται μετ' ἀπαρεμφάτου, τὸ ὅποιον ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ μεταφράζεται διὰ τοῦ ὅτι καὶ ὁριστικῆς. Τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο λέγεται *ειδικόν*. Ἴδε Α' μέρος Ἀσκήσεων, μάθημα 35 καὶ ἄσκησιν 52.

Λέγεις δίκαιος εἶναι. Λέγεις ὅτι δίκαιος εἶ=Λέγεις ὅτι εἶσαι δίκαιος.

13. Τὰ λεκτικὰ ῥήματα συντάσσονται ἢ μετὰ εἰδικοῦ ἀπαρεμφάτου ἢ μετὰ προτάσεως διὰ τοῦ ὅτι ἐκφερομένης (*ειδικῆς*). Ἴδε Α' Ἀσκήσεων, μάθ. 35 καὶ ἄσκ. 52.

Δύναμαι λέγειν=Δύναμαι νὰ λέγω.

Ἐπιθυμεῖς φάγεῖν=Ἐπιθυμεῖς νὰ φάγῃς.

14. Τὰ δυνητικά ῥήματα καὶ τὰ δηλοῦντα ἐπιθυμίαν (*ἐφετικά*) συντάσσονται μετ' ἀπαρεμφάτου, τὸ ὅποιον ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ μεταφράζεται διὰ τοῦ νὰ καὶ ὑποτακτικῆς. Τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο λέγεται *τελικόν*. Ἴδε Α' μέρος Ἀσκήσεων, μάθ. 35 καὶ ἄσκ. 52.

Ὁ παῖς νομίζει δίκαιος εἶναι=Ὁ παῖς νομίζει ὅτι εἶναι δίκαιος.

Ὁ παῖς νομίζει τὸν πατέρα δίκαιον εἶναι

Ὁ παῖς νομίζει ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι δίκαιος.

15. Τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου ἢ εἶναι αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος (*ταυτοπροσωπία*) καὶ τότε δὲν ἐπαναλαμβάνεται, ἢ εἶναι διάφορον τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ῥήματος (*ἐτεροπροσωπία*) καὶ τότε τίθεται κατ' αἰτιατικὴν.

Ὁ λάμπων ἥλιος=Ὁ ἥλιος, ὁ ὁποῖος λάμπει Ὁ λαμπρὸς ἥλιος.

Ὁ ἀνὴρ γινώσκει θνητὸς ὢν=Γνωρίζει ὅτι εἶναι θνητὸς.

Ὁ παῖς οὐ παύεται γράφειν=Δὲν παύει νὰ γράφῃ.

Ἄνθρωπος ἀπᾶλθε γράψας ἐπιστολὴν=Ἀφ' οὗ ἐγραψεν ἐπιστολὴν

16. Ἡ μετοχὴ τίθεται ἐν τῷ λόγῳ κατὰ τρεῖς τρόπους :

1) *ἐπιθετικῶς* (ὡς ἐπίθετον) παραφραζομένη ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ δι' ἀναφορικῆς προτάσεως.

2) *κατηγορηματικῶς* (ὡς κατηγορούμενον) παραφραζομένη ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ ἢ διὰ τοῦ ὅτι καὶ ὁριστικῆς ἢ διὰ τοῦ νὰ καὶ ὑποτακτικῆς.

3) *προσδιοριστικῶς* (προσδιορίζουσα λέξιν τινὰ τῆς κυρίας προτάσεως) παραφραζομένη ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ διὰ δευτερευούσης προτάσεως.

Ὁ παῖς ἐπαύσατο γράφειν=Ἐπαυσε νὰ γράφῃ.

Ὁ παῖς ὁρᾷ τὸν ἵππον τρέχοντα=Βλέπει ὅτι ὁ ἵππος τρέχει.

17. Ἡ κατηγορηματικὴ μετοχὴ ἀναφέρεται ἢ εἰς τὸ ὑποκείμενον

ἢ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς προτάσεως καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Ὁ ἀνὴρ ἀπῆλθε, γράψας ἐπιστολὴν.

Ἡ γυνὴ ἀπῆλθε, γράψασα ἐπιστολὴν.

Πολλαὶ οἰκίαι ἔπεδον, δειμοῦ γενομένου.

18. Ἡ προσδιοριστικὴ μετοχὴ ἢ προσδιορίζει λέξιν τινὰ τῆς κυρίας προτάσεως, καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς αὐτὴν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, ἢ προσδιορίζει ὁλόκληρον τὴν κυρίαν πρότασιν, καὶ τότε τίθεται (ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ῥημάτων) μετὰ τοῦ ὑποκειμένου της, κατὰ πτώσιν γενικὴν (γενικὴ ἀπόλυτος).

Ὁ παῖς ᾄδει ὁρχούμενος.

Ὁ παῖς ᾄδει καὶ συγχρόνως χορεύει, ᾄδει ἐν ᾧ χρόνῳ χορεύει.

Ὁ ῥήτωρ ἀπέθανεν ἀγορεύων.

Ὁ ῥήτωρ ἀπέθανεν ὅτε ἦ ἐν ᾧ χρόνῳ ἠγόρευεν.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ πατὴρ ἀπῆλθεν.

Ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ πατὴρ, ἀπῆλθεν

(Πρότερον εἶπε ταῦτα καὶ ἔπειτ' ἀπῆλθεν).

Δειπνήσαντες ἄπιμεν.

Ἀφοῦ (ἢ ὅταν) δειπνήσωμεν, θὰ ἀπέλθωμεν.

(Ἀκόμη δὲν ἐδειπνήσαμεν, ἀλλὰ θὰ δειπνήσωμεν καὶ μετὰ τοῦτο θὰ ἀπέλθωμεν).

19. Ἡ προσδιοριστικὴ μετοχὴ σημαίνουσα χρόνον λέγεται *χρονικὴ* καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ εἰς χροنيκὴν πρότασιν.

Συνετὸς ὢν φεῦγε τοὺς κακοὺς

Ἐπειδὴ εἶσαι συνετός, ἀπόφευγε τοὺς κακοὺς.

20. Ἡ προσδιοριστικὴ μετοχὴ σημαίνουσα αἰτίαν λέγεται *αἰτιολογικὴ* καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ εἰς αἰτιολογικὴν πρότασιν.

Τιμὼν τοὺς γονέας, καλῶς πράξει

Ἐὰν τιμᾷς τοὺς γονεῖς σου, θὰ εὐτυχήσῃς.

21. Ἡ προσδιοριστικὴ μετοχὴ σημαίνουσα ὑπόθεσιν λέγεται *ὑποθετικὴ* καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ εἰς ὑποθετικὴν πρότασιν.

Πολλοί, εὐγενεῖς ὄντες, εἰδὶ κακοί

Πολλοί, ἂν καὶ εἶναι εὐγενεῖς, εἶναι κακοί.

22. Ἡ μετοχὴ σημαίνουσα πρᾶξησιν ἢ ἔνδοσιν (ἐναντίωσιν)

λέγεται παραχωρητική ἢ ἐνδοτική καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ εἰς παραχωρητικὴν πρότασιν.

Ὁ πατήρ ἦλθε συμβουλευδὼν ὑμῖν

Ὁ πατήρ ἦλθεν, ἵνα συμβουλευθῇ ὑμᾶς.

23. Ἡ προσδιοριστικὴ μετοχὴ σημαίνουσα τέλος (σκοπὸν) λέγεται τελικὴ καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ εἰς τελικὴν πρότασιν.

Εἶπον τοῦτο γελῶν=Εἶπον τοῦτο γελῶν (τας, μὲ γέλοια).

Ζῶ ἐργαζόμενος=Ζῶ ἀπὸ τὴν (μὲ τὴν) ἐργασίαν μου.

Ἦλθον οὐκ ἔχων χρήματα=Χωρὶς νὰ ἔχω χρήματα.

24. Ἡ μετοχὴ σημαίνουσα τρόπον λέγεται τροπικὴ καὶ ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ ἢ μένει ἀμετάβλητος ἢ ἀναλύεται εἰς ἐμπρόθετον οὐσιαστικὸν ἢ εἰς τὸ χωρὶς νά, ὅταν ἐκφέρηται ἀρνητικῶς.

25. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκφορᾶς τῶν χρόνων καὶ τῶν ἐγκλίσεων ἐν τε τῇ νέᾳ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ ἰδὲ Α' μέρος Ἀσκήσεων, ἤτοι :

Περὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἰδὲ μάθημα	14	καὶ	ἄσκ.	21
Περὶ τοῦ μέσου μέλλοντος.....	»	43	»	» 60
Περὶ τοῦ παθητικοῦ μέλλοντος	»	54	»	» 71
Περὶ τοῦ ἐνεργητ. τετελεσμ. μέλλοντος	»	38	»	» 55
Περὶ τοῦ παθητικ. τετελεσμ. μέλλοντος	»	46	»	» 63
Περὶ τοῦ μέσου ἀορίστου	»	44	»	» 61
Περὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου....	»	22	»	» 32
Περὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου....	»	45	»	» 62
Περὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελείου..	«	28	»	» 41
Περὶ τοῦ παθητικοῦ ὑπερσυντελείου..	»	46	»	» 63
Περὶ τῆς ὑποτακτικῆς	»	30	»	» 43
Περὶ τῆς εὐκτικῆς	32 καὶ 33	»	49 καὶ	50
Περὶ τῆς προστακτικῆς	»	34	»	» 51
Περὶ τῆς προστ. καὶ εὐκτ. παθ. ἐνεστ.	»	41	»	» 58

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΩΤΕΡΑΝ

Α.

Ἄβαξ, πλάξ (ἐπὶ τῆς ὁποίας δι- εγράφοντο μαθηματικὰ σχή- ματα), πίναξ.	Ἀλιτῶμαι, νομίζω τινὰ αἴτιον, κατηγορῶ.
Ἀγαθός, καλός.	Ἀκοῦμαι (έομαι), θεραπεύω, ἐπι- διορθώνω.
Ἀγαμαι, θαυμάζω.	Ἄκων, ἔκουσίως.
Ἀγαν, παραπολύ, ὑπερβολικά.	Ἄλγος, πόνος, λύπη.
Ἀγελήδον, κατ' ἀγέλας, σωρηδόν.	Ἄλγῶ (έω), πονῶ, λυποῦμαι.
Ἀγήρως, ὁ μὴ γηράσκων, ἀγή- ραστος.	Ἀλίσκομαι, κυριεύομαι, συλλαμ- βάνομαι. ἀνακαλύπτομαι. Ὁ ἐαλωκός, ὁ αἰχμαλώτος.
Ἀγορεύω, λέγω. Κακῶς ἀγορεύω, κκκολογῶ.	Ἀλλὰ μήν, ἀλλ' ἀληθῶς, ἀλλ' ὅμως.
Ἀδελφίδου, υἱὸς ἀδελφοῦ, ἀνεψιός.	Ἀλλομαι, πηδῶ.
Ἄδω, ψάλλω, τραγωδῶ.	Ἀλλότριος, ξένος.
Ἀεὶ, πάντοτε.	Ἄλσος, ἱερὸν δάσος.
Ἀθήνησιν, ἐν Ἀθήναις.	Ἀλῶ (έω), ἀλέθω.
Ἀθλητής, ὁ ἀγωνιζόμενος εἰς τοὺς δημοσίους ἀγῶνας.	Ἀλωπεκίς, δέρμα ἀλώπεκος, κά- λυμμα τῆς κεφαλῆς.
Ἄθλον, βραβεῖον.	Ἀμαλλα, χειρόβολον, δεμάτιον.
Ἄθυμῶ, εἶμαι ἄθυμος, λυποῦμαι.	Ἀμαρτάνω (εἰς τι), σφάλλω. Ἀ- μαρτάνω (τινός), ἀποτυχάνω.
Αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι, σέβομαι.	Ἀμάρτημα, σφάλμα.
Αἰδώς, (γεν. αἰδοῦς), ἐντροπή.	Ἀμαχητεῖ, ἄνευ μάχης.
Αἰνίττομαι, ὑπαινίσσομαι, ὑποδηλῶ	Ἀμεινον, καλύτερον.
Αἰρετέος, προτιμητέος.	Ἀμείνων, καλύτερος, προτιμότερος.
Αἰρετώτερος, προτιμότερος.	Ἀμιλλῶμαι (τινί), διαγωνίζομαι.
Αἰροῦμαι (μέσ.), ἀόρ. εἰλόμην, ἐκ- λέγω.	Ἀμνός (γεν. ἀρνός), ἀρνίον.
Αἰροῦμαι (παθητ.), ἐκλέγομαι.	Ἀμύνομαι (τινά), ἀποκρούω (τινά).
Αἰρῶ (έω), ἀόρ. εἶλον, κυριεύω.	Ἀμύνω (τινί), βοηθῶ (τινά).
Αἰσθάνομαι, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνο- μαι.	Ἀμφιγινῶ, δέν ἤξεύρω καλῶς.
Ἀσχιστιος, αἰσχροτάτος, ἀσχημό- τατος.	Ἀμφιέννυμι, ἐνδύω.
Ἀσχύνη, ἐντροπή.	Ἀμφισβητῶ, διαφωνῶ, ἔχω διά- φορον γνώμην.
Ἀσχύνομαι, ἐντρέπομαι	Ἀμφω, καὶ οἱ δύο.
	Ἀνάγω, φέρω, ἐπάνω, ἀναβιβάζω.
	Ἀνάθημα, ἀφιέρωμα
	Ἀνάκειμαι, ἔχω ἀφιερωθῆ.

- *Αναλίσκω, ἐξοδεύω, ἀφανίζω.
 *Αναμνησκω, ὑπενθυμίζω.
 *Αναπετάννυμι, ἀνοίγω.
 *Αναπέτομαι, πετῶ εἰς τὰ ἄνω.
 *Ανατείνω, ὑψώνω.
 *Ανατίθεμαι, ἀφιερώνομαι.
 *Ανατρέπω, καταστρέφω.
 *Ανέχομαι, ὑπομένω.
 *Ανέψω, ξαναβράζω, βράζω.
 *Ανθίσταμαι (τινί), ἐναντιώνομαι.
 *Ανίημι, χαλαρώνω, ἀφήνω, ἐπι-
 τρέπω.
 *Ανίστημι (ιερόν), ἀνεγείρω, ἀνοι-
 *Ανοια, ἀνοησία. [κοδομῶ.
 *Ανορύσσω, ξεχώνω.
 *Ανους, ἀνοήτος.
 *Αντάξιος, ἰσάξιος, ὁ ἴσῃς ἀξίας.
 *Αντεπεξέρχομαι, ἐξέρχομαι καὶ
 ἐγὼ κατὰ τινος.
 *Αντιδείκνυμι, ἐπίσης δεικνύω καὶ
 ἐγώ.
 *Απαγορεύω τινί τι, ἀπαγορεύω τι
 εἰς τινά· ἀποκάμνω.
 *Απειλῶ, φοβερίζω.
 *Απελαύνω, ἀποδιώκω, ἀποκλείω.
 *Απεργάζομαι, κάμνω.
 *Απέχομαι(τινός), ἀπομακρύνομαι
 (ἀπο τινος), ἀπέχω ἀπό τι.
 *Απεχθάνομαι (τινί), γίνομαι μι-
 σήτος (εἰς τινά).
 *Απιον, ἀπίδιον, ἀχλάδιον.
 *Αποβάλλω, χάνω.
 *Αποβλέπω (εἰς τι), στρέφω τὰ
 βλέμματά μου (εἰς τι).
 *Αποδείκνυμαι, διορίζομαι, ἀνα-
 γορεύομαι.
 *Αποδείκνυμι, διορίζω.
 *Αποδίδωμαι, δίδω τι καὶ λαμβά-
 νω τὸ ἀντίτιμον. πωλῶ.
 Αποδιδράσκω (τινά), δραπετεύω,
 φεύγω κρυφίως.
- *Αποδίδωμι, ἀποδίδω (δίδω ὀφει-
 λόμενον, δίδω ὀπίσω).
 *Αποθνήσκω (ὑπὸ τινος), φο-
 νεύομαι.
 *Αποκτείνω, φονεύω.
 *Απολείπω, ἀφήνω.
 *Απόλλυμαι, ἀφανίζομαι, χάνομαι,
 καταστρέφομαι.
 *Απόλλυμι, ἀφανίζω, χάνω, κατα-
 στρέφω.
 *Απονέμω, παρέχω, δίδω.
 *Απορῶ(τινός), στεροῦμαι, δὲν ἔχω.
 *Αποτέμνω, ἀποκόπτω.
 *Αποτίνω, πληρώνω.
 *Αποτρέπω(τινά τινος), ἀπομακρύ-
 νω (τινά ἀπὸ τινος), ἐμποδίζω.
 *Αποφαινομαι, ἐκφράζω τὴν γνώ-
 μην μου. λέγω.
 *Αποφαίνω, φανερώνω, ἀποδεικνύω
 *Απωθούμαι (μέσον), ἀποκρούω,
 ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀπο-
 στρέφομαι.
 *Απωθῶ (έω), ἀποκρούω, ἀπο-
 μακρύνω.
 *Αρα, λοιπόν.
 *Αρ' οὐ...; ἄρά γε δὲν...;
 *Αργύρον, ἀργυρὸν νόμισμα.
 *Αργῶ(έω), μένω ἀργός.
 *Αρδω, ποτίζω.
 *Αρετή, ἀνδρεία.
 *Αριστα πράττω, εἴμαι εὐτυχέ-
 στατος.
 *Αριστον, πρόγευμα.
 *Αρκῶ (έω) (τινί), βοηθῶ (τινά).
 *Αρμα, πολεμικὴ ἄμαξα.
 *Αροτος, ἄροσις, ὄργωμα.
 *Αρτι, πρὸ ὀλίγου.
 *Αρχή, ἡ ἀνωτάτη ἀρχή, ἀξίωμα,
 ὑπουργημα, θέσις.
 *Αρχομαι (τινός). ἀρχίζω· ἄρχομαι
 (ὑπὸ τινος), διοικοῦμαι.

* *Ἀρχω*, εἶμιχι ἄρχων, διευθύνω, διοικῶ. κυβερνῶ.

* *Ἀρῶ(όω)*, ἀροτριῶ, ὀργάνω.

* *Ἀσμενος*, εὐχαρίστως.

* *Ἀσπίς*, κυκλοτερές προφυλακτικὸν ὄπλον.

* *Ἄστυ*, πόλις (ιδίως αἱ Ἀθῆναι).

* *Ἀσυνεσία*, ἀπερίσκεψία, ἀνοησία.

* *Ἀσύνειος*, ἀπερίσκεπτος, ἀνόητος.

* *Ἀταξία*, ἀκαταστασία, ἀπείθεια.

* *Ἀτυχῶ*, δυστυχῶ.

* *Αὐτίκα*, εὐθύς, ἀμέσως.

* *Αὐτομολῶ*, λιποτακτῶ, καταφεύγω εἰς τὸν ἐχθρόν.

* *Ἀφίεμαι*, ἀφίημι, ἀποβάλλω (ἀπ' ἐμυτοῦ).

* *Ἀφίημι*, ἀφίημι, συγχωρῶ, ῥίπτω, ἀπολύω. *ἀφίημι λόγον*, λέγω.

* *Ἀφικνοῦμαι(έομαι)*, φθάνω.

* *Ἀφισταμαι (τινός)*, ἀποστατῶ, ἀπομακρύνομαι (ἀπό τινος).

* *Ἀφίστημι(τινά τινος)*, ἀπομακρύνω (τινὰ ἀπό τινος), κάμνω τινὰ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τινος.

* *Ἀφρόνως*, ἀνοήτως.

* *Ἀφρων*, ἀνοήτος.

* *Ἀχαρις*, ὁ μὴ ἔχων χάριν. *Οὐκ ἄχαρις*, χαριεῖς, νόστιμος.

* *Ἀχθομαι (τινί)*, ἀγανακτῶ, δυσ-αρεστοῦμαι (κατὰ τινος).

B.

* *Βακτηρία*, ῥάβδος.

* *Βάλλω*, ῥίπτω, κτυπῶ (μακρόθεν). *Βάλλομαι*, κτυποῦμαι.

* *Βασιλεία* (τά), ἀνάκτορα.

* *Βέλτιστος*, ἄριστος, κάλλιστος.

* *Βιάζομαι*, βιάζω.

* *Βίος*, ζωή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα.

* *Βλαστάνω*, φυτρώνω, γεννῶμαι.

* *Βότρυς*, σταφυλή.

* *Βουλευόμαι*, σκέπτομαι, ἀποφασίζω.

* *Βουλευῶ*, σκέπτομαι.

* *Βούλομαι*, θέλω, ἐπιθυμῶ.

* *Βραδέως*, ἄργά.

* *Βραχύς*, μικρός, κοντός, ὀλίγος.

* *Βωμός*, θυσιαστήριον.

Γ.

* *Γάρ*, διότι

* *Γενεά*, γέννησις.

* *Γεωργῶ*, καλλιεργῶ.

* *Γίγνομαι*, γεννῶμαι.

* *Γινώσκω*, γνωρίζω, κρίνω, ἀπο-ρασιζῶ.

* *Γλύφω*, σκαλίζω, βαθουλώνω.

* *Γνώριμος*, γνωστός, φίλος.

* *Γόνυ* (γ. γόνατος), γόνατον.

* *Γράφω*, ὑφ' ἑαυτοῦ.

Δ.

* *Δαίμων*, τύχη.

* *Δάκνω*, δαγκάνω.

* *Δέδοικα καὶ δέδια*, φοβοῦμαι.

* *Δεῖ*, πρέπει. *Τὰ δέοντα*, τὰ πρέπειν, τὸ καθήκον.

* *Δείκνυμι*, δεικνύω.

* *Δεινός*, φοβερός.

* *Δεινότης*, ικανότης, δύναμις.

* *Δειπνῶ(έω)*, γευματίζω, τρώγω.

* *Δελφύς*, κυλίστα.

* *Δέομαι(τινός)*, ἔχω ἀνάγκην(τινός).

* *Δέος* (τό), φόβος.

* *Δέρμα* (τό), δέρμα.

* *Δεσπότης*, (ἀπόλυτος) κύριος.

* *Δεύτερος*, κατώτερος.

* *Δή*, λοιπόν.

* *Δῆμος*, λαός.

Διὰ τέλους, διὰ παντός, μέχρι τέ-
λους.

Διὰ χάριτός εἰμι, εἶμαι ἄρεστός,
φίλος.

Διαβάλλω, ψευδῶς κατηγορῶ, συ-
κοφαντῶ.

Διαβιβάζω, περνῶ εἰς τὸ ἀπέναντι
μέρος.

Διαγορεύω, λέγω ῥητῶς (ὀρθά-
κροφτά).

Διαζώννυμι, περιζώνω.

Διαιτῶμαι, ζῶ (κατὰ τина τρόπον).

Διακονῶ (τινί), ὑπηρετῶ.

Διαλέγομαι (τινί), συνομιλῶ.

Διάλυσις, ἀποσύνθεσις, χωρισμός.
Διανέμω, διαμοιράζω.

Διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

Διασκεδάννυμι, διασκορπίζω.

Διασπείρω, διασκορπίζω.

Διατίθεμαι, διαθέτω,

Διατίθημι, διαθέτω, διευθύνω, δι-
οικῶ.

Διατρίβω, διακρίνω.

Διαφέρω (τινός), ὑπερέχω, ὑπερ-
τερῶ.

Διαφθείρομαι, καταστρέφομαι, χάν-
νομαι, ἀποθνήσκω.

Διαφθείρω, καταστρέφω.

Δίδωμι, δίδω. Δίδωμι δίκην, τι
μωροῦμαι. Δίδωμι χάριν, εὐ-
εργετῶ.

Δίσταμαι, χωρίζομαι, γίνομαι ἐχ-
θρός.

Δίκη, τιμωρία. Δίκην ἐπιτίθημι,
τιμωρίαν ἐπιβάλλω, τιμωρῶ.

Δίκη ἐπιτίθεται, τιμωρία ἐπι-
βάλλεται.

Διορύσσω, τρυπῶ.

Διττός, δύο εἰδῶν.

Διώκω, καταδιώκω, κυνηγῶ, ἐπι-
διώκω, ἐπιζητῶ.

Δοκῶ, φαίνομαι, νομίζω, ἀπο-
φασίζω. Δοκεῖ, φαίνεται (κα-
λόν). Τὰ δόξαντα, τὰ ἀπο-
φασισθέντα.

Δόξα, γνώμη.

Δόρυ (γ. δόρατος), κοντάριον.

Δουλεύω (τινί), εἶμαι δούλος (εἰς
τινα).

Δουλῶ (ὅσω) (τινά), ὑποδουλώνω.

Δρέπω, κόπτω, συλλέγω (ἄνθη,
καρπούς).

Δρυς, βαλανιδιά.

Δρῶ (άω), πράττω.

Δύναμαι, ἰσθδυναμῶ.

Δυοῖν δέων, δέουσα, δέον, παρὰ
δύο.

Δύσκολος, δύστροπος, παράξενος.

Δῶ (έω), δένω.

E.

*Εγγνῶ (άω), ἄρραβωνίζω.

*Εγκράτεια, τὸ νὰ εἶναι τις κύριος
τοῦ ἑαυτοῦ του (τῶν ἐπιθυ-
μιῶν του).

*Εγρήγορα, εἶμαι ἐξυπνος.

Εἶ, ἐάν. Εἰ καί, ἂν καί. Εἴ, εἴσαι.

Εἰκός, εὐλογον, ἐπόμενον.

Εἶκω (τινί), ὑποχωρῶ (εἰς τινα).

Εἵμαρμένη, τὸ πεπρωμένον.

Εἵμαρται, εἶναι πεπρωμένον.

Εἰμί, εἶμαι. Εἰσί, εἶναι.

Εἴρω, ἀπομακρύνω, ἐμποδίζω.

Εἰσρέω, χύνομαι εἰς...

Εἴωθα, συνηθίζω.

*Εκβάλλω, ἐκδιώκω.

Εκκαλύπτω, φανερώνω.

*Εκκλησιάζω, μετέχω τῆς ἐκκλη-
σίας (συνελεύσεως τοῦ λαοῦ).

*Εκπέμπω, ἀποστέλλω.

*Εκπίνω, πίνω ὄλον.

- Ἐμπλεως, (έντελῶς) πλήρης, γε-
ματός.
Ἐκπλήττομαι, μένω ἑκπληκτος,
τρομάζω.
Ἐκπολιορκῶ, κυριεύω διὰ πολι-
ορκίας.
Ἐκτίνω, πληρώνω.
Ἐκφαίνω, φανερώνω.
Ἐκών, ἔκουσίως.
Ἐλάα, ἐλαία.
Ἐλάσσω, μικρότερος.
Ἐλαύνω, ὀδηγῶ.
Ἐλκω, σύρω.
Ἐμμένω (τινί), μένω πιστός (εἷς τι).
Ἐμπεδῶ (ὅω), στερεώνω, φυλάττω.
Ἐμπίμπλημι, γεμίζω.
Ἐμπίμπρημι, καίω.
Ἐμπίπτω, πίπτω μέσα.
Ἐμπνέω, ἀναπνέω, ζῶ.
Ἐμπορία, ἐμπόριον.
Ἐναντιοῦμαι (τινί), ἐναντιώνομαι
εἷς τινα.
Ἐναργής, φανερός.
Ἐνδεια, πτωχεία.
Ἐνδεϊκνυμαι, δεικνύω, φανερώνω.
Ἐνεκα (τινός), χάριν (τινός).
Ἐνθυμοῦμαι, ἔχω κατὰ νοῦν, σκέ-
πτομαι.
Ἐνιαυτός, ἔτος.
Ἐνιοι, τινές.
Ἐν καιρῷ, ἐν καταλλήλῃ περι-
στάσει.
Ἐνοχλῶ (τινί), ἐνοχλῶ (τινά).
Ἐντάφιον, σάβανον.
Ἐντέλλομαι (τινί), παραγγέλλω,
διατάσσω.
Ἐντίθεμαι, ἐμβάλλομαι.
Ἐντίθημι, ἐνθέτω, ἐμβάλλω.
Ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω.
Ἐξίημι, ἐκβάλλω.
Ἐξικνοῦμαι (έομαι), φθάνω.
- Ἐξορίζω, ῥίπτω ἔξω τῶν ὁρίων.
Ἐοικα, ὁμοιάζω.
Ἐπαίρομαι, ὑψώνω, ὑπερηφα-
νευομαι.
Ἐπανορθῶ (ὅω), φέρω εἰς τήν
προτέραν κατάστασιν, διορ-
θώνω.
Ἐπαχθής, ὀχληρός.
Ἐπιβουλεύω (τινί), σκέπτομαι κακᾶ
(κατά τινος).
Ἐπιδείκνυμαι, δεικνύω, φανερώνω.
Ἐπιδίδωμι, προσοδεύω.
Ἐπίκειμαι, στενοχωρῶ, πιέζω.
Ἐπίκειται τιμωρία, ἔχει ὀρισθῆ
τιμωρία.
Ἐπιλανθάνομαι (τινός), λησμονῶ.
Ἐπιλείπω, ἀφήνω. Ὁ οἷτος ἐπέ-
λιπέ με, μεῖ ἀφησαν αἱ τροφαί,
δὲν ἔχω τροφάς.
Ἐπιμέλομαι (τινός), ἐπιμελοῦμαι,
φροντίζω (περί τινος).
Ἐπιορκῶ (έω), παραβαίνω τὸν
ὅρκον μου.
Ἐπίσταμαι, γνωρίζω (καλῶς).
Ἐπιτάσσω, διατάσσω.
Ἐπιτελῶ (έω), ἐκτελῶ.
Ἐπιτήδεια, τὰ τρόφιμα.
Ἐπιτήδειος, κατάλληλος.
Ἐπιτίθημι, ἐπιθέτω, ἐπιβάλλω.
Ἐπιτίθημι δίκην, τιμωρῶ.
Ἐπιφανής, ἐπίσημος.
Ἐπομαι (τινί), ἀκολουθῶ.
Ἐπώδυνος, πολὺ ὀδυνηρός.
Ἐριον, μαλλίον.
Ἐρμαῖ, στῆλαι φέρουσαι κεφα-
λήν Ἑρμοῦ.
Ἐρπω, σύρομαι μετὰ τὴν κοιλίαν,
ἀπλυνομαι.
Ἐρρωμαι, ἀκμάζω.
Ἐρρωμενέστερος, ἰσχυρότερος.
Ἐρρωμένως, ἰσχυρῶς.

*Εσθής, φόρεμα.

*Εσθίω, τρώω.

*Εσμέν, εἴμεθα.

*Εστε, μέχρις οὗτου.

*Εστί, εἶναι

*Εσιῶ (τινά), προσφέρω γεῦμα (εἰς τινα).

*Εσιῶμαι, γευματίζω.

*Εσχατος, μέγιστος.

*Εταῖρος, σύντροφος, φίλος.

*Ετερος, ὁ, ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο.

*Ετερος, ἄλλος.

Εὖ, καλῶς. Εὖ διάκειμαι, εἶμαι εἰς καλὴν κατάστασιν. Εὖ πάσχω, εὐεργετοῦμαι. Εὖ φέρομαι, εὐετυχῶ, πηγαίνω καλά. Εὖ φρονῶ, καλῶς (ὀρθῶς) σκέπτομαι.

Εὐάνδρος, ὁ ἔχων καλοὺς ἄνδρας.

Εὐγεως, ὁ ἔχων καλὴν γῆν.

Εὐδαιμονία, εὐτυχία.

Εὐδαιμονῶ(έω), εὐτυχῶ.

Εὐδαίμων, εὐτυχής.

Εὐδοκιμῶ, ἔχω ὑπόληψιν, διαπρέπω.

Εὐζωνος, εὐκίνητος, ταχύπους.

Εὐκλής, ὁ πανταχοῦ πεφημισμένος. περίφημος, ἔνδοξος.

Εὐλαβοῦμαι, προφυλάττομαι, φοβοῦμαι.

Εὐνους, εὐνοϊκός, εὐμενής, φίλος.

Εὐταξία, τάξις, πειθαρχία.

Εὐφραίνω, εὐχαριστῶ.

Εὐψυχία, ἀνδρεία.

*Εφέπομαι (τινί), παρακολουθῶ, συνοδεύω.

*Εφίεμαι (τινός), ἐπιθυμῶ.

*Εφίημι. ἐπιτρέπω.

*Εφικνοῦμαι (τινός), φθάνω τι.

*Εφίσταμαι(ὅπο τινας), διορίζομαι ἄρχων (ὅπο τινας).

*Εφίστημι τὸν νοῦν (τινί), προσέχω (εἰς τι).

*Εφρόδιον, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρεῖα ὧδη

*Εφοδος, προσβολή.

*Εχθος (τό), μῖσος, ἔχθρα.

*Εχω, ἔχω τι, κρατῶ, ἐμποδίζω.

*Εσχηκα, ἔχω λάβει.

*Εῶ(άω), ἀφῆνω, ἐπιτρέπω.

*Εως, αὐγή, ἀνατολή.

Z.

Ζέω, βράζω.

Ζεύγνυμι, ζευγνύω, ἐνώνω.

Ζημία, τιμωρία.

Ζημιοῦμαι, τιμωροῦμαι.

H.

*Ηγεμών, ὁδηγός.

*Ηδέως, εὐχαρίστως.

*Ηδη, πλέον.

*Ηδιον, εὐχαριστότερον.

*Ηδιστος, εὐχαριστότατος.

*Ηδομαι, εὐχαριστοῦμαι.

*Ηκιστα, διόλου δέν.

*Ηλίθιος, ἀνόητος.

*Ην (ἐγώ) ἤμην. *Ην (αὐτός) ἦτο.

*Ην, ἐάν.

*Ησθα, ἦσο.

*Ησυχία, ἀταραξία.

*Ηττων (τινός), κατώτερος.

Θ.

Θανατῶ(όω), καταδικάζω εἰς θάνατον.

Θαυμαστός, ἄξιος θαυμασμοῦ.

Θέμις ἐστί, εἶναι ἐπιτετραμμένον (νόμιμον).

Θεράπαινα, ὑπηρέτρια.

Θεραπεία, περιποίησις, ἐπιμέλεια.
θυσία, λατρεία.

Θεραπεύω, περιποιούμαι.

Θεῶμαι, παρατηρῶ (μετὰ προσο-
χῆς).

Θήρ, θηρίον.

Θηρευτής, κυνηγός.

Θηρῶ (άω), κυνηγῶ.

Θιγγάνω (τινός), ἐγγίζω.

Θράσος, θρασύτης, αὐθάδεια.

Θρόνος, κάθισμα ὑψηλόν, ὑπὸ τῷ
ὁποῖον ὑπάρχει ὑποπόδιον.

Θύω (τινί), θυσιάζω εἰς τινα).

Θώραξ, σιδηρὸν ἔλασμα, διὰ τοῦ
ὁποῖου ἐκάλυπτον οἱ πολεμι-
σταὶ τὸ στήθος.

I.

*Ιερόν, ναός.

*Ιεροσυλῶ, κλέπτω τὰ ἱερά.

*Ικέτης, ὁ (ἐρχόμενος πρὸς τινα
καὶ) παρακαλῶν (αὐτόν).

*Πλεως, εὐμενής, εὖσπλαγχνος.

*Τμάτιον, φόρεμα.

*Ιστίον, πανίον πλοίου.

*Ισχυρός, δυνατός.

*Ισχύω, ἔχω ἰσχύν, δύναμιν.

*Ιῶμαι(άομαι), ἱατρεύω, θεραπεύω.

K.

Καθαιροῦμαι, κρημνίζομαι.

Καθαίρω, καθαρίζω.

Καθέζομαι, κάθημαι.

Καθεύδω, κοιμῶμαι.

Καθίζω, κάθημαι, (βάλλω ἄλλον
νὰ καθίσῃ), τοποθετῶ.

Καθίσταμαι, διορίζομαι.

Καθίστημι, καθιστῶ, κάμνω, δι-
ορίζω.

Καθορῶ, βλέπω καλῶς, διακρίνω.
Καὶ μὴν, καὶ ἀληθῶς, καὶ ὁμῶς.

Καίτοι, ἂν καί.

Κακόνους, δυσμενής, ἐχθρός.

Κακῶς δίδκεται, εἶμαι εἰς κακὴν
κατάστασιν.

Κακῶς διατίθεμαι, ἀσθενῶ.

Κακῶς λέγω, κακολογῶ.

Κακῶς ποιῶ, κακοποιῶ.

Κάλλιστος, ὠραιότατος.

Κάλλος, ὠραιότης.

Καλός, ὠραίος.

Καλῶ, ὀνομάζω.

Κάμνω, κοπιάζω, ἀποκάμνω, κου-
ράζομαι.

Κανοῦν, κάνιστρον.

Καταβάλλω, κρημνίζω.

Καταβιβρώσκω, κατατρώγω.

Καταγιγνώσκω (τινός), κατα-
δικάζω.

Κατάγνυμι, κατασυντρίβω.

Καταδαρθάνω, κοιμῶμαι.

Καταδύομαι, καταβυθίζομαι.

Καταισχύνω, ἐντροπιάζω, ἀτιμάζω.

Κατάκειμαι, εἶμαι ἐξηπλωμένος.

Κατακλίνομαι, πλαγιάζω.

Καταλαμβάνω, πιάνω, εὐρίσκω.

Καταλείπω, ἀφήνω.

Καταλύω, καταστρέφω.

Κατασκάπτω, κατεδαφίζω.

Καταστρέφομαι, ὑποτάσσω.

Κατατίθεμαι, καταθέτω, ἀπο-
ταμιεύω.

Κατεσθίω, κατατρώγω, κατα-
στρέφω.

Κεῖρω, κουρεύω.

Κέκτημαι, ἔχω ἀποκτήσει, ἔχω.

Κέλευθος, ὁδός,

Κελένω, διατάσσω.

Κεράννυμι, ἀναμειγνύω, ἐνώνω.

Κεκραμένη, ἡνωμένη.

Κέρας, πτέρυξ (στρατοῦ).
 Κερδαίνω, κερδίζω.
 Κιθαρίζω, παίζω κιθάραν.
 Κίχρημι, δανείζω.
 Κλεινός, περίφημος.
 Κλέος, δόξα, φήμη.
 Κλίνω, γέρνω, ἔχω κλίσιν, ῥοπήν.
 Κοιλαίνω, βαθουλώνω.
 Κοινός, ὁ ἀνήκων εἰς πολλοὺς ἢ εἰς πάντας, ἀνταμικός.
 Κολάζω, τιμωρῶ.
 Κομίζω, φέρω.
 Κόσμος, κόσμημα, στολισμός.
 Κοσμοῦ, στολίζω, τακτοποιῶ, διευθύνω.
 Κόπτω, κτυπῶ.
 Κοῦφος, ἐλαφρής.
 Κρατῶ (τινός), ἐξουσιάζω, νικῶ.
 Κρεῖττον, καλύτερον, προτιμότερον.
 Κρεῖττων, καλύτερος, ἀνώτερος.
 Κρόκος, φυτὸν με κίτρινα ἄνθη.
 Κρύβδην, κρυφά.
 Κρύφα, κρυφίως.
 Κτῶμαι, ἀποκτῶ.
 Κύαμος, κουκκίον.
 Κύανος, μέταλλον ἢ ἄνθος, ἔχον βαθύ γαλάζιον χρῶμα.
 Κυβερνήτης, πηδαλιούχος, πλοίαρχος.
 Κυβερνῶ, διευθύνω, διοικῶ.
 Κωλύω, ἐμποδίζω.
 Κώμη, χωρίον.

Λ

Λαγχάνω, λαμβάνω διὰ κλήρου.
 (ἐπι)-τυγχάνω, ἐκλέγομαι διὰ κλήρου.
 Λαγός, λαγός.
 Λαμβάνω, πιάνω, συλλαμβάνω.

Λαμβάνω χάριν, εὐεργετοῦμαι.
 Λανθάνω (τινά), μένω ἄγνωστος (εἰς τινα).
 Λεοντή, δέρμα λέοντος.
 Λεώς, λαός.
 Λιμός, μεγάλη πείνα.
 Λογίζομαι, συλλογίζομαι, λογαριαζώ.
 Λόγος, λογικόν.
 Λυμαίνομαι, βλάπτω.
 Λυσιτελής, ὠφέλιμος.
 Λύω, διαλύω. Λύω νόμον, καταργῶ νόμον.
 Λῶστος, ἄριστος. Ὡ λῶστε, ὦ ἄριστε, ὦ φίλτατε.

Μ

Μαίνομαι, τρελλαίνομαι.
 Μάλα, πολύ.
 Μᾶλλον, περισσότερον, καλύτερον.
 Μάλιστα, πρὸ πάντων.
 Μανία, παραφροσύνη, τρέλλα.
 Μάσσω, καθαρίζω.
 Μαστιγῶ(όω), δέρνω με μάστιγα.
 Μεγαλοπρεπής, πολυτελής.
 Μέγα φρονῶ, μεγαλοφρονῶ.
 Μέδιμος, μέτρον καρπῶν(κοιλόν).
 Μεθήμι, ἀφήνω.
 Μεθίσταμαι (μέσον) παραμερίζω, (παθητ.) μεταβάλλομαι.
 Μεθίστημι, μεταβάλλω.
 Μεθύω, εἶμαι μεθυσμένος.
 Μείζων, μεγαλύτερος.
 Μείραξ, κόρη, παῖς (12—14 περὶ τοῦ ἐτῶν).
 Μέλει μοί τινος, φροντίζω περί τινος.
 Μέλλω, σκοπεύω, ἔχω κατὰ νοῦν, βραδύνω.
 Μέλω, ψάλλω.
 Μέννημαι (τινός), ἐνθυμοῦμαι.

Μέμφομαι (τινί), ἐπιπλήττω, μα-
λῶνω.

Μέντοι, ὅμως.

Μεστός, γεμάτος.

Μεταγινώσκω, μετανοῶ.

Μεταδίδωμι (τινί τι), δίδω μέρος
(εἷς τινα ἔκ τινος).

Μεταμέλει μοι, μετανοῶ.

Μετατίθημι, μεταβάλλω.

Μετόπωρον, φθινόπωρον.

Μετρίως, μὲ ὑπομονήν.

Μιαίνω, μολύνω.

Μιαρός, ἀποτρόπαιος. ἀχρεῖς.

Μιμνήσκομαι (τινός), ἐνθυμοῦμαι.

Μνᾶ, ποσὸν 100 δραχμῶν.

Μνημονεύω (τι), ἐνθυμοῦμαι, ἀνα-
φέρω.

Μνηστήρ, ἀρραβωνιστικός.

Μῦθος, λόγος.

Μυριάς, δέκα χιλιάδες.

Μύριοι, αἱ, α, ἄπειροι, ἀναρί-
θμητοι.

Μωραίνω, εἶμαι μωρός, ἀνόητος.

Μῶρος καὶ Μωρός, ἀνόητος.

N.

Νέκταρ, ποτὸν τῶν θεῶν.

Νέμομαι, βόσκω, ἐξουσιάζω.

Νέμω, διοικῶ, ἄρχω, ἐπιβλέπω.

Νεώς, ναός.

Νήποινος, ἀτιμώρητος.

Νήφω, δὲν πίνω οἶνον.

Νιφετός, χιόνισμα.

Νοσῶ, ἀσθενῶ.

Νοῦς, νοῦς, γνῶμη.

Νῦν, τώρα.

Ξ.

Ξένιος, (Ζεύς), ὁ προστατεύων τοὺς
ξένους.

O.

Οἶδα, γνωρίζω, ἤξεύρω.

Οἶδα χάριν, γνωρίζω χάριν (εὐερ-
γέσιαν), εὐγνωμονῶ.

Οἰκέτης, ὑπέρητης.

Οἰκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου.

Οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῇ πατρίδι.

Οἰκίρω, λυποῦμαι

Οἰκτιρμός, εὐσπλαγχνία.

Οἶκτος, συμπάθεια, λύπη.

Οἰκῶ (έω), κατοικῶ, διοικῶ.

Οἶμαι καὶ οἶομαι. νομίζω

Οἶός τ' εἰμί, δύναμαι.

Οἶχομαι, ἔχω ἀπέλθει.

Οἶς (γ οἶός), πρόβατον.

Ὀκλάζω, λυγίζω τὰ γόνατα.

Ὀκνῶ (έω), διστάζω.

Ὀλεθρὸς, καταστροφή.

Ὀλισθάνω, γλιστρῶ.

Ὀμιλῶ (τινί), συναναστρέφομαι.

Ὀμνυμι, ὀρκίζομαι.

Ὀμολογῶ (έω), συμφωνῶ.

Ὀμολογία, συμφωνία.

Ὀμονοῶ (έω), ἔχω ὁμόνοιαν, συμ-
φωνῶ.

Ὀνίνημι, ὠρελῶ

Ὀνειδίζω, χλευάζω, ψέγω, κα-
κίζω.

Ὀντα (τά), τὰ ὑπάρχοντα, πε-
ριουσία.

Ὀντως, τῷ ὄντι, πράγματι.

Ὀπισθοφυλακῶ, εἶμαι ὀπισθο-
φύλαξ.

Ὀριον, σύνορον.

Ὀρενις, πτηνόν.

Ὀρύσσω, τρυπῶ.

Ὀρφώς, ῥοφός, (ἰχθύς),

Ὀρχοῦμαι, χορεύω.

Ὀρῶ (άω), βλέπω, παρατηρῶ.

Ὀστοῦν, κόκκαλον.

Ὀσφραίνομαι, μυρίζομαι.
 Ὅτι, διότι.
 Οὐ, (οὐκ οὐχ), δέν.
 Οὐκοῦν, λοιπόν.
 Οὐκουν, λοιπόν δέν...
 Οὖν, λοιπόν.
 Οὔποτε, οὐδέποτε.
 Οὔπω, ὅχι ἀκόμη, δέν... ἀκόμη.
 Οὔς, (γεν. ὠτός), αὐτί(ον).
 Οὐσία, περιουσία.
 Οὔτω, τοιοῦτοτρόπως.
 Ὀφλισκάνω, ὀφείλω, χρεωστῶ.
 Ὀφλισκάνω ζημίαν, τιμωροῦμαι.
 Ὁψέ, ἄργα.
 Ὁψιμαθής, ὁ ἄργα μανθάνων

II.

Παιδεύομαι, διδάσχομαι.
 Παιδεύω, ἐκπαιδεύω, ἀνατρέφω.
 Παίω, κτυπῶ (ἐκ τοῦ πλησίον)
 Πάλοι, πρὸ πολλοῦ.
 Παντοδαπός. παντός εἶδους.
 Πάνν, πολὺ.
 Παρααινῶ(έω), (τινί), συμβουλεύω.
 Παρακαθίζομαι, κάθηναι πλησίον.
 Παρακαλῶ, προσκαλῶ.
 Παραμυθοῦμαι, παρηγορῶ.
 Παρασάγγης, περσικὸν μέτρον μή-
 κους, ἔχον 30 στάδια.
 Παραπλήσιος, παρόμοιος.
 Παρατίθεμαι, παραθέτω.
 Παρατίθημι, παραθέτω, θέτω πλη-
 σίον, ἐμπρός.
 Πάρεμι, εἶμαι παρών, ὑπάρχω.
 Παρίημι, ἀφήνω, παραμελῶ.
 Παρίσταμαι (τινί), βοηθῶ (τινά).
 Παρίστημι, θέτω πλησίον.
 Παροξύνω, ἐρεθίζω, παροργίζω.
 Πατάσσω, κτυπῶ (ἐκ τοῦ πλησίον).
 Πατέρες, πρόγονοι.

Παύομαι (τινός), παύω.
 Πεδίον, πεδιάς.
 Πειρῶμαι, προσπαθῶ.
 Πελασιγής, ὁ φέρων πέλτην, μι-
 κράν ἀσπίδα.
 Περπιτημόριον, τὸ ἐν πέμπτων.
 Πέμπω, στέλλω.
 Πένης, πτωχός.
 Πένομαι, εἶμαι πτωχός.
 Πεπαίνω, καταπραύνω.
 Πέπωκα (παρακ. τοῦ πίνω) ἔχω
 πῖε.
 Περαινώ, φέρω εἰς πέρας, τελειώνω.
 Περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.
 Περιέμι, ὑπερτερῶ.
 Περιορῶ, βλέπω μὲ ἀδιαφορίαν.
 Περιίπλους, (θαλάσσιον) ταξιείδιον
 πέριξ τινός.
 Περιτίθεμαι, φορῶ.
 Πέτομαι (ἀόρ. ἐπιτόμην) πετῶ.
 Πέτρα, βράχος.
 Πήγνυμι, παγώνω.
 Πιπράσκω, πωλῶ.
 Πιστεύω (τινί), πιστεύω, ἔχω πε-
 ποιθησιν (εἰς τινα).
 Πλέθρον, μέτρον μήκους, τὸ $\frac{1}{6}$
 τοῦ σταδίου.
 Πλείων, περισσότερος.
 Πλέω, ταξειδεύω.
 Πλέως, πλήρης, γεμάτος.
 Πληγῇ, κτύπημα.
 Πλήγω, κτυπῶ (ἐκ τοῦ πλησίον).
 Πλοῦς, ταξιείδιον (θαλάσσιον).
 Πλουτῶ(έω), εἶμαι πλούσιος.
 Πλύνω, καθαρίζω, ὑβρίζω.
 Ποδῶ(έω), ἐπιθυμῶ (ἀπόντα).
 Ποίκιλμα, κέντημα.
 Ποικίλος, πεποικιλμένος.
 Ποιοῦμαι, κάμνω.
 Ποιῶ, πράττω, κάμνω.
 Πολέμιος, ἐχθρός.

Πολιτεία, πολίτευμα.
 Πολλοῦ ἄξιος, πολύτιμος.
 Πολυπράγμων, ὁ ἀσχολούμενος
 περὶ πολλὰ πράγματα συγ-
 χρόνως.
 Πονηρός, κακός.
 Πόνος, κόπος. Πονῶ, κοπιᾶζω.
 Πορθῶ, καταστρέφω, ἐρημώνω.
 Ποτέ, μίαν φοράν.
 Πράττω, κάμνω.
 Πρέπει, (τινί), ἀρμόζει (εἰς τινα).
 Πρεσβύτατος, ὁ (πλέον) γεροντό-
 τερος.
 Πρεσβύτερος, γεροντότερος.
 Προαιρούμαι, προτιμῶ.
 Προέρχομαι, πορεύομαι ἔμπρος.
 Προθυμοῦμαι, ἔχω προθυμίαν, θέ-
 λησιν.
 Προῖμαι, ἀφίνω, παραμελῶ, ἐγ-
 καταλείπω, προδίδω.
 Προϊσταμαι, εἶμαι προϊστάμενος,
 ἄρχων.
 Προϊστημι, διορίζω προϊστάμενον,
 ἄρχοντα.
 Προκρίνω, προτιμῶ.
 Προπετής, ἄκαιρος, αὐθάδης.
 Προτίθημι, προθέτω, προβάλλω,
 προτείνω.
 Προσδέχομαι, περιμένω.
 Προσέρχομαι, ἔρχομαι πρὸς τινα,
 πλησιάζω.
 Προσημαίνω, φανερώνω πρότερον
 (διὰ σημείων).
 Προστατεύω, ἄρχω, εἶμαι ἄρχων.
 Προστίθημι, προσθέτω
 Προτρέπω, παρακινῶ.
 Πυνθάνομαι, πληροφοροῦμαι.
 Πωλῶ, ἐκθέτω εἰς πώλησιν, πωλῶ.

P.

Ῥάδιος, εὐκολος.

Ῥαδίως, εὐκόλως.
 Ῥᾶον, εὐκολώτερον.
 Ῥαῖνω, ῥαντίζω.
 Ῥήγνυμι, συντρίβω.
 Ῥόδον, τριαντάφυλλον.
 Ῥοῦς, ῥεῦμα.
 Ῥώμη, (σωματικὴ) δύναμις.
 Ῥώννυμι, ἐνδυναμώνω.

Σ.

Σβέννυμι, σβήνω.
 Σεμνός, σοβαρός
 Σημαίνω, δίδω τὸ σημεῖον, ἀναγ-
 γέλλω.
 Σιγῶ (ἀω), σιωπῶ.
 Σκοπῶ καὶ μέσ. Σκοποῦμαι, παρα-
 τηρῶ, φροντίζω, σκέπτομαι.
 Σκῆτος, δέρμα (εἰργασμένον).
 Σκῶμμα, πείραγμα (διὰ λόγων).
 Στάδιον, 1) μέτρον μήκους 186
 μέτρων. 2) τόπος, ἐν ᾧ διη-
 γωνίζοντο εἰς τὸ τρέξιμον.
 Στέργω, ἀγαπῶ.
 Στέρνον, στήθος.
 Στρατεύω, ἐκστρατεύω.
 Στρεπτός, περιδέριον.
 Στρώννυμι, στρώνω.
 Συγγίγνομαι, συναναστρέφομαι.
 Συγγιγνώσκω, συγχωρῶ.
 Συγγνώμη, συγχώρησις.
 Συλλαμβάνω (τινί), βοηθῶ.
 Συλλέγω, συναθροίζω.
 Συμβάλλω, ῥίπτω ὁμοῦ.
 Σύμπας, ὅλος ὁμοῦ.
 Συμπίνω, πίνω μαζί.
 Συμπίπτει (τινί), συμβαίνει (εἰς
 τινα).
 Σύμπλεως, πλήρης, γεμάτος.
 Συνάγω, συναθροίζω.

Σύνειμι(τινί), εἶμαι μαζί (μέ τινα),
συναναστρέφομαι.

Συνεργός, συνεργάτης, βοηθός.

Σύνεσις, νοσημοσύνη.

Συνίημι, ἔννωθ.

Συνίσταμαι, συνιστῶμαι.

Συντίθεμαι (τινί), συμφωνῶ.

Συντίθημι, συνθέτω.

Σῦς, χοῖρος, ἀγριόχοιρος.

Σφάλλομαι, κάμνω σφάλματα,
σφάλλω, βλάπτομαι, ἀπο-
τυχᾶνω, ἀπατῶμαι.

Σφάλλω, κάμνω τινά νά πέση,
βλάπτω.

Σφόδρα, πολύ.

Σώφρων, φρόνιμος.

T.

Τάλαντον, ποσὸν 6000 δραχμῶν.

Τάσσομαι, παρατάσσομαι, τοπο-
θετοῦμαι.

Ταῦρος ὁ, ἀρσενικὸς βοῦς,

Τάφρος ἡ, χάνδαξ.

Ταῶς, (γεν. ταῶ καὶ ταῶνος) πα-
γώνιον.

Τεθνεώς, νεκρός.

Τείνω, τεντώνω. Τείνω ἱστίον, ἀ-
πλώνω τὸ πανίον.

Τεκμαίρομαι, κρίνω, συμπεραίνω.

Τελευτῶ (τὸν βίον), ἀποθνήσκω.

Τέλμα, βάλτος.

Τέμνω, κόπτω.

Τίθεμαι, (μεσ) νομίζω, θεωρῶ.

Τίθεμαι νόμους, θέτω νόμους (διὰ
τοῦ νομοθέτου). Τίθεμαι ψῆ-
φον, θέτω ψῆφον, ἀποφασίζω.

Τίθεμαι φίλον, κάμνω φίλον.

Τίθεμαι, (παθ.) ὑποτίθεμαι, νομί-
ζομαι.

Τίθημι, θέτω, κάμνω.

Τίκτω, γεννῶ.

Τίμος, πολῦτιμος.

Τίσιν ἀποτίνω, τιμωροῦμαι.

Τιτρώσκω, πληγώνω.

Τίω, τιμῶ.

Τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, διὰ τοῦτο
λοιπόν.

Τόξον, ὄπλον, διὰ τοῦ ὀποίου ἔρ-
ριπτον βέλη.

Τοτέ μέν, — τοτέ δέ, ἄλλοτε μέν
— ἄλλοτε δέ.

Τραῦμα, πληγή.

Τριήρης, πολεμικὸν πλοῖον με τρεῖς
σειράς κωπῶν.

Τρισμύριοι, αἱ, α, 30000

Τρόπαιον, σημεῖον νίκης, νίκη.

Τρόπος, χαρακτήρ.

Τυγχάνω (τινός), ἐπιτυχᾶνω, εὐ-
ρίσκω, λαμβάνω.

Τυγχάνω νίκης, νικῶ.

Τύπτω, κτυπῶ (ἐκ τοῦ πλησίον).

Τύραννος, βασιλεὺς.

Υ.

*Υβρις, ὑπερηφανία.

*Υλη, δάσος, ξύλα.

*Υπανίσταμαι, (τινί), σηκώνομαι
ἐνώπιόν τινος.

*Υπασπιστής, (ἀσπίδοφόρος), σω-
ματοφύλαξ στρατηγοῦ.

*Υπερέχω (τινός), εἶμαι ἀνώτερος.

*Υπερτίθημι, προτιμῶ.

*Υπέχω (τί τινι), κρατῶ τι ὑπο-
κάτω.

*Υπισχοῦμαι, ὑπόσχομαι.

*Υπολαμβάνω, νομίζω.

*Υποζύγιον, φορτηγὸν ζῶον.

*Υφίεμαι (τινός), ὑποχωρῶ εἰς τι,
ἀποφεύγω τι

*Υφίσταμαι, ὑπομένω.

Φ.

Φαίνω, φανερώνω.
 Φάσκω, λέγω.
 Φείδομαι, (τινός), λυποῦμαι τι, ἀπέχω ἀπό τι.
 Φέρομαι εὖ, εὐτυχῶ, πηγαίνω καλὰ.
 Φέρω, ὑποφέρω, ὑπομένω, βε-
 στάζω, λαμβάνω.
 Φεύγω, ἀποφεύγω.
 Φημί, λέγω. Ἐφην, εἶπον.
 Φθάνω, προφθάνω. Φθάνω τινὰ ποιῶν τι, ποιῶ τι πρότερός τις.
 Φθέγγομαι, λέγω, ὁμιλῶ.
 Φθείρω, καταστρέφω.
 Φθίνω, μακραίνομαι, φθείρομαι.
 Φιλῶ(έω), ἀγαπῶ.
 Φορῇ (γεν. φορέως), νοῦς. Ὄρθαι φορένες, ὑγιῆς νοῦς.
 Φρονῶ(έω) σκέπτομαι.
 Φυγαδεύω, κάμνω τινὰ νὰ φύγῃ, ἐκδιώκω, ἐξορίζω.
 Φυλάττομαι, προφυλάττομαι.
 Φύομαι φυτρώνω, γεννῶμαι.
 Φυσιολόγος, ὁ ἐξετάων τὰ φυσικὰ σώματα.
 Φύρω, ἀνακατώνω.

Χ.

Χαλεπός, δύσκολος, βχυρός, σκληρός.
 Χαλινός, χαλινάρι(ον), γκέμι.
 Χαλῶ(άω), χαλαρώνω.
 Χάριν δίδωμι, εὐεργετῶ.

Χάριν λαμβάνω, εὐεργετοῦμαι.
 Χάριν οἶδα, γνωρίζω χάριν (εὐεργεσίαν), εὐγνωμονῶ.
 Χάσκω, ἵσταμαι μὲ ἀνοικτὸν στόμα.
 Χειμών, τρικυμία.
 Χιτών, ὑποκάμισον.
 Χρῆ, πρέπει.
 Χορίζω, ἔχω χρεῖαν.
 Χοῆμα, πρᾶγμα.
 Χρηστότης, ἀγαθότης, καλωσύνη.
 Χρηστός, καλός, ἐνάρετος.
 Χρυσίον, χρυσοῦν νόμισμα, χρήματα.
 Χρωμαι (τινί), μεταχειρίζομαι, ἔχω.
 Χύτρα, τσουκάλι.
 Χώννυμι, χώνω, γεμίζω μὲ χώματα.
 Χωρίον, τόπος.

Ψ.

Ψέγω, κατηγορῶ.
 Ψεύδομαι, λέγω ψεῦδη.
 Ψήχω, τρίβω, ξυστριζώ.
 Ψόγος, κατηγορία.

Ω.

Ὠθῶ(έω), σπρώχνω, ἀποκρούω.
 Ὠμός, σκληρός.
 Ὠνοῦμαι, (ἰόρ. ἐπριάμην), ἄγοράζω.
 Ὡς, διότι.
 Ὡσπερ, καθὼς.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

A.

Αγαπῶ καὶ φιλῶ.
 Ἀγῆριστος, ἀγῆρως.
 Ἀγοράζω, ὠνοῦμαι Ἡγόρασα,
 ἐπριάμην.
 Αἰσχροτάτος, αἰσχιοςτος.
 Ἀκολουθῶ καὶ ἔπομαι (τινί).
 Ἀκουσίως, ἄκων.
 Ἀλέθω, ἀλῶ (έω).
 Ἄλλ' ὅμως καὶ ἀλλὰ μήν.
 Ἄν εἰ. Ἄν καί, εἰ καί, καίτοι.
 Ἀναγγέλλω καὶ σημαίνω.
 Ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκω.
 Ἀμοιβή, μισθός.
 Ἀνάκτορα, βασιλεία (τά).
 Ἀνάμικτα, ἀναμίξ.
 Ἀνατολή, ἔως.
 Ἀνατρέφομαι, τρέφομαι, παιδεύομαι.
 Ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι.
 Ἀνεψιός, ἀδελφιδοῦς.
 Ἀνόητος καὶ ἄνους, ἄφρων, μωρός.
 Ἀνοίγω, ἀναπειράννυμι.
 Ἀπατῶμαι καὶ σφάλλομαι.
 Ἀπέχω (ἀπό τι), ἀπέχομαι (τινός).
 Ἀποβάλλω (ἔπ' ἐμαυτοῦ), ἀποτίθεμαι.
 Ἀποδεικνύω, ἀποφαίνω.
 Ἀποδίδω, προσάπτω (τινί).
 Ἀποκάμνω καὶ κάμνω.
 Ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἐκτέμνω, ἀπορρήγνυμι. Ἔχω ἀποκοπῇ, ἀπέρρωγα.
 Ἀποκρούομαι, ἀπ-ὠθοῦμαι.

Ἀποκρούω, ἀπ-ωθῶ, ἀμύνομαι (τινά).
 Ἀποκτῶ, κτῶμαι.
 Ἀπομακρύνομαι, ἀπέχομαι (τινός), ἀφίσταμαι τινός.
 Ἀπομακρύνω, ἀφίστημι.
 Ἀποστατῶ, ἀφίσταμαι.
 Ἀποτυγχάνω καὶ ἁμαρτάνω (τινός).
 Ἀποφασίζω, ψηφίζομαι.
 Ἀποφεύγω, φεύγω.
 Ἀποχωρίζομαι καὶ ἀπαλλάττομαι.
 Ἀργά, ὀνέ.
 Ἀρμόζει, προσήκει.
 Ἀρνίον, ἀμνός.
 Ἀρραβωνίζω, ἐγγυνῶ (άω).
 Ἀρχίζω, ἀρχομαι (τινός). Ἀρχίζω πρῶτος. ἀρχω (τινός).
 Ἀσφαλῆς καὶ βέβαιος.
 Ἀσχολοῦμαι (μετὰ ζήλου), σπουδάζω.
 Αὐγή, ἔως.
 Ἀφανίζομαι, ἀπόλλυμαι.
 Ἀφήνω, ἐῶ (άω), ἀφήμι, μεδίημι, παρίημι.
 Ἀφιέρωμα, ἀνάθημα.
 Ἀφιερώνω, ἀνατίθημι.
 Ἀφ' οὗ, ἐπεὶ.

B.

Βλάπτω καὶ σφάλλω, λυμάνομαι.
 Βλέπω, ὀρῶ (άω).
 Βιάζω καὶ συνηθέστερον βιάζομαι.
 Βοηθῶ (τινά), βοηθῶ (τινί) ἀμύνω (τινί), παρίσταμαι (τινί), συλλαμβάνω (τινί).

Βραβεῖον, ἄθλον.
Βράζω, ζέω, ἔψω.
Βραχιόλιον, πέλιον.
Βράχος, πέτρα.

Γ.

Γάττα, γαλή.
Γεμᾶτος, πλήρης καὶ πλέως.
Γεμίζω, ἐμπίμπλημι.
Γεννώμαι, γίγνομαι.
Γευματίζω, ἐσιτῶμαι.
Γίνομαι κύριος, κρατῶ (τινός).
Γίνομαι μιτητός (εἷς τινα), ἀπε-
χθάνομαι (τινί).
Γλιστρῶ, ὀλισθάνω.
Γνώμη καὶ νοῦς.
Γνωρίζω, γιγνώσκω, οἶδα, ἐπί-
σταμαι.
Γνωρίζω χάριν, οἶδα χάριν.

Δ.

Δαγκάνω, δάκνω.
Δανείζω καὶ κίχρημι.
Δέν, οὐ (οὐκ, οὐχ). Δέν εἶναι δυ-
νατόν, οὐκ ἔστι.
Δέκα φορές μεγαλύτερος, δεκα-
πλάσιος.
Δέρμα, δορά,
Δέρνω, δέρω.
Διαγωνίζομαι καὶ ἀμιλλῶμαι.
Διαθέτω, διατίθημι.
Διαμοιράζω, διανέμω.
Διασκορπίζω, διασκοδάννυμι.
Διατάσσω, κελεύω, προστάσσω,
ἐπιτάσσω, ἐντέλλομαι.
Διατρύπῳ, διορύσσω.
Δίδω, δίδωμι.
Διοικῶ, οἰκῶ (έω).
Διόλου δέν... ἤκιστα.

Διορίζομαι καθίσταμαι.
Διορίζομαι ἄρχων, προΐσταμαι,
ἐφίσταμαι (ὑπὸ τινος).
Διορίζω, καθίστημι, ὑποδείκνυμι.
Διορίζω (τινὰ) ἄρχοντα, προ-
ίστημι (τινά).
Διότι καὶ γάρ.
Δόξα καὶ εὐκλεία.
Δοῦλος καὶ οἰκέτης, παῖς.
Δραπετεύω καὶ ἀποδιδράσκω.
Δύο φορές, δῖς. Δύο φορές μεγα-
λύτερος, διπλάσιος.
Δυσχερεστοῦμαι, ἄχθομαι (τινί).
Δυσμαί, ἐσπέρα.
Δωρῶ καὶ συνηθέστ. δωροῦμαι.

Ε.

Ἐγγίζω, θιγγάνω (τινός).
Ἐγκαταλείπω καὶ προΐμαι.
Ἐζητα, ἐβίων.
Ἐθιμον, νόμος. Τὰ ἐν τῇ χώρᾳ
(συνηθιζόμενα) ἔθιμα, οἱ ἐπι-
χώριοι νόμοι.
Εἶμαι, εἰμί. Εἶναι (ἐν) ἐστί. Εἶναι
(πλ.) εἰσί.
Εἶμαι ἀντίδικος, ἀντιδικῶ(έω).
Εἶμαι ἄρχων, ἄρχω, προέστηκα.
Εἶμαι ἐξηπλωμένος, κατάκειμαι.
Εἶμαι ἐξυπνος, ἐργήγορα.
Εἶμαι εὐσεβής, εὐσεβῶ.
Εἶμαι παρῶν, πάρεμι.
Εἶμαι σώφρων, σωφρονῶ(έω).
Εἶναι πεπρωμένον, εἴμαρται.
Ἐκβάλλω (ἐπὶ ποταμοῦ), ἐξίημι.
Ἐκδιώκω καὶ ἐξελαύνω.
Ἐκλέγομαι, αἰροῦμαι (παθ.).
Ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, αἰροῦμαι μέσ.)
Ἐκπαιδεύω, παιδεύω.
Ἐκστρατεύω, στρατεύω.
Ἐκτελῶ καὶ ἐπιτελῶ.

Ἐκτός καὶ ἔξω.
 Ἐμβάλλομαι, ἐντίθεμαι
 Ἐμβάλλω, ἐντίθημι.
 Ἐμπορικὸς λιμὴν, ἐμπόριον
 Ἐνδύομαι, ἀμφιέννυμαι, περιτί-
 θεμαι.
 Ἐδυναμώνω, ῥώννυμι.
 Ἐνεδύθην, ἐνέδυν.
 Ἐνθυμοῦμαι, μέννημαι (τινός)
 Ἐν καὶ ἐν τρίτον, ἐπίτριτον.
 Ἐν καὶ ἥμισυ, ἡμόλιον.
 Ἐνοῶ, συνίημι.
 Ἐν ὅσῳ, ἔως.
 Ἐνοχλῶ (τινὰ), ἐνοχλῶ (τινί).
 Ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι.
 Ἐξ φοράς, ἐξάκις.
 Ἐξεφύτρωσα, ἀνέδυν.
 Ἐξημέρωμα, ἔως.
 Ἐξοχή, ἀγρός.
 Ἐπιβάλλομαι, ἐπιτίθεμαι.
 Ἐπιδιорθῶν, ἐξακοῦμαι.
 Ἐπιτίθω, ἐπιτίθημι.
 Ἐπιθυμῶ τι, ἐπιθυμῶ (τινός),
 ἐφίεμαι (τινός), ποθῶ (ἄπόντα).
 Ἐπιπλήττω καὶ ἐπιτιμῶ.
 Ἐπιτρέπεται, ἔξεστι.
 Ἐπιτρέπω καὶ ἐφίημι.
 Εὐάρεστος, ἡδύς.
 Εὐεργετοῦμαι καὶ εὖ πάσχω ὑπό
 τινος.
 Εὐεργετῶ καὶ εὖ ποιῶ.
 Εὐκόλος, ῥᾳδίος.
 Εὐκόλως, ῥᾳδίως.
 Εὐκολώτατα, ῥᾳστα.
 Εὐκολώτερον, ῥᾳον.
 Εὐσπλαγχνός, ἱλεως.
 Εὐχαριστῶ, τέρω, εὐφραίνω.
 Εὐχαρίστως, ἡδέως.
 Ἐγορμῶ, ἐπιτίθεμαι (τινί).
 Ἐχθρός, πολέμιος.
 Ἐχω ἀνάγκην ἢ χρεῖαν, δέομαι

(τινός).
 Ἐχω ἀξίωσιν, ἀξιῶ.
 Ἐχω ἀφιερωθῆ, ἀνάκειμαι.
 Ἐχω διατεθῆ, διάκειμαι.
 Ἐχω ἐμπιστοσύνην πιστεύω (τινί).
 Ἐχω προσέτι ἀνάγκην, προσ-
 δέομαι.
 Ἐχω στερηθῆ, στέρομαι, ἐστέ-
 ρημαι.
 Ἐχω ὑπόληψιν, εὐδοκιμῶ.

Z.

Ζῶ καὶ ἐμπνέω.
 Ζῶ κατὰ τινὰ τρόπον, διατιῶμαι.
 Ζωή, βίος.

H.

Ἡμην, ἦν.
 Ἡξέυρω, οἶδα, γινώσκω, ἐπί-
 σταμαι.
 Ἡσυχάζω, καθεύδω.
 Ἡτο, ἦν,

Θ.

Θαῦμα καὶ τέρας.
 Θανμάζω καὶ ἄγαμαι.
 Θέλω καὶ βούλομαι.
 Θεραπεύω καὶ ἰῶμαι.
 Θέτω, τίθημι.
 Θέτω ψῆφον (ἀποφασίζω), τίθεμαι
 ψῆφον.
 Θέσις, τάξις.
 Θυσιάζω, θύω.

I.

Ἰδιαιτέρος, ἴδιος.
 Ἰδικός μου, ἐμός.
 Ἰδικός σου, σός.

Ἰδικός μας, ἡμέτερος
Ἰδικός σας, ὑμέτερος.
Ἰσοδυναμῶ, δύναμαι

Κ.

Καθαρίζω, καθαίρω.
Καθῆκον (τὸ), τὰ δέοντα.
Κάθημαι καὶ καθέξομαι, καθίζω.
Καθιστῶ, καθίστημι.
Καίω καὶ ἐμπύμπρημι.
Κακολογῶ, κακῶς λέγω, κακῶς
ἀγορεύω.

Κακός καὶ πονηρός.
Καλός, ἀγαθός, χρηστός.
Καλύτερον, ἀμεινον, βέλτιον.
Καλύτερος, ἀμεινων, βελτίων.
Κάμνω, ποιῶ, πράττω, τίθημι.
Κάμνω συνθήκην, συντίθεμαι
Κάμνω φίλον, φίλον τίθεμαι, φί-
λον ποιοῦμαι.
Κάμνω τινά νά ἀπυστατήσῃ, ἀφί-
στημι (τινά).

Κάνιστρον, καροῦν.
Κατ' ἀγέλας, ἀγεληδόν.
Καταδικάζομαι καὶ δίκην ὀφλι-
σκάνω

Κατάλληλος, ἐπιτήδειος.
Καταστρέφομαι, ἀπόλλυμαι, φθει-
ρομαι.
Καταστρέφω, ἀπόλλυμι, φθείρω
Κατασθῆνω, κατασβέννυμι.
Κατατροῶω, κατεσθίω.
Κατηγορῶ καὶ αἰτιῶμαι
Κατορθώνω, διαπραττομαι.
Κερδίζω, κερδαίνω.
Κοιμῶμαι, καθενύδω, καταδαρθάνω
Κόκχαλον, δοτοῦν.
Κόπος, πόνος.
Κόπτω, τέμνω.
Κουράζομαι, κάμνω.

Κουρεύω, κείρω.
Κρημνίζω, καταβάλλω.
Κτυπῶ (ἐκ τοῦ πλησίον) τύπτω,
παίω, πατάσσω, πλήττω.
Κτυπῶ (μακρόθεν) βάλλω.
Κυνήγιον, θήρα.
Κυριεύομαι, ἀλίσκομαι
Κυριεύω, αἰρῶ (έω).
Κύριος, δεσπότης.

Λ.

Λαγός, λαγώς.
Λάκκος, βόθρος.
Λαμβάνω διὰ κλήρου, λαγχάνω.
Λαός καὶ λεώς, δῆμος.
Λέγω τὴν ἀλήθειαν, ἀληθεύω.
Λέγω τὴν γνώμην μου, ἀπομύ-
νομαι.
Λέγω ψεῦδη, ψεύδομαι.
Λησμονῶ, ἐπιλανθάνομαι (τινός).
Λοιπόν, οὖν, τοίνυν, ἄρα, δή,
οὐκοῦν.
Λυποῦμαι, οἰκίρω.

Μ.

Μεγαλύτερος, μείζων.
Μεθυσμένος, μεθύων.
Μειγνύω (ἐπὶ ὑγρῶν), κεράννυμι
Μένω ἄγνωστος (εἰς τινά), λαν-
θάνω (τινά).
Μεταβάλλω καὶ μεθίστημι, μετα-
τίθημι.
Μεταβάλλομαι καὶ μεθίσταμαι,
μετατίθεμαι.
Μετὰ δυσκολίας, μόλις.
Μεταμελοῦμαι (διὰ τι), μετα-
μέλομαι, μεταμέλει μοι(τινός).
Μετανοῶ καὶ μεταμέλει μοι.
Μεταχειρίζομαι, χρῶμαι (τινί).

Μετέχω τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλή-
σιάζω.

Μέχρι δέρματος, ἐν χροῶ.

Μίαν φοράν, ἀπαξ.

Μολύνω, μαιίνω.

Μυρίζομαι, ὁσφραίνομαι.

Μυστικόν, ἀπόρρητον.

N.

Νικῶμαι καὶ ἡττῶμαι.

Νομίζω καὶ οἶμαι, ἡγοῦμαι.

Νοῦς καὶ φρένες (φρεῖν).

Ξ

Ξένος, ἀλλότριος.

O.

Ὁδηγός, ἡγεμών.

Ὀλιγώτερος ἥτων.

Ὅλοι, πάντες.

Ὅλοι ὁμοῦ, πανθημεῖ.

Ὅμιλῶ, λέγω, ἀγορεύω, δια-
λέγομαι

Ὅμοιάζω, ἔοικα (τινί).

Ὅμως, μέντοι

Ὅνομάζω καὶ καλῶ.

Ὅ ὅποιος, ὅς, ἥ, ὅ.

Ὅπως, ὡς.

Ὅρκίζομαι, ὀμνυμι.

Π.

Παγώνιον, ταῶς.

Παγώνω, πήγνυμι.

Παντὸς εἶδους, παντοῖος.

Πάντοτε, ἀεί.

Παραγγέλλω καὶ ἐντέλλομαι.

Παρακαλῶ, δέομαι, ἀντιβολῶ.

Παραμελῶ, παρήμι.

Παρατηρῶ, σκοπῶ, σκοποῦμαι.

Παρηγορία, παραμυθία.

Παρορμῶ καὶ προτρέπω, παρα-
καλῶ.

Πεδίας, πεδίον.

Πειθαρχία καὶ εὐταξία.

Πέντε φορές, πεντάκις.

Πέντε φορές μεγαλύτερος, πεντα-
πλάσιος.

Περατώνω, περαίνω.

Περισσότερον, μᾶλλον.

Περισσότερος, πλείων.

Πηδῶ κάτω, καταπηδῶ.

Πλαγιάζω, κατακλίνομαι.

Πληγώνω, τιτρώσκω.

Πληροφοροῦμαι, πυνθάνομαι.

Πληρώνω, ἀποτίνω, ἀποδίδωμι.

Πολεμικὴ ἄμαξ, ἄρμα.

Πολεμῶ, μάχομαι (τινὶ ἢ πρὸς
τινα).

Πολύ, σφόδρα, μάλα.

Πράττω καὶ ποιῶ, ἐργάζομαι.

Πράττω ἀδικίαν, ἀδικῶ.

Πρέπει, δεῖ, χρή.

Πρὸ ὀλίγου, ἄρτι.

Πρὸ πολλοῦ, πάλαι.

Πρὸ πάντων, μάλιστα.

Προβάλλω, προβάλλομαι.

Προδίδω, προῖμαι.

Προσεύχομαι, εὐχομαι.

Προπορεύομαι καὶ προέρχομαι.

Προσθέτω, προστίθημι.

Προσπαθῶ, πειρῶμαι.

Προστάσσω καὶ κελεύω.

Προσφέρω γεῦμα (εἰς τινα) ἐσιῶ
(τινά).

Προτιμότερον, κρεῖττον.

Προτιμότερος, κρεῖττων, ἀμείνων

Προτιμῶ, προτίθημι, ὑπερτίθημι,
αἰροῦμαι.

Προτρέπω καὶ παρακελεύομαι.

Προφθάνω, φθάνω.
 Προφυλάττομαι, φυλάττομαι.
 Πτώμα καὶ νεκρός.
 Πτωχεία, πενία.
 Πτωχός, πένης.
 Πρωί, πρῶ.
 Πωλῶ καὶ πιπράσκω, ἀποδίδομαι.

P.

Ῥεῦμα, ῥοῦς.
 Ῥοφός, ὀρφῶς (ἰχθύς).
 Ῥίπτω καὶ βάλλω.

Σ.

Σέβομαι καὶ αἰδοῦμαι.
 Σεῖς, ὅμεις.
 Σηκώνομαι, ἐγείρομαι, ἀνίσταμαι.
 Σηκώνομαι ἐνώπιόν τινος, ὑπανίσταμαι (τινί).
 Σηκώνω, ἀνίστημι.
 Σημαία, σημεῖον.
 Σκέπτομαι, βουλεύομαι, διανοοῦμαι, λογίζομαι, σκοποῦμαι.
 Σκέψις, βούλευμα.
 Σκοπεύω, μέλλω.
 (Στέλλω καὶ) προσκχλῶ, μεταπέμπομαι.
 Στήνω, ἵστημι.
 Στολιζῶ, κοσμοῦ (έω).
 Στολισμός, κόσμος.
 Στρώνω, στρώννυμι.
 Συναναστρέφομαι, σύνειμι, ὁμιλῶ, συγγίγνομαι (τινί).
 Συναναστροφή, ὁμιλία.
 Συναντῶ, ἐντυγχάνω (τινί).

Σ.

Συγχρόνως, ἅμα.

Συγχώρησις, συγγνώμη.
 Συγχωρῶ, συγγινώσκω (τινί), ἀφίημι.
 Συνηθίζω (ἐγώ), εἶωθα.
 Συνηθίζω (ἄλλον), ἐθίζω.
 Συνθῆκαι, σπονδαί.
 Συλλαμβάνομαι, ἀλίσκομαι.
 Συλλογίζομαι, λογίζομαι.
 Συμβουλεύω (τινά), συμβουλύω (τινί).
 Συμφωνῶ, ὁμολογῶ, συντίθεμαι.
 Συντρίβω, κατάννυμι.
 Σύρριζα, ἐν χορῷ.
 Σφάλλω, ἁμαρτάνω (εἰς τι, περὶ τι).
 Σχολεῖον καὶ σχολή.

T.

Ταξείδιον (θαλάσσιον), πλοῦς.
 Ταπεινός, φαῦλος.
 Τελευταῖος, ὕστατος.
 Τεντώνω, τείνω.
 Τιμῶ καὶ θεραπεύω.
 Τιμωρία, ζημία, δίκη.
 Τιμωροῦμαι, δίκην δίδωμι, τίσιν ἀποτίνω, κολάζομαι.
 Τιμωρῶ, κολάζω, ζημιῶ, τιμωροῦμαι.
 Τίποτε, οὐδέν.
 Τοιουτοτρόπως, οὕτως.
 Τοποθετῶ, καθίζω (τινά).
 Τρεῖς φορές, τρίς.
 Τρεῖς φορές μεγαλύτερος (περισσότερος) τριπλάσιος.
 Τρελλαίνομαι, μαίνομαι.
 Τριαντάφυλλον, ῥόδον.
 Τρικυμία, χειμῶν.
 Τρόφιμα, ἐπιτήδεια.
 Τρώγω, ἐσθίω, βιβρώσκω.
 Τώρα, νῦν.

Υ.

Υἱὸς ἀδελφοῦ, ἀδελφιδοῦς.
 Ὑμεῖς οἱ δύο, σφῶ.
 Ὑπάγω, πορεύομαι.
 Ὑπαινίσσομαι καὶ ἀντίτοιμαι.
 Ὑπάρχω, εἰμί.
 Ὑπεράνω τινός, ὑπέρ τινος.
 Ὑπερβολικά, ἄγαν.
 Ὑπηρετής, οἰκέτης.
 Ὑπηρετῶ, διακονῶ (τινί).
 Ὑπερέχω καὶ προέχω, διαφέρω
 Ὑπερφηανία καὶ ὕβρις.
 Ὑπερηφανεύομαι (δὲ τί), ἐπαίρο-
 μαι (ἐπὶ τινι).
 Ὑπερτερῶ, διαφέρω (τινός).
 Ὑπομένω, ἀνέχομαι.
 Ὑπομένω (κίνδυνον), ὑφίσταμαι
 (κίνδυνον).
 Ὑπόσχομαι, ὑπισχνοῦμαι.
 Ὑποτάσσομαι εἰς τινα, γίγνομαι
 ὑπό τινα.
 Ὑποτάσσω καταστρέφομαι, δουλῶ
 Ὑποτίθεμαι, τίθεμαι.
 Ὑποφέρω, φέρω.
 Ὑποχωρῶ (εἰς τι), ὑφίεμαι τινος.
 Ὑψώνω, ἀνατείνω.

Φ

Φανερώνω, ἐκκαλύπτω, ἐκφαίνω,
 φαίνω
 Φέρω κρυφίως ἔξω (πρὸς ἀτρά-
 λειαν), ὑπεκτίθεμαι.
 Φθάνω, ἀφικνοῦμαι.
 Φθείρομαι καὶ φθίνω.
 Φιλονικῶ, ἐρίζω (τινί).

Φοβοῦμαι καὶ δέδοικα, δέδια, εὐ-
 λαβοῦμαι.
 Φονεύομαι, ἀποθνήσκω (ὑπό τι-
 νος).
 Φονεύω, ἀποκτείνω.
 Φόρεμα, ἱμάτιον, ἐσθῆς.
 Φρόνιμος καὶ σώφρων.
 Φροντίζω καὶ μέλει μοι (τινός).
 Φρονῶ, γινώσκω.
 Φιλική, δεσμοκτήριον.
 Φυλάττω (δρσκον, συνθήκας), ἐμ-
 πεδῶ (όω).
 Φωνάζω, βοῶ (άω).

X.

Χαλαρώνω, χαλῶ (άω).
 Χάνομαι, ἀπόλλυμαι.
 Χάνω, ἀποβάλλω, ἀπόλλυμι.
 Χαρχκτήρ, τρόπος.
 Χάριν τινός, ὑπέρ τινος, ἔνεκά
 τινος.
 Χρηστότης ἡθῶν, εὐκοσμία.
 Χώνω, χώννυμι.

Ψ.

Ψάλλω, ᾄδω

Ω.

Ωραιοτάτος, κάλλιστος.
 Ὠραιοτέρος, καλλίων.
 Ὠραιός, καλός.
 Ὠραιότης, κάλλος.
 Ὠφελῶ καὶ ὠνήνυμι.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΣΚΗΣΕΣΙΝ ΑΠΑΝΤΩΝΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α.

Ἀβδηρά, πόλις ἐν Θράκη.
Ἀβυδος, πόλις ἐν Τροίᾳ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.
Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατευσάντων Ἑλλήνων.
Ἀγησίλαος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
Ἀθηνα, θεὰ τῆς σοφίας, πολιούχος τῶν Ἀθηνῶν.
Ἀθῆναι, πρωτεύουσα τῆς Ἀττικῆς.
Ἀθηναῖοι, οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν.
Ἄθως, ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ. (νῦν Ἅγιον ὄρος).
Αἶγινα, νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.
Αἶγιον, πόλις ἐν Αἰγιαλείᾳ (πάλαι Ἀχχίᾳ).
Αἴγυπτος, χώρα τῆς Ἀφρικῆς.
Αἰγύπιος, ὁ κάτοικος τῆς Αἰγύπτου.
Αἴσων, βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ (νῦν Βόλου).
Ἀκαδήμει, τερπνοτάτῃ θεοίσι ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἐδίδασκεν ὁ φιλόσοφος Πλάτων.
Ἀκράγας, πόλις τῆς Σικελίας.
Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ Φιλίππου, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ὁ ἐπικληθεὶς Μέγας.
Ἀλκιβιάδης, Ἀθηναῖος, δημαγωγός, στρατηγός, ἔχων πολλὰς ἀρετὰς καὶ πολλὰς κακίας.

Ἀμοργός, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.
Ἀμφίπολις, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ.
Ἀνδρόγεωσ, υἱὸς τοῦ Μίνω(ος), βασιλεὺς τῆς Κρήτης.
Ἀντισθένης, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, ἀρχηγὸς τῆς κυνικῆς αἵρέσεως.
Ἀννίβας, μέγιστος στρατηγός τῶν Καρχηδονίων.
Ἀπολλόδωρος, φίλος καὶ θαυμαστής τοῦ Σωκράτους.
Ἀπόλλων, Θεὸς τῆς μαντικῆς μουσικῆς καὶ τοξικῆς.
Ἀραβία, χώρα ἐν Ἀσίᾳ.
Ἄργος, πόλις ἐν Ἀργολίδι.
Ἄρειος Πάγος, ἀνώτατον καὶ σεμνότετον δικαστήριον ἐν Ἀθήναις.
Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου.
Ἀριαῖος, φίλος καὶ στρατηγός Κύρου τοῦ νεωτέρου.
Ἀρκαδία, χώρα τῆς Πελοποννήσου.
Ἀριστείδης, Ἀθηναῖος, πολιτικός, ἐπικληθεὶς Δίκαιος.
Ἀρτάβαζος, στρατηγός τοῦ Ξέρξου.
Ἀρχίδαμος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
Ἀρχιμήδης, περίφημος μαθηματικός ἐκ Συρακουσῶν.
Ἀσία, μία τῶν πέντε ἡπείρων.
Ἀσκληπιός, θεὸς τῆς ἰατρικῆς.
Ἀσινάγης, βασιλεὺς τῶν Μήδων καὶ πάππος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου.
Ἀτρεύς, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν.

Ἱ. Ν. Γεωργῆ Γραμματικαὶ

Ἀσκήσεις

11

καὶ πατὴρ Ἀγαμέμνωνος καὶ
Μενελάου.

Ἀττική, χώρα τῆς Ἑλλάδος, ἔ-
χουσα πρωτεύουσαν τὰς Ἀθήνας.

Ἀχιλλεύς, υἱὸς τοῦ Πηλέως καὶ
τῆς Θέτιδος, ὁ ὠραιότατος καὶ
ἀνδρείοτατος πάντων τῶν ἐν
Τροίᾳ ἡρώων.

B.

Βαβυλῶν, πρωτεύουσα τῆς Βαβυ-
λωνίας, χώρας ἐν Ἀσίᾳ.

Βαβυλώνιος, ὁ κάτοικος τῆς Βα-
βυλώνος.

Βρασιίδας, στρατηγὸς τῶν Λακε-
δαιμονίων.

Γ.

Γέλων, τύραννος τῶν Συρακουσῶν.

Γρύλλιος, υἱὸς τοῦ Ξενοφῶντος, πε-
σὼν ἐν τῇ ἐν Μαντινείᾳ μάχῃ.

Γύθειον, πόλις τῆς Λακωνικῆς,
ἐπίνειον τῆς Σπάρτης.

Δ.

Δαμοκλῆς, αὐλικὸς τις Διονυσίου
τοῦ πρεσβυτέρου, τυράννου τῶν
Συρακουσῶν.

Δεῖμος, υἱὸς τοῦ Ἄρεως, θεοῦ τοῦ
πολέμου.

Δελφοί, πόλις τῆς Φωκίδος, ἐν ἣ
ἦσαν ὁ ναὸς καὶ τὸ μαντεῖον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Δημήτηρ, θεὰ τῆς γεωργίας, τῆς
πολιτικῆς τάξεως καὶ τῶν θε-
σμῶν (νόμων).

Δημοσθένης, Ἀθηναῖος, ὁ μέγιστος
τῶν ῥητόρων τῆς ἀρχαιότητος.

Δίκη, θεὰ τῆς Δικαιοσύνης.

Διόδωρος, υἱὸς τοῦ Ξενοφῶντος.

Διογένης, κυνικὸς φιλόσοφος.

Διονύσιος, τύραννος τῶν Συρα-
κουσῶν.

E.

Εἰλωτες, δούλοι ἐν Σπάρτῃ.

Ἐκτωρ, περίφημος ἥρως τῶν
Τρώων.

Ἐλάτεια, πόλις ἐν Φωκίδι.

Ἑλλησποντος, πορθμὸς μεταξὺ Εὐ-
ρώπης καὶ Ἀσίας (νῦν Δαρ-
δανέλλια).

Ἐπαμεινώνδας, Θηβαῖος, μέγας
στρατηγὸς τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐπύαξα, γυνὴ τοῦ Σουενέσιος, βα-
σιλέως τῆς Κιλικίας.

Ἐρμῆς, θεὸς, υἱὸς τοῦ Διός, ἄγ-
γελος τῶν θεῶν καὶ ὁδηγὸς τῶν
ψυχῶν εἰς τὸν Ἅδην.

Ἐτεοκλῆς, υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος, βα-
σιλέως τῶν Θηβῶν.

Εὔβοια, μεγάλη νῆσος ἐν τῷ Αἰ-
γαίῳ πελάγει, ἡπέναντι τῶν
παραλίων τῆς Ἀττικῆς καὶ
Βοιωτίας.

Εὐμένης, περίφημος στρατηγὸς τοῦ
Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Εὐμόλιος, ἐκ Θράκης, ιδρυτὴς
τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων.

Εὐξείνιος Πόντος, ἡ νῦν Μαύρη
Θάλασσα.

Εὐριπιδης, Ἀθηναῖος, περίφημος
τραγικὸς ποιητής.

Εὐρυβιάδης, ναύαρχος τῶν Σπαρ-
τιατῶν καὶ ἀρχιστράτηγος τοῦ
Ἑλληνικοῦ στόλου ἐν Ἀρτε-
μισίῳ.

Εὐρυδίκη, γυνὴ τοῦ περιφήμου
μουσικοῦ Ὀρφῆως.

Ἐφεσος, πόλις τῆς Ἰωνίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἐφιάλτης, ἐκ Μελίδος, χώρας τῆς Φθιώτιδος, προδούς εἰς τοὺς Πέρσας τὴν μυστικὴν ἀτραπὸν (μονοπάτι), τὴν φέρουσαν εἰς Θερμοπύλας.

Z.

Ζεὺς, ὁ ὑπέρτατος θεὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Ῥωμαίων.

Ζήνων, φιλόσοφος, ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου.

H.

Ἡβη, θυγάτηρ τοῦ Διὸς, οἶνοχόος τῶν θεῶν.

Ἡρα, θεὰ, ἀδελφὴ καὶ γυνὴ τοῦ Διὸς.

Ἡράκλεια, ὄνομα πολλῶν πόλεων.

Ἡρακλῆς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ὁ ἀνδρείοτατος καὶ ἐνδοξότατος τῶν ἡρώων.

Θ.

Θεμιστοκλῆς, μέγιστος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, διαπρέψας κατὰ τὴν ἐν Σαλαμίνι ναυμαχίαν.

Θερμοπύλαι, στενὸς παραθαλάσσιος τόπος μεταξύ Θεσσαλίας καὶ Φωκίδος.

Θεσσαλία, χώρα τῆς Ἑλλάδος.

Θέτις, θεὰ τῆς θαλάσσης, γυνὴ τοῦ Πηλέως καὶ μήτηρ τοῦ Ἀχιλλεύου.

Θήβαι, πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας.

Θηβαῖοι, κάτοικοι τῶν Θηβῶν.

Θησεύς, υἱὸς τοῦ Αἰγέως, περίφημος ἥρωας καὶ βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων.

Θούριοι, πόλις ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ, ἀποικία τῶν Ἀθηναίων.

Θρᾷκες, οἱ κάτοικοι τῆς Θρᾷκης, χώρας τῆς Εὐρώπης.

I.

Ἰλιάς, ποίημα τοῦ Ὀμήρου, μεγίστου ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

Ἰνώ, θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας καὶ γυνὴ τοῦ Ἀθάμαντος, βασιλέως τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ.

Ἰππίας, υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου, τυράννου τῶν Ἀθηναίων.

Ἰσός, πόλις ἐν Ἀσίᾳ μεταξύ Συρίας καὶ Κιλικίας.

Ἰστρος, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης (νῦν Δούναβις).

Ἰωνία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

K.

Καμβύσης, βασιλεὺς τῶν Περσῶν.

Καρία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Κάστωρ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πολυδεύκου.

Κάτων, Ῥωμαῖος φιλόσοφος.

Κέρβερος, τρικέφαλος κύων, φύλαξ τῆς εἰσόδου τοῦ ᾍδου.

Κέρκυρα: ἡ ἐπισημοτέρα τῶν Ἰονίων νήτων.

Κέως, νήτος ἐν τῇ Αἰγαίῳ πελάγει.

Κλέαρχος, Λακεδαιμόνιος, στρατηγὸς τῶν μετὰ Κύρου τοῦ νεωτέρου στρατευσάντων εἰς

τὴν Ἀσίαν μυρίων Ἑλλήνων.
Κλεισθένης, τύραννος τῶν Σικυωνίων.

Κόλχοι, οἱ κάτοικοι τῆς Κολχίδος, χώρας τῆς Ἀσίας πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Εὐξείνου Ποντοῦ.

Κόνων, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Κόρινθος, πόλις τῆς Πελοποννήσου παρὰ τὸν Ἴσθμόν.

Κρήτη, μεγάλη νῆσος ἐν τῇ μεσογείῳ θαλάσῃ.

Κριτίας, Ἀθηναῖος, ὁ σφοδρότατος καὶ ἰσχυρότατος τῶν 30 (τυράννων).

Κροῖσος, βασιλεὺς τῆς Λυδίας, περίφημος διὰ τοὺς θησαυροὺς του.

Κρόνος, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πατὴρ τοῦ Διός.

Κύζικος, πόλις ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ παρὰ τὴν Προποντίδα.

Κῦρος, 1) ὁ πρεσβύτερος, ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους.

2) ὁ νεώτερος, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος.

Κῶς, νῆσος ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει.

Λ.

Λαέρτης, πατὴρ τοῦ Ὀδυσσεύς.

Λακεδαιμόνιος, ὁ κάτοικος τῆς Λακεδαίμονος, πρωτεύουσος τῆς Λακωνικῆς.

Λάκων, θηλ. Λάκαινα, ὁ κάτοικος τῆς Λακωνικῆς.

Λάμψακος, πόλις τῆς Μυσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον.

Λαύρειον, πόλις τῆς Ἀττικῆς.

Λευκάς, νῆσος ἐν τῷ Ἰονίῳ πε-

λάγει.

Λεωνίδας, ἑνδοξος βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, πεσὼν ἐν Θερμοπύλαις.

Λήδα, μήτηρ τῶν Διοσκόρων καὶ τῆς Ἑλένης.

Λοκρίς, χώρα τῆς Ἑλλάδος.

Λυκία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Λυκούργος, περίφημος νομοθέτης τῆς Σπάρτης.

Λύσανδρος, μέγας στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῆς Σπάρτης.

Μ.

Μαγνησία, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ.

Μακεδονία, χώρα τῆς Εὐρώπης μεταξὺ Θράκης καὶ Θεσσαλίας.

Μαραθῶν, πεδιάς τῆς Ἀττικῆς, ἐν ἣ ἐγένετο ἡ περίφημος κατὰ τῶν Περσῶν μάχη.

Μαχάων, ὁ πρῶτος χειρουργὸς ἱατρὸς τῆς ἀρχαιότητος.

Μεγακλῆς, Ἀθηναῖος ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀλκμεωνιδῶν.

Μέγαρα, πόλις τῆς Μεγαρίδος.

Μενέλαος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Μένων, Θεσσαλός, στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων Κύρου τοῦ νεωτέρου.

Μενοίτιος, ἐξ Ὀποῦντος τῆς Λοκίδος, πατὴρ τοῦ Πατρόκλου.

Μεσσηνία, χώρα τῆς Πελοποννήσου.

Μήδεια, περίφημος φαρμακίς (μάγισσα).

Μίλητος, πόλις ἐν Ἰωνίᾳ τῆς Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Μιλτιάδης, περίφημος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι.

Μίλων, περίφημος ἄθλητὴς ἐκ Κρότωνος, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

Μυκηναῖοι, οἱ κάτοικοι τῶν Μυκηνῶν, ἀρχαίας πόλεως πλησίον τοῦ Ἀργους.

Μυτιληναῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς Μυτιλήνης, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου.

N.

Νάξος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, ἡ μεγίστη τῶν Κυκλάδων.

Ναυπλία (Ναύπλιον), πόλις ἐν τῷ μυγῶ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Νεῖλος, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.

Νέρων, αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων.

Ξ.

Ξενοφῶν, Ἀθηναῖος, περίφημος συγγραφεὺς καὶ ἀρχηγὸς τῶν μυρίων.

Ξέρξης, βασιλεὺς τῆς Περσίας.

O.

Ὀδύσσεια, ποίημα τοῦ Ὀμήρου, μεγίστου τῆς ἀρχαιότητος ποιητοῦ.

Ὀδυσσεύς, βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης. Οἰδίπους βασιλεὺς τῶν Θεβῶν.

Ὀλυμπία, τόπος ἐν Ἡλίδι, ἔνθα ἐτελοῦντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ὀλύνθιοι, οἱ κάτοικοι τῆς Ολύμπου, πόλεως τῆς Μακεδονίας.

Ὀρέστης, υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Ὀρφεύς, ἐκ Θράκης, διάστημα μουσικὸς καὶ ποιητής.

Π.

Πάρις, υἱὸς τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῶν Τρώων.

Παρούσατις, γυνὴ τοῦ Δαρείου, βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ μητέρα Κύρου τοῦ νεωτέρου.

Πάτροκλος, ἐξ Ὀπούντος τῆς Λοκίδος), φίλος ἐπιστήθιος τοῦ Ἀχιλλέως.

Πανσανίας, Σπαρτιάτης, υἱὸς τοῦ Κλεομβρότου, ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.

Πειραιεύς, πόλις καὶ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηνῶν.

Πελοπίδας, περίφημος στρατηγὸς τῶν Θεβαίων.

Πελοπόννησος, ἡ νοτιωτάτη ἑλληνικὴ χερσόνησος (χωρισθεῖσα νῦν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος διὰ διώρυγος).

Περικλῆς, Ἀθηναῖος, περίφημος πολιτικός.

Πέρσαι, οἱ κάτοικοι τῆς Περσίδος (Περσίας) χώρας τῆς Ἀσίας.

Περσέπολις, μία τῶν πρωτευουσῶν τοῦ Περσικοῦ Κράτους.

Πηλεὺς, βασιλεὺς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Μυρμιδόνων.

Πηνελόπη, γυνὴ τοῦ Ὀδυσσεως, βασιλέως τῆς Ἰθάκης.

Πίνδαρος, Βοιωτὸς, ὁ μέγιστος λυρικός ποιητὴς τῆς ἀρχαιότητος.

Πυτιακός, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν

τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.
Πλαταιεῖς, οἱ κάτοικοι τῶν *Πλαταιῶν*, πόλεως τῆς Βοιωτίας.
Πλάτων, Ἀθηναῖος, μέγιστος φιλόσοφος.
Πλούταρχος, ἐκ Χαιρωνείας, πόλεως τῆς Βοιωτίας, περίφημος ἱστορικός καὶ φιλόσοφος.
Πνύξ, λόφος ἐν Ἀθήναις, ἐνθα συνήρχετο ὁ λαός.
Πολυδευκής, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας, ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος.
Πολυνείκης, υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.
Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης.
Ποτεΐδαια, πόλις τῆς Μακεδονίας.
Προμηθεύς, θεός, πλάσας τοὺς πρῶτους ἀνθρώπους.
Πρόξενος, ἐκ Βοιωτίας, στρατηγὸς Κύρου τοῦ νεωτέρου.
Πυθαγόρος, Σάμιος, περίφημος φιλόσοφος.
Πύλος, πόλις τῆς Μεσσηνίας.
Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου.

P.

Ῥαδάμανθυς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, εἷς τῶν τριῶν κριτῶν τοῦ Ἄδου.
Ῥόδος, νῆτος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.
Ῥωμαῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς Ῥώμης, πρωτεύουσας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους.

Σ.

Σαλαμίς, νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.
Σάμοι, οἱ κάτοικοι τῆς Σάμου,

νήσου ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει.
Σάρδεις, πρωτεύουσα τῆς Λυδίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.
Σελινοῦς, πόλις τῆς Σικελίας.
Σικελία, νῆτος μεγάλη ἐν τῇ μεσογείῳ θάλασσῃ.
Σιμωνίδης, περίφημος λυρικός ποιητής.
Σκιπίων, περίφημος στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων.
Σκύθαι, οἱ κάτοικοι τῆς Σκυθίας, χώρας περιλαμβανούσης πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ἔσχατα μέρη.
Σμύρνη, πόλις τῆς Ἰωνίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.
Σόλων, μέγας νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων.
Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, περίφημος δραματικός ποιητής.
Σπάρτη, πρωτεύουσα τῆς Λακωνικῆς, χώρας τῆς Πελοποννήσου.
Σπαρτιάται, οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης.
Σφακτηρία, νῆσος πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Πύλου.
Σωκράτης, Ἀθηναῖος, ὁ σοφώτατος πάντων τῶν Ἑλλήνων.

T.

Τάνταλος, βασιλεὺς τῆς Φρυγίας.
Τάρας, πόλις ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ.
Τεγέα, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.
Τιρεσίας, Θηβαῖος, περίφημος μάντις.
Τελαμών, βασιλεὺς τῆς Σαλαμῖνος, πατὴρ τοῦ Αἰάντος.
Τισσαφέρνης, Πέρσης, σατράπης ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Τροία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Φρυγία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.
 Τροιζήν, πόλις τῆς Ἀργολίδος. Φώκαια, πόλις τῆς Ἰωνίας ἐν τῇ
 Τρωῆς, οἱ κάτοικοι τῆς Τροίας. Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Φ.

Φάληρον, λιμὴν τῶν Ἀθηναίων.
 Φίλιππος, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας καὶ πατὴρ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Φλειῶς, πόλις τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Σικυωνίας καὶ Ἀργολίδος.

Φόβος, υἱὸς τοῦ Ἄρεως, θεοῦ τοῦ πολέμου.

Φωκίς, χώρα τῆς Ἑλλάδος.
 Φωκίων, Ἀθηναῖος, ἐπίσημος πολιτικὸς καὶ στρατηγός.

Χ.

Χαλκίς, πρωτεύουσα τῆς Εὐβοίας.

Χαρίλαος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Πολυδέκτου.

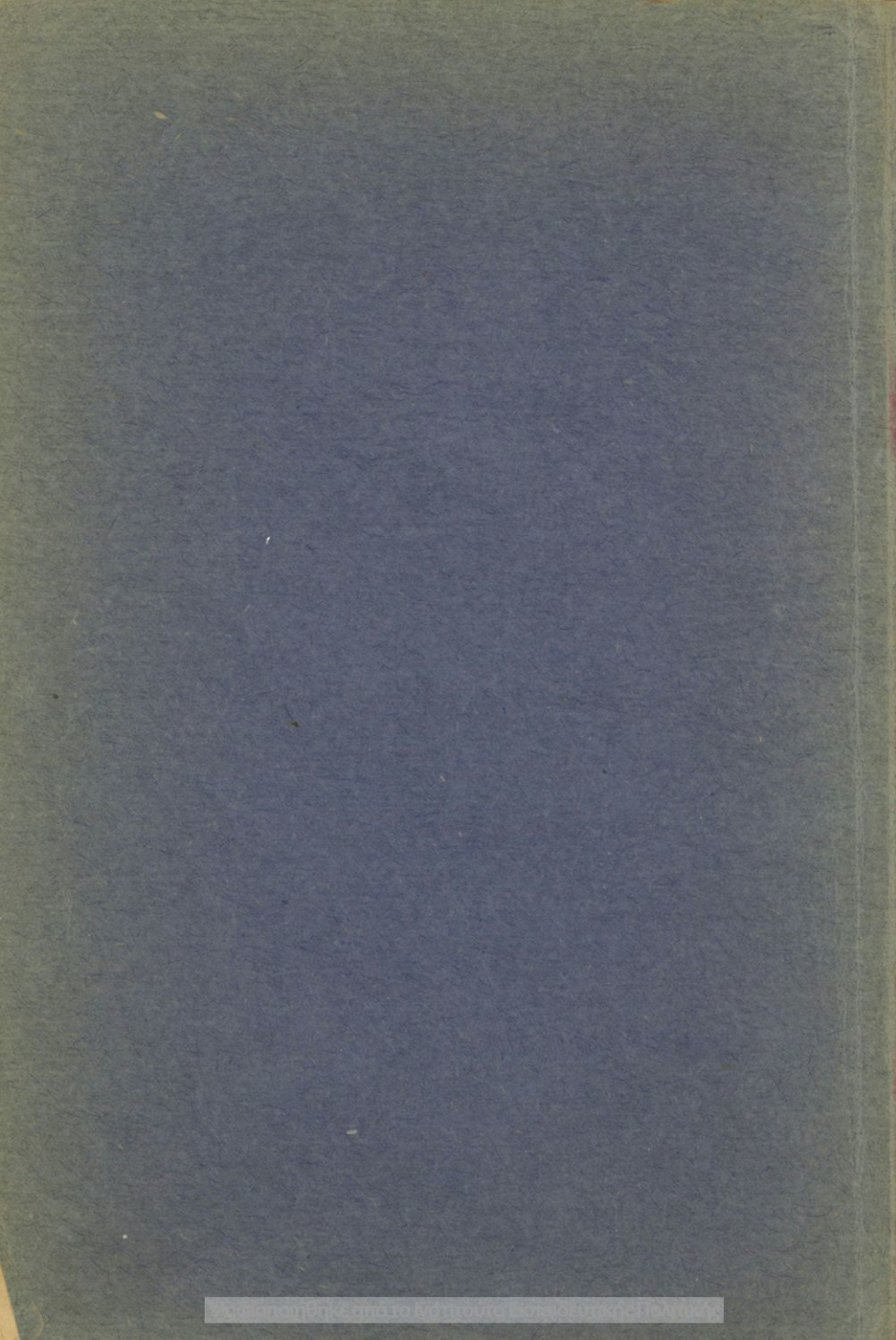
Χαρώνδας, σοφὸς νομοθέτης ἐκ Σικελίας.

Χίος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

Ἐν σελ. ᾗ τίχ.	γραπτέον	ἀντί
5 26	ναῦται,	» ναῦται
6 4	παντός εἶδους ³	» παντός εἶδους τέχνας ³
9 20	μέ ⁶ τὰ ἐξημερώματα ⁶ »	μέ ⁷ τὰ ἐξημερώματα ⁷
15 25	ΑΣΚΗΣΙΣ 9.	
21 20	παραινεῖς	» παραινεῖς ⁵
23 28	ἐνικήθησαν ¹⁰	» ἐνικήθησαν ⁸
29 23	ἀχάριτα	» ἀχάριστα
41 7	κάμνω ¹⁰	» κάμνω ⁶
44 26	ἀποσιάντες ⁸	» ἀποσιάντες ¹
59 7	ἐπιδιώρθωσε ¹	» ἐπιδιώρθωσε.
60 14	ἐν ᾧ ¹¹	» ἐν ᾧ ¹
60 24	εἰ	» εἰ
60 26	θα εἶναι	» α εἶναι
60 34	κατ' ἀρετὴν ¹	» κατ' ἀρετὴν
61 4	ζῆν ¹	» ζῆν
63 3	χώρας, δι ⁶	» χώρας ⁶ , δι
63 6	δὲν ¹	» δὲν
71 7	εἰσέρχοντο ¹	» εἰσέρχοντο
72 31	ἀναπτομένη ⁶	» ἀναπτομένη ⁵
87 11	ἄγαμαι	» ἄγομαι
99 30	ἀμαλλῶν	» ἀμαλλῶν
101 3	καλῶν ¹	» καλῶν
102 23	Ἑλλάδος ¹⁰	» Ἑλλάδος

Ἀριθ. Πρωτ. 7170.

Διεμπ. 6849.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1905.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Ἰω. Ν. Γεραρῆν,

Πρόην γυμνασιάρχην.

Ἐχοντες δι' ὅψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης καὶ δημοικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1895 καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας τῶν κοιτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσεκτιέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, δι' ἐγκρίνομεν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ὅπως τὸ ὑμέτερον σύγγραμμα **Γραμματικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ τυπικὸν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου** πρὸς χρῆσιν νῶν μαθητῶν τῆς β' καὶ γ' τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον ἐγκριθέν, εἰσαχθῇ ἐν τοῖς δημοσίοις, δημοσυντηγήτοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις, ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1905 1910.

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Σ. Παρίδης

1234/1400
11000
8. 5. 87